

Nr. 18 – 2016
Side 2889–3032

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 18 – 2016
Utgitt 6. februar 2017

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2016	
Des. 19. Deleg. av myndighet etter skatteforvaltningsloven § 15–3 annet ledd til Skattedirektoratet (Nr.1715).....	2913
Des. 21. Endr. i vedtak om delegering av myndighet til Skattedirektoratet om å fastsette forskrift til skatteforvaltningsloven (Nr. 1793)	3024
Kunngjøring av stortingsvedtak	
2016	
Des. 19. Vedtak om formues- og inntektsskatt til Svalbard for inntektsåret 2017 (Nr. 1741).....	2944
Des. 19. Vedtak om avgift av kol som blir utført frå Svalbard for budsjetterminen 2017 (Nr. 1742).....	2945
Forskrifter	
2016	
Des. 17. Forskrift om plikt til å stille krav om bruk av lærlinger i offentlige kontrakter (Nr. 1708).....	2890
Des. 19. Forskrift om forrenting og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettar 2017 (Nr. 1711).....	2896
Des. 19. Forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2017 (Nr. 1713).....	2907
Des. 19. Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2017 (Nr. 1719).....	2917
Des. 19. Forskrift om regulering av fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2017 (Nr. 1720).....	2919
Des. 19. Forskrift om forbud mot fiske etter makrellstørje (Thunnus thynnus) i 2017 (Nr. 1721).....	2921
Des. 19. Forskrift om forbud mot fisket etter lodde i Barentshavet i 2017 (Nr. 1722).....	2922
Des. 19. Forskrift om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES' statistikkområder 10, 12 og 14 utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2017 (Nr. 1723).....	2922
Des. 19. Forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Færøyenes fiskerisone i 2017 (Nr. 1724).....	2924
Des. 19. Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Den europeiske union (EU) i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen i 2017 (Nr. 1725).....	2924
Des. 19. Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører svensk flagg i Norges økonomiske sone sør for 62° N i 2017 (Nr. 1726).....	2927
Des. 19. Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører islandsk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen i 2017 (Nr. 1727).....	2927
Des. 19. Forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2017 (Nr. 1728).....	2928
Des. 19. Forskrift om regulering av norske fartøys fiske i EU-sonen i 2017 (Nr. 1729).....	2930
Des. 19. Forskrift om tilleggskrav for autorisasjon for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra land utenfor EØS og Sveits (Nr. 1732)	2932
Des. 20. Forskrift om lisens, sikkerhetssertifikat, sikkerhetsgodkjenning og andre forhold relatert til sikkerheten på jernbanen (lisensforskriften) (Nr. 1747).....	2947
Des. 20. Forskrift om krav til internkontrollsystem for måleredskaper og målinger (Nr. 1753).....	2958
Des. 20. Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen i 2017 (Nr. 1758).....	2962
Des. 20. Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2017 (Nr. 1760)	2963
Des. 12. Forskrift om nye og endrede oppdelinger i tolltariffen (Nr. 1766).....	2970
Des. 16. Forskrift om sikkerhetsstyring for mindre lasteskip, passasjerskip og fiskefartøy mv. (Nr. 1770).....	2972
Des. 20. Forskrift om jernbanevirksomhet, serviceanlegg, avgifter og fordeling av infrastrukturkapasitet mv. (jernbaneforskriften) (Nr. 1771)	2973
Des. 20. Forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Grønlands økonomiske sone i 2017 (Nr. 1774).....	3001

Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter uer i Irmingerhavet og i Grønlands økonomiske sone i 2017 (Nr. 1775).....	3003
Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter tobis i 2017 (Nr. 1777)	3005
Des.	20.	Forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2017 (Nr. 1784)	3014
Des.	20.	Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2017 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8 (Nr. 1785).....	3016
Des.	20.	Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2017 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada (Nr. 1786).....	3017
Des.	20.	Forskrift om brukerfinansiering av Parkeringsklagenemnda (Nr. 1787)	3017
Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter rødspette i 2017 (Nr. 1789).....	3019
Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter øyepål i 2017 (Nr. 1790)	3020
Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter hestmakrell i 2017 (Nr. 1791).....	3021
Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2017 (Nr. 1792)	3022
Des.	21.	Forskrift om regulering av fisket etter vassild i 2017 (Nr. 1801)	3031

Endringsforskrifter

2016

Des.	16.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2016 (Nr. 1706).....	2889
Des.	16.	Endr. i forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) (Nr. 1707)	2889
Des.	19.	Endr. i forskrift om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet (Nr. 1709).....	2891
Des.	19.	Endr. i forskrift om lufttrafikkregler og operative prosedyrer (Nr. 1710)	2896
Des.	19.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) (Nr. 1712)	2907
Des.	19.	Endr. i forskrift om sikring på jernbane (Nr. 1714).....	2912
Des.	19.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1716).....	2913
Des.	19.	Endr. i utlendingsforskriften (oppdateringer og rettelser av begrepsbruk og henvisninger) (Nr. 1717)	2914
Des.	19.	Endr. i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) (Nr. 1718).....	2915
Des.	20.	Endr. i forskrift om registrering av skip i Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS) (Nr. 1730).....	2931
Des.	19.	Endr. i forskrift om togframføring på ERTMS-strekninger (ERTMS-togframføringsforskriften) (Nr. 1733)	2933
Des.	19.	Endr. i forskrift om togframføring på det nasjonale jernbanenettet (togframføringsforskriften) (Nr. 1734).....	2934
Des.	19.	Endr. i forskrift om krav til private sidespor og godsbane (sidesporforskriften) (Nr. 1735).....	2936
Des.	19.	Endr. i forskrift krav til sporvei, tunnelbane, forstadsbane m.m. (kravforskriften) (Nr. 1736).....	2938
Des.	19.	Endr. i forskrift om erverv og tap av norsk statsborgerskap (Nr. 1737)	2940
Des.	19.	Endr. i forskrift om bustøtte (Nr. 1738).....	2941
Des.	19.	Endr. i forskrift om krav til museumsbane (museumsbaneforskriften) (Nr. 1739)	2942
Des.	20.	Endr. i forskrift om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister (Nr. 1743)	2945
Des.	20.	Endr. i forskrift om offentlige anskaffelser (anskaffelsesforskriften) (Nr. 1744).....	2946
Des.	20.	Endr. i forskrift om innkjøpsregler i forsyningssektorene (forsyningsforskriften) (Nr. 1745).....	2947
Des.	20.	Endr. i forskrift om konsesjonskontrakter (konsesjonskontraktforskriften) (Nr. 1746)	2947
Des.	20.	Endr. i forskrift om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell og for utstedelse av båtførerbevis til båtførere (Nr. 1748).....	2952
Des.	19.	Endr. i forskrift om pasienters, ledsageres og pårørendes rett til dekning av utgifter ved reise til helsetjenester (pasientreiseforskriften) (Nr. 1749)	2953
Des.	19.	Endr. i forskrift om pasienters betaling for opphold i opptreningsinstitusjoner og andre private rehabiliteringsinstitusjoner (Nr. 1750)	2954
Des.	19.	Endr. i forskrift om byggesak (Nr. 1751)	2954
Des.	20.	Endr. i forskrift om bokføring (Nr. 1752)	2954
Des.	20.	Endr. i forskrift om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til skipssikkerhetsloven mv. (Sjøfartsdirektoratets gebyrforskrift) (Nr. 1754).....	2959

Des.	20.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om krav til kvalitet og sikkerhet ved håndtering av humane celler og vev (forskrift om håndtering av humane celler og vev) (Nr. 1755)	2960
Des.	20.	Endr. i forskrift om tilskudd til sysselsetting av arbeidstakere til sjøs (Nr. 1756).....	2960
Des.	20.	Endr. i forurensningsforskriften (del 7) (Nr. 1757)	2961
Des.	20.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om særavgifter (Nr. 1759).....	2963
Des.	20.	Endr. i forskrift om gjennomføring av konkurransereglene i EØS-avtalen mv. (Nr. 1761).....	2968
Des.	20.	Endr. i forskrift til stiftelsesloven mv. – endring av satser for avgift (Nr. 1762)	2969
Des.	20.	Endr. i forskrift om tilskudd til produksjon og formidling av audiovisuelle verk (Nr. 1763).....	2969
Des.	22.	Endr. i forskrift om yrkestransport med motorvogn og fartøy (gebyrsatser for 2017) (Nr. 1764).....	2969
Des.	14.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (Nr. 1767).....	2971
Des.	14.	Endr. i forskrift om bruk av kjøretøy (Nr. 1768).....	2971
Des.	15.	Endr. i forskrift til lov om fri rettshjelp (Nr. 1769)	2972
Des.	20.	Endr. i forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff) (Nr. 1772)	2989
Des.	20.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter (Nr. 1773).....	2994
Des.	20.	Endr. i forskrift om konstruksjon og utrustning av boligkvarteret på flyttbare innretninger (Nr. 1776).....	3003
Des.	20.	Endr. i endringsforskrift til forsikringsvirksomhetsloven (livsforsikring mv.) (Nr. 1778).....	3006
Des.	20.	Endr. i forskrift om engangsavgift på motorvogner (Nr. 1779).....	3006
Des.	20.	Endr. i forskrift om tiltakspenger mv. (tiltakspengeforskriften) (Nr. 1780).....	3007
Des.	20.	Endr. i mandat for forvaltningen av Statens pensjonsfond utland (Nr. 1781)	3008
Des.	20.	Endr. i forskrift om klagenemnd for passasjertransport (transportklagenemndforskriften) (Nr. 1782).....	3011
Des.	20.	Endr. i forskrift om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk (Nr. 1783).....	3014
Des.	20.	Endr. i forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot (Nr. 1788)	3018
Des.	21.	Endr. i forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) (Nr. 1794).....	3024
Des.	21.	Endr. i forskrift om rentegodtgjersle når eigedomsskatt vert innbetalt for seint eller betalt attende (Nr. 1795)	3024
Des.	21.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) (Nr. 1796).....	3025
Des.	21.	Endr. i forskrift til skatteforvaltningsloven (skatteforvaltningsforskriften) (Nr. 1797).....	3027
Des.	21.	Endr. i forskrift om Arbeids- og velferdsetatens kompetanse til å fastsette pensjonsgivende inntekt og trygdeavgift (Nr. 1798).....	3029
Des.	21.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) (Nr. 1799).....	3029
Des.	21.	Endr. i forskrift om avgifter for bruk av lufthavner drevet av Avinor AS (Nr. 1800).....	3030

Diverse

2016

Des.	22.	Ikrafttr. av forskrift 17. desember 2016 nr. 1708 om plikt til å stille krav om bruk av lærlinger i offentlige kontrakter (Nr. 1731).....	2931
Des.	19.	Opph. av forskrift om krav til helse for personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (helsekravforskriften) (Nr. 1740)	2944
April	11.	Regler for Den norske kirkes klagenemnd (Nr. 1765)	2970

Rettelser

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 6. februar 2017**Nr. 18–2016**

16. des. Nr. 1706 2016

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2016

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 12, jf. forskrift 11. desember 2015 nr. 1465 om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2016 § 9. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

I

I forskrift 11. desember 2015 nr. 1465 om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2016 gjøres følgende endringer:

§ 4 første ledd skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

<i>Fartøyet's hjemmelslengde:</i>	<i>Garanterte kvoter (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>
0–14,99 meter	5	83
15,00–20,99 meter	10	166
på eller over 21,00 meter	20	332

§ 4 andre ledd skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk for fartøy med mindre enn 500³ lastromvolum som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen, kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

<i>Fartøyet's største lengde:</i>	<i>Garanterte kvoter (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>
0–9,99 meter	4	8,5
10,00–20,99 meter	4	17
på eller over 21,00 meter	4	25

II

Forskriften trer i kraft straks.

16. des. Nr. 1707 2016

Forskrift om endring i forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 16. desember 2016 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 3–14.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IX nr. 29fa (forordning (EU) nr. 826/2012), nr. 29fb (forordning (EU) nr. 827/2012), nr. 29fc (forordning (EU) nr. 918/2012) og nr. 29fd (forordning (EU) nr. 919/2012). Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

I

I forskrift 29. juni 2007 nr. 876 til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) gjøres følgende endring:

Del 2 kapittel 3 ny III skal lyde:

III. Salg av finansielle instrumenter som selgeren ikke eier (§ 3–16 – § 3–20)

§ 3–16. Gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 826/2012

EØS-avtalen vedlegg IX nr. 29fa (forordning (EU) nr. 826/2012 om utfylling av shortsalgforordningen med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for krav til melding og offentliggjøring av korte nettoposisjoner, de nærmere opplysninger som skal oversendes til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet om korte nettoposisjoner, og metoden for beregning av omsetning for å bestemme hvilke aksjer som skal unntas) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3–17. Gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 827/2012

EØS-avtalen vedlegg IX nr. 29fb (forordning (EU) nr. 827/2012 om tekniske gjennomføringsstandarder for metodene for offentliggjøring av nettoposisjoner i aksjer, for formatet på opplysningene som skal oversendes til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet om korte nettoposisjoner, for typer av avtaler, ordninger og tiltak for tilstrekkelig å sikre at aksjer eller statspapirer er tilgjengelig for oppgjør, samt for dato og periode for å bestemme hovedhandelsplassen for en aksje i henhold til shortsalgforordningen) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3–18. Gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 918/2012

EØS-avtalen vedlegg IX nr. 29fc (forordning (EU) nr. 918/2012 om utfylling av shortsalgforordningen med hensyn til definisjoner, beregning av korte nettoposisjoner, dekkende kredittbytteavtaler for statspapirer, terskler for melding, likviditetsterskler for oppheving av begrensinger, betydelige verdifall for finansielle instrumenter og uønskede hendelser som endret ved forordning (EU) 2015/97) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3–19. Gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 919/2012

EØS-avtalen vedlegg IX nr. 29fd (forordning (EU) nr. 919/2012 om utfylling av shortsalgforordningen med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for metoden for beregning av verdifall for likvide aksjer og andre finansielle instrumenter) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3–20. Likeverdighetsvurderinger

Finanstilsynet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om likeverdigheten til tredjelandets markeder og rettslige og tilsynsmessige rammer etter reglene om shortsalg i verdipapirhandeloven § 3–14 første ledd og tilhørende forskrifter.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2017.

17. des. Nr. 1708 2016

Forskrift om plikt til å stille krav om bruk av lærlinger i offentlige kontrakter

Hjemmel: Fastsett av Kunnskapsdepartementet 17. desember 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2016 nr. 73 om offentlige anskaffelser (anskaffelsesloven) § 7. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å bidra til et tilstrekkelig antall læreplasser for elever i yrkesfaglig utdanning og et tilstrekkelig antall kvalifiserte arbeidere med fag- eller svennebrev, samt å motvirke økonomisk kriminalitet.

§ 2. Definisjoner

Definisjonene i anskaffelsesforskriften og forsyningsforskriften gjelder tilsvarende.

§ 3. Hvem forskriften gjelder for

Forskriften gjelder for følgende oppdragsgivere

- a) statlige myndigheter
- b) fylkeskommunale og kommunale myndigheter
- c) offentligrettslige organer
- d) sammenslutninger med en eller flere oppdragsgivere som nevnt i bokstav a til c.

§ 4. Hvilke kontrakter forskriften gjelder for

Forskriften gjelder når oppdragsgivere som nevnt i § 3 inngår tjenestekontrakter og kontrakter om bygge- og anleggsarbeider som er omfattet av anskaffelsesforskriften eller forsyningsforskriften.

§ 5. Terskelverdi og krav til kontraktens varighet

Statlige myndigheters plikt til å kreve bruk av lærlinger gjelder kontrakter med en anslått verdi på minst 1,1 millioner kroner ekskl. mva. og med varighet over tre måneder.

Andre oppdragsgiveres plikt til å kreve bruk av lærlinger gjelder kontrakter med en anslått verdi på minst 1,75 million kroner ekskl. mva. og med varighet over tre måneder.

Ved rammeavtaler skal oppdragsgiveren ved beregningen av kontraktens verdi legge til grunn den maksimale verdien av alle kontraktene som han forventer å inngå i løpet av avtalens varighet.

Nærings- og fiskeridepartementet kan endre terskelverdiene.

§ 6. Plikt til å stille krav om bruk av lærlinger

Oppdragsgiver skal i sine kontrakter stille krav om at leverandører er tilknyttet en lærlingordning, og at en eller flere lærlinger deltar i arbeidet med å oppfylle kontrakten.

Plikten gjelder når kontraktens hovedelement omfatter arbeider der det er relevant å benytte arbeidskraft med fag- eller svennebrev.

Plikten gjelder ikke når kravet må anses som uforholdsmessig etter kontraktens innhold, omfanget av arbeidet der det er relevant å benytte arbeidskraft med fag- eller svennebrev eller andre forhold.

Oppdragsgiver skal i kontrakten forbeholde seg retten til å gjennomføre nødvendige sanksjoner, dersom leverandøren eller eventuelle underleverandører ikke etterlever kravene som er stilt etter første ledd. Sanksjonen skal være egnet til å påvirke leverandøren eller underleverandøren til å oppfylle vilkårene.

§ 7. Særlig behov for læreplasser

Plikten etter § 6 gjelder bare dersom det er særlig behov for læreplasser innenfor bransjen.

Særlig behov for læreplasser er det i en bransje når det ved siste søkning til videregående opplæring var klart flere søkere til læreplass innenfor et utdanningsprogram enn antallet inngåtte lærekontrakter innen samme program.

§ 8. Utenlandske leverandører

Utenlandske leverandører kan oppfylle kravet ved å benytte lærling fra en lærlingordning i opprinnelseslandet. Dersom opprinnelseslandet ikke har en lærlingordning, kan kravet oppfylles ved å benytte praksiselev fra en opplæringsordning i opprinnelseslandet.

§ 9. Kontroll

Oppdragsgiver skal gjennomføre nødvendig kontroll av om krav om bruk av lærlinger overholdes.

En leverandør som er tilknyttet en lærlingordning og som kan dokumentere reelle forsøk på å inngå lærekontrakt uten å lykkes, skal av oppdragsgiver anses å ha oppfylt kravet om bruk av lærling.

En leverandør som er tilknyttet en lærlingordning og har inngått lærekontrakt, men som på grunn av forhold som skyldes lærlingen ikke kan benytte vedkommende under leveransen, skal av oppdragsgiver anses å ha oppfylt vilkåret om bruke av lærling dersom leverandøren kan dokumentere reelle forsøk på å inngå ny lærekontrakt uten å lykkes.

§ 10. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft på den dato departementet bestemmer.

§ 11. Overgangsregler

Forskriften gjelder anskaffelser iverksatt etter forskriftens ikrafttredelse. En anskaffelse er iverksatt når den er kunngjort. En anskaffelse som ikke kunngjøres, er iverksatt når oppdragsgiveren har sendt ut en forespørsel til en eller flere leverandører om å melde sin interesse eller inngi tilbud i forbindelse med en planlagt anskaffelse.

19. des. Nr. 1709 2016**Forskrift om endring i forskrift om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet**

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om gebyr i matforvaltningen § 13, jf. Stortingets budsjettvedtak. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

I

I forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet gjøres følgende endring:

Vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg 1**Kapittel I. Gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, jf. § 4**

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
<i>Behandling av søknad om autorisasjon/godkjenning av transportenheter, fartøy, anlegg, virksomheter og områder:</i>		
Godkjenning av økologisk produksjon/foredling/import – innmelding i kontrollordning ¹	1 505	b
Godkjenning av virksomhet som produserer treemballasje eller leverer trevirke til slik produksjon for bruk av ISPM 15-merket	1 505	b
Endringsgodkjenning av dyrebutikker/dyrepensjonat/hestesenter	1 505	b
Godkjenning av import, levende dyr	755	a
Godkjenning av isolat/karantenestasjon for import, levende dyr	1 505	b
Godkjenning av endring av dyreforsøk	1 505	b
Godkjenning av ATP-materiell	1 505	b

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
<i>Behandling av søknad om godkjenning av produkter:</i>		
Godkjenning av desinfeksjonsmidler, rengjøringsmidler og lignende	1 505	b
Godkjenning av berikning – tilsvarende produkter godkjent tidligere	1 505	b
<i>Utstedelse av sertifikater/attester/erklæringer:²</i>		
Utstedelse av hygiesertifikat	755	a
Utstedelse av sunnhetsattest, fisk (inkl. tilhørende erklæringer)	325	–
Utstedelse av erklæringer, fisk (der denne blir gitt alene)	325	–
Utstedelse av transportdokument for levende akvatiske dyr	425	–
Utstedelse av bransjestandardattest/inspeksjonsattest, fisk	1 505	b
Utstedelse av helsesertifikat for eksport av fiskeavfall/animalske biprodukter	425	–
Utstedelse av re-/eksportsertifikat for planteprodukter/planter og smittebærende emner	425	–
Utstedelse av eksportsertifikat for levende dyr	425	–
Utstedelse av eksportsertifikat for ull	425	–
Sertifisering av settepoteter	1 505	b
Sertifisering av såvarer	755	a
Sertifisering av bigård (bigård under 20 kuber)	425	–
Sertifisering av bigård (bigård 20 kuber og mer)	755	a
Utstedelse av attest for brønnbåter ved spesielle oppdrag	1 505	b
Utstedelse av verifikasjon for beskyttede betegnelser	1 505	b
Tilleggsgebyr ved reise ved utstedelse av attester og sertifikater, ekskl. reise ved stikkprøvekontroll	755	a
<i>Andre særskilte ytelser:</i>		
Avvikling av eksamen/utstedelse av autorisasjonsbevis for kjøp og bruk av plantevernmidler ³ Kurs i regi av Fylkesmann/kommune	185	–
Gjennomføring av nettbasert autorisasjonskurs, nettbasert eksamen og utstedelse av autorisasjonsbevis for kjøp og bruk av plantevernmidler	755	a
Utstedelse av duplikater	755	a
Brukstillatelse for vaksiner	1 505	b
Godkjenning av plantesorter uten verdiprøving	1 505	b

1 Ytelsen utføres av DEBIO etter fullmakt fra Mattilsynet. DEBIO krever også inn gebyret.

2 Landbruks- og matdepartementet og Nærings- og fiskeridepartementet har gitt Mattilsynet adgang til å benytte inntil dobbel timeverksats (kr 1505,-) for ytelser av hastekarakter som bruker ønsker gjennomført utenom normal arbeidstid, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om gebyr i matforvaltningen § 13 tredje ledd.

3 Gebyret kreves inn av Fylkesmannen.

Kapittel II. Gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, jf. § 5

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
<i>Behandling av søknad om autorisasjon/godkjenning av transportenheter, fartøy, anlegg, virksomheter og områder:</i>		
Godkjenning av anlegg fôrproduksjon	12 045	e
Godkjenning av avlsorganisasjoner	6 020	d
Godkjenning av virksomhet som varmebehandler treemballasje eller trevirke for bruk av ISPM 15-merket	6 020	d
Godkjenning av virksomhet som varmebehandler trevirke med ovnstørking for bruk av Mattilsynets KD 56/30-merke	12 045	e
Godkjenning av dyrebutikker/dyrepensjonat/hestesenter	6 020	d
Godkjenning av eksportvirksomheter, levende dyr	6 020	d
Godkjenning av avlsstasjoner	6 020	d
Godkjenning av dyreforsøk	6 020	d
Godkjenning av pilotforsøk (dyreforsøk)	3 765	c
Godkjenning av oppdrettere, formidlere, brukere, lokaler i forbindelse med dyreforsøk	6 020	d
Godkjenning av anlegg som behandler animalske biprodukter	12 045	e
Godkjenning av slakteri/tilvirkningsanlegg for akvatiske dyr fra akvakulturanlegg	12 045	e
Godkjenning av akvakulturanlegg i ikke-godkjent sone	60 220	g
Godkjenning av transportenheter, akvakulturdyr og fangstbasert havbruk	3 765	c
Godkjenning av fabrikkskip	6 020	d
Godkjenning av gjenutleggingsområder for skjell	6 020	d
Godkjenning av produksjonsområder	6 020	d
Godkjenning av ekspedisjonssentraler for skjell	30 115	f

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
Godkjenning av rensesentraler skjell	12 045	e
Godkjenning av fangstfartøy – sjøpattedyr	3 765	c
Godkjenning av virksomhet som mottakssted for kjøtt fra sjøpattedyr	6 020	d
Godkjenning av kontrollsted for selkjøtt	3 765	c
Godkjenning av lokaler på land hvor fiskevarer tilvirkes	12 045	e
Autorisasjon/godkjenning, slakting landdyr – moderat	12 045	e
Autorisasjon/godkjenning, slakting landdyr – omfattende	30 115	f
Autorisasjon/godkjenning, produksjon/pakking/omsetning	12 045	e
Godkjenning av frittstående lager	6 020	d
Godkjenning av vannforsyningssystem – enkel	12 045	e
Godkjenning av vannforsyningssystem – omfattende	60 220	g
Endringsgodkjenning av vannforsyningssystem – enkel	12 045	e
Endringsgodkjenning av vannforsyningssystem – omfattende	30 115	f
Godkjenning av vannkilde/utvinning av vann/tapping av vann på flaske	30 115	f
<i>Behandling av søknad om godkjenning av produkter:</i>		
Godkjenning av vannbehandlingsprodukter	12 045	e
Godkjenning av berikning – tilsvarende produkter ikke godkjent tidligere	12 045	e
Godkjenning av ny mat – forenklet søknad	12 045	e
Godkjenning av ny mat – full risikovurdering	30 115	f
Godkjenning av ny mat – full risikovurdering med stort omfang	60 220	g
Godkjenning av GM – mat og fôr som ikke er godkjenningsspliktig etter genteknologiloven – forenklet søknad	12 045	e
Godkjenning av GM – mat og fôr som ikke er godkjenningsspliktig etter genteknologiloven – full risikovurdering	30 115	f
Godkjenning av GM – mat og fôr som ikke er godkjenningsspliktig etter genteknologiloven – full risikovurdering med stort omfang	60 220	g
<i>Utstedelse av sertifikater/attester/erklæringer:¹</i>		
Utstedelse av sertifikat/helseattest for flytting av levende akvatiske dyr	3 920	c
<i>Andre særskilte ytelser:</i>		
Prøving og godkjenning av plantesorter, pr. år ²	13 910	g
Kopi av DUS-test bestilt fra utenlandsk prøveinstitusjon ³	2 905	–
DUS-test gjennomført i utlandet	60 220	g

1 Landbruks- og matdepartementet og Nærings- og fiskeridepartementet har gitt Mattilsynet adgang til å benytte inntil dobbel timeverksats (kr 1505,–) for ytelser av hastekarakter som bruker ønsker gjennomført utenom normal arbeidstid, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om gebyr i matforvaltningen § 13 tredje ledd.

2 Landbruks- og matdepartementet har fastsatt timesats på kr 170,– jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om gebyr i matforvaltningen § 13 tredje ledd.

3 Gebyret er fastsatt iht. internasjonale avtaler og etter forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om gebyr i matforvaltningen § 18.

<i>Gebyrklasser:</i>	<i>Gebyr</i>
a: 1 timeverk opp til 2 timeverk	755
b: 2 timeverk opp til 5 timeverk	1 505
c: 5 timeverk opp til 1 dagsverk	3 765
d: 1 dagsverk opp til 2 dagsverk	6 020
e: 2 dagsverk opp til 1 ukeverk	12 045
f: 1 ukeverk opp til 2 ukeverk	30 115
g: 2 ukeverk opp til 5 ukeverk	60 220
h: 5 ukeverk og oppover	150 555

Kapittel III. Gebyrer for godkjenning av aktive stoffer og plantevernmidler, jf. § 5a

Del A: Aktive stoffer

<i>Tjeneste</i>	<i>Beskrivelse</i>	<i>Gebyr</i>
Godkjenning av aktivt stoff	Søknad er sendt inn av flere søkere som samarbeider om nødvendig dokumentasjon	7 050 205
	Søknad er sendt inn av én søker	4 700 140
	Søknad om endring i godkjenning	208 895

<i>Tjeneste</i>	<i>Beskrivelse</i>	<i>Gebyr</i>
Medrapportør aktivt stoff	Søknad er sendt inn av flere søkere som samarbeider om nødvendig dokumentasjon	3 525 105
(Maksimale satser, må avregnes ift. arbeidsfordeling mellom rapportør og medrapportør)	Søknad er sendt inn av én søker	2 350 070
	Medrapportering som påbegynnes etter at rapporterende lands vurdering er oversendt EFSA	731 135

Del B: Preparater

<i>Tjeneste</i>	<i>Beskrivelse</i>	<i>Gebyr</i>
Godkjenning av preparater	Norge er saksbehandlende land i sonen	407 345
(Førstegangsvurderinger og revurderinger)		tillegg for flere aktive stoffer: 52 225 tillegg for ekvivalensbedømming: 12 535 tillegg for preparat som inneholder GM-mikroorganismer 62 670
	Nasjonal godkjenning (Norge er berørt land i sonen – saken behandles av annet land)	188 005
		tillegg for preparat som inneholder GM-mikroorganismer 62 670
	Norge er saksbehandlende land for preparat som vurderes for hele EØS-området (preparater for bruk i veksthus, beisemiddel m.m.)	459 570
		tillegg for flere aktive stoffer: 52 225 tillegg for ekvivalensbedømming: 12 535
	Norge er saksbehandlende land for lavrisikopreparat	60 580
		tillegg for flere aktive stoffer: 52 225 tillegg for ekvivalensbedømming: 12 535
	Nasjonal godkjenning klebemiddel	60 580
	Nasjonal godkjenning av lavrisikopreparat (Norge er berørt land)	8 875
	Norge er saksbehandlende land når dyrkingsareal er under 30 000 dekar i sonen	60 580
	Nasjonal godkjenning når dyrkingsareal er under 30 000 dekar i sonen (Norge er berørt land)	8 875
	Gjensidig godkjenning – preparatet er godkjent i samme sone og aktivt stoff er tidligere godkjent i Norge	188 005
	Gjensidig godkjenning – preparatet er godkjent i annen sone og aktivt stoff er tidligere godkjent i Norge	208 895
	Gjensidig godkjenning – preparatet er kun vurdert etter direktiv	208 895

<i>Tjeneste</i>	<i>Beskrivelse</i>	<i>Gebyr</i>
	91/414/EØF og aktivt stoff er tidligere godkjent i Norge	
	Gjensidig godkjenning – tilleggsgebyr når aktivt stoff ikke tidligere er godkjent i Norge	52 225
	Gjensidig godkjenning – lavrisikopreparat	8 875
	Gjensidig godkjenning – preparat til små arealer (mindre enn 10 000 dekar dyrkingsareal i Norge)	8 875
Endring av preparatgodkjenning	Norge er saksbehandlende land – endringen dekkes ikke av tidligere risikovurdering	177 560
	Nasjonal godkjenning (Norge er berørt land i sonen – endringen gjøres etter saksbehandlende lands konklusjon) – endringen dekkes ikke av tidligere risikovurdering	114 890
	Endringen dekkes av tidligere risikovurdering og medfører merarbeid for Norge	94 005
	Endringer for lavrisikopreparat som medfører merarbeid for Norge	8 875
	Endringer for preparat til dyrkingsareal under 30 000 dekar i sonen som medfører merarbeid for Norge.	8 875
	Endring av tilvirkningsprosess eller plass o.l. (ekvivalensbedømming) som medfører merarbeid for Norge.	20 890
	Endring av preparatsammensetning som medfører merarbeid for Norge	20 890
	Andre endringer av administrativ art (f.eks. produktnavn) som medfører merarbeid for Norge	8 355
Dispensasjoner	Nødssituasjon som gjelder plantehelse	2 090
	Forskning og utvikling	2 090
Godkjenning av parallellhandel	Preparatet er godkjent i et annet land i EØS-området og er identisk med et som alt er på markedet i Norge	20 890
Utvidet preparatgodkjenning	Utvidelse av allerede godkjent preparat til bruk på vekst som dyrkes på lite areal eller til bruk ved et eksepsjonelt behov i vekst som dyrkes i større omfang.	8 875
Endring av pågående søknad	Tillegg for endring av en pågående søknad, når endringen krever ny vurdering av de ensartede prinsippene (f.eks. bruksutvidelse, endret dose eller påføringsmetode).	52 255
Godkjenning av makroorganisme	Nasjonal godkjenning etter nasjonale regler	5 805

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1710 2016**Forskrift om endring i forskrift om lufttrafikkregler og operative prosedyrer**

Hjemmel: Fastsett av Samferdselsdepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–4, § 9–1 og § 16–1. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

I

I forskrift 14. desember 2016 nr. 1578 om lufttrafikkregler og operative prosedyrer gjøres følgende endringer:

I § 12 første ledd byttes «lokal flygeinformasjonstjeneste» med «flygeinformasjonstjeneste på flyplassen».

§ 3 og § 5 byttes «forordning (EU) nr. 923/2012» med «kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 923/2012».

II

Endringene under I trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1711 2016**Forskrift om forrenting og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettar 2017**

Heimel: Fastsett av Kunnskapsdepartementet 19. desember 2016 med heimel i lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte (utdanningsstøtteloven) § 8, § 9, § 10, § 14 og § 15. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

Første delen. Forrenting og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettar

Kapittel 1. Tidspunkt for forrenting av utdanningslånet og tilbakebetalingsplan

§ 1–1. Forrenting av utdanningslånet

Utdanningslånet blir sett renteberande frå det første månadsskiftet etter at låntakaren har avslutta eller avbrote utdanninga, eller når låntakaren ikkje lenger har rett til støtte etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, første og fjerde delen. Det blir også rekna renter når låntakaren er i utdanning, men ikkje får støtte, sjå kapittel 11.

Gjeld frå tidlegare utdanning er renteberande når låntakaren er i deltidsutdanning.

Når stipend blir omgjort til lån etter behovsprøving i samsvar med forskrift om tildeling av utdanningsstøtte kapittel 29, blir dette lånet rentebelasta frå den datoen beløpet er lagt til kontoen til låntakaren.

§ 1–2. Tilbakebetalingsplan

Det blir sendt ut ein betalingsplan når lånet er sett renteberande.

Ein låntakar som har fått betalingsplan og deretter har fått støtte til ny utdanning, får fastsett ny betalingsplan for den samla gjelda.

Kapittel 2. Rentevilkår

§ 2–1. Utrekning av rente

Lån i Lånekassen har flytande rente så sant låntakaren ikkje inngår avtale om å binde renta.

Utgangspunktet for å fastsetje rente på lån i Lånekassen er ei basisrente berekna av Finanstilsynet på grunnlag av gjennomsnittet av dei beste tilboda om bustadlån i marknaden. Vilkåra for uttrekk av lånetilbod og utrekning av gjennomsnittet er fastsette i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 5–12–5. Med grunnlag i desse vilkåra fastset Finanstilsynet basisrentene for flytande og fast rente. Frå basisrenta blir det trekt 0,15 prosentteiningar for å komme fram til ei årleg effektiv rente både for fast og flytande rente.

Dei nominelle rentene på lånet til kunden blir rekna ut frå den oppgitte årlege effektive renta. Formelen for å rekne ut den nominelle renta er slik:

$$r_n = \left[(1 + r_e)^{\frac{1}{n}} - 1 \right] n$$

der:

r_n = årleg nominell rente i prosent

r_e = årleg effektiv rente i prosent før gebyr

n = talet på betalingsterminar per år

Ved utrekninga av dei nominelle rentene skal det liggje til grunn at det er tolv terminar per år. Rentene blir oppgitte med tre desimalar. Det er Lånekassen som fastset dei nominelle rentene. Når effektiv rente på lånet til kunden skal reknast ut, kjem i tillegg gebyr med heimel i utdanningsstøtteloven § 8 og tilhøyrande forskrifter.

Hovudstolen og kapitaliserte renter blir rentebelasta på etterskott, med ei nominell perioderente som svarer til den årlege nominelle renta dividert på 365 eller 366 dagar. Nye påkomne renter som ikkje er betalte før kvart terminforfall, blir kapitaliserte etter forfallet.

Utgangspunktet for å fastsetje flytande rente er observasjonar i løpet av to månader av tilbod om bustadlån med flytande rente. Observasjonsperiodane startar ved årsskiftet, og ny rente trer i kraft to månader etter avslutta observasjonsperiode.

Lånekassen tilbyr fast rente annankvar månad for periodar på tre, fem eller ti år. Utgangspunktet for å fastsetje dei faste rentene er observasjonar i løpet av éin månad av tilbod om bustadlån med den same rentebindingstida. Observasjonsperiodane startar ved årsskiftet, og ny rente trer i kraft éin månad etter avslutta observasjonsperiode. Til dømes er den faste renta frå 1. mars fastsett ut frå observasjonar i januar. Ved avtale om binding av renta gjeld den aktuelle fastrenta frå éin månad etter avslutta observasjonsperiode.

Det blir rekna renter etter forsinkelsesrenteloven av det forfalne beløpet frå dagen etter forfallsdato, og av heile lånet frå den datoen lånet er sagt opp på grunn av misleghald.

§ 2-2. *Binding av renta*

Renta kan bindast for ein periode på tre, fem eller ti år.

Søknad om å binde renta må vere kommen inn til Lånekassen seinast 17 dagar etter avslutta observasjonsperiode.

Ein låntakar som har inngått avtale om å binde renta, skal betale i samsvar med avtalen.

Det er ikkje høve til å binde renta på berre ein del av lånet.

§ 2-3. *Oppheving av rentebinding*

Dersom det ikkje er inngått ny avtale om å binde renta når avtaleperioden er ute, blir lånet forrenta etter reglane for flytande rente, sjå § 2-1.

Ved ekstra innbetaling på lån med fast rente blir det rekna over- og underkurs etter reglane i forskrift 7. mai 2010 nr. 654 om kredittavtaler mv. § 9. Utgangspunktet er årlege effektive renter, avrunda til éin desimal før gebyr, utrekna av Finansdepartementet og publiserte på nettsidene til Lånekassen. Dei årlege effektive rentene før gebyr vil gå fram av låneavtalen til kunden.

Ved utrekning av det vekta gjennomsnittet av renta for to tilsvarande lån med ei kortare og lengre bindingstid (interpolering) som ligg nærmast resten av bindingstida for det lånet som blir tilbakebetalt, skal dei rentetilboda som gjeld på tilbakebetalingstidspunktet brukast. Dersom det ikkje finst noko tilbod om rentebinding på det aktuelle tidspunktet, bruker Lånekassen det siste tilbodet om fastrente. Når det er mindre enn tre år igjen av løpetida for det aktuelle fastrentelånet, bruker Lånekassen den flytande renta på tilbakebetalingstidspunktet og tre års fastrentetilbod til å rekne ut gjennomsnittleg rente.

Dersom låntakaren avsluttar fastrenteavtalen i avtaleperioden, bruker Lånekassen dei reglane for utrekning av over- og underkurs som er oppgitte i forskrift 7. mai 2010 nr. 654 om kredittavtaler mv. § 9. Overgang frå fast til flytande rente vil skje på den første dagen i månaden etter at søknaden er levert inn, innanfor dei tidsfristane som gjeld. Ved utrekning av den interpolerte renta mellom to lån med ei kortare og lengre bindingstid som ligg nærmast resten av bindingstida for det lånet som går frå fast til flytande rente, bruker Lånekassen dei tilboda for fast rente som på søknadstidspunktet vil vere gjeldande renter frå første dag i neste månad. Når det er mindre enn tre år igjen av løpetida for det aktuelle fastrentelånet, bruker Lånekassen den flytande renta som gjeld i den månaden søknaden er levert inn og det tre års fastrentetilbodet som på søknadstidspunktet vil vere gjeldande rente frå første dag i månaden etter at søknaden er levert inn.

Dersom låntakaren avsluttar fastrenteavtalen i avtaleperioden, oppstår ein sperrefrist på to månader der lånet har flytande rente, før lånet eventuelt kan bindast på nytt, sjå § 2-4 bokstav g.

Ein søknad om å avslutte fastrenteavtalen må vere kommen inn til Lånekassen seinast 17 dagar etter at observasjonsperioden er avslutta.

Avtalen om rentebinding blir også oppheva dersom låntakaren begynner i fulltids- eller deltidsutdanning i avtaleperioden og får lån og/eller stipend frå Lånekassen. Overgangen frå fast til flytande rente vil skje på den første dagen i månaden etter at avtalen blir rekna som oppsagd. Det blir rekna over- eller underkurs i samsvar med reglane i andre og tredje ledd.

§ 2-4. *Unntak frå retten til å inngå avtale om binding av renta*

Desse låntakarane kan ikkje inngå avtale om å binde renta:

- a) låntakar under 18 år
- b) låntakar som har kortare nedbetalingstid enn avtaleperioden
- c) låntakar med lån som ikkje er sett renteberande
- d) låntakar med oppsagt lån
- e) låntakar i gjeldsordning
- f) låntakar i deltidsutdanning med støtte frå Lånekassen og som samtidig har renteberande lån frå tidlegare utdanning
- g) låntakar som seier opp avtale om binding av renta før normert utløpstid, kan ikkje inngå ny avtale om fastrente før tidlegast etter to månader. Sjø § 2-3 femte ledd.

§ 2-5. *Rentesrente*

Det blir rekna rentesrente med den rentesatsen som gjeld. Renter som ikkje blir betalte, blir sette renteberande etter kvart forfall. Det blir rekna renter av renter som ikkje er betalte innan terminforfall. Det blir også rekna renter av rentegjeld som blir opparbeidd i perioden frå lånet blir sett renteberande og fram til første terminforfall og i periodar med betalingsutsetjing. For låntakar som har lån frå før 1. juli 1985, blir det ikkje rekna renter av rentegjeld som er opparbeidd før 1. januar 1990. Det blir ikkje rekna renter av rentegjeld som er lagd til etter reglane i forsinkelsesrenteloven.

Kapittel 3. Terminbeløp

§ 3–1. *Fastsetjing av terminbeløp*

Terminbeløpa blir fastsette etter annuitetsprinsippet, slik at gjelda blir nedbetalt i løpet av den fastsette nedbetalingstida.

§ 3–2. *Unntak i særlege tilfelle*

I særlege tilfelle kan Lånekassen vike av frå reglane for fastsetjing av terminbeløpa.

§ 3–3. *Justering av terminbeløpet*

Terminbeløpet blir justert når rentesatsen blir endra.

Kapittel 4. Nedbetalingstid

§ 4–1. *Vanleg nedbetalingstid*

Den lengste nedbetalingstida er 20 år frå den siste datoen lånet blir sett renteberande. Lån over kr 247 000 vil til vanleg gi 20 års nedbetalingstid.

§ 4–2. *Utvida nedbetalingstid*

Når det blir gitt betalingsutsetjing for ein termin, blir nedbetalingstida til vanleg utvida tilsvarende. Nedbetalingstida kan ikkje bli utvida til meir enn 30 år.

§ 4–3. *Kortare nedbetalingstid*

Lånet skal vere nedbetalt innan låntakaren fyller 65 år. For låntakarar over 45 år blir terminbeløpa oppjusterte slik at lengste nedbetalingstid blir kortare enn 20 år.

Kapittel 5. Ekstra innbetaling og innfriing

§ 5–1. *Ekstra innbetaling på lån med flytande rente*

Låntakarar med lån som blir forrenta etter § 2–1 (flytande rente), kan innfri eller betale ned gjelda raskare og med større beløp enn det som er fastsett i betalingsplanen, utan ekstra kostnader.

§ 5–2. *Ekstra innbetaling på lån med bunden rente*

For låntakar som har inngått avtale om å binde renta etter § 2–2, vil ekstra innbetalingar eller innfriing av gjelda i avtaleperioden føre til at det blir rekna over- eller underkurs etter § 2–3.

§ 5–3. *Refusjon av ekstra innbetalingar*

Ekstra innbetalingar vil berre i særskilde tilfelle kunne bli refunderte.

Kapittel 6. Forfall, betalingsvarsel og gebyr

§ 6–1. *Terminforfall og betalingspause*

Første terminforfall blir fastsett til om lag sju månader etter at utdanninga er avslutta eller avbroten, eller når låntakaren ikkje lenger får støtte frå Lånekassen (betalingspause). Dette gjeld også ved ny tilbakebetalingsplan etter § 1–2.

Ein låntakar som får støtte til deltidsutdanning og har lån som det tidlegare er oppretta betalingsplan for, kan ikkje få ny betalingspause.

Utdanningsgjelda har månadlege terminforfall.

§ 6–2. *Plikt til å betale trass i manglande betalingsvarsel*

Terminbeløpet skal betalast sjølv om låntakaren ikkje har fått betalingsvarsel, sjå § 16–2.

§ 6–3. *Gebyr ved førstegongs betalingsvarsel*

Ved varsling om terminbeløp som forfell, blir det lagt til eit gebyr på 18 kroner. Gebyret blir ikkje lagt til for låntakarar som bruker elektronisk varsling, eller for låntakarar som ikkje kan bruke elektronisk varsling på grunn av dokumentert synshemming.

§ 6–4. *Gebyr ved andregongs betalingsvarsel (første purring)*

Ved andregongs betalingsvarsel blir det lagt til eit gebyr på 280 kroner.

§ 6–5. *Gebyr ved tredjegongs betalingsvarsel (varsel om oppseiing)*

Ved tredjegongs betalingsvarsel blir det lagt til eit gebyr på 490 kroner.

§ 6–6. *Prioriteringsrekkefølge ved innbetaling*

Ei innbetaling dekkjer i denne rekkefølga: eventuelle inkassokostnader, gebyr, renter og lån.

§ 6–7. Transaksjonskostnader

Låntakaren skal dekkje transaksjonskostnadene ved å betale gjelda.

Kapittel 7. Følgjer av misleghald av betalingsplikta eller brot på opplysningsplikta

§ 7–1. Følgjer av å ikkje betale etter tredjegongs betalingsvarsel

Lånekassen kan krevje at heile gjelda blir innfridd før forfallstida, dersom låntakaren mislegheld låneavtalen vesentleg. Dersom låntakaren ikkje betaler innan fristen i tredjegongs betalingsvarsel, gjer Lånekassen vedtak om oppseiing av heile gjelda, og Statens innkrevjingssentral tek over innkrevjinga av den misleghaldne gjelda. Oppseiinga blir oppheva dersom låntakaren betaler eller får betalingsutsetjing for forfalne, ubetalte terminbeløp. Sjå føresegnene om betalingslette i andre delen. Ved oppheving av oppseiinga trekkjer Lånekassen saka tilbake frå Statens innkrevjingssentral.

Det blir rekna renter etter forsinkelsesrenteloven av forfalle beløp frå dagen etter forfallsdato, og av heile lånet frå den dagen lånet er sagt opp som følge av misleghald.

Med gjeld er meint lån, renter, gebyr og kostnader.

§ 7–2. Innkrevjing av misleghalden gjeld

Dersom låntakaren ikkje betaler heile det forfalne, ubetalte terminbeløpet, kan Statens innkrevjingssentral inngå frivillig betalingsavtale for det forfalne beløpet.

Krav om tilbakebetaling av den forfalne delen av utdanningsgjelda kan bli inn driven ved trekk i lønn og andre liknande ytingar etter reglane i dekningsloven § 2–7.

§ 7–3. Tvangsinnkrevjing

Krav om tilbakebetaling av utdanningsgjeld er tvangsgrunnlag for utlegg. Ved vesentleg misleghald kan Statens innkrevjingssentral som særnamsmann gjennomføre utleggsforretning for heile gjelda etter reglane i tvangsfullbyrdsloven. Statens innkrevjingssentral kan også sende kravet om utlegg til namsmannen på staden.

Dersom dei forfalne, ubetalte terminbeløpa blir betalte, kan innkrevjinga bli stansa.

§ 7–4. Låntakar i utlandet

Dersom låntakaren er busett i utlandet, kan Statens innkrevjingssentral krevje inn gjelda der låntakaren bur. Statens innkrevjingssentral kan bruke inkassobyrå, advokat eller rettsapparatet. Innkrevjinga kan bli stansa dersom dei forfalne, ubetalte terminbeløpa blir betalte, sjølv om saka er oversend til inkassobyrå eller advokat for låntakarar som er busette i utlandet.

§ 7–5. Gebyr

Låntakaren kan bli belasta gebyr og kostnader i samband med tilbakebetaling og innkrevjing av gjelda.

§ 7–6. Vedvarande og grovt misleghald

Ved vedvarande og grovt misleghald av betalingspliktene kan gjelda til låntakaren bli permanent overført til Statens innkrevjingssentral. Ei permanent overføring av gjelda til Statens innkrevjingssentral fører til tap av rettar som er gitt i eller med grunnlag i utdanningsstøtteleven.

Misleghaldet blir rekna som vedvarande og grovt når gjelda har vore oppsagd i tre år.

§ 7–7. Unntak frå § 7–6

Det kan bli gjort unntak frå § 7–6 dersom eitt av desse vilkåra er til stades:

- a) låntakaren har ei løpande frivillig betalingsordning
- b) låntakaren har ei løpande tvungen betalingsordning
- c) låntakaren har betalt inn eit vesentleg beløp dei siste tolv månadene
- d) låntakaren sannsynleggjer at den nåverande situasjonen gir rett til betalingslette etter andre delen, eller
- e) særskilde forhold gjer det rimeleg å unnta gjelda frå overføring.

Krav om unntak må vere grunn gitt og setjast fram innan den fristen som er oppgitt i varselet om permanent overføring av gjelda til Statens innkrevjingssentral. Krav om unntak etter at gjelda er permanent overført, blir ikkje behandla.

§ 7–8. Andre følgjer av misleghald av betalingsplikta

Misleghald av betalingsplikta kan føre til avslag på søknad om støtte til ny utdanning etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, og avslag på søknad om betalingsutsetjing, rentefritak og ettergiving, sjå § 17–3 og forskrift om tildeling av utdanningsstøtte.

§ 7–9. Følgjer av brot på opplysningsplikta

Dersom ein låntakar forsettleg eller aktaust har brote opplysningsplikta etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, og dermed har fått eller har prøvd å få utbetalt eller godskriven støtte som forskriftene ikkje gir rett til, kan Lånekassen krevje støttebeløpet tilbakebetalt og rekne renter frå det tidspunktet låntakaren fekk tildelt støtte. Heile gjelda kan bli sagd opp og kravd inn etter § 7–2 til § 7–4. Låntakaren kan misse retten til betalingslette og ettergiving.

I vurderinga av misleghaldet blir det hovudsakleg lagt vekt på kor lenge misleghaldet har gått føre seg, og kor mykje urettkommen støtte låntakaren har teke imot.

Kapittel 8. Utdanningsgjeld og gjeldsordning

§ 8-1. Utanrettsleg gjeldsordning

Utdanningsgjeld kan bli teken med i gjeldsordningar utanfor gjeldsordningsloven (utanrettsleg gjeldsordning). Ein søknad om slik gjeldsordning skal innehalde dokumenterte opplysningar om inntekta, formuen, gjelda, talet på barn og levekostnadene til låntakaren, og anna som kan ha noko å seie for saka. Det skal også bli gitt slike opplysningar for ektefelle eller sambuar så langt det kan ha noko å seie for saka.

§ 8-2. Gjeldsordning etter gjeldsordningsloven

Når ein låntakar oppnår gjeldsordning etter gjeldsordningsloven, skal betalingsvilkåra bli fastsette i samsvar med den.

Ei gjeldsordning vil til vanleg gå ut på at usikra gjeld blir sletta etter gjeldsordningsperioden, som til vanleg er fem år, jf. gjeldsordningsloven kapittel 4 og 5.

Dersom gjeldsordninga ikkje kjem i stand, skal låntakaren behandlast etter andre føresegner i denne forskrifta.

§ 8-3. Spørsmål om ny utdanningsstøtte

I gjeldsforhandlingsperioden og i gjeldsordningsperioden kan låntakaren som hovudregel ikkje få nytt lån og/eller stipend. Dersom utdanninga er avtalt eller stadfesta i gjeldsordninga, kan ny støtte bli vurdert ut frå dei vanlege kriteria for tildeling, medrekna tidlegare misleghald, sjå § 7-8.

Kapittel 9. Krav som blir rekna som uråd å drive inn

§ 9-1. Ettergiving av gjeld

Lån, renter og kostnader kan bli ettergitt i den grad Lånekassen ser det som uråd å drive inn fordringa. Ein søknad om ettergiving skal innehalde dokumenterte opplysningar om inntekta, formuen, gjelda, talet på barn og levekostnadene til låntakaren. Søknaden skal også innehalde tilsvarande opplysningar om ektefelle eller sambuar, og anna som kan ha noko å seie i saka.

Ved vurderinga av søknaden skal det leggjast vekt på dei økonomiske forholda til låntakaren, både om betalingsevna er varig sterkt nedsett, og kor lenge misleghaldet har vart. Dessutan skal det leggjast vekt på kva tiltak som har vore gjennomførte i saka, og det skal vurderast kva tiltak som vil vere mest tenlege for innkrevjinga i framtida. Låntakaren kan ikkje få ettergiving dersom det vil verke støytande.

§ 9-2. Innskrenka klagerett

Låntakaren har ikkje klagerett etter reglane i forvaltningsloven på avgjerder i saker om gjeldsordning utanfor gjeldsordningsloven og ettergiving av fordringar som Lånekassen ser det som uråd å drive inn.

Kapittel 10. Personleg gjeld

§ 10-1. Personleg gjeld

Utdanningsgjeld gitt etter utdanningsstøtteloven er personleg gjeld og kan ikkje bli overdratt til andre.

§ 10-2. Ettergiving ved død

Døyr låntakaren, blir gjelda ettergitt.

Andre delen. Rentefritak, betalingsutsetjing og ettergiving

Kapittel 11. Rentefritak under utdanning

§ 11-1. Vilkår for rett til rentefritak etter bestått fulltidsutdanning

Ein låntakar som har bestått fulltidsutdanning og dokumenterer å ha hatt rett til støtte etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, første og fjerde delen, har rett til rentefritak i så lang tid som det kunne ha blitt gitt støtte.

Ein låntakar som tek utdanning utan å søkje om støtte, må søkje om rentefritak innan foreldingsfristen i § 13-2.

§ 11-2. Vilkår for rett til rentefritak etter bestått deltidsutdanning

Ein låntakar som har bestått deltidsutdanning, og som dokumenterer å ha hatt rett til støtte etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, første delen, har rett til rentefritak i heile eller delar av perioden dersom låntakaren har ei person- og kapitalinntekt innanfor grensene i tabellen, sjå § 12-7. For tidlegare år gjeld eigne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir heva med kr 14 123 per år for kvart barn som låntakaren forsørgjer, til og med det året barnet fyller 16 år.

Låntakaren må søkje om rentefritak innan foreldingsfristen i § 13-2.

§ 11-3. Rett til rentefritak på grunn av tillitsvern

Ein låntakar som har tillitsvern på fulltid i landsomfattande elev- eller studentorganisasjon, eller i tilknytning til utdanningsinstitusjon eller studentsamskipnad, har rett til rentefritak i heile eller delar av perioden dersom tillitsvervet varer i minst tre månader samanhengande, og låntakaren har ei person- og kapitalinntekt innanfor grensene i tabellen,

sjå § 12–7. For tidlegare år gjeld eigne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir heva med kr 14 123 per år for kvart barn som låntakaren forsørgjer, til og med det året barnet fyller 16 år.

Rentefritak på grunn av tillitsverv kan bli gitt i inntil tolv månader.

§ 11–4. Rett til rentefritak ved permisjon eller ved deltaking i EU-programmet Erasmus+

Ein låntakar som har permisjon frå studiet og får studentstipend, eller ein låntakar som deltek i EU-programmet Erasmus+ i ein periode som varer i minst tre månader, har rett til rentefritak i heile eller delar av perioden dersom låntakaren har ei person- og kapitalinntekt innanfor grensene i tabellen, sjå § 12–7. For tidlegare år gjeld eigne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir heva med kr 14 123 per år for kvart barn som låntakaren forsørgjer, til og med det året barnet fyller 16 år.

Kapittel 12. Rentefritak av sosiale og økonomiske årsaker

§ 12–1. Rett til rentefritak av sosiale og økonomiske årsaker

Ein låntakar som oppfyller eitt av krava i bokstavane a–d nedanfor, og som samtidig har ei person- og kapitalinntekt innanfor grensene i tabellen i § 12–7, har rett til rentefritak i heile eller delar av perioden. For tidlegare år gjeld eigne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir heva med kr 14 123 per år for kvart barn som låntakaren forsørgjer, til og med det året barnet fyller 16 år. Låntakaren må dokumentere grunnlaget for søknaden om rentefritak, sjå § 12–6.

a) *Forhold knytte til sjukdom og arbeidsløyse*

Låntakaren er sjuk, får arbeidsavklaringspengar eller er registrert arbeidsledig. Det er ein føresetnad at forholdet varer i minst tre månader samanhengande.

b) *Førstegongsteneste eller elev ved militær skole*

Låntakaren avtener førstegongsteneste i Noreg, er elev ved ein militær skole eller er EØS-borgar som avtener verneplikt i heimlandet. Det er ein føresetnad at forholdet varer i minst tre månader samanhengande.

c) *Fødsel eller adopsjon*

Låntakaren dokumenterer fødsel og omsorg etter fødsel. Den av foreldra som har omsorga for barnet, får rentefritak i inntil tolv månader frå fødselen. Låntakar som adopterer barn under ti år, får rentefritak etter dei same reglane i inntil tolv månader frå adopsjonsdatoen. I periodar der foreldra deler omsorga, kan rentefritaket bli delt.

d) *Omsorgsarbeid*

Låntakaren har omsorgsarbeid som varer i minst tre månader samanhengande. Som omsorgsarbeid blir rekna omsorg for barn under ti år eller omsorg for uføre, funksjonshemma eller eldre med stort pleiebehov i den nærmaste familien. Sjø likevel § 12–5. Som barn under ti år blir rekna også barn som fyller ti år i 2017.

§ 12–2. Rett til rentefritak ved økonomisk stønad etter sosialtjenesteloven

Ein låntakar som dokumenterer at han eller ho i minst tre månader samanhengande ikkje har hatt anna inntekt enn økonomisk stønad etter sosialtjenesteloven § 18, har rett til rentefritak i heile eller delar av perioden dersom person- og kapitalinntekta er innanfor grensene i tabellen, sjå § 12–7. For tidlegare år gjeld eigne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir heva med kr 14 123 per år for kvart barn som låntakaren forsørgjer, til og med det året barnet fyller 16 år.

Rentefritak etter dette punktet kan bli gitt for inntil tre år til saman.

§ 12–3. Rett til rentefritak ved fulltidsarbeid og låg bruttoinntekt

Ein låntakar som dokumenterer å ha hatt samanhengande fulltidsarbeid i ein periode på tolv månader eller lenger, har rett til rentefritak dersom inntekta er under grensene, sjå andre ledd. Frivillig ulønna arbeid gir ikkje rett til rentefritak.

Gjennomsnittleg brutto månadsinntekt må ha vore kr 15 465 eller lågare i perioden. I tillegg må person- og kapitalinntekta ikkje vere høgare enn grensene i tabellen, sjå § 12–7. For tidlegare år gjeld eigne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir heva med kr 14 123 per år for kvart barn som låntakaren forsørgjer, til og med det året barnet fyller 16 år. Sjø likevel § 12–5.

Rentefritak etter dette punktet kan bli gitt for inntil tre år til saman.

§ 12–4. Rett til rentefritak ved soning og låg bruttoinntekt

Ein låntakar som dokumenterer å ha sona i fengsel eller sikringsanstalt i tolv månader samanhengande eller lenger, har rett til rentefritak når gjennomsnittleg bruttoinntekt per måned er kr 15 465 eller lågare i den same perioden. I tillegg må person- og kapitalinntekta ikkje vere høgare enn grensene i tabellen, sjå § 12–7. For tidlegare år gjeld eigne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir heva med kr 14 123 per år for kvart barn som låntakaren forsørgjer, til og med det året barnet fyller 16 år. Sjø likevel § 12–5.

§ 12–5. Behovsprøving av rentefritak mot inntekta til ektefelle, partner eller sambuar

Rentefritak etter § 12–1 d, § 12–3 og § 12–4 blir behovsprøvd mot inntekta til ektefelle, partner eller sambuar som låntakaren har felles barn med.

Rentefritak blir berre gitt til den som sjølv har inntekt under grensa. Det er ein føresetnad at den samla person- og kapitalinntekta per år er lågare enn kr 521 396. Grensa blir heva med kr 28 269 per år for kvart barn som låntakaren forsørgjer, til og med det året barnet fyller 16 år.

§ 12–6. Krav til dokumentasjon

Både årsak og inntekt skal dokumenterast for den perioden det blir søkt om rentefritak for. Lånekassen hentar inn dokumentasjon av person- og kapitalinntekt i Noreg direkte frå skatteetaten. Når det gjeld rentefritak på grunn av fulltidsarbeid og låg bruttoinntekt eller soning og låg bruttoinntekt, må låntakaren sjølv sende inn dokumentasjon av månadleg bruttoinntekt. I tillegg hentar Lånekassen inn dokumentasjon av person- og kapitalinntekt frå skatteetaten.

Med person- og kapitalinntekt er meint summen av inntekter før frådrag, slik fastsetjinga av formues- og inntektsskatten for fastsetjingsåret viser.

Ei etterbetalt trygde- eller pensjonsytning som er tent opp i ein tidlegare periode enn det året ho blei skattlagd, skal fordelast på dei åra ytinga blei tent opp, dersom låntakaren krev det og dokumenterer eit slikt forhold. Den nye årsinntekta skal leggjast til grunn både for å avgjere ein ny søknad om rentefritak, og for ei ny prøving av eventuelle tidlegare vedtak om rentefritak. Dersom den nye prøvinga endar med at eit tidlegare innvilga rentefritak blir redusert eller fell bort, fører det til at gjelda til låntakaren aukar.

§ 12–7. Tabell for inntektsgrenser ved rentefritak for 2017

Person- og kapitalinntekt per år	Tal på månader med rett til rentefritak
318 516	1
313 255	2
307 995	3
302 734	4
297 474	5
292 212	6
286 953	7
281 692	8
276 431	9
271 171	10
265 910	11
260 650	12

Kapittel 13. Generelt om rentefritak**§ 13–1. Rentefritak blir gitt på etterskott**

Rentefritak blir gitt på etterskott og for heile månader. Med «månad» er meint ein periode på 30 dagar.

§ 13–2. Forelding av rentefritak

Krav om rentefritak som gjeld forhold før 1. januar 2014, er forelda. Det kan bli gjort unntak frå foreldingsfristen i særlege tilfelle.

Krav om rentefritak på grunn av utdanning vil vere forelda tre år etter at utdanningsprogrammet etter normert tid skal vere ferdig.

Kapittel 14. Betalingsutsetjing**§ 14–1. Betalingsutsetjing av terminbeløp**

Det kan bli gitt utsetjing med betaling av heile terminbeløp i inntil tre år for kvart låneforhold. Eit låneforhold varer til lånet er innfridd. Sjå likevel kapittel 4 og kapittel 17.

§ 14–2. Rett til betalingsutsetjing for terminbeløpa ved rentefritak

Ein låntakar som oppfyller krava til rentefritak, har rett til betalingsutsetjing for terminbeløpa i den same perioden, sjå likevel kapittel 4. Dersom det er sannsynleg at låntakaren vil få innvilga ein søknad om rentefritak, kan det bli gitt betalingsutsetjing sjølv om fastsetjinga av formues- og inntektsskatten for den aktuelle perioden ikkje ligg føre.

Kapittel 15. Ettergiving**§ 15–1. Rett til ettergiving når låntakaren er varig ufør**

Låntakar som har minst 50 prosent varig nedsett inntektsevne (uføregrad), og som får varig uføretrygd frå folketrygda eller tilsvarande trygdeordning i utlandet, kan ha rett til å få gjelda ettergitt eller nedskriven. Minstekravet til uføregrad er 40 prosent dersom låntakaren får varig uføretrygd frå folketrygda etter å ha sett fram krav om det på eit tidspunkt da låntakaren fekk arbeidsavklaringspengar.

Låntakar som fyller minst eitt av vilkåra i første ledd, har rett til ettergiving av heile gjelda når person- og kapitalinntekta er kr 299 993 eller lågare. Når person- og kapitalinntekta er mellom kr 299 994 og kr 432 562, har låntakaren rett til å få gjelda nedskriven og terminbeløpet nedsett, sjå tabellen nedanfor. Grensene blir heva med kr 14 123 per år for kvart barn som låntakaren forsørgjer, til og med det året barnet fyller 16 år. Inntekt som er registrert på barna til låntakaren, inngår ikkje i behovsprøvningsgrunnlaget.

All inntekt må dokumenterast. Ein søknad om ettergiving blir vurdert etter dei inntektsgrensene som gjeld, og etter den person- og kapitalinntekta som låntakaren har i det året Lånekassen får søknaden. Dette gjeld også i dei tilfella der vedtaket om uføretrygd er gjort i eit tidlegare år enn søknadsåret.

Tabell over inntektsgrenser ved delvis ettergiving for arbeidsuføre for 2017

<i>Person- og kapitalinntekt per år</i>	<i>Ny gjeld</i>	<i>Nytt terminbeløp</i>
kr 299 994–333 037	kr 60 628	kr 647
kr 333 038–365 047	kr 70 705	kr 777
kr 365 048–398 827	kr 80 928	kr 916
kr 398 828–432 562	kr 91 005	kr 1 044

§ 15–2. Ettergiving for låntakar som er arbeidsufør i lang tid

Ein låntakar som er heilt arbeidsufør når han søker om ettergiving, kan få gjelda ettergitt eller nedskriven etter dei same inntektsgrensene som i § 15–1. Gjeld kan bli ettergitt berre dersom låntakaren har vore samanhengande arbeidsufør i dei siste seks åra, og framleis er det på søknadstidspunktet. Det blir berre teke omsyn til periodar med arbeidsuførleik frå og med den siste datoen lånet blei sett renteberande. Det er ein føresetnad at låntakaren ikkje har fått rehabiliteringspengar, attføringspengar, tidsavgrensa uførestønad eller arbeidsavklaringspengar i perioden.

§ 15–3. Oppheving av vedtak om ettergiving ved ny støtte frå Lånekassen

Dersom låntakaren får ny støtte frå Lånekassen etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, blir vedtaket om ettergiving oppheva. Ettergitte renter blir ikkje reaktiverte. Er vedtaket om ettergiving gjort for meir enn ti år sidan, blir det ikkje oppheva.

§ 15–4. Avslag på søknad om ettergiving

Lånekassen kan avslå søknad om ettergiving av støtte som låntakaren har heva utan å ha rett til det.

§ 15–5. Ettergiving ved alderspensjon

Dersom låntakaren får alderspensjon frå folketrygda eller tilsvarende pensjonsordning i utlandet, kan gjelda i særlege tilfelle bli ettergitt heilt eller delvis.

At låntakaren har fylt 65 år eller har betalt ned på lånet i 20 år, gir ikkje aleine grunnlag for å ettergi gjeld.

Kapittel 16. Opplysningsplikt

§ 16–1. Opplysningsplikta til låntakaren

Låntakaren pliktar å gi rette og fullstendige opplysningar til Lånekassen og gi melding om endringar i forhold til det som blei opplyst i søknaden.

§ 16–2. Adresseendring må meldast

Låntakaren pliktar snarast råd å melde adresseendring til Lånekassen eller til folkeregisteret. Låntakarar som er busette i utlandet, må melde adresseendring direkte til Lånekassen.

Kapittel 17. Misleghald av betalingsplikter og brot på opplysningsplikta

§ 17–1. Tap av rett til rentefritak, betalingsutsetjing og ettergiving ved brot på opplysningsplikta

Dersom ein låntakar med vilje eller aktaust har brote opplysningsplikta og av den grunn har fått eller prøvd å få utbetalt eller godskriven støtte som forskrift om tildeling av utdanningsstøtte ikkje gir rett til, kan låntakaren misse retten til rentefritak, betalingsutsetjing og ettergiving.

Dersom ein låntakar med vilje eller aktaust har brote opplysningsplikta og av den grunn har fått rentefritak eller ettergiving som forskrifta ikkje gir rett til, kan låntakaren misse retten til rentefritak, betalingsutsetjing og ettergiving.

§ 17–2. Tap av rett til rentefritak, betalingsutsetjing og ettergiving ved misleghald av betalingsplikter

Dersom ein låntakar mislegheld betalingspliktene sine, kan låntakaren misse retten til rentefritak, betalingsutsetjing og ettergiving.

§ 17–3. Avslag på søknad om støtte til ny utdanning ved misleghald av betalingsplikter

Dersom ein låntakar har misleghald betalingspliktene sine, kan Lånekassen avslå søknad om støtte til ny utdanning etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte.

Tredje delen. Ettergiving av utdanningslån i 2017 for låntakarar som er busette i og utøver eit yrke i Finnmark og utvalde kommunar i andre fylke (regionen)

Kapittel 18. Omfang

§ 18–1. Ettergiving av lån for yrkesaktive i Finnmark og somme kommunar i Nord-Troms

Låntakarar som er yrkesaktive og busette i Finnmark eller i ein av kommunane Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen eller Karlsøy i Nord-Troms, kan søkje om å få lånet ettergitt med ti prosent per år, men maksimum kr 25 000 og minimum kr 2 000 per år, til lånet er nedbetalt.

§ 18–2. Ettergiving av lån for yrkesaktive legar i somme kommunar

Ordninga omfattar også låntakarar som er yrkesaktive legar i desse kommunane:

Troms:

Gratangen, Ibestad, Torsken og Berg.

Nordland:

Tysfjord, Rødøy, Nesna, Bø, Øksnes, Evenes, Vega, Flakstad, Moskenes og Andøy.

Nord-Trøndelag:

Leka, Fosnes, Røyrvik, Høylandet og Lierne.

Møre og Romsdal:

Aure.

Fylkeslegen avgjer kva for legar som er yrkesaktive i desse kommunane.

Det er ikkje eit vilkår for ettergiving etter dette punktet at låntakaren er busett i kommunen.

Kapittel 19. Krav til låntakaren**§ 19–1. Krav til dokumentasjon på at låntakaren er busett og yrkesaktiv i regionen**

Det er ein føresetnad at låntakaren, etter at lånet er sett renteberande etter § 1–1, dokumenterer å ha vore busett og yrkesaktiv i regionen i tolv samanhengande månader.

Låntakarar som har vore yrkesaktive i regionen, men som i ei kort tid av oppteningsperioden har hatt arbeid utanfor regionen, kan i særlege tilfelle framleis bli omfatta av ordninga.

§ 19–2. Vilkår for «busett»

Med busett er meint ein låntakar som har hatt både faktisk og formelt folkeregistrert bustad.

Dersom det er dokumentert at låntakaren faktisk har vore busett og yrkesaktiv i regionen, kan Lånekassen i særlege tilfelle vurdere ettergiving sjølv om låntakaren ikkje har hatt folkeregistrert adresse i regionen i heile oppteningsperioden.

§ 19–3. Definisjon av «yrkesaktiv»

Som yrkesaktiv blir rekna:

- låntakar som har arbeid tilsvarande minst 50 prosent av fulltidsarbeid
- låntakar som har fulltidsarbeid i minst seks månader, og som er registrert som arbeidssøkjare til fulltidsarbeid i resten av oppteningsperioden
- låntakar som har omsorg for barn under ti år, eller har særleg tyngjande omsorgsplikter i den nærmaste familien. Som barn under ti år blir også rekna barn som fyller ti år i 2017
- låntakar som har studiepermisjon med lønn eller stipend tilsvarande minst 50 prosent av full stilling, der lønna blir betalt frå ein arbeidsgivar i regionen.

Det tidsrommet ein låntakar er sjukmeld frå eit arbeidsforhold i regionen, blir rekna med i oppteningsperioden.

Busette i regionen som er tilsette i transportsektoren, på skip, oljeleitingsfartøy eller faste installasjonar på kontinentalsokkelen, blir rekna som yrkesaktive i regionen når dei er skattepliktige der.

§ 19–4. Avgrensing av definisjonen av «yrkesaktiv»

Låntakarar som er i førstegongsteneste eller i utdanning ved militære skolar, blir ikkje rekna som yrkesaktive.

Ein låntakar som er omfatta av § 19–3 bokstav c, blir ikkje rekna som yrkesaktiv i regionen dersom han eller ho er minst 50 prosent yrkesaktiv utanfor regionen i oppteningsperioden.

Ein mottakar av arbeidsavklaringspengar blir ikkje rekna som yrkesaktiv. Ein låntakar som får arbeidsavklaringspengar og samtidig oppfyller andre vilkår for yrkesaktivitet etter § 19–3, kan likevel bli rekna som yrkesaktiv.

§ 19–5. Avgrensing av retten til ettergiving

Låntakarar i fulltidsutdanning som kan få støtte etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, første delen, eller rentefritak etter kapittel 11, kan ikkje få ettergitt lån etter tredje delen.

Kapittel 20. Oppteningsperiode for ettergiving**§ 20–1. Krav til samanhengande oppteningstid**

Oppteningstida skal vere tolv samanhengande månader.

For låntakarar som begynner i arbeid i regionen, blir oppteningstida rekna frå den datoen vedkommande har starta i arbeidet.

§ 20–2. Unntak frå kravet om samanhengande oppteningstid

Etter nærmare retningslinjer kan det bli gjort unntak frå kravet om samanhengande oppteningstid ved avbrot på grunn av førstegongsteneste og avbrot på grunn av utdanning. Ved avbrot på grunn av utdanning kan det bli gjort unntak éin gong og for opptil eitt år.

§ 20-3. Avgrensing av oppteningstida

Låntakar som får støtte til fulltidsutdanning, kan ikkje få perioden med støtte rekna med i oppteningstida, sjølv om låntakaren samtidig er yrkesaktiv.

§ 20-4. Val av forskrift

Dersom oppteningsperioden er fordelt på fleire kalenderår, skal forskriftene som gjaldt ved starten av oppteningsperioden nyttast, med mindre reglane blir endra til fordel for låntakaren.

Kapittel 21. Ettergivingsreglar**§ 21-1. Tidspunktet for ettergiving**

Ettergivinga skjer etter avslutta oppteningsperiode.

§ 21-2. Ettergivingsgrunnlaget

Hovudstolen er ettergivingsgrunnlaget, det vil seie totalt lån ved avslutta utdanning. Dersom det seinare er ettergitt utdanningslån etter ordningar i kapittel 15 og fjerde delen, blir ettergivingsgrunnlaget redusert. Det same gjeld for utdanningsstøtte som låntakaren har fått utan å ha rett til det.

Omgjeringar etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte som blir gjorde etter at betalingsplanen er fastsett fører ikkje til endring i ettergivingsgrunnlaget.

Lån som ikkje er sett renteberande før oppteningsperioden er ute, kan ikkje inngå i grunnlaget for ettergiving.

§ 21-3. Avgrensing av ettergiving ved misleghalden betalingsplikt

Avdrag som har forfalle til betaling før oppteningsperioden er ute, men som ikkje er betalt på tidspunktet for ettergiving, blir ikkje ettergitt med mindre låntakaren har rett til betalingsutsetjing for avdraget etter andre delen.

§ 21-4. Søknad om ettergiving etter varsel om oppseiing av gjelda

Når det er sendt varsel om oppseiing av lånet, kan ein søknad om ettergiving ikkje bli behandla utan at det forfalne terminbeløpet blir betalt, eller at det kan bli gitt betalingsutsetjing etter andre delen.

§ 21-5. Avdrag på lånet og refusjon

Det skal ikkje betalast avdrag på lånet, men alle rentene som er lagde til, skal betalast. Terminbeløpa blir ikkje endra så lenge rentesaldoen ved forfall er like stor som det ordinære terminbeløpet. Betalte avdrag på lånet blir berre refundert dersom låntakaren ber om det. Krav om refusjon må setjast fram innan tre år etter at avdraget blei betalt.

Kapittel 22. Søknadsfrist og forelding**§ 22-1. Søknad om ettergiving**

Søknad om ettergiving må dokumenterast og sendast inn etter kvar ny oppteningsperiode. Søknaden må vere motteken i Lånekassen seinast tre månader etter at oppteningsperioden er ute, for at kravet ikkje skal bli forelda.

Fjerde delen. Ettergiving av utdanningsgjeld i 2017 for låntakarar som har fullført visse lærarutdanningar**Kapittel 23. Ettergiving av utdanningsgjeld i 2017 for låntakarar som har fullført visse lærarutdanningar****§ 23-1. Realfag og framandspråk**

Ordninga omfattar låntakarar som fullfører ei av desse utdanningane i vårsemesteret eller haustsemesteret 2017:

- integrert masterprogram i lærarutdanning med spesialisering i realfag eller framandspråk (bortsett frå nordisk/norsk)
- toårig fagdidaktisk masterprogram for lærarar som tek spesialisering i realfag eller framandspråk (bortsett frå nordisk/norsk)
- praktisk-pedagogisk utdanning (PPU), dersom låntakaren tidlegare har fullført mastergrad eller hovudfag i biologi, fysikk, geofag, informasjonsteknologi, kjemi, matematikk, teknologiske fag/sivilingeniørutdanning eller framandspråk, bortsett frå nordisk/norsk
- praktisk-pedagogisk utdanning (PPU), dersom låntakaren tidlegare har fullført ingeniørutdanning.

§ 23-2. Samisk

Ordninga omfattar låntakarar som fullfører 60 studiepoeng eller meir i samisk språk som del av ei av desse utdanningane i vårsemesteret eller haustsemesteret 2017:

- samisk allmennlærerutdanning (Samisk høgskole)
- samisk førskolelærerutdanning (Samisk høgskole)
- 60 studiepoeng samisk språk (alle samiske språk) som del av allmennlærerutdanning.

Ordninga omfattar også låntakarar som tek ei av desse utdanningane:

- 60 studiepoeng samisk språk (alle samiske språk) dersom låntakaren tidlegare har fullført praktisk-pedagogisk utdanning (PPU)
- praktisk-pedagogisk utdanning (PPU) dersom låntakaren tidlegare har teke 60 studiepoeng i samisk språk (alle samiske språk)

- 60 studiepoeng samisk språk (alle samiske språk) dersom låntakaren tidlegare har fullført førskolelærerutdanning
- fullført førskolelærerutdanning dersom låntakaren tidlegare har teke 60 studiepoeng samisk språk (alle samiske språk).

§ 23–3. Beløp for ettergiving

Låntakarer som fyller vilkåra i § 23–1 eller § 23–2, kan få ettergitt utdanningsgjeld med opptil kr 50 000. Ettergiving blir ikkje gitt meir enn ein gong for same utdanninga.

§ 23–4. Søknadsfrist

Søknad om ettergiving må vere kommen inn til Lånekassen seinast seks månader etter at eksamen er gjennomført. Lånekassen kan gjere unntak frå fristen dersom særlege forhold gjer at søknadsfristen ikkje kan bli halden.

Femte delen. Misleghalden utdanningsgjeld som er permanent overført til Statens innkrevjingssentral

Kapittel 24. Utdanningsgjeld som er permanent overført til Statens innkrevjingssentral og gjeldsordningar

§ 24–1. Gjeldsordning etter gjeldsordningsloven

Utdanningsgjeld som er permanent overført til Statens innkrevjingssentral, er omfatta av vilkåra i gjeldsordningsloven. Utdanningsgjeld skal bli behandla på linje med anna gjeld som har tilsvarende sikringsgrad.

§ 24–2. Utanrettsleg gjeldsordning

Når Lånekassen har overført utdanningsgjeld permanent til Statens innkrevjingssentral, kan Statens innkrevjingssentral delta i utanrettsleg gjeldsordning, jf. utdanningsstøtteleven § 14.

Ein førespurnad om utanrettsleg gjeldsordning skal ha med dokumenterte opplysningar om inntekta, formuen, gjelda, talet på barn og levekostnadene til skyldnaren. Førespurnaden skal også ha med tilsvarende dokumenterte opplysningar om ektefellen eller sambuaren og anna som kan ha noko å seie i saka.

Reglane i gjeldsordningsloven gjeld som utfyllande regelverk.

Kapittel 25. Betalingsvilkår for utdanningsgjeld som er overført permanent til Statens innkrevjingssentral

§ 25–1. Rentevilkår

Fordringar som blir permanent overførte til Statens innkrevjingssentral, får lagt til renter etter den rentesatsen som blir fastsett for lån i Lånekassen etter § 2–1 og § 2–5.

§ 25–2. Prioriteringsrekkefølge ved innbetaling

Ei innbetaling dekkjer i denne rekkefølga: inkassokostnader, gebyr, renter og lån.

§ 25–3. Myndigheitsutøvinga til Statens innkrevjingssentral

Statens innkrevjingssentral er kreditor for utdanningsgjeld som er permanent overført frå Lånekassen.

Krav om tilbakebetaling av utdanningsgjeld er tvangsgrunnlag for utlegg. Statens innkrevjingssentral kan som særnamsmann halde utleggsforretning etter reglane i tvangsfullbyrdsloven. Statens innkrevjingssentral kan også sende krav om utlegg til den vanlege namsmannen, jf. utdanningsstøtteleven § 11 og § 12.

§ 25–4. Ettergiving ved manglande betalingsevne

Statens innkrevjingssentral kan ettergi lån, renter og kostnader dersom låntakaren manglar betalingsevne. Med manglande betalingsevne er meint at betalingsevna er varig sterkt nedsett. Låntakaren vil ikkje kunne få ettergiving dersom det vil verke støytande.

Søknad om ettergiving av lån skal ha med dokumenterte opplysningar om inntekta, formuen, gjelda, talet på barn og levekostnadene til skyldnaren. Søknaden skal også ha med tilsvarende dokumenterte opplysningar om ektefellen eller sambuaren og anna som kan ha noko å seie i saka.

Låntakaren har ikkje klagerett etter reglane i forvaltningsloven for avgjerder i saker om ettergiving som følgje av manglande betalingsevne.

§ 25–5. Ettergiving ved død

Døyr låntakaren, blir gjelda ettergitt.

Kapittel 26. Ikraftsetjing

§ 26–1. Ikraftsetjing

Forskrifta tek til å gjelde frå 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1712 2016**Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Skattedirektoratet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 5–6 og forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) § 5. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 5–6–10 nytt annet ledd skal lyde:

(2) For arbeidsgivers dekning av tillitsvalgtes utgifter til fagforeningsarbeid gjelder bestemmelsene i denne paragrafen så langt de passer.

§ 5–6–11 nytt åttende ledd skal lyde:

(8) For arbeidsgivers dekning av tillitsvalgtes utgifter til fagforeningsarbeid gjelder bestemmelsene i denne paragrafen så langt de passer.

§ 5–6–12 nytt niende ledd skal lyde:

(9) For arbeidsgivers dekning av tillitsvalgtes utgifter til fagforeningsarbeid gjelder bestemmelsene i denne paragrafen så langt de passer.

§ 5–6–13 nytt åttende ledd skal lyde:

(8) For arbeidsgivers dekning av tillitsvalgtes utgifter til fagforeningsarbeid gjelder bestemmelsene i denne paragrafen så langt de passer.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2017.

19. des. Nr. 1713 2016**Forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2017**

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og fiskeridepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 14, § 16, § 27, § 36, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter**§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande norsk vårgytende sild i 2017.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande inntil 432 870 tonn norsk vårgytende sild i Norges territorialfarvann og økonomiske sone nord for 62° N, fiskerisone ved Jan Mayen og internasjonalt farvann. Av dette kvantumet avsettes 1 005 tonn til forsknings- og undervisningskvote, 225 tonn til rekrutteringsordningen og 500 tonn til agn.

Av totalkvoten kan inntil 37 854 tonn fiskes i EU-sonen nord for 62° N.

§ 3. Gruppekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse kan fiske og lande inntil 206 818 tonn norsk vårgytende sild.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål kan fiske og lande inntil 39 234 tonn norsk vårgytende sild.

§ 5. Gruppekvote for kystfartøy

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen kan fiske og lande inntil 185 088 tonn norsk vårgytende sild, hvorav:

- a) fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande inntil 181 088 tonn, og
- b) fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 4 000 tonn.

§ 6. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på gruppenivå

Dersom en gruppekvote overfiskes, kan Fiskeridirektoratet belaste gruppekvoten det påfølgende kvoteåret med et tilsvarende kvantum.

Dersom en gruppekvote ikke er oppfisket ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet godskrive inntil 10 % av denne gruppekvoten til det påfølgende kvoteåret.

Dersom det beregnes at det vil gjenstå mer enn 10 % av en gruppekvote ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet innenfor samme kvoteår reforedele overskytende kvantum til andre fartøygrupper.

Gruppekvoteene angitt i forskriften er ikke justert for eventuelle overføringer av kvantum mellom kvoteår som beskrevet i første og andre ledd.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen

§ 7. Fartøykvoter

Fartøy med ringnottillatelse tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende kvotefaktorer:

1500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0–	4000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4000–	6000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	6000–	10 000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten over	10 000 hl	

Kvotefaktoren blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvoten til det enkelte fartøyet beregnes ved å multiplisere fartøyets kvotefaktorer med en kvoteenhet fastsatt av Fiskeridirektoratet.

Kvoteenheten fastsettes til 4,96.

§ 8. Kvotefleksibilitet på fartøynivå

Fartøy med ringnottillatelse kan overfiske kvoten tildelt etter § 7 med inntil 10 % i 2017. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2018. Dersom kvoten ikke er oppfisket ved utløpet av 2017, godskrives inntil 10 % av denne kvoten til 2018. Fartøy som benyttet adgangen i 2016 blir belastet eller godskrevet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2017.

Fartøy som i 2017 benytter slumpfiskeordningen i henhold til forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten § 15, kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 9. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 22 og § 23 kan ringnotfartøy med flytetrålltillatelse etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–25 som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2017. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen

§ 10. Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende kvotefaktorer:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0–	100
	40 % av bruttotonnasje fra	101–	200
	30 % av bruttotonnasje fra	201–	300
	20 % av bruttotonnasje fra	301–	400
	10 % av bruttotonnasje fra	401–	600

Kvoten til det enkelte fartøyet beregnes ved å multiplisere fartøyets kvotefaktorer med en kvoteenhet fastsatt av Fiskeridirektoratet.

Ved beregning av fartøyets kvotefaktor gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Kvoteenheten fastsettes til 3,4.

§ 11. Kvotefleksibilitet på fartøynivå

Fartøyene kan overfiske kvoten tildelt etter § 10 med inntil 10 % i 2017. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2018. Dersom kvoten ikke er oppfisket ved utløpet av 2017, godskrives inntil 10 % av denne kvoten til 2018. Fartøy som benyttet adgangen i 2016 blir belastet eller godskrevet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2017.

Fartøy som i 2016 benytter slumpfiskeordningen i tråd med forskrift om strukturkvoteordning mv for havfiskeflåten § 15 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 12. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 22 og § 23 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av kvoteåret. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen

§ 13. Fartøy-/maksimalkvoter for fartøy i lukket gruppe

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande følgende kvanta norsk vårgytende sild:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote (garantert) for alle fartøy (tonn)	Maksimal-kvote st.l. og hj.l. under 15 m (tonn)
Fartøy under 7,00 m	1,31	35,97	48,56
Fartøy 7,0–7,99 m	1,97	54,09	73,03
Fartøy 8,0–8,99 m	2,62	71,94	97,12
Fartøy 9,0–9,99 m	3,93	107,91	145,68
Fartøy 10,0–10,99 m	4,59	126,03	170,15
Fartøy 11,0–11,99 m	5,24	143,88	194,24
Fartøy 12,0–12,99 m	5,90	162,00	218,71
Fartøy 13,0–13,99 m	6,55	179,85	242,81
Fartøy 14,0–14,99 m	7,86	215,82	291,37
Fartøy 15,0–15,99 m	8,40	230,65	
Fartøy 16,0–16,99 m	8,85	243,01	
Fartøy 17,0–17,99 m	9,39	257,83	
Fartøy 18,0–18,99 m	10,43	286,39	
Fartøy 19,0–19,99 m	11,47	314,95	
Fartøy 20,0–20,99 m	12,52	343,78	
Fartøy 21,0–21,99 m	14,08	386,61	
Fartøy 22,0–22,99 m	15,65	429,72	
Fartøy 23,0–23,99 m	17,21	472,56	
Fartøy 24,0–24,99 m	18,78	515,67	
Fartøy 25,0–25,99 m	20,34	558,50	
Fartøy 26,0 m og over	21,91	601,61	

Kvoten til det enkelte fartøy beregnes ved å multiplisere fartøyetts kvotefaktorer med en kvoteenhet. For fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter er kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten satt til 37,0696 tonn. Utnyttelse av fartøykvoten belaster maksimalkvoten tilsvarende. Kvoteenheten for beregning av fartøykvoten er 27,4584 tonn.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av norsk vårgytende sild i medhold av forskrift 7. november 2003 nr. 1309 om spesielle kvoteordninger for kystfiskeflåten, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

§ 14. Kvotefleksibilitet på fartøynivå

Etter at maksimal- og fartøykvoten som tildeles etter § 13 er utnyttet, kan det enkelte fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter fiske og lande inntil 10 % av den garanterte kvoten i 2017. Fartøy som benytter adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for kvoteåret 2018.

Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter og største lengde over 15 meter, samt fartøy med hjemmelslengde over 15 meter, kan overfiske kvoten tildelt etter § 13 med inntil 10 % i 2017. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2018. Dersom kvoten ikke er oppfisket ved utløpet av 2017, godskrives inntil 10 % av denne kvoten til 2018. Adgangen til å overføre inntil 10 % ufisket kvantum til neste år er betinget av at det er registrert fangst på fartøyets deltakeradgang i inneværende år.

Fartøy som benyttet adgangen i 2016 blir belastet eller godskrevet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2017.

§ 15. *Fartøykvoter for fartøy i åpen gruppe*

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe med landnot og garn, kan fiske og lande følgende kvanta norsk vårgytende sild:

<i>Fartøyets største lengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote</i>
Fartøy under 7 m	1,31	7,99
Fartøy 7,0–7,99 m	1,97	12,02
Fartøy 8,0–8,99 m	2,62	15,98
Fartøy 9,0–9,99 m	3,93	23,97
Fartøy 10,0–10,99 m	4,59	28,00
Fartøy 11,0–11,99 m	5,24	31,96
Fartøy 12,0–12,99 m	5,90	35,99
Fartøy 13,0–13,99 m	6,55	39,96
Fartøy 14,0 m og over	7,86	47,95

Kvoten til det enkelte fartøy beregnes ved å multiplisere fartøyets kvotefaktor med en kvoteenhet på 6,1.

§ 16. *Partråling*

Uten hinder av forbudet i § 22 og § 23 kan kystfartøy med flytetrålltillatelse etter konsesjonsforskriften § 2–25 som partråler, på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av kvoteåret. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 17. *Landing til førings- eller kjøperfartøy*

Kystfartøy som selv fører fangsten, kan lande den til førings- eller kjøperfartøy. Slik landing kan bare skje ved kai i havner med fiskemottak som tar imot norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan tillate landing andre steder enn det som følger av første ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 18. *Beregning av kvote ved utskifting og ombygging*

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret største lengde, får kvoten beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Kapittel 5. Stengte områder

§ 19. *Stengte områder i Nordland*

Det er forbudt å fiske med trål, samt forbudt for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenfor liggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68° 18' N 15° 39' Ø og 68° 11' N 15° 36' Ø (Offersøya–Tranøy). I nord er området avgrenset av en rett linje lands 68° 40' N tvers av Tjeldsundet.

Det er forbudt å fiske med not (unntatt landnot) i Hellemofjorden sør for en linje trukket mellom punktene 68° 01,12' N 16° 11,62' Ø til 68° 00,95' N 16° 10,20' Ø (Hestneset sør til Hellandsberg).

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til fartøy å fiske norsk vårgytende sild innenfor områdene nevnt i denne bestemmelsen etter puljevis innseiling. Det kan settes vilkår om inspektør om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 20. *Fiske sør for 62° N*

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62° N i Norges territorialfarvann og økonomiske sone.

Uten hensyn til forbudet i første ledd er det i perioden fra og med 1. januar til og med 30. april likevel tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 12 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62° N til 61° N.

Uten hensyn til forbudet i første ledd er det i perioden fra og med 15. februar til og med 30. april likevel tillatt for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Fangstene av sild i dette området belastes det enkelte fartøys kvote av norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve bestemmelsene i paragrafen, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

§ 21. Stenging av fiskefelt ved fare for neddreping, innblanding m.m.

Uten hensyn til bestemmelsene i § 19 og § 20 kan Fiskeridirektoratets regionkontor ved fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, hyse, sei og uer, i alle områder hvor det fiskes etter norsk vårgytende sild, stenge og gjenåpne områder for fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og kan sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anwise til fiske i andre områder.

Tilsvarende kan Fiskeridirektoratets regionkontor forby fiske med fartøy over 28 meter største lengde i nærmere avgrensede områder dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner. Fiskeridirektoratets regionkontor kan påby bruk av rist ved eventuell adgang til å fiske i stengte områder.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Kapittel 6. Fellesbestemmelser

§ 22. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor kvoteåret. Dersom fartøyet har startet fiske på en kvote, kan det ikke starte fiske på en annen kvote av samme fiskeslag i løpet av kvoteåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Dersom fartøyeier skifter ut sitt fartøy, skal det gjøres fradrag i kvoten som tildeles det ervervede fartøyet for det kvantum fartøyeier har fisket og landet innenfor kvoteåret med fartøyet som skiftes ut. Uten hinder av første ledd kan fartøyeier fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal da gjøres fradrag i kvoten for det kvantum selger av utskiftingsfartøyet har fisket og landet i kvoteåret med fartøyet. Første og annet ledd gjelder tilsvarende ved utskifting av fartøy i åpen gruppe. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Ved kjøp av fartøyet for fortsatt drift kan ny fartøyeier uten hinder av første ledd fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det selger av fartøyet har fisket og landet med dette fartøyet i løpet av kvoteåret. Tilsvarende gjelder ved kjøp av fartøy som skal delta i åpen gruppe.

Ved tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum som innenfor kvoteåret er fisket i henhold til tillatelsen som oppgis fra det andre fartøyet. Fartøyet som tildeles fisketillatelse kan uten hinder av første ledd fiske på den tildelte fisketillatelsen, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det kvantum fartøyet har fisket i løpet av kvoteåret. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Dersom det er foretatt utskifting eller salg for fortsatt drift flere ganger i løpet av kvoteåret, eller både utskifting og salg for fortsatt drift, skal det så langt det passer tas høyde for dette ved fradrag i kvoten etter annet til fjerde ledd. Tilsvarende gjelder dersom en fisketillatelse tildeles til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra annet fartøy, og den oppgitte tillatelsen tidligere i kvoteåret er tildelt til erstatning for fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy. Tilsvarende gjelder også så langt det passer dersom det i løpet av kvoteåret er gjennomført både utskifting eller salg for fortsatt drift, og tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende tillatelse.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i fjerde ledd dersom fisketillatelsen som oppgis har vært tildelt samme fartøy sammenhengende i de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 23. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not, trål og snurrevad dersom fartøyene er egnet, bemannet og utstyrt for fiske.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er satt i lås.

Det er ikke tillatt for fartøy i åpen gruppe å overføre fangst.

§ 24. Bifangst

Det er ikke tillatt å ha bifangst av sild ved fiske etter andre arter. Slik bifangst er likevel tillatt når bifangsten kan avregnes fartøyets sildekvote.

Videre kan fartøy som ikke har adgang til å delta i sildefisket ha bifangst av sild i følgende fiskerier:

- a) I fisket etter brisling er det tillatt med inntil 50 % bifangst av sild i vekt ved landing.
- b) I fisket etter hestmakrell er det tillatt med inntil 10 % bifangst av sild i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten ombord og ved landing.
- c) I fisket etter makrell er det tillatt med inntil 10 % bifangst av sild i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten ombord og ved landing.

§ 25. Avkortning av kvote ved dumping og neddrepning

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 26. Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy som fisker med not skal melde fra om notsprenging på eget skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fartøy som er underlagt kravet til elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata, skal melde fra om notsprenging i tråd med forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy § 12.

§ 27. Fiske etter agn

Innenfor grunnlinjene nord for 62° N er det tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn. Slikt fiske kan bare drives av fiskere som er ført i fiskermanntallet og bare med ett merkeregistrert fartøy. Omsetning av fangsten er forbudt.

Fra og med 1. januar til og med 30. april er det også tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og 62° N.

§ 28. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvotene er beregnet oppfisket, samt innføre konsumpåbud.

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 7. Overtredelsesgebyr, straff og ikrafttredelse**§ 29. Overtredelsesgebyr**

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 30. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og deltakerloven § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 31. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

19. des. Nr. 1714 2016**Forskrift om endring i forskrift om sikring på jernbane**

Hjemmel: Fastsett av Statens jernbanetilsyn 19. desember 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 6a, jf. delegeringsvedtak 30. juni 2015 nr. 827. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

I

I forskrift 1. juli 2015 nr. 848 om sikring på jernbane gjøres følgende endringer:

§ 2–3 første ledd skal lyde:

Infrastrukturforvalter skal etablere et sikringsutvalg for jernbane og tunnelbane. Sikringsutvalget er ansvarlig for samordning og evaluering av sikringstiltak ved jernbane og tunnelbane og koordinering av planlegging og gjennomføring av beredskapsøvelser.

§ 4–3 femte ledd skal lyde:

Infrastrukturforvalter har ansvaret for at egne beredskapsplaner og beredskapsplanene til andre relevante jernbanevirksomheter er koordinert.

§ 4–3 sjette ledd skal lyde:

Infrastrukturforvalter skal fastsette og formidle bestemmelser som er nødvendige for å opprettholde effektiv kommunikasjon med relevante jernbanevirksomheter og andre aktører i nødssituasjoner. Bestemmelsene skal utarbeides i samarbeid med jernbanevirksomhetene.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1715 2016

Delegering av myndighet etter skatteforvaltningsloven § 15–3 annet ledd til Skattedirektoratet

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven) § 15–3. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

I

Departementets myndighet etter skatteforvaltningsloven § 15–3 annet ledd til å overta utøvelsen av partsstillingen eller overføre den til annen skattemyndighet, delegeres til Skattedirektoratet. Delegeringen omfatter ikke myndighet til å overta utøvelse av eller overføre partsstilling i saker hvor partsstillingen utøves av Oljeskattekontoret, jf. skatteforvaltningsloven § 15–3 første ledd.

II

Delegeringen trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1716 2016

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 18–3 annet ledd a nr. 3 og tolvte ledd. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 18–3–4 skal lyde:

Som forbruk i produksjonsvirksomhet regnes bare forbruk i industriell virksomhet som oppfyller vilkårene for registrering i Statistisk sentralbyrås industristatistikk i NACE-kode 20, 21, 24 eller 27, slik disse var avgrenset pr. 1. januar 1997, når kraftleveransen skal verdsettes til kontraktspris etter reglene i skatteloven § 18–3 annet ledd a nr. 2 eller til prisen etter skatteloven § 18–3 annet ledd a nr. 3, jf. denne forskrift § 18–3–10, § 18–3–11, § 18–3–13 første ledd a og § 18–3–14.

§ 18–3–20 med overskrift skal lyde:

§ 18–3–20. Uttaksprofil for kraft som skal verdsettes til prisen etter § 18–3–23

For interne leveranser som skal verdsettes etter § 18–3–23 legges det til grunn at leveransene er jevnt fordelt over alle timer i året.

Overskriften i § 18–3–22 skal lyde:

Tilordning til kraftverk av leveranse som skal verdsettes til kontraktsprisen eller til prisen på kraft etter § 18–3–23

§ 18–3–23 skal lyde:

Prisen på kraft som skal verdsettes etter skatteloven § 18–3 annet ledd a nr. 3, settes lik det volumveide gjennomsnittet av prisen på kraft levert til den skattepliktige i skattleggingsperioden i henhold til langsiktige kjøpskontrakter som nevnt i skatteloven § 18–3 annet ledd a nr. 2 annet punktum, inngått mellom den skattepliktige, herunder selskap i samme konsern, og uavhengig kontraktspart.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2017.

19. des. Nr. 1717 2016**Forskrift om endringer i utlendingsforskriften (oppdateringer og rettelser av begrepsbruk og henvisninger)**

Hjemmel: Fastsett av Justis- og beredskapsdepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 8, § 58, § 84, § 90 og § 139, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–11 annet ledd skal lyde:

Når Utlendingsdirektoratet har besluttet at et dokument skal godkjennes som reisedokument etter kapittelet her, melder Utlendingsdirektoratet beslutningen til EU-Kommisjonen for oppføring i reisedokumentlisten, jf. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2013)4914 av 2. august 2013 om opprettelse av liste over reisedokumenter som berettiger innehaver til å krysse yttergrensen og som kan viseres.

§ 10–9 første ledd skal lyde:

En referanseperson som må oppfylle krav til framtidig inntekt etter § 10–8 første ledd, må dokumentere at vedkommende i henhold til siste skatteoppgjør eller i henhold til bekreftelse fra skattemyndighetene på innrapportert inntekt foregående år, hadde en registrert inntekt tilsvarende 88 prosent av lønnstrinn 19 i statens lønnsregulativ. Det er et vilkår at referansepersonen har beholdt inntekt på tilstrekkelig nivå også i perioden etter skatteoppgjøret eller bekreftelsen fra skattemyndighetene.

§ 10–9 tredje ledd bokstav c skal lyde:

- c) Referansepersonen har hatt en fastsett nettoformue på over 1 million kr ved de to siste skatteoppgjør og er over 23 år.

§ 14–5 femte ledd skal lyde:

Forhåndsvarsel om utvisning med hjemmel i lovens § 66 annet ledd bokstav a kan gis samtidig med vedtak som fastsetter en utreisefrist i medhold av lovens § 90 sjette ledd.

§ 16–3 andre ledd skal lyde:

Justis- og beredskapsdepartementet fastsetter antall nemndmedlemmer som skal oppnevnes. De oppnevnes for fire år. Antallet fordeles likt mellom dem som er oppnevnt etter forslag fra Justis- og beredskapsdepartementet, Utenriksdepartementet og Norges Juristforbund til sammen og de humanitære organisasjonene. Nemndmedlemmene kan gjenoppnevnes én gang. Hvert kjønn skal være representert med minst 40 prosent av medlemmene, jf. likestillingsloven § 13 første ledd bokstav e.

§ 17–7e overskriften og innledningsteksten i første ledd skal lyde:

§ 17–7e. Skattemyndighetene

Skattemyndighetene skal etter anmodning fra politiet, norsk utenriksstasjon, Utlendingsdirektoratet eller Utlendingsnemnda, uten hinder av taushetsplikt i skatteforvaltningsloven § 3–1, gi opplysninger om utlendingens inntekt og formue i sak om

§ 17–14 første ledd første punktum skal lyde:

Når det foreligger vedtak som innebærer at utlendingen må forlate riket, fastsettes utreisefrist, jf. lovens § 90 sjette ledd, av politiet, Utlendingsdirektoratet eller Utlendingsnemnda.

§ 17–14a skal lyde:

§ 17–14a. Plikten til å forlate riket

Vedtak som innebærer at en utlending må forlate riket, jf. lovens § 90 sjette ledd, innebærer at utlendingen må forlate Schengenområdet, med mindre utlendingen har oppholdstillatelse eller annet grunnlag for opphold i et annet Schengenland.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1718 2016**Forskrift om endring i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Tolldirektoratet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 8–3 fjerde ledd, § 8–4 annet ledd og § 8–5 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 2. desember 2016 nr. 1426 og delegeringsvedtak 25. november 2008 nr. 1256. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

I

I forskrift 17. desember 2008 nr. 1502 til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 8–3–1 skal lyde:

§ 8–3–1. Preferansetollbehandlinger omfattet av GSP-ordningen

(1) Innenfor GSP-ordningen har følgende kategorier land og områder hver sin ordning for preferansetollbehandling etter OECDs DAC-liste, jf. annet og tredje ledd:

- a) minst utviklede land og andre lavinntektsland med befolkning med mindre enn 75 millioner innbyggere,
- b) lavere mellominntektsland med mindre enn 75 millioner innbyggere,
- c) øvrige land etter OECDs DAC-liste.

(2) Ved endring av inntektskategori gjelder følgende overgangsordninger:

- a) For land som etter revisjonen av listen flyttes til en høyere inntektskategori endres tollpreferansene først etter at landene har vært oppført i den høyere kategorien etter to revisjoner. Tollpreferansene for den høyere kategorien iverksettes fra første årsskifte etter revisjonen.
- b) For land som flyttes ned i en lavere inntektskategori, iverksettes tollpreferansene for den lavere kategorien fra første årsskifte etter revisjonen.
- c) Land som utgår fra listen mister sin GSP-status fra første årsskifte etter revisjonen.

(3) Hvilke land og områder som omfattes av den enkelte ordning følger av vedlegg 5.

§ 8–4–42 skal lyde:

§ 8–4–42. Opprinnelsesbevis ved eksport av produkt med GSP-opprinnelse

(1) Tollmyndighetene kan etter søknad utstede erstatningssertifikat formular A ved resending av GSP-produkt til Den europeiske union eller Sveits, dersom

- a) opprinnelsen er dokumentert med opprinnelsesdokumentasjon som nevnt i § 8–5–10 annet ledd bokstav a, b, d eller e, og
- b) produktet i Norge ikke er endret, omdannet på noen måte eller gjort til gjenstand for andre behandlinger enn behandlinger som har til formål å bevare dem i god stand. Lagring av produkter eller sendinger og deling av sendinger kan finne sted hvis det skjer under eksportørens eller en etterfølgende vareihendehavers ansvar, og produktene forblir under tollmyndighetenes oppsyn.

(2) Tollmyndighetene skal på det originale formular A påføre de videresendte produktenes nummer, antall, art og vektor, samt erstatningssertifikatens løpenummer og utstedelsesdato. En kopi av det originale opprinnelsessertifikatet kan vedheftes erstatningssertifikatet. I rubrikken øverst til høyre på erstatningssertifikatet påføres navnet på det landet hvor erstatningssertifikatet utstedes. I rubrikk 4 påføres ordene «REPLACEMENT CERTIFICATE» (engelsk versjon) alternativt «CERTIFICATE DE REMPLACEMENT» (fransk versjon), samt originalsertifikatets serienummer og utstedelsesdato.

(3) I rubrikk 1 påføres navnet på den som reeksporterer produktet. Referanse til reeksportørens faktura påføres i rubrikk 10. I rubrikk 2 kan navnet på den endelige varemottakeren påføres. Alle relevante opplysninger fra rubrikkene 3 til 9 i det opprinnelige sertifikatet må overføres til erstatningssertifikatet. I rubrikkene 7 og 9 påføres det aktuelle antall og art samt bruttovekt eller annen mengde.

(4) Den tollregionen som utsteder et erstatningssertifikat skal attestere sertifikatet i rubrikk 11. Opplysninger vedrørende opprinnelsesland og bestemmelsesland skal overføres fra det originale opprinnelsessertifikatet og påføres i erstatningssertifikatets rubrikk 12. Rubrikk 12 skal undertegnes av en bemyndiget person i det firmaet som utferdiger erstatningssertifikatet.

(5) Eksportør som resender GSP-produkter til Den europeiske union eller Sveits, skal registreres i Registered Exporter system (REX) av tollmyndighetene innen 1. juli 2017. Eksportør som er registrert i REX skal bare utstede erstatningsopprinnelseserklæring.

§ 8–4–43 første og annet ledd skal lyde:

(1) Ved utførsel av produkt med norsk opprinnelse til et GSP-land med sikte på bearbeiding eller foredling kan det utstedes opprinnelseserklæring for eventuell senere innførsel av det fremstilte produktet til Norge, Den europeiske union eller Sveits. Opprinnelsen bestemmes etter de reglene som følger av § 8–4–31 annet ledd. Dersom det fremstilte produktet sendes fra GSP-landet til Den europeiske union eller Sveits, gjelder dette ikke for utførsel av produkter omfattet av tolltariffen kapittel 1 til og med 24.

(2) Opprinnelseserklæring kan utstedes dersom

- a) eksportøren er registrert i REX, jf. § 8–4–42 femte ledd, eller
- b) verdien av opprinnelsesproduktene i sendingen ikke overstiger 6 000 euro.

§ 8–4–43 tredje ledd oppheves.

§ 8–4–43 fjerde ledd blir nytt tredje ledd.

§ 8–5–10 skal lyde:

§ 8–5–10. Fremleggelse av opprinnelsesbevis

(1) Krav om preferansetollbehandling skal fremsettes ved fortollingen. Krav som settes frem senere gir bare rett til preferansetollbehandling dersom

- a) det dokumenteres at de aktuelle produktene fylte vilkårene for preferansetoll på fortollingspunktet, og
- b) kravet settes frem innen tre år etter fortollingstidspunktet.

(2) Ved innførsel av produkt fra GSP-land kan krav om preferansetoll dokumenteres med

- a) opprinnessertifikat formular A utstedt av eksportøren, og attestert av kompetente myndigheter som nevnt i § 8–5–14 annet ledd,
- b) opprinnelseserklæring utferdiget av eksportøren, jf. § 8–5–11 første ledd,
- c) erklæring om produktens opprinnelse fra importøren, jf. § 8–5–11 annet ledd,
- d) erstatningssertifikat formular A utstedt av en videresender i Den europeiske union eller Sveits og attestert av kompetent myndighet i Den europeiske union eller Sveits, jf. § 8–4–38 første ledd, eller
- e) erstatningsopprinnelseserklæring utstedt av en videresender som er registrert i REX av kompetent myndighet i Den europeiske union eller Sveits.

(3) Tollmyndighetene kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra kravene til fremleggelse av opprinnelsesbevis i annet ledd.

(4) For produkter som er innført i strid med bestemmelsene i tolloven eller denne forskriften og som fortolles i ettertid, kan preferansetollbehandling bare innvilges dersom vilkårene i første og annet ledd er oppfylt, og overtredelsen ikke har avskåret tollmyndighetene fra å kontrollere opprinnelsen.

§ 8–5–11 skal lyde:

§ 8–5–11. Opprinnelseserklæring og erklæring fra importøren

(1) Ved innførsel av produkter fra GSP-land kan krav om preferansetoll dokumenteres med opprinnelseserklæring

- a) dersom verdien av opprinnelsesproduktene i sendingen ikke overstiger kr 60 000, eller
- b) eksportøren er registrert i REX av eksportlandets myndigheter, jf. § 8–5–14 første ledd.

(2) Ved innførsel til private formål fra GSP-land kan krav om preferansetoll dokumenteres med erklæring om produktets opprinnelse fra importøren for produkter i

- a) småsendinger fra privatperson til privatperson med verdi til og med kr 4 100,
- b) reisendes personlige bagasje med verdi til og med kr 10 000.

§ 8–5–14 skal lyde:

§ 8–5–14. Krav til myndighetene i GSP-landet

(1) Det er et vilkår for preferansetollbehandling at GSP-landet

- a) har notifisert myndighetene i Norge, Den europeiske union eller Sveits om navn og adresse på de myndighetene som er ansvarlig for verifikasjon av opprinnelsesbevis, og navn og adresse på de myndighetene som er ansvarlig for å registrere eksportører i Registered Exporter system (REX),
- b) har representanter som har gjennomgått tilstrekkelig opplæring i REX, og
- c) har oppnevnt lokale administratorer som fra myndighetene i Norge, Den europeiske union eller Sveits er tildelt rettigheter til å registrere lokale brukere av REX, og
- d) bistår norske tollmyndigheter med å kontrollere opprinnelsesbevis.

(2) Første ledd bokstav a til c gjelder ikke for land som før 1. oktober 2019

- a) har notifisert norske myndigheter om navn og adresse på myndigheter i GSP-landet som er autorisert til å utstede, attestere og verifisere opprinnelsesbevis, og
- b) oversender prøver og avtrykk av de stemplene som de autoriserte myndighetene skal bruke ved attestasjon av opprinnessertifikater.

(3) Gyldigheten av notifiseringer etter annet ledd opphører fra og med 1. januar året etter at vilkårene i første ledd er oppfylt, og senest fra og med 1. juli 2020.

(4) Ved tyveri, tap eller ødeleggelse av et opprinnessertifikat formular A kan myndigheter som nevnt i annet ledd, utstede et duplikat på grunnlag av de eksportdokumenter som foreligger.

(5) Dersom et opprinnelsesbevis ikke ble utstedt på utførselstidspunktet på grunn av feil, utilsiktede forsømmelser eller andre spesielle forhold, eller det på tilfredsstillende måte overfor de kompetente myndighetene i GSP-landet kan godtgjøres at et utstedt opprinnelsesbevis av tekniske årsaker ikke ble akseptert ved innførselen, kan myndigheter som nevnt i annet ledd, utstede et opprinnessertifikat formular A etter at produktene det refererer seg til er eksportert.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1719 2016**Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2017**

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 14, § 16, § 36, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 20. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande kolmule i 2017.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande inntil 410 892 tonn kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 120 tonn til forskningskvote.

Av totalkvoten kan inntil 330 494 tonn fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde 2, 4a, 6a nord for 56° 30' N, 6b og 7 vest for 12° V. Av dette kan inntil 40 000 tonn fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde 4a.

Av totalkvoten kan inntil 34 800 tonn fiskes i færøysk sone.

§ 3. Gruppekvote for fartøy med kolmuletråltillatelse

Fartøy med kolmuletråltillatelse kan fiske og lande inntil 320 402 tonn kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Av gruppekvoten for fartøy med kolmuletråltillatelse kan inntil 257 785 tonn fiskes i EU-sonen.

Av gruppekvoten for fartøy med kolmuletråltillatelse kan inntil 27 144 tonn fiskes i færøysk sone.

§ 4. Gruppekvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 90 370 tonn kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Av gruppekvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan inntil 72 709 tonn fiskes i EU-sonen.

Av gruppekvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan inntil 7 656 tonn fiskes i færøysk sone.

§ 5. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på gruppenivå

Dersom en gruppekvote overfiskes, kan Fiskeridirektoratet belaste gruppekvoten det påfølgende kvoteåret med et tilsvarende kvantum.

Dersom en gruppekvote ikke er oppfisket ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet godskrive inntil 10 % av denne gruppekvoten til det påfølgende kvoteåret.

Dersom det beregnes at det vil gjenstå mer enn 10 % av en gruppekvote ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet innenfor samme kvoteår refordele overskytende kvantum til andre fartøygrupper.

§ 6. Kvoter på fartøynivå for fartøy med kolmuletråltillatelse

Fiskeridirektoratet kan fastsette fartøykvoter og områdedelkvoter for fartøy med kolmuletråltillatelse, og kan dessuten fastsette et kvotefleksibilitetsgrunnlag for beregning av overføring av kvoter mellom år på fartøynivå.

Kvoten og kvotefleksibilitetsgrunnlaget til det enkelte fartøy beregnes ved å multiplisere kvoteenheten, eller delkvoteenhetene for de ulike områdene, med fartøyets fastsatte kvotefaktor i fisket etter kolmule.

§ 7. Kvoter på fartøynivå for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

Fiskeridirektoratet kan fastsette fartøykvoter og områdedelkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse, og kan dessuten fastsette et kvotefleksibilitetsgrunnlag for beregning av overføring av kvoter mellom år på fartøynivå.

Kvoten og kvotefleksibilitetsgrunnlaget til det enkelte fartøy beregnes ved å multiplisere kvoteenheten, eller delkvoteenhetene for de ulike områdene, med fartøyets fastsatte kvotefaktor i fisket etter kolmule.

§ 8. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan overfiske kvoten tildelt etter § 6 og § 7 med inntil 10 % i 2017. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2018. Dersom kvoten ikke er oppfisket ved utløpet av 2017, godskrives inntil 10 % av denne kvoten i 2018. Fartøy som benyttet adgangen i 2016 blir belastet eller godskrevet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2017.

Fartøy som i 2017 benytter slumpfiskeordningen i henhold til forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten § 15, kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 9. Partråling

Uten hinder av forbudene i § 10 og § 11 kan fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.

- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av kvoteåret.
- f) Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
- g) Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 10. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor kvoteåret. Dersom fartøyet har startet fiske på en kvote, kan det ikke starte fiske på en annen kvote av samme fiskeslag i løpet av kvoteåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Dersom fartøyeier skifter ut sitt fartøy, skal det gjøres fradrag i kvoten som tildeles det ervervede fartøyet for det kvantum fartøyeier har fisket og landet innenfor kvoteåret med fartøyet som skiftes ut. Uten hinder av første ledd kan fartøyeier fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal da gjøres fradrag i kvoten for det kvantum selger av utskiftingsfartøyet har fisket og landet i kvoteåret med fartøyet. Første og annet ledd gjelder tilsvarende ved utskifting av fartøy i åpen gruppe. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Ved kjøp av fartøyet for fortsatt drift kan ny fartøyeier uten hinder av første ledd fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det selger av fartøyet har fisket og landet med dette fartøyet i løpet av kvoteåret. Tilsvarende gjelder ved kjøp av fartøy som skal delta i åpen gruppe.

Ved tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum som innenfor kvoteåret er fisket i henhold til tillatsen som oppgis fra det andre fartøyet. Fartøyet som tildeles fisketillatelse kan uten hinder av første ledd fiske på den tildelte fisketillatsen, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det kvantum fartøyet har fisket i løpet av kvoteåret. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Dersom det er foretatt utskifting eller salg for fortsatt drift flere ganger i løpet av kvoteåret, eller både utskifting og salg for fortsatt drift, skal det så langt det passer tas høyde for dette ved fradrag i kvoten etter annet til fjerde ledd. Tilsvarende gjelder dersom en fisketillatelse tildeles til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra annet fartøy, og den oppgitte tillatsen tidligere i reguleringsåret er tildelt til erstatning for fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy. Tilsvarende gjelder også så langt det passer dersom det i løpet av kvoteåret er gjennomført både utskifting eller salg for fortsatt drift, og tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende tillatelse.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i fjerde ledd dersom fisketillatsen som oppgis har vært tildelt samme fartøy sammenhengende i de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 11. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål dersom fartøyene er egnet, bemannet og utrustet for fiske.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

§ 12. Bifangst av kolmule

Det er ikke tillatt å ha bifangst av kolmule ved fiske etter andre arter. Slik bifangst er likevel tillatt når bifangsten kan avregnes fartøyet kolmulekvote, eller fartøyet er uten adgang til å delta i fisket etter kolmule.

§ 13. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 14. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvotene eller områdekvyotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 15. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 16. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 64 og § 65, eller deltakerloven § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 17. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

19. des. Nr. 1720 2016**Forskrift om regulering av fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2017**

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 34, § 36, § 37, § 43 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder i kvoteregulert område. Forskriften gjelder også på land og utenfor kvoteregulert område der det følger av sammenhengen i forskriften.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt for fartøy å fange, oppbevare om bord og lande kongekrabbe innenfor kvoteregulert område i 2017. Med kvoteregulert område menes i denne forskrift følgende område:

- Magerøysundet. Sør og øst for en linje trukket mellom punktene:
N 70° 55,96' Ø 25° 32,81'
N 70° 55,82' Ø 25° 30,46'
- Sør og øst for rette linjer trukket fra posisjon N 71° 08,05' Ø 26° til N 71° 30' Ø 26°, inkludert hele Porsangerfjorden og Kamøyfjorden, og videre østover langs N 71° 30' til grensen mot Russland. Deretter følger linjen yttergrensen for Norges økonomiske sone sørover til fastlandet.

§ 3. Totalkvote og kvotefleksibilitet

Uten hinder av forbudet i § 2 kan fartøy med adgang til å delta i kvoteregulert fangst av kongekrabbe, fange og lande 1 800 tonn hannkrabber, 150 tonn hunnkrabber og 200 tonn skadede hannkrabber i kvoteregulert område.

Av kvantumet i første ledd avsettes 1 tonn hannkrabber til forskningskvote, 1 tonn hannkrabber til fritidsfiske og 8 tonn hannkrabber til turistfisket.

Dersom totalkvoten overfiskes, eller det gjenstår kvantum, kan Fiskeridirektoratet godskrive eller belaste inntil 10 % av denne totalkvoten til det påfølgende kvoteåret.

Totalkvoten i første ledd er ikke justert for eventuelle overføringer av kvantum mellom kvoteår.

§ 4. Fartøykvoter

Fartøy med adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område, kan fange og lande en fartøykvote på 0,06 tonn tilsvarende en kvotefaktor på 0,1.

Fiskeridirektoratet region Nord kan tildele fartøy en høyere kvote basert på eiers sluttseddelførte omsetning av andre arter enn kongekrabbe i 2016 med fartøyet eller fartøyet det er kommet til erstatning for, med unntak av omsetning fra kaisalg. Omsetning med utskiftet fartøy skal likevel bare legges til grunn dersom dette fartøyet fylte vilkårene for å delta i det kvoteregulerte fisket etter kongekrabbe i 2016. Det kan også legges til grunn omsetning fra sjølaksefiske i 2016 som blir tilstrekkelig dokumentert gjennom konkrete bilag for de enkelte salg. I tilfeller hvor fartøyeier har flyttet til det kvoteregulerte området, herunder kommunene Nordkapp og Porsanger, kan det ikke legges til grunn omsetning fra tidspunktet før flyttingen. Det kan i denne sammenheng ikke legges til grunn et tidligere tidspunkt for flytting enn da melding om flytting i medhold av forskrift 18. desember 2008 nr. 1436 om manntall for fiskarar og fangstmenn § 8 kom frem til fiskerimyndighetene. Høyere fartøykvote tildeles etter følgende stige:

<i>Førstehåndsverdi (kr) fra annet fiskeri i 2016</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (tonn)</i>
25 000–49 999	0,25	0,16
50 000–99 999	0,5	0,32
100 000 ≤	1	0,64

Fiskeridirektoratet region Nord kan dispensere fra kravet til omsetning dersom eier av fartøyet på grunn av sykdom har vært forhindret fra å delta i fiske i 2016. Det må fremlegges dokumentasjon på sykemelding og fangstinntekter fra annet fiskeri i 2013, 2014 og 2015. Kvoten kan da baseres på et gjennomsnitt av fartøyeiers sluttseddelførte omsetning av annen fisk enn kongekrabbe med fartøyet i disse årene. I slike tilfeller skal det gjelde tilsvarende vilkår som nevnt i annet ledd for hvilken omsetning som kan legges til grunn.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 5. Tilleggskvoter

Fartøy med adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område kan fange og lande inntil 10 % skadede hannkrabber og 10 % hunnkrabber beregnet av fartøyets fangst av lytefri hannkrabbe per uke.

§ 6. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor kvoteåret.

Dersom fartøyeier skifter ut sitt fartøy, skal det gjøres fradrag i kvoten som tildeles det ervervede fartøyet for det kvantum fartøyeier har fisket og landet innenfor kvoteåret med fartøyet som skiftes ut. Uten hinder av første ledd kan fartøyeier fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og levert fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal da gjøres fradrag i kvoten for det kvantum selger av utskiftingsfartøyet har fisket og landet i kvoteåret med fartøyet. Første og annet ledd gjelder tilsvarende ved utskifting av fartøy i åpen gruppe. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantumet som er størst trekkes fra.

Dersom det er foretatt utskifting flere ganger i løpet av kvoteåret, skal det så langt det passer tas høyde for dette ved fradrag i kvoten etter annet ledd. Tilsvarende gjelder dersom en fisketillatelse tildeles til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra annet fartøy, og den oppgitte tillatelsen tidligere i kvoteåret er tildelt til erstatning for fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og annet ledd annet punktum dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra første ledd og annet ledd annet punktum for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 7. Overføring av fangst

Kvantumet som kan fanges av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande kongekrabbe som er fanget av et annet fartøy. Dette forbudet gjelder også kongekrabbe fanget utenfor det kvoteregulerte området.

§ 8. Landing av fangst

Kongekrabbe fanget i det kvoteregulerte området må landes innenfor det kvoteregulerte området eller i Skarsvåg i Nordkapp kommune.

§ 9. Fangst i og utenfor kvoteregulert område

Fartøy med adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område må etter oppstart av fangst i kvoteregulert område ha avsluttet og landet fangsten i 2017 før det kan delta i fangst utenfor kvoteregulert område.

Ved refordeling av kvote kan refordelt kvantum likevel fangstes innenfor det kvoteregulerte området.

Fartøy med adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område som har fanget og landet sin fartøykvote angitt i § 4, kan ikke ha teiner om bord samtidig med at det drives fiske med bunn garn eller bunnline.

§ 10. Melding om aktivitet

Fartøy som deltar i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område skal sende melding til Fiskeridirektoratet når fartøy starter og avslutter fangst i det kvoteregulerte området. Dette gjelder også ved oppstart av fangst etter en eventuell refordeling. Melding om oppstart skal sendes senest 2 døgn før fangsten starter. Fangsten anses startet når redskapen settes i sjøen. Melding om avslutning av fangst skal sendes samme dag som siste redskap tas opp av sjøen.

Meldingen sendes på elektronisk skjema som er tilgjengelig på www.fiskeridir.no.

§ 11. Posisjonsrapportering

Fartøy som ikke er underlagt kravet til posisjonsrapportering i forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy, skal være utstyrt med typegodkjent automatisk identifikasjonssystem (AIS, klasse A eller B).

AIS systemet skal holdes i gang til enhver tid gjennom hele kvoteåret, med mindre internasjonale avtaler, regler eller standarder åpner for beskyttelse av navigasjonsopplysninger. Unntak gjelder også dersom strømtilførselen må brytes grunnet vedlikehold av systemet, verkstedopphold eller når fartøyet skal ligge uvirksomt i mer enn 14 dager. Det skal sendes melding til Fiskeridirektoratet før strømmen brytes. Når strømmen til AIS systemet er brutt kan ikke fartøyet endre posisjon. Meldingen sendes på elektronisk skjema som er tilgjengelig på www.fiskeridir.no.

§ 12. Forbud mot ombordproduksjon

Det er ikke tillatt å drive ombordproduksjon av kongekrabbe.

§ 13. Bifangst og forbud mot oppbevaring av teiner ombord

Ved fiske med bunn garn eller bunnline fra et merkeregistrert fartøy hvor eier av fartøyet og høvedsmannen er ført i fiskermanntallet, er det tillatt å ha inntil 1 % bifangst av kongekrabbe i de enkelte fangster og ved landing. Bifangst regnes av fangstens samlede vekt, inkludert vekten av kongekrabbe. Ved fiske etter rognkjeks med bunn garn er det tillatt å ha inntil 5 % bifangst av kongekrabbe i de enkelte fangster og ved landing, regnet av fangstens samlede vekt av rognkjeks og kongekrabbe.

For fartøy med adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område, skal bifangst etter første ledd trekkes fra fartøyets kvote.

Fartøy uten adgang til å delta i fangst av kongekrabbe kan ikke ha teiner om bord samtidig som det driver fiske med bunn garn eller bunnline. Det samme gjelder fartøy med adgang til å delta i fangst av kongekrabbe som har fanget sin fartøykvote gitt i § 4.

§ 14. Rapportering av fangst

Fangstdata skal registreres på elektronisk skjema som er tilgjengelig på www.fiskeridir.no innen 14 dager etter endt måned med fangst.

Fiskeridirektoratet region Nord kan i særlige tilfeller dispensere fra kravet til rapportering på elektronisk skjema. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fartøy og fiskemottak som bruker samleteiner for mellomlagring av fangst før levering, skal rapportere til Kystvaktsentralen på Sortland per telefon (tlf. 07611) når slike teiner tas i bruk. Det skal samtidig gis opplysninger om antall samleteiner som er benyttet og posisjon for disse.

§ 15. Bruk av samleteiner

Fartøy og fiskemottak som bruker samleteiner for lagring av fangst, skal bruke teiner med utspiling i bunnen.

Det er ikke tillatt å bruke samleteiner for lagring av fangst i havn og grunnere enn 20 meter.

Med samleteine menes alle innretninger for lagring av fangst i sjøen.

§ 16. Turistfiske

Fiskeridirektoratet region Nord kan etter søknad gi tillatelse til fangst av kongekrabbe i turistfisket. Søknaden sendes på elektronisk skjema som er tilgjengelig på www.fiskeridir.no.

Det er forbudt å omsette fangsten.

Fiskeridirektoratet region Nord fastsetter nærmere retningslinjer for turistfisket.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 17. Stenging av områder

Det er forbudt å drive fangst av kongekrabbe og lagre kongekrabbeteiner i sjøen i følgende deler av kvoteregulert område og periode:

- a) øst for en rett linje nordover fra Kinnarodden 71° 08' N 27° 39,40' Ø fra og med 22. august kl. 12.00 til og med 26. august kl. 23.59.
- b) vest for en rett linje nordover fra Kinnarodden 71° 08' N 27° 39,40' Ø fra og med 27. august kl. 00.00 til og med 31. august kl. 12.00.

Forbudet i første ledd gjelder ikke for foretak med tillatelse til fangst av kongekrabbe i turistfisket, dersom teinene i forbudsperioden settes på grunnere farvann enn 50 meters dyp. Teinene skal rapporteres til Kystvaktsentralen per telefon (tlf. 07611). Det skal samtidig gis opplysninger om antall teiner som benyttes og posisjonen for disse.

§ 18. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fangsten av kongekrabbe når kvoten av lytefri hannkrabbe er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften, og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fangsten.

§ 19. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 20. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 21. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

19. des. Nr. 1721 2016

Forskrift om forbud mot fiske etter makrellstørje (*Thunnus thynnus*) i 2017

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 16, § 36, § 37, § 52 og § 59 og forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsoner ved Svalbard § 3. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen og fiskevernsonen ved Svalbard, og for norske fartøy også i farvann under andre lands jurisdiksjon og i internasjonalt farvann.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske og lande makrellstørje (*Thunnus thynnus*) i 2017. Forbudet gjelder også fritidsfiske.

§ 3. Rapportering og havneanløp ved bifangst

Ved bifangst av makrellstørje i fisket etter andre arter skal norsk FMC kontaktes på telefon 55 23 83 36.

Fartøy som har fått bifangst skal sende posisjonsrapportering og rapportere elektronisk fangst- og aktivitetsdata i samsvar med forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy. Melding om havneanløp etter nevnte forskrift § 13 skal sendes senest fire timer før estimert anløp havn. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra firetimersfristen.

Fangst av makrellstørje kan kun landes til havner utpekt særskilt til dette formålet i ICCAT. Dersom fartøyet skal lande i utenlandsk havn, må fartøyet sende forhåndsmelding om havneanløp i samsvar med gjeldende krav i ICCAT.

§ 4. Forbud mot omlasting

Det er forbudt å omlaste makrellstørje.

§ 5. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan pålegge fartøy som får bifangst av makrellstørje å ta prøver av fangsten og sende disse prøvene til Havforskningsinstituttet.

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften.

§ 6. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 7. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

19. des. Nr. 1722 2016

Forskrift om forbud mot fisket etter lodde i Barentshavet i 2017

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 16, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande lodde i det nordøstlige Atlanterhav og i Barentshavet (ICES' statistikkområder 1 og 2) i 2017.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtreder bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften straffes i henhold til havressurslova § 61, § 64 og § 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

19. des. Nr. 1723 2016

Forskrift om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES' statistikkområder 10, 12 og 14 utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2017

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande følgende arter i ICES' statistikkområder 10, 12 og 14 utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2017:

1. Bairds's smoothhead (*Alepocephalus bairdii*)
2. Risso's smoothhead (*Alepocephalus rostratus*)
3. Blå antimora (*Antimora rostrata*)
4. Dolkfisk (*Aphanopus carbo*)
5. Vassild (*Argentina silus*)
6. Beryx (*Beryx spp.*)
7. Brosme (*Brosme brosme*)
8. Dypvannsrødkrabbe (*Chacon (Geyron) affinis*)
9. Havål (*Conger conger*)

10. Svart (dypvanns) kardinalfisk (*Epigonus telescopus*)
11. Blåkjeft (*Helicolenus dactylopterus*)
12. Silver roughy (pink) (*Hoplostethus mediterraneus*)
13. Reimfisk (slirefisk) (*Lepidopus caudatus*)
14. Ulvefisk (*Lycodes esmarkii*)
15. Blålange (*Molva dypterygia*)
16. Lange (*Molva molva*)
17. Mora (*Mora moro*)
18. Flekkpagell (*Pagellus bogaraveo*)
19. Forkbeards/Skjellbrosme (*Phycis spp.*)
20. Vrakfisk (*Polyprion americanus*)
21. Blåkveite (*Reinhardtius hippoglossoides*)
22. Lusuer (*Sebastes viviparus*)
23. Skolestfamilien (*Macrouridae*)
24. Orange roughy (*Hoplostethus atlanticus*)
25. Spiny scorpionfish (*Trachyscorpia cristulata*).
26. Straightnose rabbitfish (*Rhinochimaera atlantica*)
27. Blåvinget havmus (*Hydrolagus mirabilis*)
28. Havmus (*Chimaera monstrosa*)
29. Rundskate (*Raja fyllae*)
30. Isskate (*Raja hyperborea*)
31. Svartskate (*Raja nidarosiensis*)
32. Iceland catshark (*Apristurus spp.*)
33. Gulper shark (*Centrophorus granulosus*)
34. Brunhå (*Centrophorus squamosus*)
35. Islandshå (*Centroscyllium fabricii*)
36. Dypvannshå (*Centroscymnus coelolepis*)
37. Bunnhå (*Centroscymnus crepidater*)
38. Frilled shark (*Chlamydoselachus anguineus*)
39. Spansk håkjerring (*Dalatias licha*)
40. Gråhå (*Deania calceus*)
41. Stor svarthå (*Etmopterus princeps*)
42. Svarthå (*Etmopterus spinax*)
43. Hågjel (*Galeus melastomus*)
44. Mouse catshark (*Galeus murinus*)
45. Kamtannhai (*Hexanchus griseus*)
46. Tornhå (*Oxynotus paradoxus*)
47. Knifetooth dogfish (*Scymnodon ringens*)
48. Håkjerring (*Somniosus microcephalus*).

§ 2. Antall fiskedøgn og antall fartøy

Uten hinder av forbudet i § 1 kan 17 norske fartøy fiske i totalt 508 fiskedøgn i ICES' statistikkområder 10, 12 og 14 utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) etter artene i § 1 nr. 1–25. Fisket etter skolest (*Coryphaenoides rupestris*) er i tillegg begrenset av følgende områdekvoter:

- a) I ICES' statistikkområde 6b1, 7c1, 7k1 og underområde 5b1a: 1 157 tonn
- b) I ICES' statistikkområde 12b: 526 tonn
- c) I ICES' statistikkområde 10b, 12c og underområde 12a1 og 14b1: 717 tonn.

All fangst av arter i skolestfamilien (*Macrouridae*) skal avregnes kvoten av skolest etter første ledd.

§ 3. Forbud mot å fiske med bunnredskap

Det er ikke tillatt å fiske med bunnredskap (bunntrål, bunnline og bunn garn) i perioden 15. februar til 15. april innenfor et område avgrenset av følgende posisjoner:

1. 60° 58' 76 N–27° 27' 32 W
2. 60° 56' 02 N–27° 31' 16 W
3. 60° 59' 76 N–27° 43' 48 W
4. 61° 03' 00 N–27° 39' 41 W

§ 4. Garnforbud

Det er forbudt å sette garn dypere enn 200 meter.

§ 5. Utkastforbud

Det er forbudt å kaste ut fisk som er død eller døende av artene nevnt i § 1 nr. 26–48.

§ 6. Bifangst av hai

Dersom det tas hai som bifangst i andre fiskeri, skal disse søkes levende gjenutsatt.

§ 7. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det totalt er fisket i 508 fiskedøgn eller når kvotene av skolest er beregnet oppfisket.

§ 8. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 64 og § 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

19. des. Nr. 1724 2016**Forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Færøyenes fiskerisone i 2017**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12 og § 16 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686 Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske i Færøyenes fiskerisone i 2017.

§ 2. Totalkvoter

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande følgende kvanta:

1. 2 000 tonn lange/blålange
2. 1 700 tonn brosme
3. 567 tonn sei
4. 800 andre arter som bifangst.

Bare fartøy med adgang til å delta i fisket i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan fiske på kvotene som nevnt i første ledd nr. 1 og 2.

Bare fartøy med torsketråltilatelse eller seitråltilatelse og fartøy med adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan fiske på kvoten som nevnt i første ledd nr. 3.

Fiskeridirektoratet kan endre deltakerbegrensningene i andre og tredje ledd dersom kvotene ikke blir utnyttet.

§ 3. Bifangst

Den samlede bifangsten av andre arter enn lange/blålange, brosme og sei skal til enhver tid ikke overstige 25 % i vekt av hele fangsten om bord. Bifangsten pr. fangstdøgn kan ikke overstige 30 %.

§ 4. Begrensninger i fisket

Maksimalt 12 fartøy kan delta i fisket samtidig.

Dersom færøyske myndigheter tillater fiske på Færøysbanken, kan det enkelte fartøy fiske i dette området inntil 10 dager pr. tur, men ikke mer enn 27 dager i løpet av 2017.

§ 5. Stopp i fisket

Fisket vil bli stoppet når totalkvotene er beregnet oppfisket.

§ 6. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 64 og § 65 og deltakerloven § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

19. des. Nr. 1725 2016**Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Den europeiske union (EU) i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen i 2017**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til eller annen bruk av norsk havn § 14 og forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686 Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser**§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt å drive fiske og fangst med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N

§ 2. Kvoter nord for 62° N

Uten hinder av forbudet i § 1 har fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 23 002 tonn torsk
- b) 1 200 tonn hyse
- c) 2 550 tonn sei
- d) 18 261 tonn makrell i ICES-område IIa. Denne kvoten kan også fiskes i ICES-område IVa
- e) 1 500 tonn uer (*Sebastes mentella*)
- f) 50 tonn blåkkeite som bifangst
- g) 350 tonn andre arter som bifangst.

§ 3. Soneadgang ved fisket etter kolmule

Uten hinder av forbudet i § 1 har fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU adgang til å fiske 220 494 tonn av EUs kvote av kolmule i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen. Dette kvantumet kan også fiskes i Norges økonomiske sone sør for 62° N.

§ 4. Soneadgang ved fisket etter norsk vårgytende sild

Uten hinder av forbudet i § 1 har fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU adgang til å fiske 37 854 tonn av EUs kvote av norsk vårgytende sild i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i fiskerisone ved Jan Mayen.

§ 5. Bifangst av uer

Ved fiske etter andre arter er det adgang til å ha inntil 20 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 6. Bifangst av blåkkeite

Ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 7 % bifangst av blåkkeite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % blåkkeite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 7. Fredningstid i fisket etter uer

Det er forbudt å fiske uer med bunntrål i tidsrommet fra og med 1. mars til og med 9. mai.

§ 8. Områder for bunntrål i fisket etter uer

Med de begrensninger som følger av forskrift 1. juli 2011 nr. 755 om regulering av fiske med bunnredskap i Norges økonomiske sone, fiskerisone rundt Jan Mayen og i fiskevernsonen ved Svalbard, er fiske med bunntrål etter uer i tiden før 1. mars bare tillatt innenfor følgende område:

I Norges økonomiske sone nord for N 65° 20', og vest for rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. Fra yttergrensen av Norges økonomiske sone på Ø 017° 30,00', og videre til
2. N 70° 40,00' Ø 017° 30,00'
3. N 68° 00,00' Ø 009° 24,00'
4. N 67° 10,00' Ø 008° 35,00'
5. N 67° 00,00' Ø 008° 18,00'
6. N 66° 50,00' Ø 008° 09,00'
7. N 66° 30,00' Ø 006° 59,00'
8. N 66° 21,00' Ø 006° 44,00'
9. N 65° 43,00' Ø 006° 00,00'
10. N 65° 20,00' Ø 006° 00,00'
11. Videre langs N 65° 20,00' til yttergrensen av Norges økonomiske sone.

Med de begrensninger som følger av forskrift 1. juli 2011 nr. 755 om regulering av fiske med bunnredskap i Norges økonomiske sone, fiskerisone rundt Jan Mayen og i fiskevernsonen ved Svalbard, er fiske med bunntrål etter uer i tiden fra og med 10. mai bare tillatt innenfor følgende område:

I Norges økonomiske sone nord for N 65° 20', og vest for rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. Fra yttergrensen av Norges økonomiske sone på Ø 024° 00,00', og videre til
2. N 73° 30,00' Ø 0024° 00,00'
3. N 73° 00,00' Ø 017° 30,00'
4. N 70° 40,00' Ø 017° 30,00'
5. N 68° 00,00' Ø 009° 24,00'
6. N 67° 10,00' Ø 008° 35,00'
7. N 67° 00,00' Ø 008° 18,00'
8. N 66° 51,00' Ø 008° 09,00'
9. N 66° 30,00' Ø 006° 59,00'
10. N 66° 21,00' Ø 006° 44,00'
11. N 65° 43,00' Ø 006° 00,00'
12. N 65° 20,00' Ø 006° 00,00'
13. Videre langs N 65° 20,00' til yttergrensen av Norges økonomiske sone.

§ 9. Områder for flytetral i fisket etter uer

Fiske med flytetral etter uer er bare tillatt innenfor følgende område:

I Norges økonomiske sone nord for N 65° 20', og vest for rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. Fra yttergrensen av Norges økonomiske sone på Ø 014° 12,00', og videre til
2. N 71° 45,00' Ø 014° 45,00'
3. N 71° 00,00' Ø 016° 48,00'
4. N 70° 27,81' Ø 016° 53,00'
5. N 68° 00,00' Ø 009° 24,00'
6. N 66° 11,00' Ø 004° 56,00'
7. N 65° 20,00' Ø 004° 25,00'
8. Videre langs N 65° 20,00' til yttergrensen av Norges økonomiske sone.

Det er ikke tillatt å benytte flytetral med bunnkontakt under fiske utenfor områder som er åpnet for direkte fiske med flytetral.

Kapittel 3. Fisket i Norges økonomiske sone sør for 62° N**§ 10. Kvoter sør for 62° N**

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone sør for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene, utenom Skagerrak:

- a) 28 293 tonn torsk
- b) 19 641 tonn hyse
- c) 47 888 tonn sei
- d) 9 961 tonn hvitting
- e) 49 578 tonn rødspette
- f) 50 000 tonn sild
- g) 32 536 tonn makrell
- h) 205 tonn reker
- i) 1 500 tonn breiflabb
- j) 1 000 tonn sjøkreps
- k) 170 tonn brosme
- l) 1 350 tonn lange
- m) 9 500 tonn andre arter.

Inntil 6 000 tonn av makrellkvoten nevnt i første ledd bokstav g) kan fiskes i Norges økonomiske sone sør for 57° 30' N og i Skagerrak utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

Seikvoten nevnt i første ledd bokstav c) kan fiskes i Skagerrak utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

Fartøy som fører dansk eller svensk flagg har i Skagerrak adgang til å fiske inntil 4 nautiske mil fra de norske grunnlinjene.

I Skagerrak er det ikke tillatt å fiske mer enn til sammen 2 000 tonn andre arter enn torsk, hyse, hvitting, sei, rødspette, makrell, reker, sild, brisling, kolmule, øyepål, tobis og hestmakrell.

§ 11. Soneadgang ved fisket etter makrell

Uten hinder av forbudet i § 1 har fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU soneadgang ved fiske etter makrell i henhold til Agreed Record of Conclusions of Fisheries Consultations between the European Union and Norway on the management of mackerel in the North-East Atlantic for 2017 av 19. oktober 2016.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser**§ 12. Bifangst**

Ved fiske i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen skal den totale bifangsten, inkludert den delen av totalfangsten som anvendes til menneskeføde, ikke overstige:

- a) 5 % sild i annet fiske og
- b) 10 % bifangst av beskyttede arter i fiske etter arter som leveres til oppmaling.

§ 13. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

Kvantaene som fartøy fra medlemsstater i EU har adgang til å fiske i medhold av forskriften, anses for å være oppfisket dersom disse fartøyenes samlede fiske av vedkommende bestand når de kvanta som er avtalt for fartøy fra medlemsstater i EU.

§ 14. Dokumentasjon av kvotegrunnlag

Fartøy omfattet av forskriften skal ved fiske i Norges økonomiske sone sør for 62° N skifte fiskefelt dersom det ikke foreligger dokumentert kvotegrunnlag for den enkelte fangst og forventet fangst på samme fiskefelt. Feltskifte er ikke påkrevd ved mindre kvanta uunngåelig bifangst.

Kravet om dokumentert kvotegrunnlag anses oppfylt dersom følgende opplysninger fremgår:

- a) Fartøyet navn, radiokallesignal og annet identitetsmerke;

- b) Dokumentutsteders navn, organisasjonsnummer og annen kontaktinformasjon;
- c) Angivelse av fartøyets gjenværende kvoter fordelt etter art og område.

§ 15. *Straff og inndragning*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i forskriften straffes i henhold til lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 16. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

19. des. Nr. 1726 2016

Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører svensk flagg i Norges økonomiske sone sør for 62° N i 2017

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til eller annen bruk av norsk havn § 14 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt å drive fiske og fangst med fartøy som fører svensk flagg i Norges økonomiske sone.

§ 2. *Kvoter*

Uten hinder av forbudet i § 1 har fartøy som fører svensk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone sør for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr:

- a) 382 tonn torsk
- b) 707 tonn hyse
- c) 880 tonn sei
- d) 190 tonn lyr og hvitting
- e) 312 tonn makrell, herunder bifangst
- f) 800 tonn industrifisk, hvorav maksimalt 400 tonn hestmakrell
- g) 1 151 tonn sild
- h) 123 tonn reker
- i) Andre arter i tradisjonelt omfang.

§ 3. *Bifangst*

Bifangst av torsk, hyse, sei, lyr og hvitting avregnes mot kvotene for disse artene.

Ved fiske etter sild er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster.

§ 4. *Beregning av fangstkvanta*

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 5. *Straff og inndragning*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i forskriften straffes etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

19. des. Nr. 1727 2016

Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører islandsk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen i 2017

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til eller annen bruk av norsk havn § 14 og forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører islandsk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

§ 2. *Kvoter nord for 62° N*

Uten hinder av forbudet i § 1 har fartøy som fører islandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 8 121 tonn torsk
- b) 2 436 tonn andre arter som bifangst. Denne kvoten kan bare fiskes som bifangst i fisket etter torsk.

§ 3. Bifangst av uer

Ved fiske etter torsk er det adgang til å ha inntil 20 % bifangst av uer i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 4. Bifangst av blåkveite

Ved fiske etter torsk er det tillatt å ha inntil 7 % bifangst av blåkveite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % bifangst av blåkveite i de enkelte fangster.

§ 5. Beregning av fangstkanta

Alle fangstkanta skal beregnes i rund vekt.

§ 6. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i forskriften straffes i henhold til lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

19. des. Nr. 1728 2016**Forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2017**

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og fiskeridepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 14, § 16, § 36, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21 jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk i følgende områder i 2017:

- I Nordsjøen, det vil si Norges territorialfarvann og økonomiske sone sør for 62° N avgrenset mot øst av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr, og i EU-sonen i ICES' statistikkområde IV.
- I Skagerrak, det vil si utenfor den norske grunnlinjen og videre avgrenset mot vest av en rett linje gjennom fra Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande inntil 6 285 tonn torsk i Nordsjøen. Av dette kvantum avsettes 50 tonn til forsknings- og undervisningskvote.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 186 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

Alle kvanta i forskriften angis i rund vekt.

§ 3. Gruppekvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy med adgang til å delta i fisket med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 4 735 tonn torsk i Nordsjøen.

Fartøy med adgang til å delta i fisket med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 116 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 4. Maksimalkvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

<i>Fartøyets hjemmelslengde:</i>	<i>Garanterte kvoter (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>
0–14,99 meter	5	75
15,00–20,99 meter	10	150
på eller over 21,00 meter	20	292

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk for fartøy med mindre enn 500 m³ lasteromvolum som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen, kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

<i>Fartøyets største lengde:</i>	<i>Garanterte kvoter (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>
0–9,99 meter	4	8
10,00–20,99 meter	4	16
på eller over 21,00 meter	4	24

Fartøy som i 2004 fikk dispensasjon fra forbudet mot å fiske direkte etter torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene, kan maksimalt fiske og lande 10 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene. Andre fartøy med største lengde under 11 meter, kan i perioden fra og med 1. april til og med 30. juni maksimalt fiske og lande 5 tonn torsk med jukset i Skagerrak utenfor grunnlinjene dersom eier/hovedsmann er registrert på blad B i fiskermanntallet og fartøyet ikke har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen.

§ 5. Bifangst

Fartøy som fisker med snurrevad i Nordsjøen kan ha inntil 25 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy som fisker med snurrevad i Skagerrak kan ha inntil 5 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy som fisker med stormasket trål kan ha inntil 5 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy som fisker med rekestrål kan ha inntil 10 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy som fisker med småasket trål, unntatt rekestrål, kan ha inntil 2,5 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy med nordsjøstråltillatelse eller avgrenset nordsjøstråltillatelse kan ha inntil 20 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing ved fiske i Nordsjøen med stormasket trål med en minste maskevidde på 120 mm. Dersom fartøyets totale fangst av torsk overstiger 50 tonn er det ikke tillatt å ha torsk som bifangst. Kvantumsbegrensningen på 50 tonn gjelder selv om fartøyene legger om til et annet redskap. Bestemmelsen i § 6 andre ledd gjelder tilsvarende så langt den passer.

Fartøy med nordsjøstråltillatelse eller avgrenset nordsjøstråltillatelse kan ha inntil 10 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing ved fiske i Skagerrak med stormasket trål med en minste maskevidde på 120 mm. Dette gjelder også ved bruk av seleksjonspanel med maskevidde ned til 90 mm, eller ved bruk av sorteringsrist og med maskevidde ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen.

Fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad, kan ha inntil 25 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing. I perioden fra og med 1. juni til og med 30. september kan fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad, ha inntil 35 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

Når det direkte fisket etter torsk er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote kan fartøy med adgang til å delta i et direkte fiske etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak ha bifangst av torsk i fisket etter andre arter etter bestemmelsene i § 5.

§ 6. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Dersom fartøyet har startet fiske på en kvote, kan det ikke starte fiske på en annen kvote av samme fiskeslag i løpet av reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Dersom fartøyeier skifter ut sitt fartøy, skal det gjøres fradrag i kvoten som tildeles det ervervede fartøyet for det kvantum fartøyeier har fisket og landet innenfor reguleringsåret med fartøyet som skiftes ut. Uten hinder av første ledd kan fartøyeier fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor reguleringsåret, men det skal da gjøres fradrag i kvoten for det kvantum selger av utskiftingsfartøyet har fisket og landet i reguleringsåret med fartøyet. Første og annet ledd gjelder tilsvarende ved utskifting av fartøy i åpen gruppe. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Ved kjøp av fartøyet for fortsatt drift kan ny fartøyeier uten hinder av første ledd fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor reguleringsåret, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det selger av fartøyet har fisket og landet med dette fartøyet i løpet av reguleringsåret. Tilsvarende gjelder ved kjøp av fartøy som skal delta i åpen gruppe.

Ved tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum som innenfor reguleringsåret er fisket i henhold til tillatelsen som oppgis fra det andre fartøyet. Fartøyet som tildeles fisketillatelse kan uten hinder av første ledd fiske på den tildelte fisketillatelsen, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det kvantum fartøyet har fisket i løpet av reguleringsåret. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Dersom det er foretatt utskifting eller salg for fortsatt drift flere ganger i løpet av reguleringsåret, eller både utskifting og salg for fortsatt drift, skal det så langt det passer tas høyde for dette ved fradrag i kvoten etter annet til fjerde ledd. Tilsvarende gjelder dersom en fisketillatelse tildeles til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra annet fartøy, og den oppgitte tillatelsen tidligere i reguleringsåret er tildelt til erstatning for fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy. Tilsvarende gjelder også så langt det passer dersom det i løpet av reguleringsåret er gjennomført både utskifting eller salg for fortsatt drift, og tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende tillatelse.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i fjerde ledd dersom fisketillatelsen som oppgis har vært tildelt samme fartøy sammenhengende i de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 7. Overføring av fangst

Kvantumet som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 8. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Ved utskiftning, eller ombygging til større fartøy eller til mindre fartøy, skal fartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før 5. juni 2003. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn. Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftningen, forlengelsen eller forkortelsen må være registrert i merkeregisteret innen skjæringsdatoen, dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvote er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 10. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 64 og § 65 og deltakerloven § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 12. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

19. des. Nr. 1729 2016

Forskrift om regulering av norske fartøys fiske i EU-sonen i 2017

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å drive fiske i EU-sonen i ICES' statistikkområde 2.a, 3.a, 4, 5.b, 6, 7 og 8 i 2017.

§ 2. Totalkvoter

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske følgende kvanta innenfor nærmere angitte områder i EU sonen i 2017:

Art	Tonn	EU-sonen (ICES' statistikkområde)
Hyse	7 238 tonn	4
Hyse	87 tonn	3.a.
Hvitling	1 300 tonn	4
Hvitling	19 tonn	3.a.
Blålange	150 tonn	4; 5b; 6; 7 og 2.a.
Lange	6 500 tonn	4; 5.b; 6; 7 og 2.a.
Brosme	2 923 tonn	4; 5.b; 6; 7 og 2.a.
Kombinert kvote	250 tonn	5.b; 6 og 7 (kan bare fiskes med line etter havmus, mora mora og skjellbrosme)
Annet	5 250 tonn	4 og 2.a.
Blåkveite	1 100 tonn	2.a. og 6 (kan bare fiskes med line i 6)
Sjötunge	10 tonn	4

Norske fartøys fangster av hyse og hvitling i Norges økonomiske sone eller territorialfarvann i ICES' statistikkområde 4 og 3.a. kommer til fratrekk på kvotene angitt for disse artene og tilsvarende område i første ledd.

Norske fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande sjötunge i EU-sonen i ICES' statistikkområde 4 innenfor kvantumet som er angitt i første ledd. Fartøy som ikke har adgang til å drive et direkte fiske etter sjötunge kan innenfor totalkvoten fiske og lande sjötunge som bifangst.

§ 3. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 4. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 5. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og deltakerloven § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

20. des. Nr. 1730 2016

Forskrift om endring i forskrift om registrering av skip i Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS)

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister § 2, § 3, § 5, § 9 og § 12 og lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 7, § 11, § 13, § 14, § 15, § 16 og § 38 jf. delegeringsvedtak 15. mai 1992 nr. 324, delegeringsvedtak 15. februar 2008 nr. 157, delegeringsvedtak 13. desember 2013 nr. 1455. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

I

I forskrift 30. juli 1992 nr. 592 om registrering av skip i Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS) gjøres følgende endring:

§ 7 skal lyde:

§ 7. *Betaling av gebyr*

For registrering eller anmerkning i skipsregisteret, og for pantattest som gjelder skipsregisteret, skal det betales gebyr. Det kan også kreves gebyr for andre opplysninger som skal registreres. Gebyr skal betales etterskuddsvis.

Kravet sendes den som har begjært registreringsforretningen. Kravet forfaller til betaling innen 14 dager regnet fra utsendelsen av kravet.

Ved betaling via bank skal forhåndstrykket blankett med kundeidentifikasjon (KID) utstedt av Skipsregistrene, eller den de bemyndiger, benyttes. Ved elektronisk betaling skal kundeidentifikasjon (KID) oppgis sammen med betalingsoppdraget til betalers bank. Betalingsformidlere skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for gebyrer der det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon (KID).

Gebyr skal betales i henhold til følgende satser:

Nyregistrering	kr	3 301	
Registrering av endring eier	kr	1 986	
Endring av andre juridiske roller	kr	993	
Endring av skips navn	kr	2 643	
Endring av hjemsted	kr	664	
Registrering av pant	kr	2 321	
Registrering av flåtepant	kr	2 321	pr. skip
Samtykke/påtegning av pant	kr	1 986	
Sletting av fartøy	kr	1 986	
Pantattest/utskrift	kr	595	
Hjemmels- og heftelsesattest	kr	595	
Slettellesattest	kr	595	
Journalbekreftelse	kr	595	
Kopi av dokument	kr	230	
Skipsliste	kr	595	

II

Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2017.

22. des. Nr. 1731 2016

Ikrafttredelse av forskrift 17. desember 2016 nr. 1708 om plikt til å stille krav om bruk av lærlinger i offentlige kontrakter

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 22. desember 2016 med hjemmel i forskrift 17. desember 2016 nr. 1708 om plikt til å stille krav om bruk av lærlinger i offentlige kontrakter § 10. Kunngjort 22. desember 2016 kl. 16.00.

Kunnskapsdepartementet fastsetter med dette at forskrift om plikt til å stille krav om bruk av lærlinger i offentlige kontrakter skal tre i kraft den 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1732 2016

Forskrift om tilleggskrav for autorisasjon for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra land utenfor EØS og Sveits

Hjemmel: Fastsett av Helse- og omsorgsdepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 48a tredje ledd. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å bidra til at helsepersonell som er utdannet i land utenfor EØS og Sveits har nødvendige kvalifikasjoner og kunnskaper for å få norsk autorisasjon etter helsepersonelloven § 48a.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder søkere som

- a) er utdannet i et land utenfor EØS og Sveits, og
- b) har gjennomført utdanning og bestått utenlandsk eksamen som anerkjennes som jevn god med tilsvarende norsk utdanning og eksamen, eller har godtgjort å ha den nødvendige kyndighet, jf. helsepersonelloven § 48a første ledd bokstav a og bokstav d.

§ 3. Språkkrav

Bestått språkprøve er et vilkår for å få rett til autorisasjon for alle helsepersonellgrupper etter helsepersonelloven § 48 første ledd. Med språkprøve menes prøve i norsk språk og kommunikasjon (norsk språkprøve) som tilsvarer Europarådets nivåskala for språk (CEFR) B2.

Kravet om bestått språkprøve gjelder ikke hvis søkeren legger frem dokumentasjon på tilsvarende kunnskaper og ferdigheter i norsk, svensk eller dansk.

§ 4. Fagprøve

Bestått fagprøve er et vilkår for å få autorisasjon som lege, tannlege, sykepleier og helsefagarbeider. Med fagprøve menes fagspesifikk praktisk, muntlig og skriftlig prøve som måler om søker har tilsvarende teoretiske og praktiske kunnskaper og ferdigheter som kreves for norsk eksamen i faget.

§ 5. Kurs i nasjonale fag

Bestått kurs i nasjonale fag er et vilkår for å få rett til autorisasjon for alle helsepersonellgrupper etter helsepersonelloven § 48 første ledd. Med kurs i nasjonale fag menes kurs i oppbygning og organisering av norsk helse- og omsorgstjeneste, helse-, trygde- og sosialrett, kulturforståelse og nasjonale satsningsområder.

§ 6. Kurs i legemiddelhåndtering

Bestått kurs i legemiddelhåndtering er et vilkår for å få autorisasjon som lege, tannlege, sykepleier og farmasøyt. Med kurs i legemiddelhåndtering menes kurs i regelverk om legemidler og rekvireringsrett, legemiddelhåndtering og medikamentregning.

§ 7. Innhold i kurs og prøver

Helsedirektoratet fastsetter innholdet i kurs og prøver etter § 4 til § 6.

§ 8. Adgang til å ta ny prøve

En søker som ikke har bestått fagprøve, kurs i nasjonale fag og kurs i legemiddelhåndtering kan ta den enkelte prøven eller kurset på ny inntil to ganger. Dersom det sendes ny søknad om autorisasjon skal tidligere forsøk regnes med i det totale antallet forsøk på å bestå en prøve eller et kurs.

§ 9. Frist for gjennomføring

Helsedirektoratet avgjør om søkeren har gjennomført en utdanning og bestått en utenlandsk eksamen som anerkjennes som jevn god med tilsvarende norsk utdanning og eksamen eller på annen måte har godtgjort nødvendig kyndighet, jf. helsepersonelloven § 48a første ledd bokstav c og bokstav d. Tilleggskrav etter § 4 til § 6 skal være gjennomført og bestått innen tre år fra det tidspunktet søkeren har fått beskjed om avgjørelsen etter første punktum. For den som ikke har mottatt beskjed om avgjørelsen, løper fristen fra det tidspunktet søkeren har fått eller burde ha skaffet seg kunnskap om avgjørelsen.

Helsedirektoratet kan etter søknad forlenge fristen for gjennomføring av tilleggskrav med inntil ett år ved forsinkelse på grunn av langvarig sykdom eller svangerskapspermisjon. Vedtaket kan påklages til Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten.

§ 10. Overgangsbestemmelse

Dersom søknaden om autorisasjon er mottatt i Helsedirektoratet og godtgjørelse etter helsepersonelloven § 53 er betalt før denne forskriften trer i kraft, behandles søknaden etter reglene i forskrift 24. februar 2004 nr. 460 om tilleggskrav for autorisasjon av helsepersonell.

Reglene i forskrift 24. februar 2004 nr. 460 gis også anvendelse for behandling av søknad som i perioden fra 1. januar 2017 til og med 31. desember 2017 er mottatt i Helsedirektoratet og godtgjørelse etter helsepersonelloven § 53 er betalt dersom

- a) søkeren søkte om autorisasjon i perioden fra 1. januar 2015 til og med 31. desember 2016 og vilkåret i helsepersonelloven § 48a første ledd bokstav c eller d ble vurdert oppfylt under behandlingen av søknaden eller
- b) søkeren før 1. januar 2017 har fått avslag på søknad om autorisasjon og etter avslaget har gjennomført tilleggsutdanning eller yrkespraksis for å godtgjøre nødvendig kyndighet etter helsepersonelloven § 48a første ledd bokstav d.

Dokumentasjon på gjennomførte tilleggskrav etter forskrift 24. februar 2004 nr. 460 skal følge vedlagt søknaden. Klage behandles etter de samme reglene som vedtaket.

§ 11. *Ikrafttredelse*

Forskriften, med unntak av vilkåret i § 4 om bestått fagprøve for å få autorisasjon som tannlege, trer i kraft 1. januar 2017. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 24. februar 2004 nr. 460 om tilleggskrav for autorisasjon for helsepersonell.

19. des. Nr. 1733 2016

Forskrift om endring i forskrift om togframføring på ERTMS-strekninger (ERTMS-togframføringsforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Statens jernbanetilsyn 19. desember 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d, § 4 og § 6, jf. forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenettet (jernbaneforskriften) § 1–3 og forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkekvnen i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 sjetle ledd. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

I forskrift 12. januar 2012 nr. 63 om togframføring på ERTMS-strekninger (ERTMS-togframføringsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 5–5 skal lyde:

§ 5–5. *Tillatelse til å starte opp når systemet krever bekreftelse av kjøring med særlig ansvar*

1. Når togleder gir tillatelse til å starte opp når systemet krever bekreftelse av kjøring med særlig ansvar, skal kjøretillatelsen gis ved bruk av formular 07.

2. Før togleder gir tillatelse til å starte opp når systemet krever bekreftelse av kjøring med særlig ansvar, skal togleder:

- sjekke at alle betingelser for togveien er oppfylt
- sjekke alle restriksjoner og/eller instruksjoner som er nødvendig og inkludere dem i tillatelsen
- sjekke midlertidig nedsatt hastigheter lavere enn tillatt hastighet og inkludere dem dersom fører ikke er informert på annen måte.

§ 5–6 skal lyde:

§ 5–6. *Krav til bestemmelser om trafikkstyring*

Infrastrukturforvalter skal fastsette bestemmelser om trafikkstyring, herunder underretning til jernbaneforetak ved forsinkelser, rapportering av togets posisjon, kommunikasjon, sikring av togvei og hvordan sikre at systemet ikke kan gi kjøretillatelse til togspor/blokkstrekning.

§ 6–6 skal lyde:

§ 6–6. *Oppstart når systemet krever bekreftelse av kjøring med særlig ansvar*

1. Når toget må starte opp og systemet krever bekreftelse av kjøring med særlig ansvar, har fører et særlig ansvar for kjøringen. Før toget kan kjøre skal fører oppgi togets posisjon og motta kjøretillatelse fra togleder ved bruk av formular 07.

2. Tillatelse til å kjøre med særlig ansvar gjelder til neste stoppskilt.

3. Ved kjøring med særlig ansvar skal føreren kjøre med sikhastighet. Dersom fører får forespørsel i førerpanelet om å bekrefte fritt spor fra toget fram til stoppskilt eller stedsskilt, kan fører bekrefte fritt spor og kjøre videre med angitt hastighet.

I § 9–8 tabellen første rad tredje kolonne endres signalbetydningen til: «Fører skal bekrefte varsel om kjøring med særlig ansvar etter å ha mottatt muntlig tillatelse i henhold til § 6–6 eller underkapittel II i kapittel 7.»

I § 9–9 tabellen tredje rad andre kolonne endres signalnavnet til «Systemnødbrems bekreftet».

I § 9–9 tabellen tredje rad tredje kolonne endres signalbetydningen til «Systemnødbrems er løst ut, fører skal kontakte togleder, jf. § 3–15 og § 7–13.»

I § 9–18 tabellen første rad tredje kolonne endres signalbetydningen til «Viser hvor slutt punkt for kjøretillatelse gitt ved muntlig kjøretillatelse eller i førerpanelet er.»

I vedlegg I ETCS-formular 07 i forskriftens vedlegg I endres overskriften til «Tillatelse til å starte kjøring med særlig ansvar ved oppstart av tog».

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

Vedlegg I

For å lese vedlegg I se her:

19. des. Nr. 1734 2016

Forskrift om endring i forskrift om togframføring på det nasjonale jernbanenettet (togframføringsforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Statens jernbanetilsyn 19. desember 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d, § 4 og § 6, jf. forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenettet (jernbaneforskriften) § 1–3. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

I forskrift 29. februar 2008 nr. 240 om togframføring på det nasjonale jernbanenettet (togframføringsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–1 nytt femte ledd skal lyde:

Forskriften kapittel 10 gjelder ombordpersonell og operativt personell som utfører arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten, for eksempel skiftepersonell, trafikkstyrer, sikkerhetsvakt mv., dette gjelder likevel ikke førere som har førerbevis etter forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet. Bestemmelsen gjelder likevel ikke for slikt personell i grensekryssende trafikk i selskaper som har lisens og A-sertifikat i Sverige og B-sertifikat i Norge hvis personellet oppfyller helsekrav etter svensk lovgivning.

§ 5–23 første ledd skal lyde:

Kryssing som ikke er oppført i ruten for toget kan forekomme i følgende tilfeller:

- a) ved forandring av kryssing mellom to tog,
- b) ved endring i togrekkefølgen for tog som kjører i samme retning,
- c) ved innstilling av tog,
- d) ved forsinkelse av tog uten at det foretas forandring av kryssing eller endring i rekkefølgen for tog som kjører i samme retning,
- e) ved hjelpelokomotiv som returnerer,
- f) når kryssing flyttes fra stasjon på fjernstyrt strekning til en grensestasjon og toget som skal holdes tilbake, skal kjøre til strekning uten fjernstyring eller
- g) når toget skal kjøre før rutetid fra utgangsstasjon.

§ 6–13 skal lyde:

Ved kjøring av hjelpelokomotiv, skal hjelpelokomotivet kobles til toget dersom vedkommende banestrekning har fall over 5 %.

I § 9–28 tredje ledd tabellen andre rad andre kolonne endres signalnummeret til «Signal 56A».

I § 9–29 tredje ledd tabellen andre rad andre kolonne endres signalnummeret til «Signal 56B».

I § 9–30 andre ledd tabellen andre rad andre kolonne endres signalnummeret til «Signal 56C».

I § 9–30a tredje ledd tabellen andre rad andre kolonne endres signalnummeret til «Signal 56D».

§ 9–46 tredje ledd første punktum skal lyde: «Utkjørhovedsignal og midlertidig utkjørsignal skal merkes med rektangulært identifikasjonsskilt med en av bokstavene «L» til og med «Z» unntatt «Q», «R», «V», «W» og «Z», signalets nummer og stedskode for stasjonens navn der dette er tildelt.»

Nytt kapittel 10 skal lyde

Kapittel 10. Krav til helse

§ 10-1. Arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten

1. Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter operativt personell som utfører arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten jf. § 1-1 nr. 5. Slikt personell må ha gjennomført helseundersøkelse og oppfylle kravene til helse i dette kapitlet.

2. Personell som nevnt i første ledd skal informere jernbanevirksomheten om sin egen helsetilstand dersom vedkommende er kjent med eller mistenker at helsetilstanden er endret slik at kravene ikke lenger er oppfylt.

3. Dersom det er tvil om arbeidsoppgavene fortsatt kan utføres uten fare for trafikksikkerheten vises det til § 10-6.

§ 10-2. Helseundersøkelse

Den som skal utføre eller opplæres til å utføre arbeidsoppgaver som nevnt i § 1-1 nr. 5 skal gjennomgå en helseundersøkelse. Helseundersøkelsen skal utføres av en lege.

§ 10-3. Første gangs helseundersøkelse

1. Den som skal utføre eller opplæres til å utføre arbeidsoppgaver som nevnt i § 1-1 nr. 5 skal gjennomgå en helseundersøkelse som minst skal omfatte:

- a) en generell undersøkelse,
- b) undersøkelser av sansefunksjoner (syn, hørsel, fargesans),
- c) en analyse av urin- eller blodprøve for eventuelt å avdekke diabetes og eventuelle andre forhold som måtte følge av den kliniske undersøkelsen, herunder bruk av narkotiske stoffer.

2. Det skal også gjennomføres en psykologisk undersøkelse som skal omfatte:

- a) kognitive egenskaper,
- b) psykomotoriske egenskaper,
- c) atferdsmessige og personlige egenskaper.

§ 10-4. Periodiske undersøkelser

1. Det skal gjennomføres minst en helseundersøkelse:

- a) hvert femte år for personale opp til 40 år,
- b) hvert tredje år for personale mellom 41 og 62 år,
- c) hvert år for personale over 62 år.

2. Legen skal gjennomføre hyppigere helseundersøkelser dersom helsetilstanden til den ansatte krever det.

§ 10-5. Minstekrav til den periodiske helseundersøkelsen

Periodisk helseundersøkelse skal minst inneholde:

- a) en generell undersøkelse,
- b) undersøkelser av sansefunksjoner (syn, hørsel og fargesans),
- c) en analyse av urin- eller blodprøve for eventuelt å avdekke diabetes og eventuelle andre forhold som måtte følge av den kliniske undersøkelsen, herunder bruk av narkotiske stoffer.

§ 10-6. Supplerende helseundersøkelser og/eller psykologiske vurderinger

1. I tillegg til den regelmessige helseundersøkelsen skal det gjennomføres en særskilt supplerende helseundersøkelse og/eller psykologisk vurdering dersom det foreligger grunn til å tvile på den ansattes fysiske eller psykiske skikkethet, eller dersom det foreligger rimelig grunn til å mistenke misbruk av legemidler, bruk av narkotiske stoffer eller alkohol over de tillatte grensene. Det vil særlig være tilfelle etter en hendelse eller en ulykke.

2. Jernbanevirksomheten skal ha systemer for å sikre at slike supplerende undersøkelser og vurderinger blir gjennomført.

§ 10-7. Allmenne krav

1. Det skal foreligge fysisk og psykisk skikkethet til å utføre arbeidsoppgavene på en slik måte at det ikke innebærer en fare for trafikksikkerheten.

2. Det skal ikke foreligge sykdom, helseplager eller andre forhold som kan føre til:

- a) plutselig bevisstløshet,
- b) nedsatt oppmerksomhet eller konsentrasjon,
- c) plutselig arbeidsudyktighet,
- d) nedsatt balanse- eller koordineringsevne,
- e) betydelig begrenset bevegelsesevne.

§ 10-8. Synskrav

1. Synsfunksjonen skal være så god at trafikksikkerhetsmessig informasjon kan oppfattes uten vanskelighet.

2. Følgende krav gjelder:

- a) synsstyrke på avstand med eller uten korreksjon: 0,8 (høyre øye + venstre øye – målt hver for seg), minst 0,3 for det svakeste øyet,
- b) største tillatte korreksjon: langsynthet +5/nærsynthet -8,
- c) syn på kort og mellomlang avstand: tilstrekkelig med eller uten korreksjon,

- d) kontaktlinser er tillatt,
 - e) normalt fargesyn: påvist gjennom bruk av en godkjent prøve, som f.eks. Ishihara, supplert ved en annen godkjent prøve dersom det er nødvendig,
 - f) synsfelt: normalt (ikke noe avvik som påvirker den oppgaven som skal utføres),
 - g) syn på begge øyne: effektivt,
 - h) binokulært syn: effektivt,
 - i) kontrastfølsomhet: god,
 - j) ingen progressiv øyensykdom,
 - k) øyeimplantater, keratotomi og keratektomi er bare tillatt dersom de kontrolleres årlig eller med en hyppighet som legen fastsetter.
3. Legen kan i særlige tilfeller tillate verdier som ligger utenfor ovennevnte krav etter å ha innhentet uttalelse fra en øyelege.

§ 10–9. Hørselskrav

- 1. Hørselsfunksjonen skal være så god at trafikksikkerhetsmessig informasjon kan oppfattes uten vanskelighet.
- 2. Tilfredsstillende hørsel som bekreftes av et toneaudiogram, det vil si tilstrekkelig god hørsel til å kunne føre en telefonsamtale og høre varsellyder og radiomeldinger.
- 3. Bruk av høreapparat er tillatt.

§ 10–10. Rusmidler mv.

- 1. Det skal ikke foreligge misbruk av legemidler, bruk av narkotika eller avhengighet av eller misbruk av alkohol.
- 2. Legemidler som kan påvirke reaksjonsevne, konsentrasjonsevne eller vurderingsevne kan bare benyttes etter særskilt vurdering og anvisning av lege.

§ 10–11. Overgangsordninger

- 1. For personell som omfattes av dette kapitlet og som ved ikrafttredelse oppfyller krav til helse etter forskrift 18. desember 2002 nr. 1678 om krav til helse for personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (helsekravforskriften), gjelder denne forskriftens krav fra og med neste periodiske helseundersøkelse, men senest fra 1. januar 2022.
- 2. Unntak fra krav til helse gitt i medhold av forskrift 18. desember 2002 nr. 1678 om krav til helse for personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (helsekravforskriften) før ikrafttredelse av denne forskriften, gjelder til de utløper, men ikke utover 1. januar 2022.
- 3. Jernbanevirksomhetene skal innen 1. april 2017 ha innarbeidet endringene som følge av dette kapitlet i sine sikkerhetsstyringssystemer.

Eksisterende kapittel 10 blir nytt kapittel 11 og det gjøres endringer i nummerering av bestemmelsene i kapitlet som følger:

Kapittel 11. Avsluttende bestemmelser

§ 11–1. Unntak

§ 11–2. Tillatelse til bruk av signaler for framføring av tog

§ 11–3. Overgangsbestemmelser

§ 11–4. Ikrafttredelse

§ 11–5. Endringer i andre forskrifter

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1735 2016

Forskrift om endring i forskrift om krav til private sidespor og godsbane (sidesporforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Statens jernbanetilsyn 19. desember 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 lov om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d, § 4, § 5 og § 6, jf. forskrift 10. desember 2010 nr. 1569 om tillatelse til å drive trafikkvirksomhet og infrastruktur for sporvei, tunnelbane, forstadsbane og godsbane, samt sidespor, havnespor m.m. (tillatelsesforskriften) § 1–6. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

I forskrift 10. desember 2014 nr. 1573 om krav til private sidespor og godsbane (sidesporforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 5 ny bokstav h skal lyde:

bestemmelser som sikrer at de medisinske, psykologiske og helsemessige kravene i kapittel 7 oppfylles.

Nytt kapittel 7 skal lyde:

Kapittel 7. Krav til helse

§ 39. Arbeidsoppgaver av betydning for trafiksikkerheten

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter operativt personell som utfører arbeidsoppgaver av betydning for trafiksikkerheten, for eksempel fører, trafikkstyrer, sikkerhetsvakt mv. Slikt personell må ha gjennomført helseundersøkelse og oppfylle kravene til helse i dette kapitlet.

Personell som nevnt i første ledd skal informere jernbanevirksomheten om sin egen helsetilstand dersom vedkommende er kjent med eller mistenker at helsetilstanden er endret slik at kravene ikke lenger er oppfylt.

Dersom det er tvil om arbeidsoppgavene fortsatt kan utføres uten fare for trafiksikkerheten vises det til § 44.

§ 40. Helseundersøkelse

Den som skal utføre eller opplæres til å utføre arbeidsoppgaver som nevnt i § 39 skal gjennomgå en helseundersøkelse. Helseundersøkelsen skal utføres av en lege.

§ 41. Første gangs helseundersøkelse

Den som skal utføre eller opplæres til arbeidsoppgaver som nevnt i § 39 skal gjennomgå en helseundersøkelse som minst skal omfatte:

- a) en generell undersøkelse,
- b) undersøkelser av sansefunksjoner (syn, hørsel, fargesans),
- c) en analyse av urin- eller blodprøve for eventuelt å avdekke diabetes og eventuelle andre forhold som måtte følge av den kliniske undersøkelsen, herunder bruk av narkotiske stoffer.

Det skal også gjennomføres en psykologisk undersøkelse som skal omfatte:

- a) kognitive egenskaper,
- b) psykomotoriske egenskaper,
- c) atferdsmessige og personlige egenskaper.

§ 42. Periodiske undersøkelser

Det skal gjennomføres minst en helseundersøkelse:

- a) hvert femte år for personale opp til 40 år,
- b) hvert tredje år for personale mellom 41 og 62 år,
- c) hvert år for personale over 62 år.

Legen skal gjennomføre hyppigere helseundersøkelser dersom helsetilstanden til den ansatte krever det.

§ 43. Minstekrav til den periodiske helseundersøkelsen

Periodisk helseundersøkelse skal minst inneholde:

- a) en generell undersøkelse,
- b) undersøkelser av sansefunksjoner (syn, hørsel og fargesans),
- c) en analyse av urin- eller blodprøve for eventuelt å avdekke diabetes og eventuelle andre forhold som måtte følge av den kliniske undersøkelsen, herunder bruk av narkotiske stoffer.

§ 44. Supplerende helseundersøkelser og/eller psykologiske vurderinger

I tillegg til den regelmessige helseundersøkelsen skal det gjennomføres en særskilt supplerende helseundersøkelse og/eller psykologisk vurdering dersom det foreligger grunn til å tvile på den ansattes fysiske eller psykiske skikkethet, eller dersom det foreligger rimelig grunn til å mistenke misbruk av legemidler, bruk av narkotiske stoffer eller alkohol over de tillatte grensene. Det vil særlig være tilfelle etter en hendelse eller en ulykke.

Jernbanevirksomhetene skal ha systemer for å sikre at slike supplerende undersøkelser og vurderinger blir gjennomført.

§ 45. Allmenne krav

Det skal foreligge fysisk og psykisk skikkethet til å utføre arbeidsoppgavene på en slik måte at det ikke innebærer en fare for trafiksikkerheten.

Det skal ikke foreligge sykdom, helseplager eller andre forhold som kan føre til:

- a) plutselig bevisstløshet,
- b) nedsatt oppmerksomhet eller konsentrasjon,
- c) plutselig arbeidsudyktighet,
- d) nedsatt balanse- eller koordineringsevne,
- e) betydelig begrenset bevegelsesevne.

§ 46. Synskrav

Synsfunksjonen skal være så god at trafiksikkerhetsmessig informasjon kan oppfattes uten vanskelighet.

Følgende krav gjelder:

- a) synsstyrke på avstand med eller uten korreksjon: 0,8 (høyre øye + venstre øye – målt hver for seg), minst 0,3 for det svakeste øyet,
- b) største tillatte korreksjon: langsynthet +5/nærsynthet –8,
- c) syn på kort og mellomlang avstand: tilstrekkelig med eller uten korreksjon,
- d) kontaktlinser er tillatt,

- e) normalt fargesyn: påvist gjennom bruk av en godkjent prøve, som f.eks. Ishihara, supplert ved en annen godkjent prøve dersom det er nødvendig,
- f) synsfelt: normalt (ikke noe avvik som påvirker den oppgaven som skal utføres),
- g) syn på begge øyne: effektivt,
- h) binokulært syn: effektivt,
- i) kontrastfølsomhet: god,
- j) ingen progressiv øyensykdom,
- k) øyeimplantater, keratotomi og keratektomi er bare tillatt dersom de kontrolleres årlig eller med en hyppighet som legen fastsetter.

Legen kan i særlige tilfeller tillate verdier som ligger utenfor ovennevnte krav etter å ha innhentet uttalelse fra en øyelege.

§ 47. Hørselskrav

Hørselsfunksjonen skal være så god at trafikksikkerhetsmessig informasjon kan oppfattes uten vanskelighet.

Tilfredsstillende hørsel som bekreftes av et toneaudiogram, det vil si tilstrekkelig god hørsel til å kunne føre en telefonsamtale og høre varsellyder og radiomeldinger.

Bruk av høreapparat er tillatt.

§ 48. Rusmidler mv.

Det skal ikke foreligge misbruk av legemidler, bruk av narkotika eller avhengighet av eller misbruk av alkohol.

Legemidler som kan påvirke reaksjonsevne, konsentrasjonsevne eller vurderingsevne kan bare benyttes etter særskilt vurdering og anvisning av lege.

§ 49. Overgangsordninger

For personell som omfattes av dette kapitlet og som ved ikrafttredelse oppfyller krav til helse etter forskrift 18. desember 2002 nr. 1678 om krav til helse for personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (helsekravforskriften) , gjelder denne forskriftens krav fra og med neste periodiske helseundersøkelse, men senest fra 1. januar 2022.

Unntak fra krav til helse gitt i medhold av forskrift 18. desember 2002 nr. 1678 om krav til helse for personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (helsekravforskriften) før ikrafttredelse av denne forskriften, gjelder til de utløper, men ikke utover 1. januar 2022.

Kravet i § 5 h må være oppfylt innen 1. april 2017.

Eksisterende kapittel 7 blir nytt kapittel 8 og skal lyde:

Kapittel 8. Avsluttende bestemmelser

§ 50. Unntak

Statens jernbanetilsyn kan i det enkelte tilfellet gjøre unntak fra denne forskriften dersom særlige grunner tilsier det.

§ 51. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 6. desember 2006 nr. 1356 om krav til sporvei, tunnelbane og forstadsbane, og sidespor m.m. (kravforskriften).

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1736 2016

Forskrift om endring i forskrift krav til sporvei, tunnelbane, forstadsbane m.m. (kravforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Statens jernbanetilsyn 19. desember 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 lov om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d, § 4, § 5 og § 6, jf. forskrift 10. desember 2010 nr. 1569 om tillatelse til å drive trafikkvirksomhet og infrastruktur for sporvei, tunnelbane, forstadsbane og godsbane, samt sidespor, havnespor m.m. (tillatelsesforskriften) § 1–6. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

I forskrift 10. desember 2014 nr. 1572 om krav til sporvei, tunnelbane, forstadsbane m.m. (kravforskriften) gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel 14 skal lyde:

Kapittel 14. Krav til helse

§ 14–1. Arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter operativt personell som utfører arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten, for eksempel fører, trafikkstyrer, sikkerhetsvakt mv. Slikt personell må ha gjennomført helseundersøkelse og oppfylle kravene til helse i dette kapitlet.

Personell som nevnt i første ledd skal informere jernbanevirksomheten om sin egen helsetilstand dersom vedkommende er kjent med eller mistenker at helsetilstanden er endret slik at kravene ikke lenger er oppfylt.

Dersom det er tvil om arbeidsoppgavene fortsatt kan utføres uten fare for trafikksikkerheten vises det til § 14–6.

§ 14–2. Helseundersøkelse

Den som skal utføre eller opplæres til å utføre arbeidsoppgaver som nevnt i § 14–1 skal gjennomgå en helseundersøkelse. Helseundersøkelsen skal utføres av en lege.

§ 14–3. Første gangs helseundersøkelse

Den som skal utføre eller opplæres til å utføre arbeidsoppgaver som nevnt i § 14–1 skal gjennomgå en helseundersøkelse som minst skal omfatte:

- a) en generell undersøkelse,
- b) undersøkelser av sansefunksjoner (syn, hørsel, fargesans),
- c) en analyse av urin- eller blodprøve for eventuelt å avdekke diabetes og eventuelle andre forhold som måtte følge av den kliniske undersøkelsen, herunder bruk av narkotiske stoffer.

Det skal også gjennomføres en psykologisk undersøkelse som skal omfatte:

- a) kognitive egenskaper,
- b) psykomotoriske egenskaper,
- c) atferdsmessige og personlige egenskaper.

§ 14–4. Periodiske undersøkelser

Det skal gjennomføres minst en helseundersøkelse:

- a) hvert femte år for personale opp til 40 år,
- b) hvert tredje år for personale mellom 41 og 62 år,
- c) hvert år for personale over 62 år.

Legen skal gjennomføre hyppigere helseundersøkelser dersom helsetilstanden til den ansatte krever det.

§ 14–5. Minstekrav til den periodiske helseundersøkelsen

Periodisk helseundersøkelse skal minst inneholde:

- a) en generell undersøkelse,
- b) undersøkelser av sansefunksjoner (syn, hørsel og fargesans),
- c) en analyse av urin- eller blodprøve for eventuelt å avdekke diabetes og eventuelle andre forhold som måtte følge av den kliniske undersøkelsen, herunder bruk av narkotiske stoffer.

§ 14–6. Supplerende helseundersøkelser og/eller psykologiske vurderinger

I tillegg til den regelmessige helseundersøkelsen skal det gjennomføres en særskilt supplerende helseundersøkelse og/eller psykologisk vurdering dersom det foreligger grunn til å tvile på den ansattes fysiske eller psykiske skikkethet, eller dersom det foreligger rimelig grunn til å mistenke misbruk av legemidler, bruk av narkotiske stoffer eller alkohol over de tillatte grensene. Det vil særlig være tilfelle etter en hendelse eller en ulykke.

Jernbanevirksomheten skal ha systemer for å sikre at slike supplerende undersøkelser og vurderinger blir gjennomført.

§ 14–7. Allmenne krav

Det skal foreligge fysisk og psykisk skikkethet til å utføre arbeidsoppgavene på en slik måte at det ikke innebærer en fare for trafikksikkerheten.

Det skal ikke foreligge sykdom, helseplager eller andre forhold som kan føre til:

- a) plutselig bevisstløshet,
- b) nedsatt oppmerksomhet eller konsentrasjon,
- c) plutselig arbeidsudyktighet,
- d) nedsatt balanse- eller koordineringsevne,
- e) betydelig begrenset bevegelsesevne.

§ 14–8. Synskrav

Synsfunksjonen skal være så god at trafikksikkerhetsmessig informasjon kan oppfattes uten vanskelighet.

Følgende krav gjelder:

- a) synsstyrke på avstand med eller uten korreksjon: 0,8 (høyre øye + venstre øye – målt hver for seg), minst 0,3 for det svakeste øyet,
- b) største tillatte korreksjon: langsynthet +5/nærsynthet –8,
- c) syn på kort og mellomlang avstand: tilstrekkelig med eller uten korreksjon,
- d) kontaktlinser er tillatt,
- e) normalt fargesyn: påvist gjennom bruk av en godkjent prøve, som f.eks. Ishihara, supplert ved en annen godkjent prøve dersom det er nødvendig,
- f) synsfelt: normalt (ikke noe avvik som påvirker den oppgaven som skal utføres),

- g) syn på begge øyne: effektivt,
- h) binokulært syn: effektivt,
- i) kontrastfølsomhet: god,
- j) ingen progressiv øyensykdom,
- k) øyeimplantater, keratotomi og keratektomi er bare tillatt dersom de kontrolleres årlig eller med en hyppighet som legen fastsetter.

Legen kan i særlige tilfeller tillate verdier som ligger utenfor ovennevnte krav etter å ha innhentet uttalelse fra en øyelege.

§ 14–9. Hørselskrav

Hørselsfunksjonen skal være så god at trafikk sikkerhetsmessig informasjon kan oppfattes uten vanskelighet.

Tilfredsstillende hørsel som bekreftes av et toneaudiogram, det vil si tilstrekkelig god hørsel til å kunne føre en telefonsamtale og høre varsellyder og radiomeldinger.

Bruk av høreapparat er tillatt.

§ 14–10. Rusmidler mv.

Det skal ikke foreligge misbruk av legemidler, bruk av narkotika eller avhengighet av eller misbruk av alkohol.

Legemidler som kan påvirke reaksjonsevne, konsentrasjonsevne eller vurderingsevne kan bare benyttes etter særskilt vurdering og anvisning av lege.

§ 14–11. Overgangsordning

For personell som omfattes av dette kapitlet og som ved ikrafttredelse oppfyller krav til helse etter forskrift 18. desember 2002 nr. 1678, gjelder denne forskriftens krav fra og med neste periodiske helseundersøkelse, men senest fra 1. januar 2022.

Unntak fra krav til helse gitt i medhold av forskrift 18. desember 2002 nr. 1678 før ikrafttredelse av denne forskriften, gjelder til de utløper, men ikke utover 1. januar 2022.

Jernbanevirksomhetene skal innen 1. april 2017 ha innarbeidet endringene som følge av dette kapitlet i sine sikkerhetsstyringssystemer.

Eksisterende kapittel 14 blir nytt kapittel 15 og skal lyde:

Kapittel 15. Avsluttende bestemmelser

§ 15–1. Unntak

Statens jernbanetilsyn kan i det enkelte tilfellet gjøre unntak fra denne forskriften dersom særlige grunner tilsier det.

§ 15–2. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 6. desember 2006 nr. 1356 om krav til sporvei, tunnelbane og forstadsbane, og sidespor m.m. (kravforskriften).

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1737 2016

Forskrift om endring i forskrift om erverv og tap av norsk statsborgerskap

Hjemmel: Fastsett av Justis- og beredskapsdepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 10. juni 2005 nr. 51 om norsk statsborgerskap (statsborgerloven) § 29, jf. delegeringsvedtak 30. juni 2006 nr. 755. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

I forskrift 30. juni 2006 nr. 756 om erverv og tap av norsk statsborgerskap (statsborgerforskriften) gjøres følgende endring:

§ 14–4 skal lyde:

§ 14–4. Opplysningsplikt for skattemyndighetene for formues- og inntektsskatt

Skattemyndighetene for formues- og inntektsskatt skal etter anmodning fra Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda, uten hinder av taushetsplikt i skatteforvaltningsloven § 3–1, gi opplysninger om inntekt og formue til den saken gjelder og referansepersonen i sak om

- a) erverv av norsk statsborgerskap etter lovens kapittel 3
- b) tilbakekall av norsk statsborgerskap etter lovens § 26 første og annet ledd.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1738 2016**Forskrift om endring i forskrift om bustøtte**

Heimel: Fastsett av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 19. desember 2016 med heimel i lov 24. august 2012 nr. 64 om bustøtte (bustøttelova) § 6, § 8a, § 8b og § 10. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

I forskrift 29. november 2012 nr. 1283 om bustøtte skal desse endringane gjerast:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Utgangspunktet for fastsetting av eigendelen

Eigendelen som blir trekt i frå buutgiftene, jf. § 1, blir bestemt av den omrekna inntekta, jf. § 7.

Minste eigendel er kr 19 300 per år for alle. For husstandar med ei omrekna inntekt over kr 95 156 blir 16,44 prosent av den omrekna inntekta som overstig kr 95 156 lagt til eigendelen.

Eit progressivt ledd blir lagt til eigendelen for omrekna inntekter over kr 167 557. Det er 0,29 prosent av ei omrekna inntekt på kr 167 558. Satsen aukar deretter med 0,29 prosentpoeng for kvar kr 1 034 den omrekna inntekta aukar.

Inntektsgrensa i tredje ledd er kr 208 929 for husstandar som har eit medlem som har varig uføretrygd eller uførepensjon ved yrkesskade, jf. lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd kapittel 12, og som i tillegg er ung ufør, jf. § 12–13 i loven.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Opplysningar om inntekta og formuen til husstanden

Inntekta og formuen til alle i husstanden med unnatak av barn under 18 år blir lagt til grunn ved fastsetting av den omrekna inntekta som er grunnlaget for utrekninga av eigendelen, jf. § 4.

Inntekta som blir nytta for utrekning av bustøtte blir henta inn frå Skatteetaten kvar månad på bakgrunn av tal frå a-ordninga, jf. lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m.

I tillegg må søkjaren gje opplysningar om skattbar inntekt og formue som ikkje blir henta inn frå a-ordninga, som til dømes næringsinntekter, kapitalinntekter og formue for heile året. Om ikkje søkjar gjev slike opplysningar, kan Husbanken stipulere tal på grunnlag av siste fastsetting av formues- og inntektsskatt (eventuelt etter korrigering frå skattekontoret, jf. lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven) kapittel 12). Slike inntekter skal reknast som likt fordelt gjennom heile året, med mindre særlege omstende gjev grunnlag for unnatak.

Husbanken kan sjå bort i frå opplysningar etter a-ordninga, dersom dei openbert ikkje er korrekte.

Skattefrie leigeinntekter skal reknast som inntekt.

All inntekt og formue i eller frå utlandet blir rekna med brutto beløp i norske kroner.

Kvar person i husstanden kan ha ei kapitalinntekt på 5 000 kroner per år utan at inntekta blir teke med i grunnlaget for bustøtte.

Dersom søkjaren kan dokumentere at det er teke refusjon i etterbetaling frå NAV skal refusjonen ikkje reknast med i grunnlaget for bustøtte.

Gjeldande § 8 vert oppheva.

Gjeldande § 8a blir ny § 8 og skal lyde:

§ 8. Berekningsreglar i samband med iverksetting av uførereforma i 2015

Personar som var del av ein husstand som fekk utbetalt bustøtte for desember 2014, og som då fekk ytingar etter folketrygdlova kapittel 12, skal ha eit frådrag i inntekta så lenge dei får slike ytingar. Det blir først fastsett eit årsbeløp som svarer til dei ytingane vedkomande hadde per 1. desember 2014 og som gjekk inn i grunnlaget for uføretrygd etter forskrift 3. juli 2014 nr. 947 om omrekning av uførepensjon til uføretrygd. Deretter blir det rekna ut eit årsbeløp som svarer til uføretrygda per 1. januar 2015. Frådraget i inntekta skal svare til differansen mellom dei to beløpa med eit tillegg på 3,43 prosent av denne differansen.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Søknaden

Ein søknad om bustøtte skal setjast fram på søknadsskjema og innan fristen Husbanken har fastsett. Ufullstendige søknader blir rekna som om dei ikkje er komne innan søknadsfristen. Blir søknaden retta innan éin månad etter søknadsfristen, blir han likevel rekna som komen innan fristen.

Blir søknaden om bustøtte avslått som følgje av behovsprøvinga, skal søknaden prøvast på nytt to månader utan at søkjaren må levere inn ny søknad. Søknader som blir innvilga, skal overførast til ny vurdering månaden etter.

§ 13 skal lyde:

§ 13. Utbetaling

Bustøtte blir utbetalt på etterskot den 20. kvar månad. Minste utbetaling er 30 prosent av rettsgebyret, jf. lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr, per månad.

Husbanken betaler bustøtte direkte til søkeren. Utbetalinga skal skje direkte til kommunen dersom søkeren og kommunen har inngått avtale om det jf. lov om bustøtte § 9.

§ 14 skal lyde:

§ 14. Ny utrekning av bustøtte

Dersom korrigerte opplysningar frå a-ordninga eller etterkontroll syner at mottakaren har fått utbetalt for lite eller for mykje bustøtte etter forskrifta her, skal det gjennomførast eit etteroppgjer.

Husbanken hentar inn oppdaterte opplysningar frå a-ordninga fram til fastsetting av formue og inntektsskatt for det same året.

Dersom det er utbetalt for høg bustøtte fordi mottakaren hadde høgare inntekt og formue enn det som er lagt til grunn da støtta vart vedteken, skal for mykje utbetalt bustøtte motreknast mot seinare bustøtte eller krevjast tilbake med mindre anna følgjer av siste ledd.

Dersom det er utbetalt for låg bustøtte fordi mottakaren hadde lågare inntekt og formue enn det som er lagt til grunn da støtta vart vedteken, skal for lite utbetalt bustøtte betalast ut til mottakaren med mindre anna følgjer av siste ledd.

For lite utbetalt bustøtte skal ikkje etterbetalast dersom summen er lågare enn 30 prosent av rettsgebyret, jf. lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr. For mykje utbetalt bustøtte skal ikkje betalast tilbake dersom summen er lågare enn eitt rettsgebyr.

II

Forskrifta tek til å gjelde 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1739 2016

Forskrift om endring i forskrift om krav til museumsbane (museumsbaneforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 19. desember 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d, § 4, § 5 og § 6, jf. forskrift 10. desember 2010 nr. 1569 om tillatelse til å drive trafikkvirksomhet og infrastruktur for sporvei, tunnelbane, forstadsbane og godsbane, samt sidespor, havnespor m.m. (tillatelsesforskriften) § 1–6. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

I forskrift 10. desember 2014 nr. 1574 om krav til museumsbane (museumsbaneforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 5 ny bokstav h skal lyde:

bestemmelser som sikrer at de medisinske, psykologiske og helsemessige kravene i kapittel 7 oppfylles.

Nytt kapittel 7 skal lyde:

Kapittel 7. Krav til helse

§ 36. Arbeidsoppgaver av betydning for trafiksikkerheten

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter operativt personell som utfører arbeidsoppgaver av betydning for trafiksikkerheten, for eksempel fører, trafikkstyrer, sikkerhetsvakt mv. Slikt personell må ha gjennomført helseundersøkelse og oppfylle kravene til helse i dette kapitlet.

Personell som nevnt i første ledd skal informere jernbanevirksomheten om sin egen helsetilstand dersom vedkommende er kjent med eller mistenker at helsetilstanden er endret slik at kravene ikke lenger er oppfylt.

Dersom det er tvil om arbeidsoppgavene fortsatt kan utføres uten fare for trafiksikkerheten vises det til § 41.

§ 37. Helseundersøkelse

Den som skal utføre eller opplæres til å utføre arbeidsoppgaver som nevnt i § 36 skal gjennomgå en helseundersøkelse. Helseundersøkelsen skal utføres av en lege.

§ 38. Første gangs helseundersøkelse

Den som skal utføre eller opplæres til å utføre arbeidsoppgaver som nevnt i § 36 skal gjennomgå en helseundersøkelse som minst skal omfatte:

- a) en generell undersøkelse,
- b) undersøkelser av sansefunksjoner (syn, hørsel, fargesans),
- c) en analyse av urin- eller blodprøve for eventuelt å avdekke diabetes og eventuelle andre forhold som måtte følge av den kliniske undersøkelsen, herunder bruk av narkotiske stoffer.

Det skal også gjennomføres en psykologisk undersøkelse som skal omfatte:

- a) kognitive egenskaper,
- b) psykomotoriske egenskaper,
- c) atferdsmessige og personlige egenskaper.

§ 39. Periodiske undersøkelser

Det skal gjennomføres minst en helseundersøkelse:

- a) hvert femte år for personale opp til 40 år,
- b) hvert tredje år for personale mellom 41 og 62 år,
- c) hvert år for personale over 62 år.

Legen skal gjennomføre hyppigere helseundersøkelser dersom helsetilstanden til den ansatte krever det.

§ 40. Minstekrav til den periodiske helseundersøkelsen

Periodisk helseundersøkelse skal minst inneholde:

- a) en generell undersøkelse,
- b) undersøkelser av sansefunksjoner (syn, hørsel og fargesans),
- c) en analyse av urin- eller blodprøve for eventuelt å avdekke diabetes og eventuelle andre forhold som måtte følge av den kliniske undersøkelsen, herunder bruk av narkotiske stoffer.

§ 41. Supplerende helseundersøkelser og/eller psykologiske vurderinger

I tillegg til den regelmessige helseundersøkelsen skal det gjennomføres en særskilt supplerende helseundersøkelse og/eller psykologisk vurdering dersom det foreligger rimelig grunn til å tvile på den ansattes fysiske eller psykiske skikkethet, eller dersom det foreligger rimelig grunn til å mistenke misbruk av legemidler, bruk av narkotiske stoffer eller alkohol over de tillatte grensene. Det vil særlig være tilfelle etter en hendelse eller en ulykke.

Jernbanevirksomhetene skal ha systemer for å sikre at slike supplerende undersøkelser og vurderinger blir gjennomført.

§ 42. Allmenne krav

Det skal foreligge fysisk og psykisk skikkethet til å utføre arbeidsoppgavene på en slik måte at det ikke innebærer en fare for trafikksikkerheten.

Det skal ikke foreligge sykdom, helseplager eller andre forhold som kan føre til:

- a) plutselig bevisstløshet,
- b) nedsatt oppmerksomhet eller konsentrasjon,
- c) plutselig arbeidsudyktighet,
- d) nedsatt balanse- eller koordineringsevne,
- e) betydelig begrenset bevegelsesevne.

§ 43. Synskrav

Synsfunksjonen skal være så god at trafikksikkerhetsmessig informasjon kan oppfattes uten vanskelighet.

Følgende krav gjelder:

- a) synsstyrke på avstand med eller uten korreksjon: 0,8 (høyre øye + venstre øye – målt hver for seg), minst 0,3 for det svakeste øyet,
- b) største tillatte korreksjon: langsynthet +5/nærsynthet –8,
- c) syn på kort og mellomlang avstand: tilstrekkelig med eller uten korreksjon,
- d) kontaktlinser er tillatt,
- e) normalt fargesyn: påvist gjennom bruk av en godkjent prøve, som f.eks. Ishihara, supplert ved en annen godkjent prøve dersom det er nødvendig,
- f) synsfelt: normalt (ikke noe avvik som påvirker den oppgaven som skal utføres),
- g) syn på begge øyne: effektivt,
- h) binokulært syn: effektivt,
- i) kontrastfølsomhet: god,
- j) ingen progressiv øyensykdom,
- k) øyeimplantater, keratotomi og keratektomi er bare tillatt dersom de kontrolleres årlig eller med en hyppighet som legen fastsetter.

Legen kan i særlige tilfeller tillate verdier som ligger utenfor ovennevnte krav etter å ha innhentet uttalelse fra en øyelege.

§ 44. Hørselskrav

Hørselsfunksjonen skal være så god at trafikksikkerhetsmessig informasjon kan oppfattes uten vanskelighet.

Tilfredsstillende hørsel som bekreftes av et toneaudiogram, det vil si tilstrekkelig god hørsel til å kunne føre en telefonsamtale og høre varsellyder og radiomeldinger.

Bruk av høreapparat er tillatt.

§ 45. Rusmidler mv.

Det skal ikke foreligge misbruk av legemidler, bruk av narkotika eller avhengighet av eller misbruk av alkohol.

Legemidler som kan påvirke reaksjonsevne, konsentrasjonsevne eller vurderingsevne kan bare benyttes etter særskilt vurdering og anvisning av lege.

§ 46. Overgangsordning

For personell som omfattes av dette kapitlet og som ved ikrafttredelse oppfyller krav til helse etter forskrift 18. desember 2002 nr. 1678, gjelder denne forskriftens krav fra og med neste periodiske helseundersøkelse, men senest fra 1. januar 2022.

Unntak fra krav til helse gitt i medhold av forskrift 18. desember 2002 nr. 1678 før ikrafttredelse av denne forskriften, gjelder til de utløper, men ikke utover 1. januar 2022.

Kravet i § 5 h må være oppfylt innen 1. april 2017.

Eksisterende kapittel 7 blir nytt kapittel 8 og skal lyde:

Kapittel 8. Avsluttende bestemmelser

§ 47. Unntak

Statens jernbanetilsyn kan i det enkelte tilfellet gjøre unntak fra denne forskriften dersom særlige grunner tilsier det.

§ 48. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 6. desember 2006 nr. 1356 om krav til sporvei, tunnelbane og forstadsbane, og sidespor m.m. (kravforskriften).

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1740 2016

Forskrift om oppheving av forskrift om krav til helse for personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (helsekravforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Statens jernbanetilsyn 19. desember 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 lov om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d og § 6, jf. forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenettet (jernbaneforskriften) § 1–3 og forskrift 10. desember 2010 nr. 1569 om tillatelse til å drive trafikkvirksomhet og infrastruktur for sporvei, tunnelbane, forstadsbane og godsbane, samt sidespor, havnespor m.m. (tillatelsesforskriften) § 1–6. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

Forskrift 18. desember 2002 nr. 1678 om krav til helse for personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (helsekravforskriften) oppheves.

II

Opphevingen under I trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1741 2016

Vedtak om formues- og inntektsskatt til Svalbard for inntektsåret 2017

Heimel: Kunngjøring frå Justis- og beredskapsdepartementet av stortingsvedtak 19. desember 2016 med heimel i Kongeriket Noregs Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

§ 1. Bruksområde for vedtaket

Dette vedtaket gjeld utskriving av skatt på formue og inntekt for inntektsåret 2017 etter føresegnene i lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard. Vedtaket gjeld òg som grunnlag for utskriving av forskot på skatt for inntektsåret 2017, jf. lov om skatt til Svalbard § 5–1.

§ 2. Skatt på formue

Skatt på formue blir utrekna etter desse satsane:

a) Personleg skattepliktig og dødsbu:

Det blir nytta same satsar og grensebeløp som Stortinget har vedteke skal gjelde på det norske fastlandet for formuesskatt til staten og kommunane (maksimumssats)

b) Selskap og samanslutning som nemnt i skattelova § 2–36 andre ledd, og som ikkje er fritakne etter skattelova kapittel 2:

Det blir nytta same satsar og grensebeløp som Stortinget har vedteke skal gjelde på det norske fastlandet for formuesskatt til staten.

§ 3. Skatt på inntekt

Skatt på inntekt blir utrekna etter desse satsane:

a) Inntekt som blir skattlagt ved lønnstrekk etter svalbardskattelova § 3–2:

Låg sats: 8 pst.

Høg sats: 22 pst.

b) 24 pst. av den delen av selskapsoverskot som er høgare enn 15 mill. kroner, og som overstig summen av

- 10 gonger kostnadene til løn som blir skattlagt ved lønnstrekk

- 0,20 gonger skattemessig verdi av anlegg, fast eigedom og annan realkapital som er på Svalbard ved utgangen av inntektsåret.

c) Anna inntekt: 16 pst.

Personlege skatteytarar skal ha eit frådrag i alminneleg inntekt som er omfatta av c. på 20 000 kroner.

§ 4. *Avrundingsreglar*

Ved utrekning av skatt skal formue og inntekt avrundast nedover til næraste heile krone.

§ 5. *Normalrentesatsen for rimeleg lån i arbeidsforhold*

Normalrentesatsen som nemnd i skattelova § 5–12 fjerde ledd, jf. svalbardskattelova § 3–1 og § 3–2, skal vere den same som Stortinget har vedteke skal gjelde på det norske fastlandet.

§ 6. *Aksjonær i utlandet*

Skatt på utbytte mv. etter skattelova § 10–13, jf. svalbardskattelova § 3–1, er fastsett til 20 pst.

§ 7. *Inntekt etter svalbardskattelova § 6–3*

For inntekt som blir skattlagt etter svalbardskattelova § 6–3, skal satsen vere 8 pst.

19. des. Nr. 1742 2016

Vedtak om avgift av kol som blir utført frå Svalbard for budsjetterminen 2017

Heimel: Kunngjering frå Justis- og beredskapsdepartementet av stortingsvedtak 19. desember 2016 med heimel i Kongeriket Noregs Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

For budsjetterminen 2017 skal det svarast avgift til statskassen av kol som blir utført frå Svalbard, etter følgjande satsar:

- 1,0 % av verdien for dei første 100 000 tonna,
- 0,9 % av verdien for dei neste 200 000 tonna,
- 0,8 % av verdien for dei neste 300 000 tonna,
- 0,7 % av verdien for dei neste 400 000 tonna,
- 0,6 % av verdien for dei neste 500 000 tonna,
- 0,5 % av verdien for dei neste 600 000 tonna,
- 0,4 % av verdien for dei neste 700 000 tonna,
- 0,3 % av verdien for dei neste 800 000 tonna,
- 0,2 % av verdien for dei neste 900 000 tonna,
- 0,1 % av verdien for dei neste 1 000 000 tonna.

20. des. Nr. 1743 2016

Forskrift om endring i forskrift om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og fiskeridepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 7, § 11, § 13, § 14, § 15, § 16 og § 38 jf. delegeringsvedtak 15. februar 2008 nr. 156 og omorganiseringvedtak 13. desember 2013 nr. 1455. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

I forskrift 30. juli 1992 nr. 593 om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister gjøres følgende endring:

§ 6 skal lyde:

§ 6. *Betaling av gebyr*

For registrering eller anmerkning i skipsregisteret, og for pantattest som gjelder skipsregisteret, skal det betales gebyr. Det kan også kreves gebyr for andre opplysninger som skal registreres. Gebyr skal betales etterskuddsvis.

Kravet sendes den som har begjært registreringsforretningen. Kravet forfaller til betaling innen 14 dager regnet fra utsendelsen av kravet.

Ved betaling via bank skal forhåndstrykket blankett med kundeidentifikasjon (KID) utstedt av Sjøfartsdirektoratet, eller den de bemyndiger, benyttes. Ved elektronisk betaling skal kundeidentifikasjon (KID) oppgis sammen med betalingsoppdraget til betalers bank. Betalingsformidlere skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for gebyrer der det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon (KID).

Gebyr skal betales i henhold til følgende satser:

Nyregistreringer:

Nyregistrering NOR registreringspliktig og bygg	kr	3 301
Nyregistrering NOR ikke registreringspliktig (under 15 m)	kr	3 301
Nyregistrering NOR ikke registreringspliktig (under 15 m)	kr	2 321
som må dokumenteres av Sjøfartsdirektoratet		

Endringer felles for alle fartøy:

Endring av andre juridiske roller	kr	993	
Endring av hjemsted	kr	664	
Registrering av pant	kr	2 321	
Registrering av flåtepant	kr	2 321	pr. skip
Samtykke/påtegning av pant	kr	1 986	
Sletting av NOR-registreringspliktige fartøy	kr	1 986	
Pantattest/utskrift	kr	595	
Hjemmels- og heftelsesattest	kr	595	
Slettellesattest	kr	595	
Journalbekreftelse	kr	595	
Kopi av dokument	kr	230	
Skipsliste	kr	595	

Endringer NOR pliktige (15 m og over) og bygg:

Registrering av endring eier	kr	1 986
Endring av skips navn	kr	2 643

Endringer NOR ikke registreringspliktige (under 15 m):

Registrering av endring eier	kr	1 590
Endring av skips navn	kr	664
Registrering av samtidig eier/navn/hjemsted	kr	1 590

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1744 2016**Forskrift om endring i forskrift om offentlige anskaffelser (anskaffelsesforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og fiskeridepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2016 nr. 73 om offentlige anskaffelser (anskaffelsesloven) § 16. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

I forskrift 12. august 2016 nr. 974 om offentlige anskaffelser (anskaffelsesforskriften) skal følgende bestemmelser lyde:

§ 9–3 første ledd:

Dialogen kan gjelde alle sider ved tilbudene og andre mottatte dokumenter eller opplysninger og kan blant annet omfatte avklaringer og forhandlinger.

§ 15–3 første ledd tredje setning bokstav a):

- a) samtlige merkekrav har tilknytning til leveransen og er egnet til å beskrive egenskapene ved varene, tjenestene eller bygge- og anleggsarbeidene som oppdragsgiveren skal anskaffe. Merkekravene kan likevel omfatte faktorer i leveransens livssyklus som nevnt i § 15–1 annet ledd enten de påvirker varenes, tjenestenes eller bygge- og anleggsarbeidenes egenskaper eller ikke,

§ 17–1 tredje ledd annen setning:

Oppdragsgiveren kan ikke be om andre dokumentasjonsbevis enn det som følger av § 7–2, § 16–1 annet ledd og § 24–7.

§ 24–2 fjerde ledd:

Oppdragsgiveren kan unnlate å avvise en leverandør etter første ledd bokstav b, c eller d eller annet ledd når allmenne hensyn gjør det nødvendig å inngå kontrakten med leverandøren.

II

Endringene gjelder fra 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1745 2016**Forskrift om endring i forskrift om innkjøpsregler i forsyningssektorene (forsyningsforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og fiskeridepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2016 nr. 73 om offentlige anskaffelser (anskaffelsesloven) § 16. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

I forskrift 12. august 2016 nr. 975 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (forsyningsforskriften) skal følgende bestemmelser lyde:

§ 11–3 første ledd tredje setning bokstav a):

- a) samtlige merkekrav har tilknytning til leveransen og er egnet til å beskrive egenskaper ved varene, tjenestene eller bygge- og anleggsarbeidene som oppdragsgiveren skal anskaffe. Merkekravene kan omfatte faktorer i leveransens livssyklus som nevnt i § 11–1 annet ledd, enten de påvirker varenes, tjenestenes eller bygge- og anleggsarbeidenes egenskaper eller ikke,

§ 20–2 femte ledd:

Oppdragsgiveren kan unnlate å avvise en leverandør etter første ledd bokstav b eller c eller fjerde ledd når allmenne hensyn gjør det nødvendig å inngå kontrakten med leverandøren.

II

Endringene gjelder fra 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1746 2016**Forskrift om endring i forskrift om konsesjonskontrakter (konsesjonskontraktforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og fiskeridepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2016 nr. 73 om offentlige anskaffelser (anskaffelsesloven) § 16. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

I forskrift 12. august 2016 nr. 976 om konsesjonskontrakter (konsesjonskontraktforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–1 første ledd skal lyde:

Forskriften gjelder når oppdragsgivere som nevnt i § 1–3 inngår konsesjonskontrakter om tjenester eller bygge- og anleggsarbeider, med en anslått verdi som er lik eller overstiger 100 000 kroner ekskl. mva.

§ 11–2 femte ledd skal lyde:

Oppdragsgiveren kan unnlate å avvise en leverandør etter første ledd bokstav b eller c eller fjerde ledd når allmenne hensyn gjør det nødvendig å inngå konsesjonskontrakten med leverandøren.

II

Endringene gjelder fra 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1747 2016**Forskrift om lisens, sikkerhetssertifikat, sikkerhetsgodkjenning og andre forhold relatert til sikkerheten på jernbanen (lisensforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Samferdselsdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d, § 3e, § 3f, § 3g, § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 11, § 13, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 22. november 1996 nr. 1076 og delegeringsvedtak 4. april 1997 nr. 275.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 42e (direktiv 2004/49/EF, endret ved direktiv 2008/57/EF, direktiv 2008/110/EF, direktiv 2009/149/EF og direktiv 2014/88/EU). Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

*Kapittel 1. Innledende bestemmelser***§ 1. Virkeområde**

1. Denne forskriften gjelder

- a) lisens for jernbaneforetak
- b) sikkerhetssertifikat til jernbaneforetak for å drive gods- og/eller persontransport på jernbanenettet og tilknyttede spor
- c) sikkerhetsgodkjenning til infrastrukturforvalter for å drive jernbaneinfrastruktur
- d) tilgang til opplæringsfasiliteter for jernbaneforetak

- e) sikkerhetstilsyn med jernbanen
- f) nasjonale sikkerhetsregler.

2. Forskriften får ikke anvendelse på sporvei, tunnelbane, godsbane, museumsbane og lignende jernbanesystemer.

§ 2. Definisjoner

I forskriften her forstås med

- a) *Jernbanenett*: hele jernbaneinfrastrukturen som forvaltes av en infrastrukturforvalter
- b) *Jernbaneforetak*: ethvert offentlig eller privat foretak som har som hovedvirksomhet å yte tjenester for transport av gods og/eller passasjerer med jernbane, der foretaket forplikter seg til å sørge for trekraften, herunder foretak som bare sørger for trekraften
- c) *Infrastrukturforvalter*: ethvert organ eller foretak som er ansvarlig særlig for å opprette, forvalte og vedlikeholde jernbaneinfrastruktur, herunder trafikkstyring og styring, kontroll og signal. Infrastrukturforvalters oppgaver på et nett eller en del av et nett kan tildeles forskjellige organer eller foretak
- d) *Sikkerhetsstyringssystem*: organisasjon og systemer opprettet av en infrastrukturforvalter eller et jernbaneforetak med henblikk på sikker forvaltning av deres virksomhet
- e) *Lisens*: en autorisasjon utstedt av en lisensutstedende myndighet til et foretak, som viser at foretaket er kvalifisert til å yte jernbanetjenester som jernbaneforetak.

§ 3. Myndighet

- 1. Statens jernbanetilsyn er tilsynsmyndighet som nevnt i jernbaneloven § 3d, § 3e, § 3f, § 3g, § 11 og § 13.
- 2. Statens jernbanetilsyn fører tilsyn etter jernbaneloven § 11, og får den myndighet som tilligger departementet i jernbaneloven § 11 femte ledd til å tilbakekalle tillatelser gitt i medhold av loven ved brudd på vilkår og krav som gjelder for virksomheten.
- 3. Statens jernbanetilsyn utsteder lisens, sikkerhetssertifikat og sikkerhetsgodkjenning etter jernbaneloven § 6.
- 4. Statens jernbanetilsyn kan i forskrift eller enkeltvedtak fastsette nærmere krav og vilkår for å ivareta hensynet til en sikker og hensiktsmessig trafikkavvikling samt miljø etter jernbaneloven § 6.
- 5. Statens jernbanetilsyn kan i forskrift fastsette at trafikkstyrer skal ha fullmakt til å sette i verk umiddelbare tiltak for å ivareta en sikker og hensiktsmessig trafikkavvikling i forbindelse med utøving av trafikkstyring.
- 6. Statens jernbanetilsyn kan gi forskrift om nærmere krav til fremgangsmåte for utstedelse av lisens, bruk av standardskjema og grunnlag for beregning av saksbehandlingsgebyr.

§ 4. Ansvar for virksomheten og sikker drift av jernbanesystemet

- 1. Ansvar for virksomheten ligger hos den som innehar lisensen og sikkerhetssertifikatet eller sikkerhetsgodkjenningen. Ansvar omfatter blant annet at virksomheten drives innenfor akseptabel risiko, å gjennomføre nødvendige tiltak for å kontrollere risiko, nødvendig samarbeid med infrastrukturforvalter eller andre jernbaneforetak og at vilkårene som er satt for virksomheten i eller i medhold av lov er oppfylt.
- 2. Jernbaneforetak og infrastrukturforvaltere er ansvarlig overfor brukere, kunder, arbeidstakere og tredjeparter for sikker drift av sin del av jernbanesystemet. Produsenter, vedlikeholdsleverandører, innehavere, tjenesteleverandører og innkjøpere er ansvarlig for å sikre at utstyr og tjenester de leverer oppfyller de kravene og bruksbetingelsene som er spesifisert, slik at de kan tas i bruk av jernbaneforetak og infrastrukturforvaltere på en sikker måte.

§ 5. Forbud mot overdragelse

Lisens, sikkerhetssertifikat og sikkerhetsgodkjenning kan ikke overdras, herunder leies, leases, lånes eller på andre måter overlates til andre.

Kapittel 2. Lisens for jernbaneforetak

§ 6. Krav om lisens

Jernbaneforetak kan bare yte jernbanetransporttjenester hvis de har lisens til å yte disse tjenestene. Lisensen gjelder for tilsvarende jernbanetransporttjenester i hele EØS-området. Lisens utstedt i en annen EØS-stat eller i Sveits gjelder i Norge.

§ 7. Vilkår for lisens

Jernbaneforetak som er etablert i Norge må oppfylle vilkårene til vandel, økonomisk evne, faglig dyktighet og forsikring/garanti som beskrevet i § 8 til § 11 for å få lisens.

§ 8. Vandel m.m.

- 1. Eiere av jernbaneforetak må ha god vandel og ikke være slått konkurs. Er eieren en juridisk person må daglig leder oppfylle kravene. Statens jernbanetilsyn kan i tillegg stille krav til at andre personer i ledelsen må oppfylle disse kravene.
- 2. Kravet til god vandel er oppfylt når personer som nevnt i første ledd
 - a) ikke er dømt for alvorlige straffbare forhold, herunder overtredelse av forretningsmessig art
 - b) ikke er dømt for alvorlige brudd på transportlovgivningen

- c) ikke er dømt for alvorlige eller gjentatte brudd på sosialrettslige eller arbeidsrettslige forpliktelser, herunder forpliktelser i henhold til arbeidervern- og arbeidsmiljølovgivningen, eller forpliktelser som følger av tollavgivningen når det dreier seg om et jernbaneforetak som ønsker å utføre grensekryssende godstransport som er underlagt tollprosedyrer.
3. For å dokumentere at kravene til vandel er oppfylt, må det fremlegges politiattest for personer nevnt i første ledd.

§ 9. Økonomisk evne

1. Jernbaneforetaket må ha tilfredsstillende økonomisk evne.
2. Kravet til økonomisk evne er oppfylt når jernbaneforetaket kan godtgjøre at det i et tidsrom på tolv måneder kan oppfylle sine løpende og potensielle forpliktelser, vurdert på et realistisk grunnlag. Kravet er ikke oppfylt dersom jernbaneforetaket som følge av sin virksomhet gjentatte ganger eller i betydelig grad skylder et større beløp skatt eller sosiale avgifter.
3. For å dokumentere at kravet til økonomisk evne er oppfylt, må jernbaneforetaket fremlegge årsregnskap eller, dersom dette ikke er mulig, årsbalansen.
4. Jernbaneforetaket må videre fremlegge opplysninger om følgende forhold
 - a) disponible midler, herunder tilgodehavende i bank, bevilget kassakreditt og lån
 - b) kapital og aktiva som kan stilles som sikkerhet
 - c) driftskapital
 - d) relevante kostnader, herunder anskaffelseskostnader og å kontobetalinger i forbindelse med kjøretøy, grunn, bygninger, anlegg og rullende materiell
 - e) kostnader som påhviler jernbaneforetakets aktiva
 - f) skatter og trygdeavgifter.
5. Opplysningene skal dokumenteres gjennom en revisjonsberetning og egnet dokumentasjon fra bank, revisor eller autorisert regnskapsfører.
6. Det skal fremlegges attest for skatt og merverdiavgift.

§ 10. Faglig dyktighet

Kravene til faglig dyktighet er oppfylt når jernbaneforetaket som søker lisens, har eller vil ha en ledelsesorganisasjon som har den kunnskap og/eller erfaring som er nødvendig for å utøve sikker og effektiv driftskontroll og overvåkning av driftsformene angitt i lisensen.

§ 11. Forsikring og garanti

1. Jernbaneforetaket skal være tilstrekkelig forsikret eller ha tilstrekkelig garanti for erstatningsansvar som kan oppstå på grunn av virksomheten, herunder dekning av erstatningsansvar i tilfelle ulykker, særlig når det gjelder passasjerer, bagasje, frakt, post og tredjemann. Forsikringen eller garantien må som minimum ha en dekning på 4500 G (folketrygdens grunnbeløp) per skadetilfelle.
2. For å dokumentere at kravet til forsikring eller garanti er oppfylt, må det fremlegges opplysninger om forsikring eller garanti som dekker erstatningsansvar nevnt i første ledd.
3. Statens jernbanetilsyn kan gjøre unntak fra kravet om minimumsdekning til jernbaneforetak som driver museumsbane på strekninger som utelukkende benyttes til dette.

§ 12. Saksbehandlingstid

Søknad om lisens avgjøres snarest mulig og senest tre måneder etter at Statens jernbanetilsyn har mottatt alle nødvendige opplysninger.

§ 13. Lisensens gyldighet

En lisens er gyldig så lenge jernbaneforetaket oppfyller kravene i § 8 til § 11.

§ 14. Suspensjon og tilbakekall av lisens

1. Lisensen skal suspenderes eller tilbakekalles av Statens jernbanetilsyn dersom kravene i § 8 til § 11 ikke lenger er oppfylt.
2. Ved konkursbehandling eller tilsvarende behandling skal lisensen tilbakekalles dersom det ikke er realistiske muligheter for en tilfredsstillende finansiell omstrukturering innen en rimelig frist.
3. Dersom lisensen suspenderes eller tilbakekalles på grunn av at kravet til økonomisk evne ikke lenger er oppfylt, kan Statens jernbanetilsyn mens jernbaneforetaket omorganiseres, utstede midlertidig lisens med gyldighet inntil seks måneder, forutsatt at sikkerheten ivaretas.
4. Når et jernbaneforetak har innstilt sin virksomhet i seks måneder eller ikke har begynt sin virksomhet seks måneder etter at lisensen er utstedt, kan Statens jernbanetilsyn bestemme at lisensen skal suspenderes og fremlegges for fornyet vurdering. Et jernbaneforetak kan søke om en lengre frist for å starte opp virksomhet dersom transporttjenestens særlige karakter tilsier dette.

§ 15. Fornytt lisens ved endring av jernbaneforetakets rettslige stilling m.m.

1. Statens jernbanetilsyn skal varsles ved endringer i jernbaneforetakets rettslige stilling, herunder skifte av daglig leder eller endringer i eierforhold, for eksempel fusjon, overtakelse eller større endringer i eiersammensetningen.

Statens jernbanetilsyn kan i slike tilfeller kreve at det skal søkes om ny lisens. Virksomheten kan fortsette mens søknaden behandles dersom sikkerheten ivaretas.

2. Dersom et jernbaneforetak har til hensikt å endre eller utvide sin virksomhet i betydelig grad, skal lisensen fremlegges Statens jernbanetilsyn for fornyet vurdering.

Kapittel 3. Sikkerhetssertifikat for jernbaneforetak

§ 16. Krav om sikkerhetssertifikat

1. Jernbaneforetak med lisens utstedt av Statens jernbanetilsyn må ha sikkerhetssertifikat.
2. Jernbaneforetak med lisens fra annen EØS-stat eller Sveits og sikkerhetssertifikat i henhold til § 17 bokstav a, må ha sikkerhetssertifikat i henhold til § 17 bokstav b og oppfylle kravet til forsikring i § 18.
3. Sikkerhetssertifikatet skal angi type transport det gjelder for, kan omfatte hele eller deler av jernbanenettet, og skal inneholde en bekreftelse på at jernbaneforetaket har et sikkerhetsstyringssystem. Videre skal sikkerhetssertifikatet inneholde en bekreftelse på godtakelsen av tiltakene truffet av jernbaneforetaket med henblikk på å oppfylle spesifikke krav som er nødvendige for sikker drift på jernbanenettet.

§ 17. Vilkår for sikkerhetssertifikat

1. For å få utstedt sikkerhetssertifikat må jernbaneforetaket
 - a) ha et sikkerhetsstyringssystem som tilfredsstiller kravene i sikkerhetsstyringsforskriften, samt oppfylle sikkerhetskravene fastsatt i TSI-er og de relevante felles sikkerhetsmetodene og
 - b) kunne oppfylle spesifikke nasjonale krav som er satt med henblikk på risikohåndtering og sikker bruk av jernbanenettet.
2. Sertifiseringen som utføres etter første ledd bokstav a gjelder i hele EØS-området for tilsvarende jernbanetransport.
3. For å dokumentere at kravet i bokstav b er oppfylt må jernbaneforetak fremlegge følgende dokumentasjon:
 - a) Beskrivelse av hvordan sikkerhetsstyringssystemet sikrer samsvar med krav i eller i medhold av jernbaneloven og andre regler som gjelder for virksomheten, herunder bestemmelser for personell og rullende materiell.
 - b) Beskrivelse av de forskjellige kategoriene av personell hos foretaket eller hos underleverandøren, og hvordan disse oppfyller kravene i eller i medhold av jernbaneloven og dokumentasjon som viser at personell er behørig autorisert eller sertifisert.
 - c) Beskrivelse av de forskjellige typene rullende materiell som skal brukes i virksomheten, herunder dokumentasjon som viser at materiellet oppfyller kravene i eller i medhold av jernbaneloven og eventuelt er godkjent eller tillatt tatt i bruk.
4. Det skal kun fremlegges kortfattet dokumentasjon for de elementer som oppfyller TSI-er og andre krav fastsatt i samtrafikkforskriften.

§ 18. Forsikring

1. Jernbaneforetak med lisens utstedt i annen EØS-stat eller Sveits må være tilstrekkelig forsikret eller ha tilstrekkelig garanti for erstatningsansvar som kan oppstå på grunn av virksomheten, herunder dekning av erstatningsansvar i tilfelle ulykker, særlig når det gjelder passasjerer, bagasje, frakt, post og tredjemann. Forsikringen eller garantien må som minimum ha en dekning på 4500 G (folketrygdens grunnbeløp) per skadetilfelle.
2. For å dokumentere at kravet til forsikring eller garanti er oppfylt, må det fremlegges opplysninger om forsikring eller garanti som dekker erstatningsansvar nevnt i første ledd.

§ 19. Fornylse og endring av sikkerhetssertifikat

1. Sikkerhetssertifikat fornyes etter søknad fra jernbaneforetaket minst hvert femte år.
2. Jernbaneforetaket skal omgående underrette Statens jernbanetilsyn om alle vesentlige endringer i forutsetningene som ble lagt til grunn for utstedelsen av sikkerhetssertifikatet. Foretaket skal i tillegg underrette Statens jernbanetilsyn hver gang det innføres en ny kategori personell eller nye typer rullende materiell.
3. Statens jernbanetilsyn kan kreve at sikkerhetssertifikatet skal revideres ved vesentlige endringer i krav i eller i medhold av jernbaneloven. Sikkerhetssertifikatet skal oppdateres helt eller delvis ved alle vesentlige endringer av virksomhetens art eller omfang.

§ 20. Saksbehandlingstid

1. Søknad om sikkerhetssertifikat avgjøres omgående og senest fire måneder etter at Statens jernbanetilsyn har mottatt alle de nødvendige opplysningene og eventuelle tilleggsopplysninger som kreves. Dersom søkeren anmodes om å framlegge tilleggsopplysninger, skal disse fremlegges umiddelbart.
2. Tilsvarende gjelder ved fornyelse og oppdatering av sikkerhetssertifikat.

§ 21. Tilbakekall av sikkerhetssertifikat

1. Statens jernbanetilsyn skal tilbakekalle hele eller deler av sikkerhetssertifikatet dersom jernbaneforetaket ikke oppfyller kravene til sikkerhetssertifikat.
2. Statens jernbanetilsyn skal tilbakekalle sikkerhetssertifikatet dersom det viser seg at jernbaneforetaket ikke har brukt det som tiltenkt i året etter utstedelsen.

§ 22. Rett til tilgang til opplæring m.m.

1. Jernbaneforetak skal ha tilgang til opplæring av førere og togpersonell fra den som tilbyr slik opplæring, og der slik opplæring er nødvendig for å oppnå sikkerhetssertifikat, på like vilkår og uten forskjellsbehandling til en rimelig og rettferdig pris som står i forhold til kostnaden, som også kan omfatte en overskuddsmargin.

2. Tjenestene som tilbys, må omfatte opplæring i nødvendig linjekunnskap, driftsregler og driftsmetoder, systemet for signalgiving og styring, samt gjeldende fremgangsmåter ved nødssituasjoner på de aktuelle linjene.

3. Når jernbaneforetak ansetter nye førere, nytt togpersonell og nytt personell til å utføre viktige sikkerhetsoppgaver skal det kunne ta hensyn til opplæring, kvalifikasjoner og erfaring som kan være oppnådd tidligere fra andre jernbaneforetak. Med henblikk på dette har nevnte personell rett til å få tilgang til og kopier av, samt til å fremlegge alle dokumenter som bekrefter deres opplæring, kvalifikasjoner og erfaring.

4. Tilgang til opplæring og ansvaret for nivået på opplæringen for øvrig skal skje som beskrevet i sikkerhetsstyringssystemet til jernbaneforetaket eller infrastrukturforvalteren.

Kapittel 4. Sikkerhetsgodkjenning av infrastrukturforvalter

§ 23. Krav om sikkerhetsgodkjenning

1. Infrastrukturforvalter må ha sikkerhetsgodkjenning utstedt av Statens jernbanetilsyn. Infrastrukturforvalter med sikkerhetsgodkjenning kan utføre egentransport i forbindelse med utbygging, drift, vedlikehold og sporadiske transportbehov relatert til driften av jernbanenettet.

2. Sikkerhetsgodkjenningen kan også omfatte tilknyttet infrastruktur som infrastrukturforvalteren etter avtale påtar seg å drive for private. Sikkerhetsstyringssystemet må dekke all infrastruktur som drives av infrastrukturforvalteren.

3. Sikkerhetsgodkjenningen skal inneholde en bekreftelse på godtakelsen av infrastrukturforvalterens sikkerhetsstyringssystem. Videre skal godkjenningen inneholde en bekreftelse på godtakelsen av vilkårene i § 24.

§ 24. Vilkår for sikkerhetsgodkjenning

For å få utstedt sikkerhetsgodkjenning må infrastrukturforvalter

- a) ha et sikkerhetsstyringssystem som tilfredsstiller kravene i sikkerhetsstyringsforskriften
- b) kunne oppfylle spesifikke krav som er nødvendige for sikker utforming, sikkert vedlikehold og sikker drift av jernbaneinfrastrukturen, herunder vedlikehold og drift av systemet for trafikkstyring og signalgiving.

§ 25. Fornyelse og endring av sikkerhetsgodkjenning

1. Sikkerhetsgodkjenningen fornyes etter søknad fra infrastrukturforvalteren minst hvert femte år.

2. Sikkerhetsgodkjenningen skal oppdateres helt eller delvis ved alle vesentlige endringer av infrastrukturen, signalsystemet eller energiforsyningen eller av prinsippene for drift og vedlikehold av disse. Infrastrukturforvalteren skal omgående underrette Statens jernbanetilsyn om alle slike endringer.

3. Statens jernbanetilsyn kan kreve revisjon av sikkerhetsgodkjenningen etter vesentlige endringer av krav fastsatt i eller i medhold av jernbaneloven.

§ 26. Saksbehandlingstid

1. Søknad om sikkerhetsgodkjenning avgjøres omgående og senest fire måneder etter at Statens jernbanetilsyn har mottatt alle de nødvendige opplysningene og eventuelle tilleggsopplysninger som kreves. Dersom søkeren anmodes om å framlegge tilleggsopplysninger, skal disse fremlegges umiddelbart.

2. Tilsvarende gjelder for fornyelse og oppdatering av sikkerhetsgodkjenningen.

§ 27. Tilbakekall av sikkerhetsgodkjenning

Statens jernbanetilsyn skal tilbakekalle sikkerhetsgodkjenningen dersom infrastrukturforvalter ikke lenger oppfyller kravene som gjelder for sikkerhetsgodkjenningen.

Kapittel 5. Felles saksbehandlingsregler

§ 28. Saksbehandlingsregler

1. Dersom ikke annet er særskilt bestemt gjelder forvaltningsloven. Dette omfatter også at Statens jernbanetilsyn skal gi veiledning om hvordan lisens, sikkerhetssertifikat og sikkerhetsgodkjenning oppnås og hvilke krav som gjelder, herunder opplysninger om forskrifter og eventuelle andre dokumenter som er aktuelle i forbindelse med søknader. Det skal gis særlig veiledning til jernbaneforetak som søker om sikkerhetssertifikat for tjenester på en bestemt begrenset del av jernbanenettet, med særlig angivelse av reglene som gjelder for den aktuelle delen.

2. Statens jernbanetilsyn skal utgi en søknadsveiledning med angivelse og forklaring av kravene i forbindelse med sikkerhetssertifikater og en liste over dokumenter som må fremlegges. Denne skal være tilgjengelig for alle søkere kostnadsfritt. Søknader skal sendes inn på det språket som er angitt av Statens jernbanetilsyn.

§ 29. Underretning til andre myndigheter

1. Ved alvorlig tvil om et jernbaneforetak med lisens utstedt av myndighet i en annen EØS-stat eller Sveits oppfyller kravene i direktiv 2012/34/EU, skal Statens jernbanetilsyn uten ugrunnet opphold underrette den lisensutstedende myndighet i vedkommende EØS-stat eller i Sveits om dette.

2. Ved utstedelse, suspensjon, tilbakekall eller endring av lisens skal Statens jernbanetilsyn så snart som mulig varsle Det europeiske jernbanebyrået om dette.

3. Statens jernbanetilsyn skal innen en måned underrette Det europeiske jernbanebyrået om sikkerhetssertifikater og sikkerhetsgodkjenninger som er utstedt, fornyet, endret eller tilbakekalt. Den skal angi navn og adresse for jernbaneforetaket eller infrastrukturforvalteren, utstedelsesdato, virkeområde og gyldighet for sikkerhetssertifikatet eller sikkerhetsgodkjenningen og grunnene til en eventuell tilbakekalling.

4. Dersom Statens jernbanetilsyn tilbakekaller et sikkerhetssertifikat utstedt i henhold til kapittel 3 skal den straks underrette den nasjonale sikkerhetsmyndighet i den stat som har utstedt sikkerhetssertifikatet i samsvar med direktiv 2004/49/EF artikkel 10 nr. 2 bokstav a om dette.

Kapittel 6. Avsluttende bestemmelser

§ 30. Underretning om endring i lov eller forskrift mv.

Departementet skal straks underrette EFTAs overvåkningsorgan om alle endringer av de nasjonale sikkerhetsreglene og om alle nye slike regler som vedtas, med mindre den aktuelle regelen utelukkende gjennomfører TSI-er som omhandlet i samtrafikkforskriften.

§ 31. Høring av berørte parter og EFTAs overvåkningsorgan ved innføringen av nye nasjonale sikkerhetsregler

1. Dersom Statens jernbanetilsyn, etter vedtakelsen av felles sikkerhetsmål, vil innføre nye nasjonale sikkerhetsregler som krever et høyere sikkerhetsnivå enn de felles sikkerhetsmålene, eller dersom Statens jernbanetilsyn vil innføre nye nasjonale sikkerhetsregler som kan berøre virksomheten til jernbaneforetak fra andre EØS-stater som opererer på norsk territorium, skal alle berørte parter høres i god tid.

2. Statens jernbanetilsyn skal også fremlegge utkastet til sikkerhetsregler med begrunnelse for innføringen for EFTAs overvåkningsorgan.

§ 32. Rapport

1. Statens jernbanetilsyn skal hvert år utarbeide og offentliggjøre en rapport om virksomheten det foregående år. Rapporten skal inneholde følgende opplysninger:

- Utviklingen av jernbanesikkerheten, herunder en oversikt over situasjonen på medlemskapsplan med hensyn til felles sikkerhetsindikatorer som angitt i direktiv 2004/49/EF vedlegg I.
- Viktige endringer i lover og forskrifter med hensyn til jernbanesikkerhet.
- Utviklingen med hensyn til sikkerhetssertifisering og sikkerhetsgodkjenning.
- Resultater og erfaringer fra overvåkingen av infrastrukturforvaltere og jernbaneforetakene.
- Unntak fra kravene til å identifisere enhet med ansvar for vedlikehold som angitt i direktiv 2004/49/EF artikkel 14a nr. 8.

2. Rapporten skal oversendes Det europeiske jernbanebyrået innen 30. september hvert år.

§ 33. Ikrafttredelse, endringer i andre forskrifter mv.

1. Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

2. Fra samme tid gjøres følgende endring i forskrift 10. desember 2010 nr. 1569 om tillatelse til å drive trafikkvirksomhet og infrastruktur for sporvei, tunnelbane, forstadsbane og godsbane, samt sidespor, havnespor m.m. (tillatelsesforskriften):

I § 3–4 annet ledd siste punktum skal «skatteattest» endres til «attest for skatt og merverdiavgift».

3. I forskrift 3. september 2010 nr. 1241 om gjennomføring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1371/2007 av 23. oktober 2007 om jernbanepassasjerers rettigheter og forpliktelser (jernbanepassasjerrettighetsforskriften) § 4 skal «Jernbaneverket» erstattes med «Infrastrukturforvalter».

4. Lisenser, sikkerhetssertifikater og sikkerhetsgodkjenninger gitt med hjemmel i forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenettet gjelder videre på samme vilkår som før.

5. Unntak gitt med hjemmel i forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenettet gjelder videre på samme vilkår som før.

20. des. Nr. 1748 2016

Forskrift om endring i forskrift om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell og for utstedelse av båtførerbevis til båtførere

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 16 og § 48, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter (småbåtloven) § 20, § 26b og § 31, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095. Kunngjort 23. desember 2016 kl. 14.45.

I

I forskrift 21. desember 2009 nr. 1739 om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell og for utstedelse av båtførerbevis til båtførere gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Gebyrsatser for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell

Gebyr for sertifikat og påtegning skal ha følgende satser:

- Dekk- og maskinoffiserssertifikater og kompetansesertifikat som utstedes av Sjøfartsdirektoratet kr 793,–
- Påtegning/godkjenning av utenlandsk sertifikat kr 793,–
- Tankskipssertifikat, bro- og maskinvaktsertifikater, MOB- og hurtiggående MOB-sertifikat, assessorsertifikater og ferdighetssertifikater kr 529,–
- Duplikater kr 397,–.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Gebyrsatser for teoretisk båtførerprøve, utstedelse av båtførerbevis og internasjonalt båtførersertifikat (ICC)

Gebyr for teoretisk båtførerprøve og utstedelse av båtførerbevis skal ha følgende satser:

- Teoretisk prøve, førstegangsutstedelse av båtførerbevis og internasjonalt båtførersertifikat, enkeltvis eller samlet kr 704,–
- Tillegg for avleggelse av ny teoretisk båtførerprøve kr 371,–
- Utstedelse av båtførerbevis eller internasjonalt båtførersertifikat ved erstatning, innbytte, uten avleggelse av teoretisk prøve og til person som innehar båtførerbevis kr 397,–.

Ved avleggelse av teoretisk prøve og utstedelse av båtførerbevis i utlandet, kan det bli avkrevd et tillegg på inntil kr 288,–.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Gebyrsatser for utstedelse av fritidsskippersertifikat

Gebyr for utstedelse av fritidsskippersertifikat skal ha følgende satser:

- Førstegangsutstedelse av fritidsskippersertifikat kr 793,–
- Utstedelse av duplikat for fritidsskippersertifikat kr 397,–.

II

Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1749 2016

Forskrift om endring i forskrift om pasienters, ledsageres og pårørendes rett til dekning av utgifter ved reise til helsetjenester (pasientreiseforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 2–6, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 3–6 og § 5–5 og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–3. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 25. juni 2015 nr. 793 om pasienters, ledsageres og pårørendes rett til dekning av utgifter ved reise til helsetjenester (pasientreiseforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 12 første ledd skal lyde:

En pasient som har rett til å få dekket reiseutgifter, har også rett til kostgodtgjørelse når pasienten har vært borte fra hjemmet mer enn 12 timer. Kostgodtgjørelsen er kr 215 per døgn. Varer fraværet mer enn ett døgn, gir 6 timer eller mer inn i det nye døgnet rett til dekning som et helt døgn.

§ 12 andre ledd skal lyde:

En pasient som har rett til å få dekket reiseutgifter, har også rett til dekning av utgifter til nødvendig overnatting under reisen. Utgifter til overnatting dekkes med inntil kr 550 per døgn. Utgifter til privat overnatting dekkes ikke.

§ 14 første ledd skal lyde:

En pasient som er yrkesskadet, har rett til å få dekket tapt arbeidsinntekt når det dokumenteres at pasienten ellers ville vært i inntektsgivende arbeid. Tapt arbeidsinntekt dekkes med kr 65 per time opp til kr 345 per dag ved fravær fra arbeidsplassen som skyldes en nødvendig reise til lege, sykehus og lignende. Fravær på mindre enn to timer dekkes ikke. Er pasienten arbeidstaker, dekkes tapet etter opplysninger om timelønn, fraværets lengde og det beløp som ellers ville blitt trukket i lønnen.

§ 18 første ledd skal lyde:

En reiseledsager har rett til å få dekket dokumentert tapt arbeidsinntekt med kr 125 per time. Kan ikke tapt arbeidsinntekt dokumenteres, har ledsageren rett til å få dekket dokumenterte nødvendige utgifter til leid hjelp til erstatning for eget arbeid under fraværet med opptil kr 40 per time. Leid hjelp fra pasientens eller ledsagerens nære pårørende dekkes ikke.

§ 21 første ledd skal lyde:

Reiser pasienten kortere enn 300 kilometer hver vei, dekkes reiseutgiftene med kr 2,30 per kilometer.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1750 2016

Forskrift om endring i forskrift om pasienters betaling for opphold i opptreningsinstitusjoner og andre private rehabiliteringsinstitusjoner

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 5–5 nr. 5. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 20. desember 2005 nr. 1629 om pasienters betaling for opphold i opptreningsinstitusjoner og andre private rehabiliteringsinstitusjoner gjøres følgende endring:

§ 2 nytt andre ledd skal lyde:

Barn under 16 år er fritatt fra å betale egenandel.

II

Forskriftsendringen trer i kraft 1. januar 2017.

19. des. Nr. 1751 2016

Forskrift om endring i forskrift om byggesak

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 19. desember 2016 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) § 20–1. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 26. mars 2010 nr. 488 om byggesak (byggesaksforskriften) gjøres følgende endring:

I kapittel 1 skal ny § 1–5 lyde:

§ 1–5. Byggesaksbestemmelsenes virkeområde for fartøy

Byggesaksbestemmelsene gjelder for husbåter og for fartøy som tas ut av sin alminnelige drift og brukes til beboelse, næring eller lignende formål. Øvrige fartøy omfattes ikke av byggesaksbestemmelsene.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1752 2016

Forskrift om endring i forskrift om bokføring

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven) § 10a. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 1. desember 2004 nr. 1558 om bokføring gjøres følgende endringer:

§ 5–3–1 skal lyde:

§ 5–3–1. Definisjoner

I dette kapittel menes med

- a) *kontantsalg*: salg av varer og tjenester der kjøpers betalingsforpliktelse overfor selger gjøres opp ved levering, ved bruk av betalingskort eller kontanter som betalingsmiddel. Salg over internett eller ved oppkrav anses ikke som kontantsalg,
- b) *betalingskort*: debetkort, kredittkort og faktureringskort,

- c) *kontanter*: andre betalingsmidler enn betalingskort,
- d) *kassasystem*: kassaapparat eller annet elektronisk system for registrering av kontantsalg og utskrift av salgskvittering,
- e) *kassaskuff*: oppbevaringsplass for betalingsmiddel som registreres i et kassasystem,
- f) *kassapunkt*: en enhet innen et kassasystem som kan avslutte et kontantsalg ved å beordre utskrift av en salgskvittering,
- g) *kassasystemets ID-nummer*: en unik identifikator for kassasystemet,
- h) *skuffeåpning (nullinnslag)*: integrert kassaskuff åpnes uten at det har skjedd noen registrering av kontantsalg eller tilbakebetaling,
- i) *salgskvittering*: utskrift fra kassasystem som viser gjennomført kontantsalgstransaksjon,
- j) *returkvittering*: utskrift fra kassasystemet som viser at tidligere utskrevet salgskvittering inneholder feilaktige opplysninger eller opplysninger om tilbakebetaling for prisjusterte eller returnerte varer eller tjenester,
- k) *utleveringskvittering*: bekreftelse for kredittsalg,
- l) *løpende anvendelse*: all bruk av kassasystemet, blant annet registrering av salg mv. og utskrift av kvitteringer som nevnt i bokstavene i til k, endring av priser, korreksjoner, skuffeåpninger (nullinnslag), utskrift av rapporter og lignende, samt endringer av programvare og midlertidig tilkobling av ekstern programvare,
- m) *elektronisk journal*: dokumentasjon av den løpende anvendelsen av kassasystemet i elektronisk form,
- n) *Z-rapport*: sammenstilling av dagens registreringer i kassasystemet,
- o) *X-rapport*: sammenstilling av registreringer i kassasystemet siden forrige Z-rapport.

§ 5–3–2 skal lyde:

§ 5–3–2. Registreringer i kassasystemet

Bokføringspliktige skal registrere kontantsalg fortløpende i et kassasystem med produkterklæring som tilfredsstiller kravene i kassasystemlova og kassasystemforskrifta med mindre annet er bestemt i denne forskrift. Også annen løpende anvendelse av kassasystemet skal registreres fortløpende i kassasystemet. Registrering i kassasystemet skal omfatte all den informasjon som kreves spesifisert på X-rapport, Z-rapport og kvitteringer etter kassasystemforskrifta § 2–8 (§ 2–8–1 til § 2–8–7).

Kontantsalget skal registreres på den enkelte operatør hvis systemet har slik funksjonalitet.

Tips kan registreres særskilt i kassasystemet hvis systemet har slik funksjonalitet og kontanttips oppbevares i kassaskuffen. Registrering skal da også omfatte tips betalt med betalingskort mv. Dersom tips ikke registreres særskilt på kassasystemet, kan kontanttips ikke oppbevares i kassaskuffen.

Nåværende § 5–3–4 oppheves. Nye § 5–3–3 til § 5–3–11 skal lyde:

§ 5–3–3. Forbud mot andre kassasystemer enn de som har produkterklæring

Det kan bare benyttes kassasystemer i virksomheten som det foreligger produkterklæring for etter kassasystemlova § 5.

§ 5–3–4. Krav til bruk av kassaskuff

Bokføringspliktig skal oppbevare kontanter i integrert kassaskuff. Dersom kontantsalget blir registrert i kassasystemet på den enkelte operatør, kan operatøren likevel benytte pengebelte eller lignende for å oppbevare kontanter for virksomheten.

Integrert kassaskuff skal lukkes umiddelbart etter at betaling for kontantsalget er mottatt. Det samme gjelder dersom kassaskuffen har vært åpnet for andre formål som veksling eller inn- og utbetalinger.

Dersom flere bokføringspliktige bruker felles kassasystem, jf. § 5–3–9, må minst en av de bokføringspliktige bruke integrert kassaskuff for oppbevaring av betalingsmidlene. Dersom det ikke er mulig å holde betalingsmidlene fra flere bokføringspliktige brukere adskilt i kassaskuffen, skal øvrige brukere oppbevare betalingsmidlene i egne kassaskuffer.

§ 5–3–5. Utskrift av salgskvittering mv.

Ved hvert salg skal det skrives ut en salgskvittering fra kassasystemet som skal fremlegges for kunden. Dersom kassasystemet også brukes til å registrere kredittsalg som blir fakturert på et senere tidspunkt, skal det skrives ut en utleveringskvittering.

Salgskvittering og utleveringskvittering kan sendes kunden elektronisk.

§ 5–3–6. Krav til dokumentasjon av returer mv.

Ved returer skal det skrives ut en særskilt returkvittering. Ved returer hvor det samtidig skjer en ny salgstransaksjon kan returen fremgå av salgskvitteringen.

Dersom det er registrert feil betalingsmiddel på salgskvittering, skal det enten tas ut returkvittering som korrigerer feilen og ny salgskvittering med angivelse av rett betalingsmiddel eller en kvittering som har referanse til salgskvitteringens nummer og som kun viser endringen av betalingsmiddel. Dokumentasjonen skal skrives ut og tilbys kunden.

§ 5–3–7. Krav til dokumentasjon av andre korreksjonsposter

Det skal foreligge dokumentasjon av korreksjonsposter med angivelse av beløp og årsak.

Dersom korreksjonen gjelder tidligere registrert salg, skal det foreligge ytterligere dokumentasjon som underbygger korreksjonen. Tilbakebetaling til kunde, herunder ved returer, skal dokumenteres med kundens signatur og telefonnummer.

§ 5–3–8. Registrering av vekselkasse og krav til dokumentasjon ved uttak av kontanter

Ved salgsdagens begynnelse skal vekselkassen registreres i kassasystemet.

Uttak av kontanter fra kassaskuffen i løpet av dagen skal dokumenteres særskilt. Dokumentasjonen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) dato og klokkeslett
- b) beløp
- c) hvem som har gjort uttaket.

Dokumentasjonen skal oppbevares i kassaskuffen.

§ 5–3–9. Bruk av felles kassasystem

Flere bokføringspliktige kan benytte felles kassasystem hvis kassasystemet er tilrettelagt for dette, jf. kassasystemforskrifta § 2–5 femte ledd.

Når flere bokføringspliktige benytter felles kassasystem skal betalingsmidlene holdes adskilt, jf. § 5–3–4 tredje ledd, og det skal foretas individuelle dagsoppgjør.

§ 5–3–10. Overføring av opplysninger til annet oppbevaringsmedium

Dersom lagringsminnet på kassasystemet er fullt skal opplysningene i elektronisk journal umiddelbart overføres til annet elektronisk lagringsmedium, jf. kassasystemforskrifta § 2–7 første ledd.

§ 5–3–11. Reserveløsninger

Dersom det oppstår feil i et kassasystem, og feilen medfører at kravene i kassasystemlova § 3 eller kassasystemforskrifta § 2–1 til § 2–8 ikke oppfylles, skal feilen rettes uten ugrunnet opphold. Inntil feilen er rettet skal den bokføringspliktige ta i bruk hensiktsmessige reserveløsninger.

Nåværende § 5–3–2a blir ny § 5–3–12. § 5–3–12 skal lyde:

§ 5–3–12. Krav til innhold mv. i salgskvittering

Kassasystemet skal skrive salgskvittering (salgskvittering) til kunden for hvert salg og beløpet som registreres på kassasystem med display skal være lett synlig for kunden med mindre det er vanskelig gjennomførbart.

Salgskvittering skal, med de unntak som følger av tredje og fjerde ledd, inneholde de opplysninger som følger av delkapittel 5–1 og kassasystemforskrifta § 2–8–4. Salgskvitteringen skal dessuten angi klokkeslett for salget.

Selger kan fravike krav om angivelse av kjøper, jf. § 5–1–1 nr. 2, ved kontantsalg fra detaljist. Dette gjelder likevel ikke når kjøper er bokføringspliktig, herunder når en ansatt kjøper på vegne av sin bokføringspliktige arbeidsgiver, og varen eller tjenesten er beregnet for videresalg eller som direkte innsatsfaktor i produksjon eller tjenesteleveranse, og vederlaget er over kr 1 000 inklusive merverdiavgift eller hvor kjøpet gjelder drivstoff til bruk i person- eller varetransport. Selger kan heller ikke fravike kravet om angivelse av kjøper dersom vederlaget er på kr 40 000 eller mer inklusive merverdiavgift og det betales med kontanter. Selger plikter i alle tilfelle å angi kjøper på dennes kvittering dersom kjøper ber om dette, jf. § 5–5–1 annet ledd. I slike tilfeller skal selger signere og stemple kvitteringen.

Ved kontantsalg fra detaljist kan enkeltinnslag angis per varegruppe dersom detaljert beskrivelse av art, jf. § 5–1–1 nr. 3, vanskelig lar seg gjennomføre. Selger plikter i slike tilfeller å utstede ytterligere spesifikasjon dersom kjøper ber om dette.

Ny § 5–3–13 skal lyde:

§ 5–3–13. Dokumentasjon av hver enkelt salgstransaksjon mv.

Registrert kontantsalg og annen løpende anvendelse av kassasystemet skal dokumenteres med elektronisk journal.

Nåværende § 5–3–3 blir ny § 5–3–14 og skal lyde:

§ 5–3–14. Dagsoppgjør

Ved dagens slutt skal det utarbeides en Z-rapport fra hvert enkelt kassapunkt. Z-rapporten skal enten skrives ut på papir eller lagres elektronisk i kassasystemet slik at den til enhver tid kan skrives ut på papir.

Tilsvarende skal det ved dagens slutt utarbeides rapport fra hver enkelt betalingsterminal over de betalinger og uttak som er registrert. Den delen av betalingene som gjelder tips skal fremgå særskilt. Rapporten skal være forløpende nummerert med maskinelt tildelte nummer.

Kontantbeholdningen skal telles daglig og sammenholdes med opplysningene på Z-rapporter. Opplysninger fra betalingsterminal om betalinger ved bruk av betalingskort skal sammenholdes med tilsvarende opplysninger på Z-rapport. Eventuelle differanser skal forklares. Avstemmingen skal foretas for det enkelte kassapunkt. Hvis kassapunktene betjenes av flere operatører som har egen kassaskuff, skal avstemmingen foretas for hver enkelt operatør.

Hvis tips ikke er registrert på kassasystemet, jf. § 5–3–2 tredje ledd, skal kontanttips telles opp særskilt og fremgå av dagsoppgjøret.

Dagsoppgjøret skal dateres og det skal fremgå hvem som har foretatt opptelling av kontantbeholdningen og avstemt kontantsalget.

Ny § 5–3–15 skal lyde:

§ 5–3–15. Oppbevaring og tilgjengelighet

Z-rapport og rapport fra betalingsterminal skal oppbevares sammen med avstemmingen av kontantsalget.

Kassasystemet må i sin helhet befinne seg i Norge. Elektronisk journal skal til enhver tid oppbevares i Norge og opplysningene skal være tilgjengelige elektronisk i hele oppbevaringstiden. Kassasystemet kan likevel bringes midlertidig ut av Norge når dette skjer som ledd i registrering av kontantsalg mv. om bord på et transportmiddel til eller fra utlandet.

Systembeskrivelse som nevnt i kassasystemlova § 3 annet ledd skal oppbevares slik at den er lett tilgjengelig for offentlige kontrollmyndigheter.

§ 5–4–1 skal lyde:

§ 5–4–1. Ambulerende og sporadisk kontantsalg mv.

For bokføringspliktige som driver ambulerende eller sporadisk kontantsalg som ikke overstiger 3 ganger folketrygdens grunnbeløp i løpet av et regnskapsår for så vidt gjelder denne virksomheten, gjelder ikke kravene i § 5–3–2. Det samme gjelder bokføringspliktige med kontantsalg som ikke overstiger kr 50 000 eksklusive merverdiavgift i løpet av et regnskapsår. Bokføringspliktige som nevnt i første og annet punktum kan dokumentere kontantsalg fortløpende i innbundet bok, der sidene er forhåndsnummererte, ved gjenpart av daterte forhåndsnummererte salgsbilag eller ved oppstilling over ut- og innleverte varer og kontanter. Oppstillingen skal være datert og signert. Det skal skrives ut kvittering dersom kunden ber om det.

Som daterte, forhåndsnummererte salgsbilag etter første ledd tredje punktum, regnes også forhåndsnummererte billetter. Det skal fremgå av salgsbilaget i hvilken grad det er gitt rabatt eller fribillett. Hvis rabatt eller fribillett er gitt på grunnlag av medlemskap eller lignende, skal det opplyses om dette.

Kontantsalg kreves ikke registrert i et kassasystem dersom den bokføringspliktige utsteder salgsdokument (kontantfaktura) i samsvar med delkapittel 5–1.

§ 5–4–2 skal lyde:

§ 5–4–2. Oppsøkende salg til publikum

Ved oppsøkende salg til publikum på idrettsarrangementer, konserter og lignende, kan daglig salg fra hver enkelt selger registreres som ett beløp på kassasystemet. Ved registrering som nevnt i første punktum og for bokføringspliktige som ikke har plikt til å benytte kassasystem, må dokumentasjonen av kontantsalget vise ut- og innleverte varer og kontanter. Oppgjørene skal telles og signeres av to personer.

§ 5–4–3 nytt annet ledd skal lyde:

Unntaket i første ledd gjelder ikke drivstoff-, parkerings- og billettautomater. Unntaket gjelder heller ikke andre automater med funksjonalitet til å skrive salgskvittering. For dagsoppgjør gjelder likevel bestemmelsen i § 5–4–5.

§ 5–4–7 skal lyde:

§ 5–4–7. Dispensasjon

Departementet kan i særlige tilfeller gjøre ytterligere unntak fra kravet til kassasystem i delkapittel 5–3.

§ 5–5–1 første ledd skal lyde:

Kjøpsdokumentet skal være salgsdokumentet selger har utstedt, og skal inneholde de opplysningene som fremgår av delkapittel 5–1 og § 5–3–12.

§ 8–2–1 skal lyde:

§ 8–2–1. Taksameter

Bokføringspliktige som driver taxinæring skal registrere kontant- og kredittsalg ved bruk av taksameter som tilfredsstiller kravene i forskrift 1. oktober 2009 nr. 1226 om krav til taksametre.

Ny § 8–2–2 skal lyde:

8–2–2. Krav til innholdet i salgsdokumentet

Ved kontantsalg skal taksameteret skrive salgsdokument (salgskvittering) til kunden for hvert salg. Kvitteringen skal inneholde opplysninger som nevnt i § 5–3–12.

Nåværende § 8–2–2 blir ny § 8–2–3 og skal lyde:

§ 8–2–3. Dokumentasjon av kontantsalg

Kontantsalget skal dokumenteres ved bruk av skiftlapper og rapport fra taksameteret som viser hver enkelt salgstransaksjon, jf. § 8–2–2. Skiftlappene skal nummereres fortløpende av systemet og inneholde løyvenummeret og taksameterets serienummer.

Skiftlappen skal for hvert skift inneholde følgende opplysninger:

1. skiftets dato
2. klokkeslett for skiftets begynnelse og slutt
3. antall turer
4. brutto innkjørt beløp fordelt på kontant og kreditt
5. kontanttips og tips som betales med betalingskort mv.
6. totale og besatte kilometer
7. sjåførens navn og fødselsnummer eller annen identifikasjonskode
8. akkumulerte tall for totale kilometer og totalt innkjørt i kroner. Kilometer og kroner skal oppgis med henholdsvis minimum seks- og nifrede tall.

Skiftlapper skal ved utskrift signeres fortløpende med fullt navn av skiftets sjåfør.

Dersom skiftlappsystemet på grunn av feil, strømbrydd eller lignende midlertidig er ute av drift skal årsaken dokumenteres. I disse tilfellene skal det benyttes forhåndsnummererte manuelle skiftlapper. Besatte kilometer, jf. annet ledd nr. 6 kan i slike tilfeller unnlates spesifisert. For øvrig gjelder § 5–3–11 så langt den passer.

Ny § 8–2–4 skal lyde:

§ 8–2–4. Kassaavstemming

For hvert skift skal det foretas en avstemming hvor opptalt kassabeholdning mv. sammenholdes med kontantsalg ifølge skiftlapp. Avstemmingen skal dateres og det skal fremgå hvem som har foretatt avstemmingen.

Nåværende § 8–2–3 blir ny § 8–2–5 og skal lyde.

§ 8–2–5. Oppbevaring

Dokumentasjon som nevnt i § 8–2–3 og § 8–2–4 skal oppbevares i fem år etter regnskapsårets slutt.

Ny § 8–2–6 skal lyde:

§ 8–2–6. Dispensasjon

Departementet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra kravet til taksameter i § 8–2–1.

§ 8–5–3 skal lyde:

§ 8–5–3. Kassasystem mv.

Salg av mat og drikke mv. fra restaurant eller annet serveringssted skal registreres fortløpende på kassasystem som nevnt i denne forskrift § 5–3–2, selv om betaling skjer når gjesten forlater serveringsstedet. Slik registrering skal enten skje ved at salget registreres fortløpende på bordnummer eller lignende, mens kvittering tas ut når gjesten skal betale, eller ved at salget registreres hver gang det serveres mat eller drikke mv. med samtidig utskrivning av kvittering fra kassasystemet.

Opplysninger om gjester som gis fri adgang eller fri garderobe på grunnlag av medlemskap eller lignende skal registreres på kassasystemet. Opplysningene skal spesifiseres i X- og Y-rapport med angivelse av antall for hver tjenestegruppe, jf. kassasystemforskrifta § 2–8–2 og § 2–8–3.

Nåværende § 8–5–4 oppheves.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. januar 2019.

20. des. Nr. 1753 2016

Forskrift om krav til internkontrollsystem for måleredskaper og målinger

Hjemmel: Fastsatt av Justervesenet 20. desember 2016 med hjemmel i forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling § 5–4, jf. lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltid § 17 første ledd. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften fastsetter krav til internkontrollsystem for målinger og måleredskaper som omfattes av forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling når Justervesenet har pålagt bruker krav til internkontroll, jf. forskrift om målenheter og måling § 5–4.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

- a) *det måletekniske regelverket*: bestemmelser gitt i eller i medhold av lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltid
- b) *internkontrollsystem*: systematiske tiltak som skal sikre at virksomhetenes aktiviteter planlegges, organiseres, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i det måletekniske regelverket.

Kapittel 2. Krav til internkontrollsystemet

§ 3. Generelt

Internkontrollsystemet skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse, og utformes slik at kravene i det måletekniske regelverket overholdes.

§ 4. Organisasjon

Internkontrollsystemet skal beskrive virksomhetens organisasjon, som fordeling av ansvar, oppgaver og myndighet knyttet til etterlevelse av det måletekniske regelverket.

Det skal utpekes en person med ansvar for internkontrollsystemet. Denne skal sørge for at prosedyrer for drift, vedlikehold, kalibrering og kontroll etableres, implementeres og holdes ved like, samt ha oversikt over hvilket regelverk som gjelder for virksomheten.

§ 5. Dokumentasjon og registreringer

Det skal være rutiner for styring av dokumenter som er påkrevd i internkontrollsystemet.

Det skal føres og oppbevares registreringer som er nødvendige for å dokumentere at internkontrollsystemet følges. Registreringene skal være leselige, identifiserbare og enkle å finne igjen.

§ 6. Opplæring

Alt personell som utfører oppgaver relatert til det måletekniske regelverket skal ha dokumentert relevant opplæring. Virksomheten skal sørge for nødvendig videreopplæring.

§ 7. Oversikt over måleredskaper og annet utstyr

Måleredskaper som benyttes til å utføre målinger som er underlagt krav i det måletekniske regelverket og utstyr som brukes ved kalibrering av dette, skal kunne identifiseres på en hensiktsmessig måte.

§ 8. Bruk og vedlikehold av måleredskaper og annet utstyr

Det skal finnes en prosedyre for bruk og vedlikehold av måleredskaper og annet utstyr som benyttes til å utføre målinger som er underlagt krav i det måletekniske regelverket.

Vedlikehold som kan ha innvirkning på måleresultatene skal registreres.

§ 9. Kalibrering og sporbarhet

Normaler og instrumenter som brukes ved kalibrering skal være kalibrert med sporbarhet til det internasjonale systemet for målenheter (SI-systemet), og ha en nøyaktighet som er god nok til å brukes for å dokumentere oppfyllelse av krav i det måletekniske regelverket. Utstyret skal ha et program for kalibrering eller verifikasjon av parametere som har vesentlig innvirkning på måleresultatene.

§ 10. Innkjøp av varer og tjenester

Det skal dokumenteres at innkjøpte varer og tjenester overholder kravene i det måletekniske regelverket.

§ 11. Avvik, korrigerende tiltak og forebyggende tiltak

Det skal finnes rutiner for å avdekke, korrigere og forebygge avvik fra krav i det måletekniske regelverket eller interne krav som skal sikre etterlevelse av det måletekniske regelverket.

Avvikene skal registreres, og det skal vurderes hvilken betydning disse kan ha på måleresultatene.

§ 12. Intern evaluering

Det skal foretas systematisk overvåking og gjennomgang av internkontrollen for å sikre at den fungerer som forutsatt.

Kapittel 3. Avsluttende bestemmelser

§ 13. Overtredelsesgebyr

Overtredelse av bestemmelsene i kapittel 2 kan medføre overtredelsesgebyr utmålt etter bestemmelsene i forskrift om målenheter og måling kapittel 7.

§ 14. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1754 2016

Forskrift om endring i forskrift om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til skipssikkerhetsloven mv. (Sjøfartsdirektoratets gebyrforskrift)

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og fiskeridepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) og lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven). Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til skipssikkerhetsloven mv. (Sjøfartsdirektoratets gebyrforskrift) gjøres følgende endringer:

§ 24 nytt punkt 6 skal lyde:

6. Timebasert arbeid i forbindelse med forhåndsgodkjenning av ny teknologi og design.

Tittel til § 26 skal lyde:

§ 26. *Revisjoner og sertifiseringer etter internasjonale normer og sertifisering av skip som bruker drivstoff med flammepunkt under 60° C*

§ 26 nytt tredje og fjerde ledd skal lyde:

3. For sertifisering av skip som skal ha sertifikat som kreves etter forskrift 23. november 2016 nr. 1363 om sikkerhetstiltak for skip som opererer i polare farvann, jf. SOLAS kapittel XIV, betales gebyr beregnet etter anvendt tid i samsvar med timesatser fastsatt i forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet. Anvendt tid inkluderer forarbeid, arbeid med og etterarbeid i forbindelse med sertifiseringen.
4. For sertifisering av skip som bruker drivstoff med flammepunkt under 60° C, betales gebyr beregnet etter anvendt tid i samsvar med timesatser fastsatt i forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet. Anvendt tid inkluderer forarbeid, arbeid med og etterarbeid i forbindelse med sertifiseringen.

*II**Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1755 2016**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om krav til kvalitet og sikkerhet ved håndtering av humane celler og vev (forskrift om håndtering av humane celler og vev)**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 7. mai 2015 nr. 25 om donasjon og transplantasjon av organ, celler og vev (transplantasjonslova) § 4 andre ledd. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 7. september 2016 nr. 1052 om endring i forskrift om krav til kvalitet og sikkerhet ved håndtering av humane celler og vev (forskrift om håndtering av humane celler og vev) gjøres følgende endring:

§ 8 tredje ledd bokstav b nr. 1 oppheves.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. des. Nr. 1756 2016**Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til sysselsetting av arbeidstakere til sjøs**

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 26. februar 2016 nr. 204 om tilskudd til sysselsetting av arbeidstakere til sjøs gjøres følgende endringer:

§ 9 tredje ledd skal lyde:

Tilskuddsbeløpet begrenses til 35 333 kr per termin av innbetalt norsk forskuddstrekk av skatt, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift per tilskuddsberettiget sysselsatt.

§ 14 tredje ledd skal lyde:

Tilskuddsbeløpet begrenses til 35 333 kr per termin av innbetalt norsk forskuddstrekk av skatt, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift per tilskuddsberettiget sysselsatt.

§ 15 tredje ledd skal lyde:

Tilskuddsbeløpet begrenses til 35 333 kr per termin av innbetalt norsk forskuddstrekk av skatt, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift per tilskuddsberettiget sysselsatt.

*II**Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1757 2016

Forskrift om endring i forurensningsforskriften (del 7)

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og miljødepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 9. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 24–8 siste ledd skal lyde:

Støygrensene gjelder ikke for bebyggelse av forannevnte type som er etablert etter 1. januar 2010.

§ 24–9 første ledd første punktum skal lyde:

Stasjonære og mobile asfaltverk skal gjennomføre målinger av støy ved nærmeste nabo som nevnt i § 24–8 første ledd og av støvutslipp til luft fra skorstein for røykgasser fra tørketrommel.

§ 25–3 nummer 1 skal lyde:

1. *miljøfarlige kjemikalier*: stoff eller stoffblandinger som, hvis de kommer ut i miljøet, vil kunne gi akutt skade og/eller langtidsvirkning, inkludert stoffer som brytes langsomt ned og som kan hope seg opp i levende organismer.

§ 25–4 skal lyde:

§ 25–4. Forbud mot utslipp av miljøfarlige kjemikalier

Det er forbudt å slippe ut miljøfarlige kjemikalier i forbindelse med rengjøring, vask eller impregnering av hele eller deler av oppdrettsnøter.

Forbudet i første ledd omfatter ikke utslipp av kjemikalier i tilsvarende mengder som i inntaksvannet.

Forbudet i første ledd omfatter ikke utslipp av inntil 2 kg kobber/år fra landbaserte anlegg for vask av oppdrettsnøter.

§ 25–5 skal lyde:

§ 25–5. Krav til utslipp av begroingsrester som ikke inneholder miljøfarlige kjemikalier

Utslipp av begroingsrester som ikke inneholder miljøfarlige kjemikalier, er tillatt dersom det skjer på en slik måte at forurensningen blir ubetydelig.

§ 25–7 skal lyde:

§ 25–7. Unntak, tilsyn, klage, straff mv.

Forhold som gjelder unntak, tilsyn, klage, straff mv. er regulert i forurensningsforskriften kap. 41. Fylkesmannen fører tilsyn med og kan gjøre unntak fra bestemmelsene i dette kapittelet.

§ 27–10 tredje ledd skal lyde:

Fra 31. desember 2014 skal alle anlegg oppfylle kravene som gjelder for nye fyringsenheter i § 27–5 a) og b).

§ 28–1 første ledd skal lyde:

Dette kapittelet gjelder virksomheter som driver kjemisk/elektrolytisk overflatebehandling med en avløpsvannmengde på under 100 m³ /døgn og/eller virksomheter der totalvolumet av prosessbadene er mindre enn eller lik 30 m³.

§ 28–2 første ledd skal lyde:

Virksomheter med en avløpsvannmengde på 100 m³ /døgn eller mer og virksomheter der totalvolumet av prosessbadene er over 30 m³, må ha særskilt tillatelse fra fylkesmannen etter forurensningslovens § 11, jf. vedlegg I til forurensningsforskriftens kapittel 36 Behandling av tillatelser etter forurensningsloven.

Overskriften til kapittel 29 skal lyde:

Kapittel 29. Forurensninger fra mekanisk overflatebehandling og vedlikehold av metallkonstruksjoner i tilknytning til faste anlegg/installasjoner (inkludert skipsverft)

§ 29–1 skal lyde:

§ 29–1. Virkeområde og definisjoner

Dette kapittelet gjelder for mekanisk overflatebehandling av metallkonstruksjoner samt vedlikehold og reparasjoner av metallkonstruksjoner i tilknytning til faste anlegg/installasjoner, inkludert skipsverft.

Dette kapittelet gjelder ikke for anlegg som har en kapasitet til å forbruke over 150 kg/time eller over 200 tonn/år av innsatsstoffer til mekanisk overflatebehandling som er basert på organiske løsemidler.

Dette kapittelet gjelder ikke på kontinentalsokkelen.

Med *mekanisk overflatebehandling* menes høytrykksspyling med eller uten tilsetning av blåsemiddel, blåserensing med eller uten blåsemiddel, metallisering og sprøytemaling/lakking.

Med *nabo* menes omkringliggende boliger, sykehus, pleieinstitusjoner, fritidsboliger, utdanningsinstitusjoner og barnehager.

§ 29–7 første ledd første kolon skal lyde:

Bedriftens bidrag til utendørs støy skal ikke overskride følgende grenser, målt eller beregnet som frittfeltsverdi ved mest støyutsatte fasade hos nabo:

§ 29–7 siste ledd skal lyde:

Støygrensene gjelder ikke for bebyggelse av forannevnte type som er etablert etter 1. januar 2010.

§ 29–8 siste punktum skal lyde:

Nabo/berørte skal varsles før slik støyende aktivitet settes i gang.

§ 30–1 nytt tredje ledd skal lyde:

Med *nabo* menes omkringliggende boliger, sykehus, pleieinstitusjoner, fritidsboliger, utdanningsinstitusjoner og barnehager.

§ 30–4 andre ledd skal lyde:

Borerigger skal ha støvavsug med rensing, eller det skal påsprøytes vann for å dempe støving mest mulig.

§ 30–4 tredje ledd skal lyde:

Annet prosessutstyr skal enten være innebygget med en varig tett konstruksjon med avsug og effektivt støvfiltrering, eller det skal benyttes et automatisk vannpåsprøytingsanlegg med hensiktsmessig plasserte dyser beregnet til bruk ned til –10 °C ved knusing, sikting og transport.

§ 30–4 fjerde ledd skal lyde:

Åpne lager av råvarer og produkter, trafikkarealer og støvdeponi skal fuktes med vann for å hindre støvflukt.

§ 30–4 nytt femte ledd skal lyde:

Vannet kan ved behov tilsettes overflateaktivt stoff for å hindre støvflukt. Virksomheten skal kunne dokumentere at eventuell bruk av overflateaktivt stoff er risikovurdert med tanke på miljøskade.

§ 30–7 første ledd første kolon skal lyde:

Bedriftens bidrag til utendørs støy skal ikke overskride følgende grenser, målt eller beregnet som frittfeltsverdi ved mest støyutsatte fasade hos nabo:

§ 30–7 siste ledd skal lyde:

Støygrensene gjelder ikke for bebyggelse av forannevnte type som er etablert etter 1. januar 2010.

Overskriften til § 30–9 skal lyde:

§ 30–9. Måling og beregning av utslipp

II

Endringene trer i kraft straks.

20. des. Nr. 1758 2016

Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2017

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til eller annen bruk av norsk havn § 14 og forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører færøysk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

§ 2. Kvoter i Norges økonomiske sone nord for 62° N

Uten hinder av forbudet i § 1 har fartøy som fører færøysk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 4 410 tonn torsk
- b) 1 025 tonn hyse
- c) 500 tonn sei
- d) 200 tonn andre arter, herunder uer og blåkveite, som bifangst.

§ 3. Kvoter tildelt av Russland

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører færøysk flagg adgang til å fiske følgende kvanta som er tildelt Færøyene av Russland i Norges økonomiske sone nord for 62° mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 4 000 tonn torsk
- b) 350 tonn hyse.

§ 4. Bifangst av uer

Ved fiske etter andre arter er det tillatt å ha inntil 20 % bifangst av uer i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 5. Bifangst av blåkveite

Ved fiske etter andre arter er det tillatt å ha inntil 7 % bifangst av blåkveite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % blåkveite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 6. Soneadgang ved fisket etter makrell

Uten hinder av forbudet i § 1 har fartøy som fører færøysk flagg adgang til å fiske 45 029 tonn av Færøyenes nasjonale kvote av makrell i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 7. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 8. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i forskriften, straffes i henhold til lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

20. des. Nr. 1759 2016

Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om særavgifter

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter (særavgiftsloven) § 1. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 9. desember 2016 nr. 1542 om endring i forskrift om særavgifter gjøres følgende endring:

§ 3–11–7 femte og sjette ledd oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft straks.

20. des. Nr. 1760 2016

Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2017

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og fiskeridepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 14, § 16, § 27, § 36, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande makrell i 2017.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande inntil 234 472 tonn makrell i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantumet avsettes 1 125 tonn til forsknings- og undervisningskvoter, 1 200 tonn til agn og 537 tonn til rekrutteringsordningen.

Av totalkvoten kan:

- a) 229 821 tonn fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde 4a, og

b) 50 008 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

Av kvantumet angitt i annet ledd bokstav a kan:

- a) 45 964 tonn fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde 6a (nord for 56° 30' N), og hvorav 18 261 tonn kan fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde 2a, og 7 d, e, f og h, og
- b) inntil 3 000 tonn fiskes i ICES' statistikkområde 3a.

Fiskeridirektoratet kan differensiere kvoter fastsatt i forskriften for fiske i EU-sonen i ICES' statistikkområde 2a, 4a, 6a (nord for 56° 30' N) og 7 d, e, f og h og for fiske i Færøyenes fiskerisone.

§ 3. Gruppekvoter for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse kan fiske og lande inntil 163 599 tonn makrell.

Små ringnotfartøy kan fiske og lande inntil 14 898 tonn makrell.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med makrelltråltillatelse kan fiske og lande inntil 9 264 tonn makrell til konsum.

Gruppekvoten for fartøy med makrelltråltillatelse skal i 2018 reduseres tilsvarende Fiskeridirektoratets beregning av differansen mellom estimert fangst og seddelført fangst av makrell fisket og landet av fartøy med makrelltråltillatelse i 2017. Fangst av makrell fra fartøy som også innehar ringnottillatelse omfattes ikke av beregningen.

§ 5. Gruppekvoter for kystfartøy

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen og ikke-merkeregistrerte fartøy med adgang til å fiske med landnot, kan fiske og lande inntil 44 385 tonn makrell, hvorav:

- a) fartøy med adgang til å delta i fisket med not under 13 meter største lengde og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, kan fiske og lande inntil 6 954 tonn. Gruppekvoten inkluderer 261 tonn til rekrutteringsordningen.
- b) fartøy med adgang til å delta i fisket med not med største lengde på eller over 13 meter kan fiske og lande inntil 21 791 tonn. Gruppekvoten inkluderer 120 tonn til rekrutteringsordningen.
- c) fartøy med adgang til å delta i fisket med garn eller snøre kan fiske og lande inntil 14 890 tonn. Gruppekvoten inkluderer 156 tonn til rekrutteringsordningen.
- d) fartøy i åpen gruppe kan fiske og lande innenfor en avsetning på 650 tonn.
- e) ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot, kan fiske og lande inntil 100 tonn makrell.

§ 6. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på gruppenivå

Dersom en gruppekvote overfiskes, kan Fiskeridirektoratet belaste gruppekvoten det påfølgende kvoteåret med et tilsvarende kvantum.

Dersom en gruppekvote ikke er oppfisket ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet godskrive inntil 10 % av denne gruppekvoten til det påfølgende kvoteåret.

Dersom det beregnes at det vil gjenstå mer enn 10 % av en gruppekvote ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet innenfor samme kvoteår refordere overskytende kvantum til andre fartøygrupper.

Gruppekvotene angitt i forskriften er ikke justert for eventuelle overføringer av kvantum mellom kvoteår som beskrevet i første og andre ledd.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen

§ 7. Fartøykvoter

Fartøy med ringnottillatelse tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende kvotefaktorer:

1500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0–	4000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4000–	6000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	6000–	10 000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten	over	10 000 hl

Kvotefaktoren blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

For små ringnotfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 og 28 meter legges fastsatt kvotefaktor per 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

Kvoten til det enkelte fartøyet beregnes ved å multiplisere fartøyets kvotefaktorer med en kvoteenhet fastsatt av Fiskeridirektoratet.

Kvoteenheten for fartøy med ringnottillatelse er 3,90. Kvoteenheten for små ringnotfartøy er 3,68.

§ 8. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Fartøy med ringnottillatelse og små ringnotfartøy kan overfiske kvoten tildelt etter § 7 med inntil 10 % i 2017. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2018. Dersom kvoten ikke er oppfisket ved utløpet av 2017, godskrives inntil 10 % av denne kvoten til 2018. Fartøy som benyttet adgangen i 2016 blir belastet eller godskrevet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2017.

Fartøy som i 2017 benytter slumpfiskeordningen i henhold til forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten § 15, kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen

§ 9. Fartøykvoter

Fartøy med makrelltråltillatelse tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende kvotefaktorer:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0–100
	40 % av bruttotonnasje fra	101–200
	30 % av bruttotonnasje fra	201–300
	20 % av bruttotonnasje fra	301–400
	10 % av bruttotonnasje fra	401–600

Ved beregning av fartøyets kvotefaktor gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev eller identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev eller identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting- eller ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Kvoten til det enkelte fartøyet beregnes ved å multiplisere fartøyets kvotefaktorer med en kvoteenhet fastsatt av Fiskeridirektoratet.

Kvoteenheten er 0,80.

Fartøy med makrelltråltillatelse som deltar som ringnotfartøy eller som kystfartøy, kan ikke delta i trålgruppens fiske etter makrell.

§ 10. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Fartøy med makrelltråltillatelse kan overfiske kvoten tildelt etter § 9 med inntil 10 % i 2017. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2018. Dersom kvoten ikke er oppfisket ved utløpet av 2017, godskrives inntil 10 % av denne kvoten til 2018. Fartøy som benyttet adgangen i 2016 blir belastet eller godskrevet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2017.

Fartøy som i 2017 benytter slumpfiskeordningen i henhold til forskrift om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten § 15, kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 11. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 24 og § 25 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av kvoteåret. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen

§ 12. Kvote for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde under 13 meter

Fartøy med største lengde under 13 meter og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, med adgang til å delta i fisket med not, kan fiske og lande følgende kvanta makrell:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Garantert kvote (tonn)	Maksimalkvote (tonn)
0–9,99	1,2145	35,14	59,74
10–12,99	1,5455	44,72	76,02
13–14,99	4,9446	143,08	243,23

Kvoten til det enkelte fartøy beregnes ved å multiplisere fartøyets kvotefaktorer med en kvoteenhet. Kvoteenheten for beregning av garantert kvote er 28,936. Kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten er 49,191.

§ 13. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Etter at maksimal- og garantert kvote som tildeles etter § 12 er utnyttet, kan det enkelte fartøy fiske og lande inntil 10 % av den garanterte kvoten i 2017. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2018. Fartøy som benyttet adgangen i 2016 blir belastet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2017.

§ 14. Fartøykvote for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde på eller over 13 meter

Fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, kan fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (tonn)</i>
0–9,99	1,2145	31,44
10–12,99	1,5455	40,01
13–14,99	4,9446	128,01
15–17,99	7,0095	181,46
18–21,35	10,9945	284,63

Kvoten til det enkelte fartøy beregnes ved å multiplisere fartøyets kvotefaktorer med en kvoteenhet. Kvoteenheten for beregning av fartøykvoten er 25,888.

§ 15. Kvoteleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, kan overfiske kvoten tildelt etter § 14 med inntil 10 % i 2017. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2018. Dersom kvoten ikke er oppfisket ved utløpet av 2017, godskrives inntil 10 % av denne kvoten til 2018. Adgangen til å godskrive inntil 10 % av kvoten til 2018 er betinget av at det er registrert fangst av makrell på fartøyets deltakeradgang i inneværende år. Fartøy som benyttet adgangen i 2016 blir belastet eller godskrevet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2017.

§ 16. Kvote for fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre

Fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre, kan fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (garantert kvote) (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote største lengde under 15 meter (tonn)</i>
0–9,99 meter	1,2714	37,27	57,77
10–10,99 meter	2,2249	65,22	101,10
11–14,99 meter	2,2249	65,22	101,10
15–21,35 meter	2,708	79,39	123,05

Kvoten til det enkelte fartøy beregnes ved å multiplisere fartøyets kvotefaktorer med en kvoteenhet. Kvoteenheten for beregning av fartøykvoten (garantert kvote) er 29,316 tonn. For fartøy med største lengde under 15 meter, er kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten satt til 45,439 tonn.

Fartøy med største lengde på eller over 15 meter kan fiske og lande en maksimalkvote tilsvarende fartøy under 15 meter største lengde, jf. første og annet ledd, dersom følgende vilkår er oppfylt:

- Fartøyet kan ikke fiske med not i 2017.
- Før fartøyets første tur i fisket etter makrell skal Fiskeridirektoratet ha mottatt påmelding på e-post til postmottak@fiskeridir.no. Påmeldingen skal inneholde navn på fartøy, registreringsnummer, kontaktinformasjon til fartøyet og informasjon om at fartøyet melder seg på maksimalkvoteregulert garn- og snørefiske etter makrell.

Redskapsvalg foretatt etter tredje ledd gjelder også ved senere salg, tildeling av adgang til å delta til erstatning for tilsvarende deltakeradgang eller utskifting av fartøy etter deltakerforskriften § 44, § 46 og § 47.

§ 17. Redskapsleksibilitet

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not kan også fiske notkvoten med garn og snøre. Tilsvarende kan fartøy med adgang til å delta med garn og snøre fiske denne kvoten med not.

§ 18. Strukturordningen

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av makrell i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

§ 19. Kvoteleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Etter at maksimal- og fartøykvote som tildeles etter § 16 er utnyttet, kan det enkelte fartøy fiske og lande inntil 10 % av fartøykvoten (garantert kvote) i 2017. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2018. Fartøy som benyttet adgangen i 2016 blir belastet et tilsvarende kvantum for kvoteåret 2017.

§ 20. Fartøykvote for fartøy i åpen gruppe

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe i kystfartøygruppen kan fiske og lande inntil 10 tonn makrell.

§ 21. Kvote for ikke-merkeregistrert fartøy som fisker makrell med landnot

Den som fisker makrell med landnot fra fartøy som ikke er merkeregistrert, jf. forskrift 10. februar 2011 nr. 593 om fiske med landnot ved fiske med fartøy som ikke er merkeregistrert, kan fiske og lande inntil 15 tonn makrell. Garantert kvantum er 5 tonn.

§ 22. Refordelingsdato

Fiskeridirektoratet kan tidligst endre kvotene for fartøy i kystnotgruppen under 13 meter største lengde fra og med 25. august 2017, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

Fiskeridirektoratet kan tidligst endre kvotene for fartøy i garn- og snøregruppen fra og med 15. september 2017, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

§ 23. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy under 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret største lengde, får kvoten beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Fartøy på eller over 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret største lengde, får kvoten beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 9. juli 1998, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser**§ 24. Kvoteutnyttelse**

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor kvoteåret. Dersom fartøyet har startet fiske på en kvote, kan det ikke starte fiske på en annen kvote av samme fiskeslag i løpet av kvoteåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Dersom fartøyeier skifter ut sitt fartøy, skal det gjøres fradrag i kvoten som tildeles det ervervede fartøyet for det kvantum fartøyeier har fisket og landet innenfor kvoteåret med fartøyet som skiftes ut. Uten hinder av første ledd kan fartøyeier fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal da gjøres fradrag i kvoten for det kvantum selger av utskiftingsfartøyet har fisket og landet i kvoteåret med fartøyet. Første og annet ledd gjelder tilsvarende ved utskifting av fartøy i åpen gruppe. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantumet som er størst trekkes fra.

Ved kjøp av fartøyet for fortsatt drift kan ny fartøyeier uten hinder av første ledd fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det selger av fartøyet har fisket og landet med dette fartøyet i løpet av kvoteåret. Tilsvarende gjelder ved kjøp av fartøy som skal delta i åpen gruppe.

Ved tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum som innenfor kvoteåret er fisket i henhold til tillatsen som oppgis fra det andre fartøyet. Fartøyet som tildeles fisketillatelse kan uten hinder av første ledd fiske på den tildelte fisketillatsen, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det kvantum fartøyet har fisket i løpet av kvoteåret. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Dersom det er foretatt utskifting eller salg for fortsatt drift flere ganger i løpet av kvoteåret, eller både utskifting og salg for fortsatt drift, skal det så langt det passer tas høyde for dette ved fradrag i kvoten etter annet til fjerde ledd. Tilsvarende gjelder dersom en fisketillatelse tildeles til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra annet fartøy, og den oppgitte tillatsen tidligere i kvoteåret er tildelt til erstatning for fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy. Tilsvarende gjelder også så langt det passer dersom det i løpet av kvoteåret er gjennomført både utskifting eller salg for fortsatt drift, og tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende tillatelse.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i fjerde ledd dersom fisketillatsen som oppgis har vært tildelt samme fartøy sammenhengende i de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 25. Overføring av fangst

Kvantumet som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål dersom fartøyene er egnet, bemannet og utstyrt for fiske.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er satt i lås.

Det er ikke tillatt for fartøy i åpen gruppe å overføre fangst.

§ 26. Bifangst

Det er ikke tillatt å ha bifangst av makrell ved fiske etter andre arter. Slik bifangst er likevel tillatt når bifangsten kan avregnes fartøyets makrellkvote, eller fartøyet er uten adgang til å delta i fisket etter makrell.

Fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket etter makrell kan ha bifangst av makrell i følgende fiskeri:

- a) I fisket etter sild er det tillatt med inntil 10 % i vekt av makrell i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.
- b) I fisket etter hestmakrell er det tillatt med inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 27. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 28. Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy som fisker med not skal melde fra om notsprenging på eget skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fartøy som er underlagt kravet til elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata skal melde fra om notsprenging i tråd med forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy § 12.

§ 29. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvotene, områdekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Overtredelsesgebyr, straff og ikrafttredelse

§ 30. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 31. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og deltakerloven § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 32. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

20. des. Nr. 1761 2016

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av konkurransereglene i EØS-avtalen mv.

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 11 om gjennomføring og kontroll av EØS-avtalens konkurranseregler mv. (EØS-konkurranseloven) § 5, jf. delegeringsvedtak 16. april 2004 nr. 630.

EØS-henvisninger: Avtale mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol (ODA) protokoll 4 Om oppgaver og myndighet for EFTAs overvåkningsorgan på konkurranserettens område. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 21. desember 2011 nr. 1518 om gjennomføring av konkurransereglene i EØS-avtalen mv. gjøres følgende endring:

§ 13 skal lyde:

§ 13. Avtale mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol (ODA) protokoll 4 Om oppgaver og myndighet for EFTAs overvåkningsorgan på konkurranserettens område del III (Tilsyn med foretakssammenslutninger) kapittel IV og V og del V kapittel VIII avsnitt II slik den er fastsatt 18. november 2016, gjelder som forskrift.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

Forordninger m.m.

For å lese ODA protokoll 4 se her:

Engelsk versjon.

20. des. Nr. 1762 2016**Forskrift om endring i forskrift til stiftelsesloven mv. – endring av satser for avgift**

Hjemmel: Fastsett av Kulturdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 19. november 2004 nr. 1490 og vedtak 7. desember 2012 nr. 1148. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 21. desember 2004 nr. 1793 til stiftelsesloven mv. gjøres følgende endring:

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Avgiften fastsettes slik:

- a) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 100 000 til kr 199 999, skal betale kr 650 kroner i årlig avgift.
- b) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 200 000 til kr 499 999, skal betale kr 870 kroner i årlig avgift.
- c) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 500 000 til kr 999 999, skal betale kr 1 540 kroner i årlig avgift.
- d) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 1 000 000 til kr 4 999 999, skal betale kr 4 640 kroner i årlig avgift.
- e) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 5 000 000 til kr 14 999 999, skal betale kr 5 360 kroner i årlig avgift.
- f) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 15 000 000 til kr 49 999 999, skal betale kr 7 350 kroner i årlig avgift.
- g) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 50 000 000 til kr 99 999 999, skal betale kr 13 400 kroner i årlig avgift.
- h) Stiftelser som har en egenkapital på kr 100 000 000 eller mer, skal betale kr 18 700 kroner i årlig avgift.
- i) Finans- og sparebankstiftelser som er underlagt tilsyn av Finanstilsynet skal betale kr 10 000 i årlig avgift, med mindre lavere årsavgift følger av bokstav a) til f).

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1763 2016**Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til produksjon og formidling av audiovisuelle verk**

Hjemmel: Fastsett av Kulturdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 7. oktober 2016 nr. 1196 om tilskudd til produksjon og formidling av audiovisuelle verk gjøres følgende endring:

§ 8 skal lyde:

§ 8. Klageregler

Enkeltvedtak med hjemmel i denne forskriften kan påklages til Klagenemnda for mediasaker (Medieklagenemnda), jf. forvaltningsloven § 28. Vedtak truffet av Norsk filminstitutt etter kunstnerisk vurdering ved konsulent, utvalg eller ekspertpanel kan ikke påklages når det gjelder det kunstneriske eller filmfaglige skjønn etter denne forskriften, jf. forvaltningsloven § 28 fjerde ledd andre punktum.

Søkere som får avslag som nevnt i første ledd andre punktum etter kunstnerisk vurdering ved konsulent, har krav på en ny og uavhengig kunstnerisk vurdering hos Norsk filminstitutt. Søker må selv be om slik vurdering.

Ved behandling av klager etter denne forskriften skal Medieklagenemnda bestå av medlemmer med filmfaglig, mediefaglig og juridisk kompetanse.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

22. des. Nr. 1764 2016**Forskrift om endring i forskrift om yrkestransport med motorvogn og fartøy (gebyrsatser for 2017)**

Hjemmel: Fastsett av Samferdselsdepartementet 22. desember 2016 med hjemmel i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy (yrkestransportlova) § 10, § 31 og § 35. Kunngjort 27. desember 2016 kl. 14.50.

I

I forskrift 26. mars 2003 nr. 401 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportforskriften) gjøres følgende endring:

§ 12 første og annet ledd skal lyde:

For behandling av søknad om løyve for godstransport og turvognløyve skal søkeren betale et gebyr på 3600 kroner til den løyvemyndighet som utsteder dokumentet.

For attesterte kopier av løyve for godstransport og turvognløyve skal søkeren betale et behandlingsgebyr på 1060 kroner.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2017.

11. april Nr. 1765 2016

Regler for Den norske kirkes klagenemnd

Hjemmel: Fastsatt av Kirkemøtet 11. april 2016 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeoven) § 27 første ledd. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Valg og sammensetning

I det første møtet i sin valgperiode velger Kirkemøtet medlemmer og varamedlemmer til Den norske kirkes klagenemnd (heretter klagenemnda). Medlemmene velges for hele valgperioden.

Medlemskap i Den norske kirke er et vilkår for å være medlem eller varamedlem av klagenemnda.

Klagenemnda skal ha fem medlemmer med personlige varamedlemmer. Blant medlemmene skal det være minst to personer av hvert kjønn og tilsvarende for varamedlemmene.

Klagenemnda består av følgende medlemmer:

- En leder som er eller har vært dommer i de alminnelige domstoler eller i Arbeidsretten
- Ett medlem som har juridisk embetseksamen eller mastergrad i rettsvitenskap
- Ett medlem som har teologisk doktorgrad
- Ett medlem som er prest og har særlig kompetanse i kirkerett
- Ett øvrig medlem.

Kirkemøtet velger leder av klagenemnda. Klagenemnda velger selv sin nestleder.

Utelukket fra å bli valgt inn i klagenemnda er biskoper, medlemmer av Kirkerådet og de øvrige sentralkirkelige råd, ansatte i den sentralkirkelige administrasjon samt ansatte i bispedømmeadministrasjonene.

§ 2. Klagenemndas oppgaver

Klagenemnda

- a) avgjør klager etter kirkeoven § 31 tredje ledd,
- b) avgjør klager på vedtak om oppsigelse, suspensjon og avskjed av Kirkerådets direktør og assisterende direktør samt Bispemøtets generalsekretær,
- c) treffer vedtak om oppsigelse, suspensjon og avskjed av biskop, og
- d) avgjør klager på Kirkerådets vedtak om avslag på innsynskrav etter offentleglova og
- e) utfører for øvrig de oppgaver den er pålagt av Kirkemøtet.

Klagenemndas avgjørelser kan ikke påklages.

§ 3. Alminnelige bestemmelser om klagenemndas arbeid

Forvaltningsloven og offentleglova gjelder for klagenemndas arbeid, jf. kirkeoven § 38 første og tredje ledd.

Så langt det passer gjelder Regler for Kirkerådets virksomhet § 2, § 3, § 5 og § 7 også for klagenemndas arbeid.

En part har rett til å redegjøre for sitt syn skriftlig.

Ut over det som følger av forvaltningsloven § 11d og § 12, skal en part ha adgang til å møte personlig og med fullmektig for å redegjøre muntlig for sitt syn overfor klagenemnda.

Klagenemnda kan selv gi utfyllende bestemmelser om saksbehandlingen.

§ 4. Administrative forhold

En eller flere tilsatte i Kirkerådets sekretariat utfører sekretariatsfunksjoner for klagenemnda.

Den som utfører sekretariatsfunksjoner for klagenemnda, er direkte underordnet nemnda og skal følge de retningslinjer og pålegg denne gir.

Ved spørsmålet om ugildhet for den som utfører sekretariatsfunksjoner for klagenemnda, gjelder kirkeoven § 38 tredje ledd.

§ 5. Kirkerådets myndighet til å gjøre endringer i regelverket

Kirkerådet kan gjøre mindre endringer i regelverket.

§ 6. Ikrafttredelse

Reglene trer i kraft fra den tid Kirkerådet bestemmer.

12. des. Nr. 1766 2016

Forskrift om nye og endrede oppdelinger i tolltariffen

Hjemmel: Fastsatt av Tolldirektoratet 12. desember 2016 med hjemmel i stortingsvedtak 17. desember 2016 nr. 1674 om toll for budsjettåret 2017 (kap. 5511 post 70 og 71), jf. delegeringsvedtak 14. januar 2010 nr. 21. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

For å lese tolltariffen 2017 se her:

Tolltariffen gjelder fra 1. januar 2017 til 31. desember 2017.

14. des. Nr. 1767 2016

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr

Hjemmel: Fastsett av Vegdirektoratet 14. desember 2016 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 39–11 nr. 1 skal lyde:

1. Bil skal ha store kjennemerker. De kan være smale eller høye.

Bil kan i enkelte tilfeller tildeles lite kjennemerke. De kan være smale eller høye. Slikt kjennemerke kan tildeles bil hvor eier må foreta tilpasninger eller ombygginger for å få montert stort kjennemerke. Regionvegkontoret fatter vedtak om tildeling av lite kjennemerke basert på en fysisk vurdering av bilen. Bil som er EU-typegodkjent kan ikke tildeles lite kjennemerke. Det er et vilkår for tildelingen at kjøretøyet er utstyrt med elektronisk betalingsenhet tilknyttet gyldig avtale for kjøring på offentlig veg. For bruktimporterte biler kontrolleres dette vilkåret i forbindelse med første gangs registrering i Norge. For biler allerede registrert i Norge kontrolleres vilkåret i forbindelse med den fysiske vurderingen av bilen.

Lisensiert rallybil som er fritatt for engangsavgift/tilleggsavgift, skal ha lite kjennemerke. Det kan være smalt eller høyt.

For lite kjennemerke tildelt 31. mai 2005 eller senere, men før 1. oktober 2008 gjelder følgende forutsatt at dette er anmerket i vognkortet; bil kan benytte lite kjennemerke bak, dersom det fra fabrikanten ikke er avsatt plass nok til stort kjennemerke.

Bestemmelsen i fjerde ledd trer i kraft 31. mai 2005.

For lite kjennemerke tildelt før 31. mai 2005 gjelder følgende forutsatt at dette er anmerket i vognkortet; bil som originalt ikke har plass nok for stort kjennemerke på det stedet fabrikanten har avsatt for dette, kan bruke lite kjennemerke, smalt eller høyt. Dersom slik bil originalt har plass til stort kjennemerke foran eller bak der fabrikanten har avsatt plass til dette, skal slikt kjennemerke brukes der.

Bestemmelsen i sjette ledd trer i kraft 1. oktober 2001.

II

Forskriften trer ikraft 1. januar 2017.

14. des. Nr. 1768 2016

Forskrift om endring i forskrift om bruk av kjøretøy

Hjemmel: Fastsett av Vegdirektoratet 14. desember 2016 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy gjøres følgende endring:

Forskriften § 2–13 annet ledd skal lyde:

- (2) For bil og tilhenger til bil som er tildelt eller tildeles kjennemerke gjelder følgende:

- a) Bil skal ha store kjennemerker. De kan være smale eller høye.
- b) Bil kan i enkelte tilfeller tildeles lite kjennemerke. De kan være smale eller høye. Slikt kjennemerke kan tildeles bil hvor eier må foreta tilpasninger eller ombygginger for å få montert stort kjennemerke. Regionvegkontoret fatter vedtak om tildeling av lite kjennemerke basert på en fysisk vurdering av bilen. Bil som er EU-typegodkjent kan ikke tildeles lite kjennemerke. Det er et vilkår for tildelingen at kjøretøyet er utstyrt med elektronisk betalingsenhet tilknyttet gyldig avtale for kjøring på offentlig veg. For bruktimporterte biler kontrolleres dette vilkåret i forbindelse med første gangs registrering i Norge. For biler allerede registrert i Norge kontrolleres vilkåret i forbindelse med den fysiske vurderingen av bilen.
- c) Lisensiert rallybil som er fritatt for engangsavgift/tilleggsavgift, skal ha lite kjennemerke. Det kan være smalt eller høyt.
- d) Tilhenger til bil skal ha stort kjennemerke. Det kan være smalt eller høyt. Tilhenger til bil med bredde ikke over 1,25 m kan ha lite kjennemerke. Det kan være smalt eller høyt.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

15. des. Nr. 1769 2016

Forskrift om endring i forskrift til lov om fri rettshjelp

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 15. desember 2016 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp § 7 og § 9. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 12. desember 2005 nr. 1443 til lov om fri rettshjelp gjøres følgende endringer:

§ 2–1 tredje ledd skal lyde:

Ved fri sakførsel skal det betales en egenandel på 25 % av utgiftene, men ikke mer enn 8 ganger grunn delen.

§ 3–4 skal lyde:

Fritt rettsråd som innvilges i saker som nevnt i rettshjelploven § 11, jf. § 14, skal med hensyn til salær til advokat/rettshjelper, begrenses oppad til den stykkpris som fremgår av stykkpriserforskriften.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

16. des. Nr. 1770 2016

Forskrift om sikkerhetsstyring for mindre lasteskip, passasjerskip og fiskefartøy mv.

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 16. desember 2016 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 6, § 7, § 13, § 42 og § 51, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for norske

- a) lasteskip med bruttotonnasje under 500
- b) fiskefartøy med bruttotonnasje under 500
- c) passasjerskip i utenriksfart sertifisert for 12 eller færre passasjerer
- d) roro-passasjerskip sertifisert for 12 eller færre passasjerer
- e) passasjerskip i innenriksfart sertifisert for 100 eller færre passasjerer
- f) fartøy over 24 meter som brukes utenfor næringsvirksomhet.

Forskriften gjelder tilsvarende for utenlandske skip som opererer i norsk territorialfarvann.

Forskriften gjelder ikke for lektere, for statlige skip som brukes utenfor næringsvirksomhet, eller for skip som tilhører Forsvaret eller benyttes i dets tjeneste.

§ 2. Rederiets plikt til å etablere, gjennomføre og videreutvikle et sikkerhetsstyringssystem

Rederiet skal etablere, gjennomføre og videreutvikle et dokumenterbart sikkerhetsstyringssystem i samsvar med denne forskriften.

Rederiet skal, for å sikre forsvarlig drift, definere og dokumentere ansvar og myndighet for alt personell som kan påvirke helse, miljø og sikkerhet.

§ 3. Formålet med sikkerhetsstyringssystemet

Formålet med sikkerhetsstyringssystemet er å gjøre det lettere for rederiet å vurdere risiko og følge opp de daglige kontrollrutinene ved bruk av en systematisk fremgangsmåte. Sikkerhetsstyringssystemet skal på denne måten gi bedre oversikt i den daglige driften og ivareta sikkerhet til sjøs, hindre personskader eller tap av menneskeliv, unngå skade på miljøet, særlig havmiljøet, og på materielle verdier.

§ 4. Skipsførers plikter og myndighet

Rederiet skal definere og dokumentere skipsførers plikter og myndighet. Skipsføreren har den øverste myndigheten om bord. Skipsføreren skal medvirke til å gjennomføre og følge opp sikkerhetsstyringssystemet og at sikkerhetssystemet fungerer etter sin hensikt om bord.

Skipsfører skal be rederiet om bistand når dette er nødvendig.

§ 5. Ressurser og de som har sitt arbeid om bord – Opplæring og kompetanseutvikling

Rederiet skal sørge for at skipsføreren er kompetent til å ha kommandoen om bord og er fullt fortrolig med rederiets sikkerhetsstyringssystem. Videre skal rederiet sørge for at skipsføreren får nødvendig støtte og ressurser til å utføre oppgavene sine på en forsvarlig måte.

Rederiet skal sørge for at hvert skip er tilstrekkelig bemannet med arbeidstakere som innehar rett kompetanse, og som er kvalifiserte, sertifiserte og medisinsk skikket i samsvar med gjeldende regler.

Rederiet skal sørge for at nødvendig opplæring blir gitt, og at en tilstrekkelig grad av familiarisering om bord blir praktisert.

Rederiet skal gi personellet på skipet tilgang til sikkerhetsstyringssystemet på et arbeidsspråk de forstår.

§ 6. Operasjon om bord og risikovurderinger

Rederiet skal utarbeide instruks, prosedyrer og eventuelle sjekklistor som er tilpasset skipets og rederiets drift. Det skal utarbeides risikovurderinger for operasjoner om bord som påvirker sikkerhet, herunder miljø sikkerhet. Oppgaver knyttet til disse operasjonene skal tildeles kvalifisert personell.

§ 7. Beredskap

Rederiet skal innføre framgangsmåter for å identifisere, beskrive og reagere på mulige farer, ulykker og nødsituasjoner om bord.

Rederiet skal lage en plan for opplæring, trening og øvelser i beredskapssammenheng.

§ 8. Avviks- og hendelsesbehandling

Rederiet skal ved hjelp av sikkerhetsstyringssystemet analysere avvik, ulykker og farlige hendelser med det formål å hindre gjentakelse og gjennomføre korrektive og forebyggende tiltak.

Rederiet må kunne dokumentere sin framgangsmåte for avviks- og hendelsesbehandling.

§ 9. Vedlikehold og kritisk utstyr

Rederiet skal utvikle, følge opp og dokumentere et vedlikeholdssystem som er tilpasset driftsformen til skipet. Vedlikeholdssystemet skal sikre at skip og utstyr vedlikeholdes i samsvar med gjeldende krav.

Rederiet skal sørge for å identifisere utstyr og tekniske systemer som kan forårsake farlige situasjoner i tilfelle av plutselig svikt. Sikkerhetsstyringssystemet skal omfatte tiltak for å forbedre påliteligheten til slikt utstyr eller slike systemer. Tiltakene skal som minimum omfatte regelmessig prøving av reservesystemer og -utstyr eller av tekniske systemer som ikke er i kontinuerlig drift.

§ 10. Relevant dokumentasjon tilgjengelig

Rederiet skal sørge for at gyldige dokumenter er tilgjengelige på alle aktuelle steder, og at endringer i dokumenter gjennomgås og godkjennes av personer som er tildelt denne oppgaven. Foreldede dokumenter skal fjernes.

§ 11. Evaluering av systemet

Rederiet skal ha en årlig, verifiserbar gjennomgang av sikkerhetsstyringssystemet for å vurdere om sikkerhetsstyringssystemet fungerer i tråd med formålet og om det er behov for forbedringer.

§ 12. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

Sikkerhetsstyringssystem i samsvar med forskriften skal være etablert og tatt i bruk innen 1. juli 2017.

20. des. Nr. 1771 2016

Forskrift om jernbanevirksomhet, serviceanlegg, avgifter og fordeling av infrastrukturkapasitet mv. (jernbaneforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Samferdselsdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d, § 3e, § 3f, § 3g, § 4, § 5, § 5a, § 5b, § 6, § 7, § 8, § 10, § 11, § 11b, § 13, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 22. november 1996 nr. 1076, delegeringsvedtak 4. april 1997 nr. 275 og delegeringsvedtak 16. desember 2016 nr. 1590.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37 (direktiv 91/440/EØF endret ved direktiv 2001/12/EF, direktiv 2004/51/EF og direktiv 2007/58/EF), nr. 41b (direktiv 2001/14/EF endret ved vedtak 2002/844/EF og direktiv 2004/49/EF) og nr. 42a (direktiv 95/18/EF endret ved direktiv 2001/13/EF). Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1–1. Virkeområde

(1) Denne forskriften gjelder bl.a.

- tilgang til å trafikkere jernbanenettet og til serviceanlegg, herunder havne- og terminalspor, og tjenester i disse
- kravene til forvaltning av jernbaneinfrastruktur og transportvirksomhet som utøves av jernbaneforetak
- fastsettelse og innkreving av infrastrukturavgifter og prissetting av jernbanerelaterte tjenester
- fordeling av infrastrukturkapasitet
- markedsobservasjon.

(2) Forskriften får ikke anvendelse på sporvei, tunnelbane, godsbane, museumsbane og lignende jernbanesystemer.

§ 1–2. Myndighetenes oppgaver, delegering mv.

(1) Samferdselsdepartementet gir tilgang til å trafikkere jernbanenettet etter § 2–2.

(2) Samferdselsdepartementet godkjenner transportvilkår og tilleggsavgift for rutegående persontransport etter § 3–1.

- (3) Samferdselsdepartementet fastsetter rammene for infrastrukturavgiftene som infrastrukturforvalter innkrever etter kapittel 6.
- (4) Statens jernbanetilsyn er markedsovervåkingsorgan etter jernbaneloven § 11b, fører tilsyn etter jernbaneloven § 11 og har myndighet til å ilegge tvangsmulkt etter jernbaneloven § 13.
- (5) Statens jernbanetilsyn avgjør om hovedformålet med en internasjonal transporttjeneste som nevnt i § 2–6 første ledd er internasjonal persontransport, og avgjør om den internasjonale persontransporttjenesten vil kunne skade den økonomiske likevekten i kontrakt om offentlig tjenesteytelse, jf. § 2–6 annet ledd.
- (6) Statens jernbanetilsyn kan gi utfyllende bestemmelser til forskriften her for å gjennomføre Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.
- (7) Jernbanedirektoratet inngår avtale med infrastrukturforvalter etter § 3–2 og kan innkreve avgifter etter § 12–2.
- (8) Jernbanedirektoratet har ansvaret for å opprette og vedlikeholde en nasjonal standard for utforming og gjennomføring av opplæring av førere og eventuelt annet personell med oppgaver av betydning for sikkerheten på jernbanen.
- (9) Jernbanedirektoratet er klageinstans for vedtak truffet etter jernbaneloven § 10.
- (10) For infrastrukturforvalters beslutninger om tildeling av infrastrukturkapasitet på statens jernbaneinfrastruktur etter kapittel 8 og 9 gjelder forvaltningslovens regler om enkeltvedtak når ikke annet følger av forskriften her.

§ 1–3. Definisjoner

I forskriften her forstås med

- a) *jernbanenett*: hele jernbaneinfrastrukturen som forvaltes av en infrastrukturforvalter
- b) *jernbaneforetak*: ethvert offentlig eller privat foretak som har som hovedvirksomhet å yte tjenester for transport av gods og/eller passasjerer med jernbane, der foretaket forplikter seg til å sørge for trekraften, herunder foretak som bare sørger for trekraften
- c) *infrastrukturforvalter*: ethvert organ eller foretak som er ansvarlig særlig for å opprette, forvalte og vedlikeholde jernbaneinfrastruktur, herunder trafikkstyring og styring, kontroll og signal. Infrastrukturforvalters oppgaver på et nett eller en del av et nett kan tildeles forskjellige organer eller foretak
- d) *jernbaneinfrastruktur*: omfatter elementene nevnt i vedlegg I
- e) *levedyktig alternativ*: tilgang til et annet serviceanlegg som gjør det mulig for jernbaneforetaket å utføre den aktuelle gods- eller persontransport på økonomisk akseptable vilkår
- f) *serviceanlegg*: anlegg, herunder grunn, bygninger og utstyr, som er helt eller delvis særlig innrettet med henblikk på å kunne yte en eller flere av tjenestene nevnt i § 4–2, § 4–4 og § 4–5
- g) *den som driver serviceanlegg*: ethvert offentlig eller privat foretak med ansvar for å forvalte et eller flere serviceanlegg eller for å yte en eller flere av tjenestene til jernbaneforetak som nevnt i § 4–2, § 4–4 og § 4–5
- h) *rimelig fortjeneste*: en avkastning på egenkapitalen som tar hensyn til risikoen, herunder for inntektene, eller fraværet av slik risiko som den som driver serviceanlegget pådrar seg, og som er i tråd med de seneste års gjennomsnittlige avkastning for den berørte sektor
- i) *fordeling*: en infrastrukturforvalters fordeling av infrastrukturkapasitet
- j) *søker*: et jernbaneforetak eller en internasjonal sammenslutning av jernbaneforetak eller fysiske eller juridiske personer, for eksempel vedkommende myndigheter i henhold til forordning (EF) nr. 1370/2007 og utskipere, speditører og operatører innenfor kombinert transport, som har en allmenntilgjengelig eller forretningsmessig interesse av å bli tildelt infrastrukturkapasitet
- k) *overbelastet infrastruktur*: en del av en jernbaneinfrastruktur der etterspørselen etter infrastrukturkapasitet ikke kan dekkes fullstendig i visse perioder, selv ikke etter en samordning av de ulike søknadene om kapasitet
- l) *kapasitetsforbedringsplan*: et tiltak eller en rekke tiltak med en tidsplan for gjennomføring som tar sikte på å avhjelpe de kapasitetsbegrensninger som har ført til at en del av jernbaneinfrastrukturen blir erklært som «overbelastet infrastruktur»
- m) *samordning*: framgangsmåten der infrastrukturforvaltningen og søkerne forsøker å finne en løsning på situasjoner der det finnes innbyrdes motstridende søknader om infrastrukturkapasitet
- n) *rammeavtale*: en rettslig bindende generell avtale inngått på offentlig- eller privatrettslig grunnlag som fastsetter rettighetene og pliktene til en søker og infrastrukturforvalter med hensyn til den infrastrukturkapasitet som skal fordeles, og de avgifter som skal innkreves i et tidsrom som er lengre enn en ruteplanperiode
- o) *infrastrukturkapasitet*: muligheten til å planlegge ruteleier det søkes om, på en bestemt del av infrastrukturen i en viss periode
- p) *nettveiledning*: en detaljert oversikt over alminnelige regler, tidsfrister, framgangsmåter og kriterier for avgifter og kapasitetsfordeling og annen nødvendig informasjon for å kunne søke om infrastrukturkapasitet
- q) *ruteleie*: den infrastrukturkapasitet som trengs for å kjøre et tog mellom to steder i et gitt tidsrom
- r) *ruteplan*: de data som fastlegger alle planlagte bevegelser av tog og rullende materiell i den berørte jernbaneinfrastruktur, i den tidsperiode da ruteplanen er gyldig
- s) *hensettingsspor*: spor som er særlig beregnet på midlertidig hensetting av jernbanekjøretøyer mellom to oppdrag
- t) *omfattende vedlikehold*: arbeid som ikke utføres rutinemessig som ledd i den daglige drift, og som krever at kjøretøyet tas ut av tjeneste.

Kapittel 2. Tilgang til å trafikkere jernbanenettet mv.

§ 2–1. *Jernbaneforetak som har tilgang til å trafikkere jernbanenettet mv.*

(1) Følgende jernbaneforetak har tilgang til å trafikkere jernbanenettet på rettferdige, åpne og ikke-diskriminerende vilkår:

- a) NSB AS
- b) Flytoget AS i det omfang departementet bestemmer
- c) jernbaneforetak som vil drive godstransport av enhver art
- d) jernbaneforetak som har som hovedformål å drive internasjonal persontransport
- e) jernbaneforetak som tildeles avtale om persontransport med det offentlige, på den delen av jernbanenettet som avtalen omfatter.

(2) Tilgangen omfatter også nødvendig transport av rullende materiell på jernbanenettet, testkjøring og kjøring i forbindelse med opplæring.

(3) Dersom det gis særretter på bakgrunn av avtale med det offentlige etter første ledd bokstav e, kan departementet begrense tilgangsretten tilsvarende for NSB AS.

(4) Jernbaneforetak, infrastrukturforvalter, leverandører og andre pliktsubjekter etter jernbanelovgivningen plikter å samarbeide der det er relevant for dem for å oppfylle sine forpliktelser etter jernbanelovgivningen og bidra til en sikker drift av jernbanesystemet.

(5) For å utøve tilgangsrettigheter på jernbanenettet må jernbaneforetak være tilknyttet en felles bransjeforening som spesifisert av Jernbanedirektoratet. Den felles bransjeforeningen skal særlig utrede og behandle spørsmål av betydning for sikkerheten som er egnet til å fremme felles løsninger, herunder standarder for opplæring, beredskap, informasjonsutveksling mv. Dette samarbeidet må foregå innenfor gjeldende rammer for taushetsplikt, likeverdige markedsvilkår og jernbanelovgivningen for øvrig.

§ 2–2. *Jernbaneforetak som kan søke departementet om tilgang til å trafikkere jernbanenettet for å utføre persontransport*

(1) Departementet kan gi følgende jernbaneforetak som er etablert i Norge tilgang til å trafikkere hele eller deler av jernbanenettet for å utføre persontransport:

- a) foretak som bare driver persontransport i byer og forsteder eller regional persontransport på egen jernbaneinfrastruktur
- b) foretak som vil drive persontransport på deler av jernbanenettet hvor NSB AS har innstilt slik trafikk
- c) foretak som vil drive museumstogvirksomhet eller annen persontransport med et begrenset omfang og som ikke vil være i konkurranse med ordinær rutegående transport.

(2) Tilgang etter bokstavene a og b gis i tilfeller hvor dette vil bidra til en hensiktsmessig trafikkavvikling.

§ 2–3. *Forbud mot overdragelse*

Tilgang gitt av departementet etter § 2–2 kan ikke overdras, herunder leies, leases, lånes eller på andre måter overlates til andre.

§ 2–4. *Tilbakekall av tilgang til å trafikkere jernbanenettet*

(1) Tilgang til å trafikkere jernbanenettet etter § 2–2 kan tilbakekalles av departementet dersom jernbaneforetaket ikke oppfyller vilkårene som er stilt for tilgangen.

(2) Tilgangen kan også tilbakekalles når den ikke har vært benyttet i de siste seks måneder fra den dag den kunne vært tatt i bruk. Det samme gjelder dersom virksomheten er opphørt i seks måneder.

§ 2–5. *Tilgang til spor til og i havner, terminaler og andre serviceanlegg*

Den som driver serviceanlegg skal gi tilgang til alle jernbaneforetak på rettferdige, åpne og ikke-diskriminerende vilkår til spor til og i serviceanlegg nevnt i § 4–2.

§ 2–6. *Rett til å ta med passasjerer innenlands ved internasjonal persontransport*

(1) Ved utførelse av internasjonale persontransporttjenester har jernbaneforetaket rett til å ta med passasjerer fra en stasjon og sette dem av ved enhver annen stasjon i Norge. Statens jernbanetilsyn avgjør etter anmodning om hovedformålet med en ny internasjonal persontransporttjeneste er å transportere passasjerer mellom stasjoner i ulike EØS-stater.

(2) Retten etter første ledd er begrenset for tjenester mellom et avgangs- og ankomststed som omfattes av en eller flere kontrakter om offentlig tjenesteytelse hvis utøvelse av denne retten vil kunne skade den økonomiske likevekten i en kontrakt om offentlig tjenesteytelse. Statens jernbanetilsyn avgjør etter anmodning om den økonomiske likevekten i en kontrakt om offentlig tjenesteytelse vil kunne skades av en ny internasjonal persontransporttjeneste.

Kapittel 3. Særskilte krav til jernbaneforetak og infrastrukturforvalter

§ 3–1. *Transportvilkår for passasjertransport*

- (1) Departementet skal godkjenne transportvilkår for jernbaneforetak som driver rutegående passasjertransport.
- (2) Departementet skal godkjenne tilleggsavgift for reisende uten gyldig billett.

§ 3–2. *Avtale mellom myndigheten og infrastrukturforvalter*

(1) Myndigheten nevnt i § 1–2 syvende ledd skal inngå en avtale med infrastrukturforvalter i tråd med vedlegg III for en periode på minst fem år. Dette påvirker ikke gjeldende prinsipper for planlegging og finansiering av infrastrukturen, og prinsippet om ettårige regnskaper. Avtalen skal inneholde stimuleringsiltak for å redusere kostnadene ved å stille infrastruktur til rådighet og nivået på avgiftene som innkreves etter kapittel 6.

(2) Før avtale etter første ledd undertegnes, skal søkere og potensielle søkere konsulteres.

§ 3–3. Særskilte krav til jernbaneforetaks drift

Jernbaneforetak skal drives etter de prinsipper som gjelder for kommersielle selskaper. Dette gjelder uansett hvem som eier dem og om de har påtatt seg forpliktelser til offentlig tjenesteytelse.

§ 3–4. Særskilte krav til infrastrukturforvalters drift

(1) Infrastrukturforvalter skal utarbeide en plan som omfatter investerings- og finansieringsprogrammer. Planen skal utformes med henblikk på å sikre optimal og effektiv anvendelse og utvikling av jernbaneinfrastrukturen og samtidig sikre økonomisk balanse og omfatte de midler som er nødvendig for å oppnå disse målene. Departementet kan gi nærmere retningslinjer for utarbeidelse av slike planer.

(2) Infrastrukturforvalters resultatregnskap skal være balansert under normale markedsforhold og over en rimelig periode på høyst fem år, slik at inntektene fra infrastrukturavgifter, overskudd fra annen forretningsvirksomhet, inntekter uten tilbakebetalingsplikt fra private kilder og statlig finansiering, herunder eventuelle forskuddsbetalinger fra staten, når det er relevant, minst dekker utgiftene til jernbaneinfrastrukturen.

§ 3–5. Atskillelse av regnskaper

(1) For integrerte jernbanevirksomheter skal det føres og offentliggjøres atskilte resultatregnskaper og balanser, på den ene siden for virksomhet tilknyttet jernbaneforetaks yting av transporttjenester og på den andre siden for virksomhet tilknyttet forvaltningen av jernbaneinfrastrukturen. Eventuell offentlig støtte utbetalt til et av disse virksomhetsområdene kan ikke overføres til det andre.

(2) For jernbaneforetak skal det føres og offentliggjøres atskilte resultatregnskaper og balanser for virksomhet knyttet til yting av godstransporttjenester med jernbane på den ene side, og for virksomhet knyttet til yting av persontransport med jernbane på den andre. Offentlige midler som utbetales til virksomhet knyttet til yting av transporttjenester med jernbane som en offentlig tjeneste, skal framgå atskilt i de relevante regnskaper og skal ikke overføres til virksomhet knyttet til yting av andre transporttjenester eller annen form for virksomhet.

(3) Regnskapene nevnt i første og annet ledd skal føres slik at det er mulig å overvåke forbudet mot å overføre offentlige midler som er betalt til ett virksomhetsområde, til et annet. Regnskapene skal videre føres slik at det er mulig å overvåke bruken av inntekter fra infrastrukturavgifter og overskudd fra annen forretningsvirksomhet.

Kapittel 4. Jernbanerelaterte tjenester

§ 4–1. Tilgang til den minste pakken med tjenester

Infrastrukturforvalter skal tilby følgende tjenester til alle jernbaneforetak og andre søkere på ikke-diskriminerende vilkår:

- a) behandling av søknader om infrastrukturkapasitet
- b) retten til å bruke kapasitet som tildeles
- c) bruk av jernbaneinfrastruktur, herunder sporveksler og sporkryss
- d) trafikkstyring, herunder signalgiving, regulering, ekspedering samt kommunikasjon og framskaffelse av informasjon om togtrafikk
- e) bruk av strømforsyningsutstyr for kjørestrøm, der dette er tilgjengelig
- f) alle andre opplysninger som er nødvendige for iverksetting eller drift av tjenesten det er tildelt kapasitet for.

§ 4–2. Tilgang til serviceanlegg og tjenester i disse

Den som driver serviceanlegg skal gi tilgang, herunder sportilgang, til alle jernbaneforetak på ikke-diskriminerende vilkår, til følgende anlegg og tjenester som ytes i disse:

- a) stasjoner for passasjerer, herunder bygninger og andre anlegg, også for formidling av reiseinformasjon og egnede lokaler for billettsalg
- b) godsterminaler
- c) skiftestasjoner og skifteanlegg
- d) hensettingsspor
- e) vedlikeholdsanlegg, unntatt anlegg for omfattende vedlikehold av høyhastighetstog eller andre typer rullende materiell som krever særskilte anlegg
- f) andre tekniske anlegg, herunder rengjørings- og vaskeanlegg
- g) havneanlegg som er knyttet til jernbanevirksomhet
- h) avlastningsanlegg
- i) påfyllingsanlegg for drivstoff og forsyning av drivstoff i disse anlegg. Prisene for dette skal angis særskilt på fakturaene.

§ 4–3. Behandling av anmodninger om kapasitet i serviceanlegg

(1) Anmodning fra jernbaneforetak om tilgang til og tilbud om tjenester i anlegg nevnt i § 4–2 skal besvares innen en frist fastsatt av Statens jernbanetilsyn. Slike anmodninger kan bare avslås dersom det finnes levedyktige alternativ

som gjør det mulig å utføre den aktuelle gods- eller persontransporten på de samme eller alternative ruter på økonomisk akseptable vilkår. Slike avslag må begrunnes skriftlig og angi brukbare alternativer når den som driver serviceanlegget er direkte eller indirekte kontrollert av et organ eller foretak som har en dominerende stilling i det nasjonale markedet for jernbanetransporttjenester som anlegget brukes til.

(2) Kravet i første ledd innebærer ikke at den som driver serviceanlegget er forpliktet til å investere i ressurser eller anlegg for å imøtekomme alle anmodninger fra jernbaneforetak.

(3) Dersom det oppstår en interessekonflikt mellom ulike anmodninger, skal den som driver serviceanlegget forsøke å imøtekomme alle anmodninger i størst mulig grad.

(4) Dersom det ikke finnes noe levedyktig alternativ og det ikke er mulig å imøtekomme alle anmodninger om kapasitet for det aktuelle anlegg på grunnlag av påviste behov, kan jernbaneforetaket eller andre søkere klage til Statens jernbanetilsyn. Tilsynet skal undersøke saken og eventuelt treffe tiltak for å sikre at en hensiktsmessig del av kapasiteten tildeles det aktuelle jernbaneforetaket.

§ 4-4. Tilleggstjenester

(1) Dersom den som driver serviceanlegg tilbyr følgende tjenester, skal tjenestene tilbys på ikke-diskriminerende vilkår til alle jernbaneforetak som anmoder om dem:

- a) kjørestrøm
- b) forvarming av passasjertog
- c) skreddersydde kontrakter om kontroll av transport av farlig gods eller assistanse til drift av spesialtransport.

(2) Avgifter for kjørestrøm skal angis på fakturaene atskilt fra avgiftene for bruk av strømforsyningsutstyr etter § 4-1 bokstav e.

§ 4-5. Ekstratjenester

(1) Jernbaneforetak kan anmode infrastrukturforvalter eller den som driver serviceanlegg om følgende ekstratjenester:

- a) adgang til telekommunikasjonsnett
- b) framskaffelse av tilleggsopplysninger
- c) teknisk kontroll av rullende materiell
- d) billettsalg på stasjoner for passasjerer
- e) omfattende vedlikeholdstjenester som leveres i vedlikeholdsanlegg beregnet for høyhastighetstog eller andre typer rullende materiell som krever særskilte anlegg.

(2) Den som driver serviceanlegget er ikke forpliktet til å tilby disse tjenestene. Dersom den som driver serviceanlegget beslutter å tilby noen av disse tjenester til andre, skal den på anmodning tilby dem på ikke-diskriminerende vilkår til alle jernbaneforetak.

§ 4-6. Serviceanlegg som ikke er i bruk

Dersom et serviceanlegg som nevnt i § 4-2 ikke har vært i bruk i en periode på minimum to år sammenhengende og et jernbaneforetak overfor den som driver serviceanlegget har fremvist interesse på grunnlag av et faktisk behov, skal eieren gjøre det offentlig kjent at hele eller deler av serviceanlegget er tilgjengelig for andres disposisjon, samt på markedsmessige vilkår inngå avtale om utleie eller leasing av anlegget som jernbaneserviceanlegg. Dette gjelder ikke dersom den som driver serviceanlegget kan godtgjøre at alle jernbaneforetak er forhindret fra å bruke anlegget på grunn av en pågående omstillingsprosess.

Kapittel 5. Nettveiledning

§ 5-1. Krav om nettveiledning

(1) Infrastrukturforvalteren skal, etter samråd med de berørte parter, utarbeide en nettveiledning som skal offentliggjøres minst fire måneder innen tidsfristen for søknader om infrastrukturkapasitet. Nettveiledningen skal angi hvilken type jernbaneinfrastruktur som er tilgjengelig for jernbaneforetak, og inneholde informasjon om vilkårene for adgang til den relevante jernbaneinfrastrukturen. Nettveiledningen skal offentliggjøres på minst to offisielle EØS-språk.

(2) Nettveiledningen skal kunne anskaffes mot betaling av en avgift som ikke overstiger utgivelseskostnadene, og skal gjøres gratis tilgjengelig elektronisk på infrastrukturforvalterens nettside. Tilsvarende skal nettveiledningen publiseres på en felles nettportal opprettet innenfor samarbeidet nevnt i § 6-8 og § 8-4. Nettveiledningen skal ajourføres og endres ved behov.

(3) Nettveiledningen skal også inneholde opplysninger om vilkårene for tilgang til alle serviceanlegg som er knyttet til jernbanenettet og for tilbud om tjenester i disse anlegg, eller vise til et nettsted der opplysningene er tilgjengelig elektronisk og gratis.

(4) Den som driver serviceanlegg som ikke kontrolleres av infrastrukturforvalter, skal legge fram opplysninger om vilkårene for tilgang til serviceanlegg og for tilbud om tjenester i disse anlegg, samt nødvendige tekniske opplysninger. Den som driver serviceanlegg skal gi disse opplysningene til infrastrukturforvalteren eller vise til et nettsted der opplysningene er tilgjengelig elektronisk og vederlagsfritt.

§ 5-2. Innhold i nettveiledningen

Nettveiledningen skal inneholde følgende opplysninger:

- a) Et avsnitt som viser hvilken type jernbaneinfrastruktur som står til rådighet for jernbaneforetakene, og vilkårene for å få adgang til denne. Opplysningene i dette avsnittet skal hvert år oppdateres mot eller vise til infrastrukturregisteret nevnt i samtrafikkforskriften § 34.
- b) Et avsnitt om avgiftsprinsipper og takster. Dette skal inneholde hensiktsmessige opplysninger om avgiftsordningen og tilstrekkelig informasjon om pris for tjenestene og andre relevante opplysninger om adgang til tjenestene nevnt i kapittel 4 som ytes av bare en leverandør. Det skal i detalj beskrive de metoder, regler og eventuelt skalaer som brukes for anvendelsen av kapittel 6 med hensyn til både kostnader og avgifter. Det skal inneholde opplysninger om allerede vedtatte eller planlagte avgiftsendringer for de neste fem år, dersom disse opplysninger er tilgjengelige.
- c) Et avsnitt om prinsipper og kriterier for kapasitetsfordeling. Dette skal redegjøre for de generelle kapasitetssegenskaper ved jernbaneinfrastrukturen som er tilgjengelig for jernbaneforetak, og for eventuelle begrensninger når det gjelder bruk av den, herunder forventet behov for kapasitet til vedlikehold. Det skal også inneholde nærmere opplysninger om framgangsmåter og frister i forbindelse med kapasitetsfordelingsprosessen. Det skal inneholde særlige kriterier som anvendes ved nevnte prosess, særlig
 1. framgangsmåtene for inngivelse av søknader om kapasitet til infrastrukturforvalter, herunder krav til innholdet i søknaden, jf. § 8–2
 2. kravene som stilles til søkerne etter § 8–2 tredje ledd
 3. tidsplanen for søke- og fordelingsprosessene og framgangsmåtene som skal følges for å anmode om opplysninger om ruteplanleggingen og framgangsmåtene for planlagt ruteplanlegging og uforutsett vedlikeholdsarbeid
 4. prinsippene for samordningsprosessen og tvisteløsningsordningen som gjøres tilgjengelig som en del av denne prosessen
 5. framgangsmåtene som skal følges og kriteriene som skal anvendes når jernbaneinfrastrukturen er overbelastet
 6. nærmere opplysninger om begrensninger i bruk av jernbaneinfrastruktur
 7. hvordan det skal tas hensyn til tidligere kapasitetsutnyttelsesgrad ved fastsettelse av prioriteringer i fordelingsprosessen.
- d) Den skal redegjøre i detalj for hvilke tiltak som er truffet for å sikre en forsvarlig behandling av godstransport, internasjonale transporttjenester og søknader som behandles ad hoc. Den skal inneholde en modell for søknader om kapasitet. Infrastrukturforvalter skal også offentliggjøre detaljerte opplysninger om framgangsmåtene for fordeling av internasjonale ruteleier.
- e) Et avsnitt med opplysninger om søknad om lisens og sikkerhetssertifikat som nevnt i lisensforskriften, eller med opplysninger om et nettsted der slike opplysninger er gratis tilgjengelig elektronisk.
- f) Et avsnitt med opplysninger om framgangsmåter for tvisteløsning og klager i forbindelse med spørsmål om adgang til jernbaneinfrastruktur og -tjenester og i forbindelse med ytelsesordningen nevnt i § 6–6.
- g) Et avsnitt om opplysninger om adgang til og innkreving av betaling for bruk av serviceanlegg nevnt i kapittel 4.
- h) En avtalemal for inngåelse av rammeavtale mellom en infrastrukturforvalter og en søker i samsvar med kapittel 7.

Kapittel 6. Avgifter for bruk av jernbaneinfrastruktur og tjenester

§ 6–1. Generelt om avgifter og betaling

(1) Infrastrukturforvalter og den som driver serviceanlegg kan kreve inn avgifter og betaling for bruken av henholdsvis jernbaneinfrastrukturen og serviceanlegget for å finansiere sin virksomhet. Infrastrukturforvalter skal fastsette en metode for fordeling av kostnader på de ulike kategorier av tjenester som tilbys jernbaneforetak. Metoden skal oppdateres jevnlig på grunnlag av beste internasjonale praksis.

(2) For at Statens jernbanetilsyn skal kunne utføre sine oppgaver etter kapittel 11 skal infrastrukturforvalter og den som driver serviceanlegg gi Statens jernbanetilsyn alle nødvendige opplysninger om de avgifter og priser som kreves. Infrastrukturforvalter og den som driver serviceanlegg skal kunne godtgjøre overfor jernbaneforetakene at avgiftene og prisene som faktureres dem er i samsvar med forskriften her.

§ 6–2. Infrastrukturavgifter

(1) Infrastrukturforvalter fastsetter og innkrever avgifter for bruk av jernbaneinfrastruktur. Avgiftsordningen skal være basert på de samme prinsippene over hele jernbanenettet. Avgiftsordningen skal fremgå av nettveiledningen.

(2) Infrastrukturforvalter skal anvende avgiftsordningen på en ikke-diskriminerende måte. Infrastrukturforvalters gjennomsnittlige og marginale avgifter for tilsvarende bruk av deres jernbaneinfrastruktur skal være sammenlignbare. Det skal innkreves like avgifter for sammenlignbare tjenester innenfor samme markedssegment.

(3) Avgiftene for bruk av tjenester nevnt i § 4–1 og for tilgang til jernbaneinfrastruktur som knytter sammen serviceanlegg, skal fastsettes til kostnaden som oppstår som en direkte følge av den enkelte togtjenesten. Avgiftene kan endres som angitt i fjerde og femte ledd og § 6–3.

(4) Infrastrukturavgiftene kan omfatte en avgift som gjenspeiler kapasitetsmangelen i en identifiserbar del av jernbanenettet i perioder med overbelastning.

(5) Infrastrukturavgiftene kan ta hensyn til miljøkostnadene som følger av å kjøre toget, og fremme ettermontering av bremseteknologi med lavere støynivå på jernbanevogner. Dersom slike avgiftsendringer fører til en økning i infrastrukturforvalterens samlede inntekter, kan de bare ilegges hvis tilsvarende avgifter samtidig ilegges godstransport på vei.

(6) For å unngå uønskede uforholdsmessige svingninger kan avgiftene i tredje til femte ledd beregnes som gjennomsnitt på grunnlag av en rimelig spredning av togtrafikk og tider. Den relative størrelsen på infrastrukturavgiftene skal likevel beregnes ut fra de kostnadene som kan tilskrives transporttjenestene.

(7) For bestemte investeringsprosjekter kan infrastrukturforvalter, etter fremlegg for departementet, fastsette høyere avgifter på grunnlag av den langsiktige kostnaden ved slike prosjekter, dersom avgiftene øker produktiviteten og/eller effektiviteten og prosjektet ellers ikke kan iverksettes. En slik avgiftsordning kan også omfatte avtaler om deling av risikoen knyttet til nye investeringer.

(8) Infrastrukturavgifter kan differensieres for å stimulere til å utstyre togene med ETCS som oppfyller kravene til baseline 2.3.0.d eller nyere som spesifisert i TSI-styring, kontroll og signal. En slik differensiering skal ikke føre til at det samlet sett blir noen endring i infrastrukturforvalters inntekter.

(9) Det kan innkreves avgifter for kapasitet som brukes til vedlikehold av infrastruktur. Slike avgifter skal ikke overstige nettoinnteksttap som følge av vedlikeholdet.

§ 6–3. Påslag på infrastrukturavgifter

(1) Departementet kan fastsette påslag på infrastrukturavgifter for å oppnå full dekning for infrastrukturforvalters kostnader. Påslag kan bare fastsettes hvis markedet tåler det. Fastsettelse av påslag må sikre optimal konkurranseevne for jernbanens markedssegmenter. Jernbaneforetakenes egne produktivitetsøkninger skal holdes utenfor.

(2) Avgiftsnivået skal ikke være så høyt at et markedssegment som ellers kan betale avgifter fastsatt etter § 6–2 tredje ledd, hindres i å bruke den aktuelle jernbaneinfrastrukturen.

(3) Før påslag på infrastrukturavgifter fastsettes, skal infrastrukturforvalter analysere hvilke markedssegmenter de er relevante for. Denne analysen må minst omfatte godstransport, persontransport som er omfattet av en offentlig tjenesteytelse og annen persontransport, men markedssegmentene kan deles opp ytterligere ut fra hvilke varer eller passasjerer som transporteres. Markedssegmentene skal analyseres ut fra minst følgende par:

- a) persontransport og godstransport
- b) tog som transporterer farlig gods og andre godstog
- c) innenlands trafikk og internasjonal trafikk
- d) kombinert transport og direktetog
- e) persontransport i byer eller regioner og persontransport mellom byer
- f) blokktoget og tog hvor vogner lastes eller losses enkeltvis
- g) regelmessig og sporadisk togtrafikk.

(4) Listen over relevante markedssegmenter skal fremgå av nettveiledningen. Listen må revurderes minst hvert femte år. Statens jernbanetilsyn fører tilsyn med listen i samsvar med kapittel 11.

(5) Infrastrukturforvalter skal også definere markedssegmenter som for tiden er inaktive, men der jernbaneforetak kan starte opp tjenester i avgiftsordningens gyldighetsperiode. Disse markedssegmentene skal ikke ilegges påslag på infrastrukturavgiftene.

(6) Dersom en infrastrukturforvalter har til hensikt å endre de grunnleggende elementene i påslagene på infrastrukturavgiftene, skal endringene offentliggjøres senest tre måneder før fristen for offentliggjøringen av nettveiledningen.

§ 6–4. Rabatter

(1) Infrastrukturforvalter kan gi rabatt etter annet og tredje ledd på avgifter som innkreves for en bestemt del av jernbaneinfrastrukturen. Rabattordningene må være like for tilsvarende tjenester, og rabatter må gis på like vilkår til alle jernbaneforetak.

(2) Det kan gis tidsbegrensede rabatter for bestemte trafikkstrømmer for å fremme utviklingen av nye jernbanetjenester eller oppmuntre til bruk av jernbanestrekninger som i vesentlig grad er underutnyttet.

(3) Øvrige rabatter skal begrenses til infrastrukturforvalters faktiske besparelser i administrative kostnader. Det kan ikke tas hensyn til kostnadsbesparelser som allerede er medregnet i avgiften.

§ 6–5. Kompensasjonsordning

(1) Departementet kan innføre en tidsbegrenset ordning som kompenserer for bruk av jernbaneinfrastruktur. Slik kompensasjon kan gis når det kan vises at ubetalte miljø-, ulykkes- og infrastrukturkostnader til konkurrerende transportformer overstiger de tilsvarende kostnadene ved jernbanetransport.

(2) Dersom et jernbaneforetak som blir kompensert har en enerett, skal kompensasjonen medføre tilsvarende fordeler for brukerne.

(3) Beregningen og beregningsmetoden skal offentliggjøres slik at det er mulig å etterprøve vilkåret i første ledd annet punktum, og sikre at ordningen anvendes på en ikke-diskriminerende måte overfor jernbaneforetak.

§ 6–6. Ytelsesordning

(1) Det skal etableres en ytelsesordning for hele jernbanenettet som en del av avgiftsordningen. Ytelsesordningen skal oppmuntre jernbaneforetakene og infrastrukturforvalter til å redusere forstyrrelsene på jernbanenettet til et

minimum og forbedre jernbanenettets ytelse. Ordningen kan omfatte økonomiske reaksjoner for forstyrrelser i driften, kompensasjon til foretak som påføres tap som følge av forstyrrelser, og bonuser som belønner ytelse som overstiger det planlagte.

(2) Infrastrukturforvalter og søker skal avtale et ytelsesnivå. Ytelsesnivået må ikke bringe en tjenestes økonomiske levedyktighet i fare. De viktigste parameterne for ytelsesordningen skal være verdien av forsinkelser både med hensyn til individuelle togavganger og alle togavganger hos et jernbaneforetak i en gitt periode.

(3) Ruteplanen skal anvendes som grunnlag for beregning av forsinkelser. Den må normalt være meldt til jernbaneforetakene fra infrastrukturforvalter minst fem dager før togets avgang.

(4) Alle forsinkelser skal tilskrives en av kategoriene nevnt i vedlegg II.

(5) Når det er mulig, skal forsinkelsene tilskrives én enkelt organisasjon både når det gjelder ansvaret for å ha forårsaket forstyrrelsen og muligheten for å gjenopprette normale trafikkforhold.

(6) Ved beregning av betalinger skal det tas hensyn til gjennomsnittlig forsinkelse for togtrafikk som er underlagt samme punktlighetskrav.

(7) Infrastrukturforvalter skal så snart som mulig underrette jernbaneforetakene om beregningen av skyldige beløp etter ytelsesordningen. Denne beregningen skal omfatte alle forsinkede togavganger i løpet av et tidsrom på høyst en måned.

(8) Med forbehold for gjeldende klageordninger og bestemmelsene i § 11–2 skal det ved tvist om ytelsesordningen opprettes en tvisteløsningsordning slik at det blir mulig å avgjøre slike tvister raskt. Denne tvisteløsningsordningen skal være upartisk for de berørte partene. Hvis denne ordningen benyttes, skal det treffes en beslutning innen en frist på ti virkedager.

(9) En gang i året skal infrastrukturforvalter offentliggjøre årlig gjennomsnittlig ytelsesnivå som jernbaneforetakene har oppnådd på grunnlag av de viktigste avtalte parametere i ytelsesordningen.

§ 6–7. Reservasjonsavgifter

(1) Infrastrukturforvalter kan kreve en avgift for kapasitet som er tildelt, men ikke brukes. Søker eller jernbaneforetaket utpekt i samsvar med § 8–2 første ledd annet punktum skal betale avgiften.

(2) Denne avgiften skal oppmuntre til effektiv utnyttelse av kapasiteten. Innkreving av en slik avgift er obligatorisk når søkere som har fått tildelt et ruteleie, gjentatte ganger unnlater å benytte tildelte leie eller deler av dem. Infrastrukturforvalter skal til enhver tid kunne opplyse berørte parter om hvilken infrastrukturkapasitet som allerede er tildelt.

(3) Infrastrukturforvalter skal offentliggjøre kriteriene for fastsettelse av denne avgiften i nettveiledningen.

§ 6–8. Samarbeid om avgiftsordninger for flere enn ett jernbanenett

(1) Infrastrukturforvalter skal samarbeide med andre infrastrukturforvaltere med sikte på å etablere effektive avgiftsordninger og koordinere innkrevingen, og for å innkreve avgifter for tjenester som går over flere jernbanenett.

(2) Infrastrukturforvalterne skal særlig ha som mål å sikre optimal konkurranseevne for internasjonale jernbanetjenester og effektiv bruk av jernbanenettene. For dette formål skal de fastsette hensiktsmessige fremgangsmåter i samsvar med reglene i denne forskrift.

(3) Infrastrukturforvalterne skal samarbeide med sikte på effektiv anvendelse av påslag på infrastrukturavgifter og ytelsesordninger for trafikk som går over flere jernbanenett.

§ 6–9. Avgifter for jernbanerelaterte tjenester mv.

(1) Den som driver anlegg som tilbyr tjenester nevnt i § 4–2, § 4–4 og § 4–5, skal gi infrastrukturforvalter opplysninger om de avgifter som skal medtas i nettveiledningen, eller angi et nettsted der slike opplysninger er gjort gratis tilgjengelig.

(2) Avgiften som pålegges for sportilgang i serviceanlegg som nevnt i § 4–2 og for å utføre tjenester i slike anlegg, skal ikke overstige kostnaden ved å yte dem, med tillegg av en rimelig fortjeneste.

(3) Dersom tjenestene som nevnt i § 4–4 og § 4–5 kun tilbys av én leverandør, skal avgiften for tjenestene ikke overstige kostnaden ved å yte dem, med tillegg av en rimelig fortjeneste.

Kapittel 7. Rammeavtaler

§ 7–1. Rammeavtaler

(1) Infrastrukturforvalter og en søker kan inngå en rammeavtale om bruk av infrastrukturkapasitet for et lengre tidsrom enn en ruteplanperiode. I rammeavtalen skal egenskapene ved den infrastrukturkapasitet som en søker har anmodet om og blir tilbudt spesifiseres. Rammeavtalen skal ikke i detalj spesifisere et ruteleie, men være utformet på en slik måte at søkerens legitime forretningsmessige behov ivaretas.

(2) Infrastrukturforvalter skal senest fire uker etter avtaleinngåelse melde inn nye og reviderte rammeavtaler til Statens jernbanetilsyn.

(3) Alle berørte parter skal få innsyn det generelle innholdet i hver rammeavtale, unntatt forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn til den som opplysningen angår.

§ 7–2. Rammeavtalens innhold

(1) Rammeavtaler skal ikke utformes på en måte som utelukker andre søkere eller tjenester fra å bruke den relevante jernbaneinfrastrukturen.

(2) Rammeavtaler skal kunne endres eller begrenses for å gjøre det mulig å utnytte jernbaneinfrastrukturen på en bedre måte.

(3) Rammeavtaler kan inneholde bestemmelser om sanksjoner dersom det blir nødvendig med endringer eller opphør av avtalen.

§ 7-3. Rammeavtalers varighet

(1) Rammeavtaler skal normalt gjelde for en periode på fem år og kan fornyes for perioder som tilsvarer den opprinnelige varigheten. Infrastrukturforvalter kan i særlige tilfeller godta en kortere eller lengre periode. Enhver periode på mer enn fem år skal være begrunnet ved at det foreligger en forretningsavtale, særlige investeringer eller risikoer.

(2) For tjenester som benytter jernbaneinfrastruktur til spesielle formål som nevnt i § 8-8 og som krever omfattende og langsiktige investeringer kan rammeavtaler inngås for en periode på 15 år. Søkeren skal i tilstrekkelig grad dokumentere investeringene.

(3) Rammeavtaler kan bare inngås for en periode på mer enn 15 år i ekstraordinære tilfeller, særlig i forbindelse med omfattende og langsiktige investeringer, og særlig dersom investeringene er knyttet til avtalemessige forpliktelser, herunder en flerårig amortiseringsplan. I slike ekstraordinære tilfeller kan rammeavtalen angi i detalj egenskapene ved den infrastrukturkapasitet som skal stilles til rådighet for søkeren i rammeavtalens løpetid. Slike egenskaper kan blant annet omfatte hyppighet, omfang og kvalitet på ruteleiene. Infrastrukturforvalter kan begrense den reserverte kapasiteten dersom det i en periode på minst én måned er brukt mindre enn terskelverdien, jf. § 10-2.

Kapittel 8. Fordeling av infrastrukturkapasitet

§ 8-1. Rett til kapasitet mv.

(1) Infrastrukturforvalteren skal fordele infrastrukturkapasitet. Infrastrukturkapasitet fordeles ved tildeling av ruteleier. Ruteleier kan tildeles søkere for et tidsrom som tilsvarer høyst én ruteplanperiode. Infrastrukturforvalter skal sikre at infrastrukturkapasiteten fordeles på en rettferdig og ikke-diskriminerende måte, og i samsvar med EØS-retten.

(2) Tildelt kapasitet kan ikke overdras til andre eller en annen type transporttjeneste. Enhver handel med infrastrukturkapasitet er forbudt, og fører til utelukkelse fra ytterligere kapasitetsfordeling i innværende eller neste ruteplanperiode. Når et jernbaneforetak utfører en transporttjeneste på vegne av en søker som ikke er et jernbaneforetak, skal dette ikke anses som en overdragelse.

§ 8-2. Søknad

(1) Søknad om infrastrukturkapasitet sendes til infrastrukturforvalteren. For å benytte slik infrastrukturkapasitet skal søkerne utpeke et jernbaneforetak som skal inngå avtale med infrastrukturforvalter i samsvar med § 10-1.

(2) Søknader om infrastrukturkapasitet for å utføre planlagt vedlikehold skal inngis under ruteplanleggingen. Infrastrukturforvalteren skal ved fordeling av infrastrukturkapasitet til nødvendig planlagt vedlikehold så langt det er mulig redusere innvirkningen overfor andre søkere.

(3) Infrastrukturforvalteren fastsetter i nettveiledningen nærmere krav til søknadene etter første og annet ledd.

(4) En søker som er part i en rammeavtale skal søke i samsvar med avtalens bestemmelser.

§ 8-3. Søknader som gjelder kapasitet på flere enn ett jernbanenett

(1) Søkere kan søke om infrastrukturkapasitet som går over flere enn ett jernbanenett ved å inngi en søknad til en av de berørte infrastrukturforvalterne. Denne infrastrukturforvalteren kan deretter på søkerens vegne søke om kapasitet hos de andre berørte infrastrukturforvalterne.

(2) Infrastrukturforvaltere skal sørge for at søkere som ønsker infrastrukturkapasitet som går over flere enn ett jernbanenett kan søke direkte til eventuelle felles organ som infrastrukturforvalterne har opprettet for dette formålet. Dette krav berører ikke Rådsforordning (EU) nr. 913/2010 om et europeisk jernbanenett for konkurransedyktig godstransport.

§ 8-4. Kapasitetsfordeling over flere jernbanenett

Infrastrukturforvalter skal samarbeide med andre infrastrukturforvaltere for på en effektiv måte å kunne skaffe til veie og fordele infrastrukturkapasitet som går over flere enn ett jernbanenett i EØS-området. Dette samarbeidet gjelder også inngåelse av rammeavtaler etter § 7-1. Infrastrukturforvalter skal, i samsvar med forskriften her, fastsette egnede framgangsmåter for å oppnå dette. Ruteleier som går over flere enn ett jernbanenett skal organiseres i samsvar med disse framgangsmåtene.

§ 8-5. Tidsplan for fordelingsprosessen

(1) Ruteplanen skal fastsettes en gang hvert kalenderår.

(2) Overgangen til ny ruteplan skal finne sted ved midnatt den andre lørdag i desember. Dersom en overgang eller justering gjennomføres etter vinteren, særlig for å ta hensyn til eventuelle endringer i ruteplaner for regional passasjertrafikk, skal dette skje ved midnatt den andre lørdag i juni, og ved behov på andre tidspunkter mellom disse datoene. Infrastrukturforvalterne kan bli enige om andre datoer, og de skal i så fall underrette EFTAs overvåkningsorgan om dette dersom internasjonal trafikk kan bli berørt.

(3) Siste frist for inngivelse av søknader om kapasitet som skal innarbeides i ruteplanen, skal ikke være tidligere enn 12 måneder før ruteplanen trer i kraft.

(4) Senest 11 måneder før ruteplanen trer i kraft, skal infrastrukturforvalterne sikre at foreløpige ruteleier for internasjonal trafikk er opprettet i samarbeid med andre relevante infrastrukturforvaltere. Infrastrukturforvalterne skal sikre at disse så langt som mulig respekteres videre i prosessen.

(5) Senest fire måneder etter fristen for inngivelse av søknader fra søkerne, skal infrastrukturforvalteren utarbeide et utkast til ruteplan.

§ 8-6. Behandling av søknader

(1) Infrastrukturforvalter skal så langt som mulig imøtekomme alle søknader om infrastrukturkapasitet, herunder søknader om ruteleier som går over flere enn ett jernbanenett, og skal så langt som mulig ta hensyn til alle forhold søkerne kan bli stilt overfor, herunder de økonomiske konsekvenser for virksomheten deres.

(2) Infrastrukturforvalter kan prioritere visse tjenester i forbindelse med ruteplan- og samordningsprosessen, men bare i de tilfeller som nevnt i § 8-8 og § 9-5.

(3) Infrastrukturforvalteren skal rådføre seg om utkastet til ruteplanen med alle som har søkt om infrastrukturkapasitet og gi dem en tidsfrist på minst en måned for å fremsette sine synspunkter. Tilsvarende gjelder også for andre som ønsker muligheten til å kommentere hvordan ruteplanen kan påvirke deres mulighet til å anskaffe jernbanetjenester i ruteplanperioden.

(4) Infrastrukturforvalter skal treffe nødvendige tiltak for å løse eventuelle problemer som påpekes.

§ 8-7. Ad hoc-søknader

(1) Infrastrukturforvalteren skal besvare ad hoc-søknader om individuelle ruteleier så snart som mulig, og senest innen fem virkedager. Opplysninger om ledig og tilgjengelig kapasitet skal gjøres tilgjengelig for alle søkere som ønsker å bruke denne kapasiteten.

(2) Infrastrukturforvalter skal om nødvendig foreta en vurdering av behovet for reservekapasitet som skal være tilgjengelig innenfor rammen av den endelige ruteplanen, slik at de kan svare hurtig på forventede ad hoc-søknader om kapasitet. Dette gjelder også i tilfeller av overbelastet infrastruktur.

§ 8-8. Jernbaneinfrastruktur til spesielle formål

(1) Infrastrukturkapasitet skal anses som tilgjengelig for bruk for alle typer transporttjenester som har de nødvendige egenskaper for å kunne utnytte det aktuelle ruteleiet.

(2) Der det finnes egnede alternative ruter kan infrastrukturforvalteren, etter samråd med berørte parter, reservere jernbaneinfrastruktur til bruk for bestemte typer trafikk. Slik reservasjon skal ikke være til hinder for at den aktuelle jernbaneinfrastrukturen kan utnyttes av andre typer trafikk dersom det finnes tilgjengelig kapasitet. Opplysninger om reservert jernbaneinfrastruktur skal fremgå av nettveiledningen.

Kapittel 9. Interessekonflikter og overbelastet infrastruktur

§ 9-1. Samordning

(1) Dersom det oppstår interessekonflikter under ruteplanleggingen omhandlet i § 8-6 skal infrastrukturforvalteren gjennom en samordning av alle søknadene forsøke å tilgodese alle søknader så langt det er mulig.

(2) Infrastrukturforvalteren har innenfor rimelige grenser rett til å foreslå infrastrukturkapasitet som er forskjellig fra den det ble søkt om.

(3) Infrastrukturforvalteren skal tilstrebe å finne en løsning på eventuelle konflikter gjennom samråd med de berørte søkerne. Dette samråd skal bygge på at følgende opplysninger vederlagsfritt er lagt fram skriftlig eller elektronisk:

- a) ruteleier som alle andre søkere har inngitt søknad om, på samme strekning
- b) ruteleier som er foreløpig tildelt alle andre søkere på samme strekning
- c) alternative ruteleier som er foreslått for de relevante linjer i samsvar med annet ledd
- d) fullstendige opplysninger om de kriteriene som anvendes i kapasitetsfordelingsprosessen.

(4) I henhold til forvaltningslovens regler om taushetsplikt skal nevnte opplysninger legges fram på en slik måte at andre søkeres identitet ikke avsløres, med mindre de berørte søkere har gitt sitt samtykke til slik avsløring.

(5) Prinsippene for samordningen skal fastsettes av infrastrukturforvalteren, og skal fremgå av nettveiledningen. Prinsippene skal særlig gjenspeile vanskelighetene ved å organisere internasjonale ruteleier og hvilke konsekvenser endringer kan få for andre infrastrukturforvaltere.

§ 9-2. Tvisteløsningsordning

Uavhengig av § 11-2 skal infrastrukturforvalter opprette en ordning for å finne en hurtig løsning på tvister som oppstår i forbindelse med fordeling av infrastrukturkapasitet. Ordningen skal fremgå av nettveiledningen. Når tvisteløsningsordningen brukes skal det treffes en endelig beslutning innen 10 virkedager.

§ 9-3. Overbelastet infrastruktur

(1) Dersom det etter samordning av søknadene om ruteleier og etter samråd med søkerne ikke er mulig å imøtekomme alle søknader om infrastrukturkapasitet i tilstrekkelig omfang, skal infrastrukturforvalteren umiddelbart erklære den berørte jernbaneinfrastrukturen som overbelastet. Det samme gjelder for jernbaneinfrastruktur der det kan forventes kapasitetsmangel i nær framtid.

(2) For jernbaneinfrastruktur som er blitt erklært overbelastet, skal infrastrukturforvalteren foreta en kapasitetsanalyse i henhold til § 9–6, med mindre en kapasitetsforbedringsplan i henhold til § 9–7 allerede er under gjennomføring.

§ 9–4. Tidligere utnyttelse av ruteleier

Det skal fremgå av nettveiledningen hvilke betingelser infrastrukturforvalter stiller for å ta hensyn til tidligere utnyttelsesgrad når det foretas en prioritering under fordelingsprosessen.

§ 9–5. Prioriteringskriterier

(1) Hvis avgifter i henhold til § 6–2 fjerde ledd ikke har blitt innkrevd eller ikke har gitt et tilfredsstillende resultat, og jernbaneinfrastrukturen er blitt erklært overbelastet, skal infrastrukturforvalter prioritere følgende tjenester ved fordeling av infrastrukturkapasitet i synkende rekkefølge:

- 1) tjenester som inngår i kontrakt med staten om offentlig tjenesteyting
- 2) nasjonal og internasjonal godstransport
- 3) bestemte typer trafikk på strekninger som nevnt i § 8–8 annet ledd
- 4) persontransport for øvrig.

(2) Hvis det er søkt om flere ruteleier enn det er kapasitet til, kan infrastrukturforvalter likevel tildele ruteleier etter en annen rekkefølge enn etter første ledd hvis transporttjenesten har vesentlig større betydning for samfunnet enn andre tjenester som derved utelukkes. Det skal også tas hensyn til virkningene av en slik utelukkelse i andre EØS-stater.

(3) Metode og kriterier som skal benyttes ved prioritering av overbelastet infrastruktur skal fremgå av nettveiledningen.

§ 9–6. Kapasitetsanalyse

(1) Infrastrukturforvalter skal innen seks måneder fra det tidspunkt jernbaneinfrastrukturen er erklært overbelastet utføre en kapasitetsanalyse. Kapasitetsanalysen skal avklare årsakene til overbelastningen og angi hvilke tiltak som kan treffes på kort og mellomlang sikt for å redusere overbelastningen.

(2) Kapasitetsanalysen skal omfatte jernbaneinfrastrukturen, driftsprosedurene, arten av de ulike transporttjenester på jernbaneinfrastrukturen, samt virkningen av alle disse faktorene på infrastrukturkapasiteten. Tiltakene som skal iverksettes omfatter særlig om trafikken kan kjøres på en annen strekning, endring av ruteplanen, hastighetsendringer og forbedringer av jernbaneinfrastrukturen.

§ 9–7. Kapasitetsforbedringsplan

(1) Innen seks måneder etter at kapasitetsanalysen er avsluttet, skal infrastrukturforvalteren ha utarbeidet en kapasitetsforbedringsplan.

(2) En kapasitetsforbedringsplan skal utarbeides etter samråd med brukerne av den aktuelle overbelastede jernbaneinfrastrukturen. Den skal angi:

- a) årsakene til overbelastningen
- b) den sannsynlige framtidige trafikkutvikling
- c) begrensninger på infrastrukturutviklingen
- d) muligheter for og kostnader ved å forbedre kapasiteten, herunder sannsynlige endringer av infrastrukturavgifter.

(3) Kapasitetsforbedringsplanen skal også, på grunnlag av en nytte- og kostnadsanalyse av de mulige tiltakene som angis, fastlegge hvilke tiltak som skal treffes for å forbedre infrastrukturkapasiteten, herunder en tidsplan for gjennomføring av tiltakene.

(4) Infrastrukturforvalter skal slutte å innkreve avgifter på den aktuelle jernbaneinfrastrukturen i henhold til § 6–2 fjerde ledd når den ikke framlegger en kapasitetsforbedringsplan innen fristen eller ikke gjør framskritt med handlingsplanen som angis i kapasitetsforbedringsplanen.

(5) Etter godkjenning fra Statens jernbanetilsyn kan likevel infrastrukturforvalter fortsette å innkreve disse avgiftene dersom kapasitetsforbedringsplanen ikke kan gjennomføres av årsaker utenfor infrastrukturforvalters kontroll eller de tilgjengelige mulighetene ikke er økonomisk eller finansielt levedyktige.

Kapittel 10. Tildelt infrastrukturkapasitet

§ 10–1. Avtaler med infrastrukturforvalteren

Ethvert jernbaneforetak som yter jernbanetransporttjenester skal inngå de nødvendige administrative, tekniske og finansielle avtaler med infrastrukturforvalteren for den jernbaneinfrastruktur som benyttes, herunder avtale som gir infrastrukturforvalteren nødvendige trafikkdata for å kunne ivareta sine oppgaver som planlegger og forvalter av jernbaneinfrastrukturen. Vilkårene i disse avtalene skal sikre åpenhet og ikke-diskriminering og være i overensstemmelse med forskriften her.

§ 10–2. Ruteleier som ikke brukes

Særlig for overbelastet infrastruktur skal infrastrukturforvalter kreve at det gis avkall på et ruteleie som i løpet av et tidsrom på minst en måned er benyttet mindre enn en terskelverdi. Dette gjelder ikke ved ikke-økonomiske årsaker utenfor jernbaneforetakets kontroll. Terskelverdien fastsettes i nettveiledningen.

§ 10–3. Kapasitet til ikke-planlagt vedlikehold

Infrastrukturforvalter skal så snart som mulig underrette de berørte parter om at infrastrukturkapasiteten ikke er tilgjengelig på grunn av ikke-planlagt vedlikehold.

§ 10–4. Særlige tiltak i tilfelle forstyrrelser

(1) Dersom det oppstår forstyrrelser i togtrafikken på grunn av tekniske feil eller ulykker skal infrastrukturforvalteren treffe alle nødvendige tiltak for å gjenopprette den normale situasjonen. Med henblikk på dette skal infrastrukturforvalter i beredskapsplanen ha en liste over ulike offentlige organer og andre berørte som skal underrettes ved ulykker og hendelser eller alvorlige forstyrrelser av togtrafikken, jf. sikkerhetsstyringsforskriften og varslings- og rapporteringsforskriften.

(2) I en nødssituasjon og når det er absolutt nødvendig på grunn av en driftsstans som gjør jernbaneinfrastrukturen midlertidig ubrukelig, kan de tildelte ruteleier trekkes tilbake uten forvarsel for den tid det tar å reparere systemet.

(3) I en nødssituasjon eller når det er nødvendig på grunn av driftsstans kan infrastrukturforvalter forlange at jernbaneforetakene stiller til rådighet de ressurser som den anser som mest hensiktsmessig for å normalisere situasjonen så raskt som mulig.

Kapittel 11. Markedsovervåking

§ 11–1. Markedsovervåkningsorganets oppgaver og myndighet

(1) Statens jernbanetilsyn skal arbeide for et effektivt jernbanemarked med sunn konkurranse og likeverdige vilkår. Statens jernbanetilsyn overvåker konkurransesituasjonen på markedene for jernbanetjenester, og skal særlig kontrollere forhold angitt i § 11–2 første ledd bokstav a til g på eget initiativ med det formål å unngå forskjellsbehandling av søkerne. Tilsynet skal særlig kontrollere om nettveiledningen inneholder diskriminerende vilkår eller gir infrastrukturforvalter mulighet til å utøve skjønn som vil kunne diskriminere søkere.

(2) Statens jernbanetilsyn skal sørge for at det utvikles en ramme for utveksling av opplysninger og samarbeid mellom markedsovervåkningsorganet, sikkerhetsmyndighet og lisensutstedende myndighet, for å motvirke negative virkninger for konkurransen eller sikkerheten på jernbanemarkedet.

(3) Markedsovervåkningsorganet kan gi anbefalinger til sikkerhetsmyndigheten og lisensutstedende myndighet om spørsmål som kan påvirke konkurransen på jernbanemarkedet. Tilsvarende kan sikkerhetsmyndigheten gi markedsovervåkningsorganet og lisensutstedende myndighet anbefalinger i spørsmål som kan påvirke sikkerheten. Den relevante myndighet skal undersøke alle slike anbefalinger før den treffer sine beslutninger. Dersom det besluttes å ikke følge anbefalinger gitt etter denne bestemmelsen, skal beslutningen grunngis.

(4) Statens jernbanetilsyn skal påse at avgifter som er fastsatt av infrastrukturforvalter er ikke-diskriminerende og i samsvar med kapittel 6. Forhandlinger mellom søkere og en infrastrukturforvalter om nivået på infrastrukturavgiftene er bare tillatt dersom de gjennomføres under tilsyn av Statens jernbanetilsyn. Tilsynet skal gripe inn dersom forhandlingene kan tenkes å være i strid med kapittel 6.

(5) Statens jernbanetilsyn skal minst hvert annet år rådføre seg med representanter for brukerne av godstransport- og persontransporttjenestene for å ta hensyn til deres synspunkter på jernbanemarkedet.

(6) Statens jernbanetilsyn kan kreve relevante opplysninger fra infrastrukturforvalter, søkerne og alle berørte parter, jf. jernbaneloven § 11. Opplysningene skal legges fram innen en rimelig frist som tilsynet fastsetter. Fristen kan ikke være lengre enn en måned, med mindre tilsynet under ekstraordinære omstendigheter samtykker og gir en forlenget frist som ikke kan overstige 2 uker.

(7) Statens jernbanetilsyn skal ved behov treffe beslutning om hensiktsmessige tiltak for å motvirke diskriminering mellom søkere, skadelig konkurransevridning og alle andre former for uønskede situasjoner i markedene for jernbanetjenester. Dette gjelder også forholdene nevnt i § 11–2 første ledd.

(8) Statens jernbanetilsyn skal publisere sine avgjørelser.

§ 11–2. Klage

(1) En søker som mener å ha blitt urettferdig behandlet, utsatt for forskjellsbehandling eller fått sine interesser krenket på annen måte, kan klage til Statens jernbanetilsyn. Dette gjelder særlig beslutninger som er truffet av infrastrukturforvalter, jernbaneforetak eller den som driver serviceanlegg når det gjelder

- a) utkast til og endelig versjon av nettveiledningen
- b) kriterier som er fastsatt i nettveiledningen
- c) fordelingsprosessen og resultatet av denne
- d) avgiftsordningen
- e) nivået på eller strukturen til infrastrukturavgifter som søkeren må eller kan komme til å måtte betale
- f) ordninger for tilgang i samsvar med § 2–1, § 2–5 og § 2–6
- g) tilgang til tjenester, innkreving av avgifter og betaling for tjenester i samsvar med § 12–2 og kapittel 4
- h) inngåtte rammeavtaler.

(2) Statens jernbanetilsyn skal ved behov innhente relevante opplysninger og ta initiativ til høring av alle berørte parter innen en måned etter å ha mottatt klagen. Tilsynet skal ta stilling til klagen og om nødvendig treffe tiltak for å avhjelpe situasjonen. Tilsynet skal innen en forhåndsbestemt rimelig frist, og i alle tilfeller innen seks uker etter å ha mottatt alle relevante opplysninger, underrette de berørte parter om sin avgjørelse av klagen. Avgjørelsen skal være begrunnet.

(3) I tilfelle av en klage på et avslag på en søknad om infrastrukturkapasitet eller på vilkårene for et tilbud om kapasitet, skal tilsynet enten bekrefte at endring av infrastrukturforvalters beslutning ikke er nødvendig eller kreve en endring av den beslutningen etter nærmere retningslinjer.

§ 11–3. Kontroll med regnskaper

Statens jernbanetilsyn kan utføre revisjoner og ta initiativ til eksterne revisjoner hos infrastrukturforvalter, den som driver serviceanlegg og jernbaneforetak for å kontrollere at de overholder bestemmelsene i § 3–4. Statens jernbanetilsyn har rett til å kreve utlevert alle relevante opplysninger til dette formålet på et nødvendig og forholdsmessig detaljnivå. Disse opplysningene kan brukes til å rapportere til vedkommende myndighet om ulovlig statsstøtte.

§ 11–4. Opplysninger som kan kreves lagt frem ved kontroll med regnskaper

Når Statens jernbanetilsyn utfører revisjoner etter § 11–3, kan de særlig kreve at infrastrukturforvalter, jernbaneforetak, den som driver serviceanlegg eller eieren av serviceanlegg legger frem opplysninger om følgende:

- a) Atskilte regnskaper
 1. atskilte resultatregnskaper og balanser for godstrafikk, passasjertrafikk og infrastrukturforvaltning
 2. detaljerte opplysninger om individuelle kilder og anvendelse av offentlige midler og andre former for kompensasjon på en åpen og detaljert måte, herunder en detaljert gjennomgang av virksomhetenes kontantstrømmer slik at det kan fastslås hvordan disse offentlige midler og andre former for kompensasjon er blitt anvendt
 3. kostnads- og inntektskategorier som gjør det mulig å fastslå hvorvidt det har forekommet ulovlig kryssubsidiering mellom aktivitetene nevnt i nr. 1
 4. hvilken metode som er benyttet til å fordele kostnader på de ulike aktivitetene
 5. i tilfelle den regulerte virksomheten utgjør en del av en konsernstruktur, fullstendige opplysninger om betalinger mellom selskapene i konsernet.
- b) Avgifter for adgang til jernbanespor
 1. ulike kostnadskategorier og særlig tilstrekkelige opplysninger om marginale/direkte kostnader i forbindelse med ulike tjenester eller tjenestegrupper
 2. tilstrekkelige opplysninger til at de individuelle avgifter som er betalt for tjenester (eller tjenestegrupper), kan overvåkes. Statens jernbanetilsyn kan også kreve at disse opplysninger inneholder data om omfanget av individuelle tjenester, prisene for individuelle tjenester og samlede inntekter for individuelle tjenester som interne og eksterne kunder har betalt for
 3. kostnader og inntekter for individuelle tjenester (eller tjenestegrupper) til å identifisere potensielt konkurransevridende prisfastsettelse (kryssubsidiering, aggressiv prising og overprising). Statens jernbanetilsyn kan kreve bruk av en relevant metode for kostnadsfordeling til dette formålet.
- c) Opplysninger om finansielle resultater
 1. redegjørelse for finansielle resultater
 2. et kortfattet kostnadsregnskap
 3. regnskap over vedlikeholdsutgifter
 4. regnskap over driftsutgifter
 5. resultatregnskap
 6. ledsagende noter som ved behov utdyper og redegjør for opplysningene i nr. 1 til 5.

§ 11–5. Samarbeid mellom markedsovervåkningsorganene

(1) Statens jernbanetilsyn skal utveksle opplysninger om sitt arbeid og om sine prinsipper og praksis for beslutningstaking med andre markedsovervåkningsorganer i EØS. Statens jernbanetilsyn skal samarbeide med andre markedsovervåkningsorganer med henblikk på å samordne beslutningstakingen i hele EØS, herunder bistå med å overvåke markeder, behandle klager eller foreta undersøkelser. Statens jernbanetilsyn skal bidra med å utarbeide felles prinsipper og praksis for markedsovervåkningsorganene i EØS på de områdene som er regulert av denne forskriften.

(2) Statens jernbanetilsyn skal rådføre seg med markedsovervåkningsorgan i berørte EØS-land i forbindelse med klager eller undersøkelser på eget initiativ om spørsmål som gjelder adgang til eller innkreving av avgifter for et internasjonalt ruteleie, eller i forbindelse med overvåkingen av konkurransen på markedet i tilknytning til internasjonale jernbanetransporttjenester. Tilsynet skal anmode om alle nødvendige opplysninger før det treffer vedtak. Disse opplysningene kan bare anvendes i forbindelse med behandling av klagen eller undersøkelsen. Etter anmodning fra andre markedsovervåkningsorganer i berørte EØS-stater skal Statens jernbanetilsyn utlevere alle opplysninger de selv kan innhente i saker etter dette ledd. I slike saker skal infrastrukturforvalter legge frem for Statens jernbanetilsyn alle opplysninger som et markedsovervåkningsorgan i en berørt EØS-stat har anmodet om.

(3) Statens jernbanetilsyn skal, dersom de mottar en klage eller på eget initiativ gjennomfører en undersøkelse, oversende relevante opplysninger til markedsovervåkningsorganet i de berørte EØS-statene.

§ 11–6. Markedsovervåkningsorganets organisering

(1) Markedsovervåkningsorganet skal bemannes og forvaltes på en måte som sikrer dets uavhengighet. Personer med ansvar for organets vedtak ansettes av Kongen.

(2) Departementet skal sikre at personer med ansvar for markedsovervåkningsorganets vedtak handler uavhengig av alle markedsinteresser knyttet til jernbanesektoren, og at de ikke har noen interesse i eller forretningsforbindelse med noen av de regulerte foretak eller enheter. De skal avgi en årlig forpliktelseserklæring og en interesseerklæring om at det ikke foreligger noen direkte eller indirekte interesser som vil kunne anses å berøre deres uavhengighet. De skal ikke delta i beslutning i saker som berører et foretak de har hatt en direkte eller indirekte tilknytning til i løpet av året før oppstarten av saksbehandlingen.

(3) Etter sin periode i markedsovervåkningsorganet skal personer med ansvar for markedsovervåkningsorganets vedtak ikke ha noen stilling eller ansvar i noen av de regulerte foretak eller enheter i en periode på minst ett år.

Kapittel 12. Avsluttende bestemmelser

§ 12-1. Grenseoverskridende avtaler

Grenseoverskridende avtaler skal ikke inneholde bestemmelser som diskriminerer mellom jernbaneforetak eller begrenser jernbaneforetakenes frihet til å yte tjenester over landegrensene.

§ 12-2. Innkreving av avgift fra jernbaneforetak som tilbyr persontransport

(1) Myndigheten med ansvar for kjøp av offentlige tjenester kan innkreve avgift fra jernbaneforetak som tilbyr persontransport.

(2) Avgiften må ikke være større enn det som er nødvendig for helt eller delvis å dekke myndighetens kostnader som påløper i forbindelse med kjøpet. Avgiften må ilegges alle jernbaneforetak for driften av ruter mellom to stasjoner i Norge på en ikke-diskriminerende, åpen og rettferdig måte, uavhengig av om jernbaneforetaket driver nasjonal eller internasjonal persontransport. Avgiftens størrelse må stå i forhold til gjennomsnittsprisen for tjenestene som ytes passasjerene, og den samlede belastningen må ikke true den økonomiske levedyktigheten for persontransporten som det gjelder.

§ 12-3. Tvangsmulkt

(1) Statens jernbanetilsyn kan i pålegg fastsette en løpende tvangsmulkt for hver dag som går etter utløpet av den frist som er satt for oppfylling av pålegget, og frem til pålegget er oppfylt. Statens jernbanetilsyn kan frafalle påløpt tvangsmulkt.

(2) Tvangsmulktens størrelse skal fastsettes under hensyn til hvor viktig det er at pålegget blir gjennomført og hvilke kostnader det antas å medføre.

(3) Tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 12-4. Unntak

Samferdselsdepartementet kan gjøre unntak fra forskriften når dette ikke er i strid med internasjonale avtaler som Norge har inngått.

§ 12-5. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

§ 12-6. Opphevelse og endringer i andre forskrifter

(1) Forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenettet (jernbaneforskriften) og forskrift 5. februar 2003 nr. 135 om fordeling av jernbaneinfrastrukturkapasitet og innkreving av avgifter for bruk av det nasjonale jernbanenettet (fordelingsforskriften) oppheves.

(2) I forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkevnen i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) skal § 3 lyde:

§ 3. Myndighet

Statens jernbanetilsyn er tilsynsmyndighet som nevnt i jernbaneloven § 12.

Statens jernbanetilsyn får den myndighet som tilligger departementet til bl.a. å godkjenne rullende materiell og infrastruktur mv. i henhold til jernbaneloven § 4 og § 5.

Statens jernbanetilsyn gir tillatelse til å ta i bruk strukturelle delsystemer etter § 13 og kjøretøy etter kap. V.

Statens jernbanetilsyn kan gjøre unntak fra å anvende TSIs etter § 8.

Statens jernbanetilsyn utpeker tekniske kontrollorgan etter § 30 og organer som verifiserer samsvar med nasjonale tekniske regler etter § 15 siste ledd.

Statens jernbanetilsyn skal føre jevnlig tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift og i forskrifter og enkeltvedtak gitt i medhold av denne, blir overholdt.

Statens jernbanetilsyn fastsetter nærmere krav til registre for kjøretøy og infrastruktur.

Statens jernbanetilsyn kan gi utfyllende bestemmelser til forskriften her.

(3) I forskrift 10. desember 2010 nr. 1569 om tillatelse til å drive trafikkvirksomhet og infrastruktur for sporvei, tunnelbane, forstadsbane og godsbane, samt sidespor, havnespor m.m. (tillatelsesforskriften) oppheves § 1–2 bokstav a.

Vedlegg I. Liste over jernbaneinfrastrukturanlegg

Jernbaneinfrastruktur omfatter følgende anlegg, såfremt disse utgjør en del av banelegemet, men ikke spor innenfor reparasjonsverksteder, depoter og lokomotivstaller samt private sidelinjer og sidespor:

- sidespor

- grunn
- spor og sporunderlag, særlig fyllinger, skjæringer, dreneringskanaler og grøfter, oppmurede grøfter, kulverter, bekledningsmurer, beplantning for beskyttelse av skråninger osv.; perronger og godsramper, herunder på stasjoner for passasjerer og godsterminaler; gangstier og gangveier; sperremurer, hekker, gjerder; branngater, sporvekselvarmer; sporkryss osv.; snøskjermer
- tekniske strukturer: broer, kulverter og andre overganger, tunneler, overdekkede skjæringer og andre underganger; støttmurer, strukturer for vern mot snøskred, steinras osv.
- planoverganger, herunder sikkerhetsinnretninger for veitrafikken
- overbygning, særlig skinner, rilleskinner og tvangsskinner; jernbanesviller og langsviller, smådelar for spor, ballast inklusive grus og sand; sporveksler og skinnekryss osv.; dreieskiver og skyvebroer (med unntak av slike som er reservert utelukkende for lokomotiver)
- atkomstveier for passasjerer og gods, herunder atkomst via vei og atkomst for gående passasjerer ved ankomst og avreise
- sikkerhets-, signal- og telekommunikasjonsutstyr på fri linje, i stasjoner og skiftestasjoner, herunder anlegg for produksjon, omdanning og fordeling av elektrisk strøm for signalgiving og telekommunikasjon; bygninger for slike installasjoner eller anlegg; sporbremser
- lysanlegg for trafikk- og sikkerhetsformål
- anlegg for omdanning og overføring av elektrisk strøm for togframdrift: understasjoner, forsyningskabler mellom understasjoner og kontakttråder, bæreliner og stolper; tredjeskinne med stolper
- bygninger som brukes av infrastrukturforvalter, herunder en del av anleggene for innkreving av transportkostnader.

Vedlegg II. Prinsipper for ytelsesordningen nevnt i § 6–6

Ytelsesordningen nevnt i § 6–6 skal bygge på følgende prinsipper:

- a) For å oppnå et avtalt ytelsesnivå uten å bringe en tjenestes økonomiske levedyktighet i fare skal infrastrukturforvalteren avtale med søkeren de viktigste parametrene for ytelsesordningen, særlig verdien av forsinkelser, terskelverdiene for skyldige beløp i henhold til ytelsesordningen både med hensyn til individuelle togavganger og alle togavganger hos et jernbaneforetak i en gitt periode.
- b) Infrastrukturforvalteren skal meddele jernbaneforetaket ruteplanen, som skal anvendes som grunnlag for beregning av forsinkelser, minst fem dager før togets avgang. Infrastrukturforvalteren kan benytte en kortere meldingsfrist i tilfelle av force majeure eller sen endring av ruteplanen.
- c) Alle forsinkelser skal tilskrives en av følgende kategorier og underkategorier:
 1. håndtering av drift/planlegging som kan tilskrives infrastrukturforvalteren
 - 1.1 utarbeidelse av kjøreplan
 - 1.2 togsammensetning
 - 1.3 feil i driftsprosedyre
 - 1.4 feil anvendelse av prioritetsreglene
 - 1.5 personale
 - 1.6 andre årsaker
 2. jernbaneinfrastrukturanlegg som kan tilskrives infrastrukturforvalteren
 - 2.1 signalanlegg
 - 2.2 signalanlegg ved planoverganger
 - 2.3 telekommunikasjonsanlegg
 - 2.4 strømforsyningsutstyr
 - 2.5 spor
 - 2.6 strukturer
 - 2.7 personale
 - 2.8 andre årsaker
 3. årsaker knyttet til anleggsarbeid som kan tilskrives infrastrukturforvalteren
 - 3.1 planlagt anleggsarbeid
 - 3.2 uregelmessigheter ved utførelsen av anleggsarbeid
 - 3.3 redusert hastighet på grunn av defekt spor
 - 3.4 andre årsaker
 4. årsaker som kan tilskrives andre infrastrukturforvaltere
 - 4.1 forårsaket av foregående infrastrukturforvalter
 - 4.2 forårsaket av neste infrastrukturforvalter
 5. kommersielle årsaker som kan tilskrives jernbaneforetaket
 - 5.1 overskridelse av stopptid
 - 5.2 anmodning fra jernbaneforetaket
 - 5.3 lasteoperasjoner
 - 5.4 uregelmessigheter ved lasting
 - 5.5 klargjøring av tog

- 5.6 personale
- 5.7 andre årsaker
- 6. rullende materiell som kan tilskrives jernbaneforetaket
- 6.1 planlegging av vaktliste/omlegging av vaktliste
- 6.2 togsammensetning som utføres av jernbaneforetak
- 6.3 problemer som påvirker passasjervogner (persontransport)
- 6.4 problemer som påvirker godsvogner (godstransport)
- 6.5 problemer som påvirker vogner, lokomotiver og motorvogner
- 6.6 personale
- 6.7 andre årsaker
- 7. årsaker som kan tilskrives andre jernbaneforetak
- 7.1 forårsaket av neste jernbaneforetak
- 7.2 forårsaket av foregående jernbaneforetak
- 8. utenforliggende årsaker som verken kan tilskrives infrastrukturforvalteren eller jernbaneforetaket
- 8.1 streik
- 8.2 administrative formaliteter
- 8.3 ytre påvirkning
- 8.4 konsekvenser av værforhold og naturlige årsaker
- 8.5 forsinkelser som skyldes ytre årsaker på etterfølgende nett
- 8.6 andre årsaker
- 9. sekundære årsaker som verken kan tilskrives infrastrukturforvalteren eller jernbaneforetaket
- 9.1 farlige hendelser, ulykker og farer
- 9.2 opptatt spor på grunn av togets forsinkelse
- 9.3 opptatt spor på grunn av et annet togs forsinkelse
- 9.4 omløpstid
- 9.5 forbindelse
- 9.6 behov for ytterligere undersøkelser.

Vedlegg III. Grunnleggende prinsipper og parametre for avtaler mellom vedkommende myndighet og infrastrukturforvalter

I avtalen skal bestemmelsene i § 3–2 spesifiseres og omfatte minst følgende elementer:

- 1) avtalens anvendelsesområde med hensyn til infrastruktur og serviceanlegg, satt opp i samsvar med kapittel 4. Det skal omfatte alle aspekter av infrastrukturforvaltning, herunder vedlikehold og fornyelse av infrastruktur som allerede er i bruk. Dersom det er hensiktsmessig, kan det også omfatte oppføring av ny infrastruktur,
- 2) strukturen for betalinger eller midler fordelt på infrastrukturtjenestene nevnt i kapittel 4, til vedlikehold og fornyelse og til håndtering av eksisterende vedlikeholds- og fornyelsesetterslep. Dersom det er hensiktsmessig, kan strukturen for betalinger eller midler som er bevilget til ny infrastruktur, tas med,
- 3) brukerorienterte ytelsesmål i form av indikatorer og kvalitetskriterier, som omfatter elementer som
 - a) togtytelse, for eksempel med hensyn til linjehastighet og pålitelighet samt kundetilfredshet,
 - b) nettverkskapasitet,
 - c) forvaltning av aktiva,
 - d) virksomhetsvolumer,
 - e) sikkerhetsnivåer og
 - f) miljøvern,
- 4) omfanget av eventuelt vedlikeholdsetterslep og aktiva som skal fases ut og følgelig vil utløse andre kapitalstrømmer,
- 5) stimuleringstiltakene nevnt i § 3–2 første ledd siste punktum,
- 6) infrastrukturforvalters minstepforpliktelser med hensyn til innhold og hyppighet i rapporteringen, herunder opplysninger som skal offentliggjøres årlig,
- 7) den avtalte løpetiden for avtalen, som skal samordnes med og være i samsvar med løpetiden for infrastrukturforvalters forretningsplan, konsesjon eller lisens der det er relevant, og de avgiftsrammer og -regler som er fastsatt av staten,
- 8) regler for håndtering av større driftsavbrudd og nødsituasjoner, herunder beredskapsplaner og tidlig heving av avtalen, og informasjon i god tid til brukerne,
- 9) utbedringstiltak som skal treffes dersom en av partene misligholder sine kontraktfestede forpliktelser, eller dersom ekstraordinære omstendigheter påvirker muligheten for offentlig finansiering; dette omfatter vilkår og framgangsmåter for reforhandling og tidlig heving.

20. des. Nr. 1772 2016

Forskrift om endring i forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff)

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 4, § 6, § 10 og § 48, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171, lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 20, § 21 og § 26a, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095 og lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 198, jf. forskrift 9. desember 2013 nr. 1552 om forsikring og annen sikkerhet for ansvar etter enkelte bestemmelser i sjøloven. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 21. desember 2009 nr. 1738 om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff) gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

§ 3. Førstegangsgebyr for skip registrert i NOR og sertifikatpliktige skip som ikke er registreringspliktige

1. Førstegangsgebyr for passasjerskip

BT			Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
Under 10 meter største lengde,			9 768	13 145	15 770	4 874
Fra og med 10 meter største lengde, men under 15 meter			31 873	42 893	51 460	15 926
"	25 BT	50 BT	86 194	116 003	139 219	43 095
"	50 "	100 "	111 242	149 780	179 732	55 622
"	100 "	150 "	135 312	182 175	218 637	67 675
"	150 "	200 "	176 272	237 316	284 768	88 136
"	200 "	300 "	205 028	276 059	331 263	102 533
"	300 "	400 "	242 133	325 952	391 166	121 067
"	400 "	500 "	266 883	359 302	431 149	133 441
"	500 "	800 "	357 419	481 143	577 348	178 710
"	800 "	1 000 "	448 048	603 190	723 833	224 033
"	1 000 "	1 500 "	604 653	814 014	976 816	302 326
"	1 500 "	2 000 "	703 312	946 824	1 136 180	351 656
"	2 000 "	3 000 "	917 559	1 235 274	1 482 317	458 799
"	3 000 "	4 000 "	1 131 050	1 522 667	1 827 191	565 526
"	4 000 "	5 000 "	1 205 451	1 622 819	1 947 427	602 744
"	5 000 "	6 000 "	1 389 620	1 870 776	2 244 912	694 810
"	6 000 "	8 000 "	1 448 453	1 949 970	2 339 957	724 207
"	8 000 "	10 000 "	1 640 729	2 208 835	2 650 606	820 374
"	10 000 "	13 000 "	1 762 115	2 372 269	2 846 718	881 077
"	13 000 "	15 000 "	1 950 423	2 625 762	3 150 918	975 221
"	15 000 "	17 000 "	2 075 891	2 794 689	3 353 602	1 037 946
"	17 000 "	20 000 "	2 123 011	2 858 093	3 429 723	1 061 505
"	20 000 "	23 000 "	2 436 767	3 280 473	3 936 587	1 218 393
"	23 000 "	30 000 "	2 467 979	3 322 511	3 987 029	1 233 998
"	30 000 "	50 000 "	2 688 649	3 619 609	4 343 544	1 344 354
"	50 000 " og over		2 987 480	4 021 885	4 826 275	1 493 740

2. Førstegangsgebyr for klassifiserte lasteskip, unntatt beredskapsfartøy

BT			Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
Fra og med	50 BT, men under	100 BT	42 547	57 258	68 715	21 255
"	100 "	300 "	62 403	84 037	100 824	31 211
"	300 "	500 "	92 954	125 140	150 167	46 477
"	500 "	1 000 "	152 996	205 981	247 185	76 517
"	1 000 "	1 600 "	257 739	346 970	416 398	128 870
"	1 600 "	2 000 "	296 016	386 852	478 214	148 009
"	2 000 "	4 000 "	345 685	465 375	558 445	172 853

	BT		Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
"	4 000 "	10 000 "	489 839	659 431	791 325	244 929
"	10 000 "	20 000 "	683 569	920 229	1 104 275	341 775
"	20 000 "	30 000 "	919 014	1 237 227	1 484 657	459 687
"	30 000 "	50 000 "	1 075 826	1 448 335	1 738 007	537 922
"	50 000 "	70 000 "	1 350 361	1 817 934	2 181 488	675 200
"	70 000 "	90 000 "	1 624 914	2 187 551	2 604 701	812 457
"	90 000 "	100 000 "	1 910 219	2 571 616	3 085 947	955 100
"	100 000 "	120 000 "	2 067 050	2 782 766	3 339 318	1 033 525
"	120 000 "	160 000 "	2 263 008	3 046 045	3 655 889	1 131 314
"	160 000 "	200 000 "	2 576 991	3 469 280	4 163 119	1 288 486
"	200 000 "	240 000 "	2 890 673	3 891 577	4 669 881	1 445 336
"	240 000 " og over		3 204 335	4 313 856	5 176 622	1 602 187

3. Førstegangsgebyr for uklassifiserte lasteskip, unntatt beredskapsfartøy

	BT		Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
	Uklasset lasteskip med lengde (L) < 24m		257 155	321 443	385 732	128 577
	Uklasset lasteskip < 500 BT, og over 24m lengde (L)		578 682	723 352	868 022	289 341
	Uklasset lasteskip >= 500 BT og lengde (L) < 80m		811 488	1 014 360	1 217 232	405 744
	Uklasset lasteskip >= 500 BT og lengde (L) >= 80m		908 880	1 136 100	1 363 320	454 440
	Uklasset olje-, gass-, og kjemikalietankskip >= 150 BT		857 516	1 071 895	1 286 274	428 758

4. Førstegangsgebyr beredskapsfartøy

Førstegangsgebyr som for lasteskip, med et tillegg på kr 22 690.

5. Førstegangsgebyr for klassifiserte fiske- og fangstfartøy

	BT		Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
Under 15 m, men med største lengde på 10,67 meter og over						
Fra og med	25 BT men under	50 BT	31 042	41 794	50 158	15 530
"	50 "	100 "	43 926	59 150	70 973	21 972
"	100 "	200 "	64 180	86 397	103 692	32 080
"	200 "	300 "	90 649	122 047	146 444	45 325
"	300 "	500 "	94 749	127 561	153 076	47 384
"	500 "	1 000 "	154 696	208 260	249 891	77 330
"	1 000 "	1 500 "	193 257	260 188	312 216	96 638
"	1 500 " og over		231 572	311 748	374 094	115 795

6. Førstegangsgebyr for uklassifiserte fiske- og fangstfartøy

	BT		Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
Under 15 m, men med største lengde på 10,67 meter og over						
Fra og med	25 BT men under	50 BT	31 042	41 794	50 158	15 530
"	50 "	100 "	131 457	176 945	212 350	65 729
"	100 "	200 "	159 325	214 485	257 421	79 672
"	200 "	300 "	206 009	277 360	332 829	103 024
"	300 "	500 "	237 769	320 091	384 125	118 894
"	500 "	1 000 "	319 273	429 806	515 776	159 627

<i>BT</i>	<i>Bygget i Norge Kr</i>	<i>Bygget i Europa Kr</i>	<i>Bygget utenfor Europa Kr</i>	<i>Innkjøpt fra utlandet Kr</i>
" 1 000 " og over	387 742	522 043	626 427	193 880

7. Førstegangsgebyr for ikke sertifikatpliktige skip og lektere, samt sertifikatpliktige skip som har seilt uten målebrev/identitetsbevis

<i>BT</i>	<i>Bygget i Norge Kr</i>	<i>Bygget i/importert fra Europa Kr</i>	<i>Bygget i/importert utenfor Europa Kr</i>
Under 10 meter største lengde	1 454	1 953	2 340
Fra og med 10 meter største lengde, men under 15 meter	2 588	3 500	4 191
Fra og med 25 BT men under 50 BT	8 313	11 192	13 410
" 50 " 200 "	9 334	12 575	15 098
" 200 " 500 "	12 413	16 726	20 063
" 500 " 1 000 "	24 769	33 371	40 044
" 1 000 " 1 500 "	39 807	53 596	64 319
" 1 500 " 2 000 "	54 921	73 944	88 737
" 2 000 " og over	76 536	103 020	127 901

§ 4 skal lyde:

§ 4. Førstegangsgebyr for skip registrert i NIS

1. *Passasjerskip*

Passasjerskip som er delegert i henhold til klasseavtalen betaler førstegangsgebyr som lasteskip over 500BT som fastsatt i denne paragraf nr. 3. Alle andre passasjerskip skal betale følgende gebyr:

Grunnbeløp kr 5 000,- pluss et tonnasjetillegg på kr 0,50 pr. nettotonn.

Utreget beløp multipliseres med en faktor 1,5000. I tillegg skal det betales gebyr etter samme satser som fastsatt i § 3 nr. 1.

2. *Lasteskip, under 500 BT, samt beredskapsfartøy og forsyningskip uansett tonnasje*

Som førstegangsgebyr skal betales kr 5 000,- pluss et tonnasjetillegg på kr 0,50 pr. nettotonn.

Utreget beløp skal multipliseres med en faktor på 1,5000.

I tillegg skal det betales gebyr etter samme satser som fastsatt i § 3 nr. 2 eller 3 og eventuelt nr. 4.

3. *Lasteskip på 500 BT og derover, unntatt beredskapsfartøy og forsyningskip*

Grunnbeløp kr 12 000,-, pluss følgende tonnasjetillegg:

for de første 5 000 nettotonn betales kr 5,- pr. nettotonn

for de neste 5 000 nettotonn betales kr 4,- pr. nettotonn

for de neste 20 000 nettotonn betales kr 3,- pr. nettotonn

for de neste 40 000 nettotonn betales kr 2,- pr. nettotonn.

For skip som er større enn 70 000 nettotonn betales ytterligere kr 1,- pr. nettotonn utover 70 000 nettotonn.

Utreget beløp skal multipliseres med en faktor på 1,5000.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Årsgebyr for skip

Årsgebyret gjelder for skip registrert i NOR og skip registrert i NIS. Dette omfatter lasteskip, passasjerskip, fiskefartøyer, lektere.

Grunngebyr betales for alle sertifikatpliktige skip og for alle andre skip som har fått utstedt noe påbudt godkjenningssdokument med hjemmel i direktoratets lovgrunnlag eller regelverk. Tilsynsgebyr betales for skip som er underlagt regelmessig kontroll under direktoratets myndighet, hvor denne utføres av direktoratet og ikke av klaseselskap eller annen godkjent organisasjon.

For skip registrert i NIS betales i tillegg et årsgebyr for å opprettholde registreringen.

	<i>Grunngebyr</i>	<i>Tilsynsgebyr</i>
Under 10 m	2 000	1 000
Fra og med 10 m, men under 15 m	3 000	3 000
Fra og med 15 m, men under 100 BT	5 000	5 000
Fra og med 100 BT, men under 500 BT	10 000	10 000

	<i>Grunngebyr</i>	<i>Tilsynsgebyr</i>
Fra og med 500 BT for de første 30 000 NT for de neste 40 000 NT for tonnasje over 70 000 NT	15 000 + 2,00 pr. NT 20 000 + 1,50 pr. NT 20 000 + 1,00 pr. NT	20 000 + 3,00 pr. NT 20 000 + 2,50 pr. NT 20 000 + 2,00 pr. NT

Tilsynsgebyret for passasjerskip multipliseres med en faktor på 3,60.

Summen av grunngebyr og alt tilsynsgebyr multipliseres med en faktor på 1,7172.

Årsgebyr for skip for å opprettholde registrering i Norsk Internasjonalt Skipsregister	NOK 9 311
--	-----------

§ 6 skal lyde:

§ 6. Andre gebyr for skip registrert i NOR eller NIS¹ samt ikke sertifikatpliktige skip

1. *Dispensasjonssøknader fra forskrift om arbeids- og hviletiden og forskrift om bemanning*

<i>BT</i>	<i>Førstegangs- behandling Kr</i>	<i>Senere søknader Kr</i>
Under 100	1 568	794
Fra og med 100 men under 500	3 117	1 568
Fra og med 500 men under 2 000	6 310	3 156
Fra og med 2 000 og over	12 677	6 329

2. *Særskilte sertifikater og tillatelser som ikke dekkes av førstegangsgebyr og årsgebyr*

2.1. Sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar for skade ved oljesøl (CLC-sertifikat) kr 1 737,-.

2.2. Passasjersertifikat for elvefart kr 1 284,-.

2.3. Sertifikat om forsikring og annen sikkerhet for oljesølsansvar for skip etter Bunkerskonvensjonen 2001 kr 2 668,-.

2.4. Sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar etter Aten-konvensjonen 2002 og Aten-forordningen kr 2 668,-.

1 Med unntak av § 6 nr. 2.3 og 2.4 gjelder § 6 ikke for lasteskip i NIS på 500 BT og derover som ikke er beredskapsfartøy eller forsyningskip, jf. forskrift 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til Statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. § 19 nr. 4.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Førstegangsgebyr og årsgebyr for flyttbare innretninger og undervannsfartøy

1. *Førstegangsgebyr*

<i>Flyttbare innretninger</i>		<i>Undervannsfartøy</i>	
<i>Bygget i Norge</i>	<i>Bygget i utlandet</i>	<i>Bygget i Norge</i>	<i>Bygget i utlandet</i>
<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
1 951 708	2 538 997	702 576	913 346

2. *Årsgebyr*

<i>Flyttbare innretninger</i>	<i>Undervannsfartøy</i>
<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
827 648	143 096

§ 8 skal lyde:

§ 8. Gebyr for måling/kjenningsmåling mv.

1. For førstegangsmåling av flyttbare innretninger, skip tilhørende Det norske Sjøforsvar og utenlandske skip betales:

	<i>BT</i>	<i>Kr</i>
Under 100 BT		1 738
Fra og med 100 BT men under 300 BT		4 364
" 300 "		9 635
" 500 "		15 077
" 1 000 "		27 413
" 1 600 "		39 770
" 2 000 "		57 643

<i>BT</i>			<i>Kr</i>
"	3 000 "	4 000 "	81 429
"	4 000 "	6 000 "	105 574
"	6 000 "	8 000 "	154 772
"	8 000 "	10 000 "	191 368
"	10 000 "	20 000 "	239 374
"	20 000 "	50 000 "	378 276
"	50 000 "	80 000 "	572 969
"	80 000 "	100 000 "	755 174
"	100 000 " og over		846 239

2. For måling¹ av norske skip og flytende innretninger som ikke er å anse som skip, betales:

<i>BT</i>		<i>Kr</i>	<i>Lekter Kr</i>
Under	100 BT	435	435
Fra og med	100 BT men under	300 BT	1 077
"	300 "	500 "	2 399
"	500 "	1 000 "	3 779
"	1 000 "	1 600 "	6 858
"	1 600 "	2 000 "	9 937
"	2 000 "	3 000 "	14 415
"	3 000 "	4 000 "	20 348
"	4 000 "	6 000 "	26 243
"	6 000 "	8 000 "	38 693
"	8 000 "	10 000 "	47 837
"	10 000 "	20 000 "	59 853
"	20 000 "	50 000 "	94 578
"	50 000 "	80 000 "	143 247
"	80 000 "	100 000 "	188 799
"	100 000 " og over		211 564

3. For utstedelse av målebrev² for norske og utenlandske skip og flyttbare innretninger, for skip tilhørende Det norske Sjøforsvar og for utenlandske flytende innretninger som ikke er å anse som skip, betales:

<i>BT</i>		<i>Internasjonalt målebrev</i>	<i>Panamakanal målebrev Kr</i>	<i>Suezkanal målebrev Kr</i>
Under	25 BT	831	1 077	1 077
Fra og med	25 BT men under	100 BT	1 511	3 004
"	100 "	200 "	2 985	5 101
"	200 "	500 "	4 553	6 858
"	500 "	1 600 "	7 671	10 486
"	1 600 "	3 000 "	10 581	14 321
"	3 000 "	4 000 "	13 621	18 024
"	4 000 "	8 000 "	15 039	19 876
"	8 000 "	10 000 "	19 573	25 411
"	10 000 " og over		21 103	27 244

1 Førstegangsmåling av norske skip er inkludert i førstegangsgebyret.

2 Førstegangsmålebrev for norske skip er inkludert i førstegangsgebyret.

4. For kjenningsmåling og utstedelse av identitetsbevis unntatt ved førstegangskjenningsmåling jf. § 3 nr. 7 betales:
 For fartøy med største lengde under 10 m største lengde: kr 1 284,–.
 For fartøy med største lengde f.o.m. 10 meter men under 15 meter: kr 2 284,–.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Timesatser for gebyr beregnet etter anvendt tid

For gebyr som skal beregnes etter anvendt tid skal følgende timesatser gjelde:

For besiktelser mv. utført i Norge kr 1 284,–.

For besiktelser mv. utført i utlandet kr 2 284,–.

For overtid i Norge og utlandet kr 1 075,–.

Gebyret skal oppkreves i tillegg til ovennevnte satser.

II

Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1773 2016

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–5 fjerde ledd. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 27. juni 2003 nr. 959 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter skal kapittel II lyde:

– Forkortelser:

Hon. – står for honorar, og angir takstbeløpet i kroner.

Ref. – står for refusjonsandel.

Egen. – står for egenandel.

Merk. – står for merknad.

Rep. – står for repetisjon.

NCRP – Norsk klassifikasjon av radiologiske prosedyrer.

Regningsid. – står for regningsidentifikasjon.

– Repetisjoner:

0 – betyr at taksten ikke kan repeteres på samme regningskort, dvs. at prosedyre/undersøkelse/behandling refunderes én gang selv om den gjentas.

50 % – betyr at taksten kan repeteres én gang med halvparten av takstbeløpet.

Rep. – betyr at taksten kan repeteres flere ganger på samme regningskort. Står det i stedet et tall, kan taksten repeteres dette antall ganger.

Rep. 50 % – betyr at taksten kan repeteres flere ganger, men at det for hver av repetisjonene bare kan beregnes halv takst.

A. Takster for private medisinske laborativirksomheter

Alminnelige undersøkelser

Takst	Tekst	Egenand .	Ref.	Merk.	Rep.
701a	Taking av blodprøver	44,–	0,–		0

Enkel undersøkelse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
703	Inkubering av objektglass agar (inkl. prøveglass)	5,–		0

Enkle kvantitative og mer tidkrevende kvantitative undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
704c	Mikroskopisk undersøkelse av farget preparat (mikrober eosinofile)	9,–		0
704e	Kuldeagglutinin	8,–		0
704f	Normotest	5,–		0
704g	Bestemmelse av blødningstid eller koagulasjonstid	8,–		0
704j	Blod i fæces	13,–		0
704k	Trichomonas vaginalis i sekret	5,–		0
704l	Mikroskopisk undersøkelse av fæces	5,–		0

Mer krevende kvantitative undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
705a	Blod i fæces (prøve foretatt hjemme med utlevert impregnert materiell (minst 3 prøver fra forskjellige dager))	13,–		0
705b	Telling av reticulocytter	15,–		0
705c	Telling av eosinofile levkocytter	16,–		0
705d	Telling av basofilt punkterte erythrocytter	8,–		0
705e	Bestemmelse av osmotisk resistens	8,–		0

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
705f	MCV	15,–		0
705g	Fremstilling og farging av blodutstryk	15,–		0
705h	Prøvetaking til direkte immunfluorescens for chlamydia og herpes	8,–		0
705i	Skabbmidd eller sopp	8,–		0
705j	Mikroskopisk undersøkelse av tørket/fiksert og farget preparat med spesifikk fargemetode, både mikrober og eoesinofili	9,–		0
705k	Immunologisk CRP-test	8,–		0

Tid- eller spesielt kompetansekrevede undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
706a	Oversiktsmikroskopi av blod i farget preparat eller differensialtelling	20,–		0
706b	Undersøkelse av syreforhold/ventrikkelaspirasjon	12,–		rep.
706c	Ny undersøkelse etter stimulering	6,–		0
706d	Administrasjon av belastningsdoser og etterfølgende overvåking, prøvetaking og utført analyse	26,–		0
706e	Tillegg for flere prøver	12,–		0
706f	Telling av trombocytter	20,–		0
706g	Immunologisk R.A.–test	21,–		0
706h	Immunologisk graviditetstest HCG-test	18,–		0
706i	Immunologisk test på mikroalbumin i urin	18,–		0
706j	Immunologisk test på blod fra nedre del av tarmen	12,–		0
706k	Immunologisk test på bakterieantigen (streptokokker)	18,–		0
706l	Immunologisk test på virusantigen mononucleose	20,–		0
707a	Taking av EKG	15,–		0
707b	Tyding av EKG	15,–		0

Tørrkjemiske analyser (reflektometrisk eller fotometrisk avlesning)

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
708a	Glukose (blodsukkertest)	4,–		0
708b	Andre analyser av: Kolesterol, triglycerider, kalium, kreatinin, urinstoff, urinsyre, GGT (gamma gt), ASAT, ALAT, (CK) kreatinin kinase, bilirubin amylase, LDH Lactosehydrogenase	4,–		5
709	HbA1 c – glykosert hemoglobin for bestemmelse av langtidsglukose	28,–		0
710	Trombotest	19,–		0

Klinisk nevrofysiologi

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
720a	Taking av standard – electroencephalogram (EEG)	34,–		rep.
720b	Tyding av standard – electroencephalogram (EEG)	25,–		rep.
720c	Nødvendig medikamentell aktivering	25,–		rep.
721	Taking og tyding av spesielt arbeids-/tidkrevede EEG-undersøkelser (telemetri, videometri, polygradi, kontinuerlig langtidsregistrering med spesialelektroder, prematur, prematur neonatal-perinatal registrering)	122,–		rep.
722	Neurografiundersøkelse og undersøkelse av senresponser og dekrementreaksjon/elektromyografiundersøkelse (standard EMG, fibertetthet, singlefibre EMG, kvantitativ EMG, makro EMG)	70,–		rep.
723	Evoked responseundersøkelse av sentrale sensoriske eller motoriske baner (SEP, UER, AER, ECS)	70,–		rep.
725	Elektroretinografi	27,–		rep.
726	Neurofysiologisk/kvantitativ sensibilitetsundersøkelse eller dynamometri	22,–		rep.

Immunhematologi

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
728a	Fullstendig blodtyping etter ABO-systemet	6,–		rep.
728b	Rh(D)-typing, M-typing, N-typing	4,–		rep.
728c	Andre typeringer med mer kostbare sera	6,–		rep.

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
729a	Undersøkelse på irregulære blodtypeantistoffer. Enkel og utvidet forlikelighetsprøve (for hver ytterligere forlikelighetsprøve samtidig til samme mottaker regnes 50 % tillegg)	13,—		rep. 50 %
729b	Mer omfattende immunhematologiske undersøkelser	21,—		rep.
730a	Direkte antiglobulinreaksjon hos nyfødte	6,—		rep.
730b	Identifikasjon av antigen med indirekte hemagglutinasjonsinhibisjonsteknikk (ved titrering regnes 25 % tillegg)	11,—		25 %
730c	Identifikasjon og titrering av antistoff med indirekte hemagglutinasjonsteknikk	14,—		rep.
730d	Immunelektroforese/immunologisk kvantitering av proteiner	31,—		rep.

Medisinsk mikrobiologi

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
731a	Grampreparat eller KOH-preparat som egen undersøkelse	15,—		rep.
731b	Identifikasjon og karakterisering av bakterier ved serologisk eller biokjemisk teknikk	15,—		rep.
731c	Enkle agglutinasjonsundersøkelser på antistoff mot rubella og HBs antigen IHA, Revers HA, MKR og VDRL	10,—		rep.
731d	Kuldeagglutinasjon	10,—		rep.
731e	Hurtigprøve eller titrering	10,—		rep.
731f	Agglutinasjon med bakterieantigen	11,—		rep.
732a	Ziehl-Neelsen-preparat som egen undersøkelse	18,—		rep.
732b	Undersøkelse av malariapreparat tykk eller tynn dråpe	20,—		rep.
732c	Spirocheter, mørkefelt	14,—		rep.
732d	Dyrking av bakterier, gjærsopp	18,—		rep.
732e	Trichomonas	18,—		rep.
732f	Sterilitetskontroll av dialyse og infusjonsvæsker	14,—		rep.
732g	Resistens, lapp-/tablettmetoden	18,—		rep.
732h	Paul-Bunnels reaksjon	14,—		rep.
732i	Hemolyse i gel	14,—		rep.
732j	Latexagglutinasjon for viruspåvisning, hurtigprøve	14,—		rep.
732k	Antistreptolysintitrering	15,—		rep.
732l	Antistaflosintitrering	20,—		rep.
733	Mer kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. IHA, KBR og IH med bakterie-/virusantigen (per antigen). ELISA/RIA/IF. HIV-test	26,—		rep.
734a	Dyrking av blodkulturer, patologene tarmbakterier, anaerobe bakterier, mykobakterier, muggsopper, dermatofyter	31,—		rep.
734b	Steriliseringskontroll av transfusjonsblod	25,—		rep.
734c	Artsidentifikasjon av koagulasenegative stafylokokker	25,—		rep.
734d	Poding av egg	25,—		rep.
734e	Drikkevannsundersøkelse med filter	25,—		rep.
734f	Fagtyping	25,—		rep.
734g	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse	25,—		rep.
734h	Undersøkelse på protozoer og helminter i fæces med konsentrering	26,—		rep.
734i	Well-Felix-reaksjon	25,—		rep.
734j	FTA-ABS	25,—		rep.
734k	Nøytralisasjonsreaksjon virusantistoff (per antigen)	27,—		rep.
734l	ELISA/RIA/IF spesifikt 1 gM. Hepatitt C-virus	25,—		rep.
734m	Antistoffundersøkelse	29,—		rep.
735a	Særlig kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. krever bruk av kostbart utstyr	47,—		rep.
735b	Dyrking av chlamydia	43,—		
735c	Mycoplasma/Ureoplasma med artsidentifikasjon	43,—		rep.
735d	Drikkevannsundersøkelse rør	43,—		rep.
735e	Arts-/typeidentifikasjon av mycobakterier	43,—		rep.
735f	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse med EMIT eller fluorescenspolarisasjon	43,—		rep.
735h	Poding på dyr	43,—		rep.
735i	Toxoplasma	44,—		rep.
735j	Dye-test	43,—		rep.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
735k	Weils reaksjon	43,–		rep.
735l	TPI	44,–		rep.
735m	Elektronmikroskopi	43,–		rep.
735n	Undersøkelser på protozoer og helminter i fæces med konsentrering og farging	44,–		rep.
738	Serologisk screening som ledd i svangerskapskontroll	24,–		rep.
739a	HGE med IF-test	158,–		
739b	HGE med PCR	120,–		

Patologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
742a	Diagnostisk biopsi eller lite operasjonspreparat (eksisjonsbiopsi)	67,–	F2	rep.
742b	Større operasjonspreparat eller multiple diagnostiske biopsier	111,–	F2	rep.
743a	Cytologisk fremstilling og gransking av cervicivaginalutstryk inntil 2 glass	28,–	F2	rep.
743b	Fremstilling og gransking av andre cytologiske preparater, inntil 4 glass	61,–	F2	rep.
743c	Væskebasert cytologi	55,–		
744	Takst for særlig ressurskrevende spesialundersøkelser som immunhistokjemi og enzymhistokjemi med flere markører o.a. for de første 2 timer	186,–	F2	rep.
745	Annet spesifisert merarbeid per påbegynt halvtimer/revisjon, fremstilling og innsending av innkalt tidligere prøve	33,–	F2	rep.

Merknad F2

Takstene innen patologi kan kreves også for prøver og undersøkelser utført av odontolog som har spesialkompetanse innen oral patologi.

Medisinsk genetikk

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
748	Kromosomundersøkelser	358,–		rep.

Klinisk kjemi og endokrinologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
752a	Enkle kvalitative analyser	5,–		rep.
752b	Enkle fargereaksjoner i urin	4,–		rep.
752c	Flokkulasjonsresipitatanalyser	4,–		rep.

Enkle kvantitative analyser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
754	Albumin (fotometrisk bestemmelse), ascorbinsyre, bikarbonat, bilirubintotal, bromid, galaktose, glukose, jern, kalium, kalsium, klorid, kolesterol, karbamid (urinstoff), kreatin, kreatinin, methemoglobin, natrium, oksygenmetning, osmolalitet, pH, proteintotal, sulfhemoglobin, uorganisk fosfaturinsyre	6,–		rep.

Mer krevende kvantitative undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
755	Ammonium, bilirubin-fraksjonert, enzymaktiviteter, fosfolipider, frie fettsyrer, glyserol, karbomonoksyd, kalsiumionisert kolestrolfraksjon, lithium, magnesium, melkesyre, pyrodruesyre, TIBC, triglyserider, vitamin A eller bestemt med fotometrisk metode, graviditetstest i urin inkl. reagensene	8,–		rep.

Kompliserte og mer ressurskrevende analyser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
756a	Fett i fæces	16,–		rep.
756b	Nitrogen i fæces	16,–		rep.
756c	Konkrementanalyse	21,–		rep.
756d	Kvantitativ bestemmelse av aminosyrer	16,–		rep.
756e	Nyreclearance	21,–		rep.
756f	Proteinbunden jod	16,–		rep.
756g	Totaljod	16,–		rep.
756h	Spektrofotometrisk undersøkelse av amnionvæske	16,–		rep.
756i	Syrebasetatus med blodgasser, komplett	16,–		rep.
756j	Tynnskikt-kromatografisk undersøkelse av aminosyrer, glykoseproteiner, medikamenter	16,–		rep.
756k	Hormoner bestemt med fotometriske metoder	16,–		rep.

Meget kompliserte analyser og/eller analyser som krever meget kostbar apparatur/reagenser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
757a	Immunologisk kvantitering av enkeltproteiner	27,–		rep.
757b	Direkte bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, vitaminer eller andre organiske forbindelser med RIA, EIA, gass- eller væsekromatografiske metoder	26,–		rep.
757c	Elektroforetisk separasjon av proteiner inkl. eventuell oppkonsentrering av materialet	26,–		rep.
757d	Immunelektroforese	26,–		rep.
757e	Spormetaller bestemt med atomabsorbasjon	25,–		rep.

Særdeles kostbare, kompliserte analyser og tidkrevende funksjonsundersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
758a	Belastningsundersøkelser med glukose, insulin o.l.	51,–		4
758b	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT	51,–		4
758c	Gass- eller væsekromatografisk metodikk etter forutgående ekstraksjon og rengjøring av ekstraktet eller forutgående enzymbehandling	50,–		4
758d	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT etter forutgående kromatografisk separasjon	78,–		4
758e	Gass- eller væsekromatografisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon	78,–		4
758f	Særlig tidrøvende og kompliserte hormonanalyser som nødvendiggjør flere kromatografiske separasjoner samt derivatdannelser for isolering eller isotopmerking	78,–		4
758g	Bestemmelse av aminosyremønster med aminosyreanalysator	70,–		4

Analyser utført samtidig i én prøve med en automatisk analysemaskin

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
759a	For inntil 6 rekvirerte analyser	21,–	F4	rep.
759b	For inntil 12 rekvirerte analyser	27,–	F4	rep.
759c	Flere enn 12 rekvirerte analyser	32,–	F4	rep.

Merknad F4

Taksten benyttes når laboratoriet tilbyr analysepakker (definerte kombinasjoner av analyser som utføres i samme prøve med ett analyseinstrument).

Immunologi

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
791	Påvisning av antistoffer med indirekte immunfluorescensteknikk eller andre tilsvarende teknikker med merkede antistoffer	8,–		rep.
792	Påvisning av antigener i vev med direkte immunfluorescensteknikk eller andre tilsvarende immunologiske undersøkelser med merkede antistoffer (histoimmunologisk undersøkelse)			
792a	Oppsett med 1 antiserum	13,–		rep.

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
792b	Tillegg for hvert ytterligere antiserum	4,–		rep.

Undersøkelse av lymfocytter fra perifert blod

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
793a	Stimulering av lymfocytter i kultur, lymfocytt-transformasjonstest med 1 antigen eller mitogen	143,–		rep.
793b	Tillegg for hvert ytterligere antigen eller mitogen	22,–		rep.
793c	Kvantitering av T- og B-lymfocytter fra perifert blod	26,–		rep.

Undersøkelser på L.E.-celler

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
794a	Fremstilling av preparat	7,–		rep.
794b	Tyding av preparat	11,–		rep.
795a	Påvisning av antistoffer mot DNA ved FARR-teknikk	18,–		rep.
795b	Påvisning av antistoff eller antigen ved immundiffusjon	10,–		rep.

Serologisk allergiundersøkelse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
796a	Kvantitering av immunglobulin E med radio-immuno-assay (RIA) eller enzym-immuno-assay (EIA)	30,–	F6	rep.
796b	Kvantitering av allergen-spesifikke antistoff med RIA eller EIA	39,–	F6	rep.

Merknad F6

Taksten forutsetter rekvirering på eget skjema og utført ved laboratorium med nødvendig allergologisk ekspertise.

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
797	Påvisning av spermieagglutiner	7,–		rep.

Prøver på fagocytose og kjemotakse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
798a	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) uten stimulering	28,–		rep.
798b	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) med endotoxinstimulering	35,–		rep.
798c	Kvantitativ fagocytoseprøve	87,–		rep.
798d	Kvantitativ kjemotakseprøve	89,–		rep.

*Serologisk typebestemmelse av vevforlikelighetsantigener**Prøver på fagocytose og kjemotakse*

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
799a	Typebestemmelse for 1 antigen	66,–		rep.
799b	Tillegg for hvert ytterligere antigen	3,–		rep.
799c	Tillegg for typebestemmelse av B- og T-lymfocytter	26,–		rep.
800a	Påvisning av lymfocytotoksiske antistoffer	36,–		rep.
800b	Identifikasjon av antistoffenes spesifisitet	120,–		rep.
800c	Tillegg for undersøkelser mot B- og T-lymfocytter	26,–		rep.

Andre undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
800d	Særdeles kostbare og kompliserte analyser. Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk eller immunometrisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon. Bestemmelse av aminosyremønster med aminosyreanalysator.	163,–		0
870	Måling av benmineralinnhold – måling med DXA. Taksten kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser. Taksten kan kun kreves av spesialister innen endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi eller andre	51,–		0

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
871	med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske bensykdommer. Taksten kan kun kreves 1 gang per år per pasient. Pasienten kan i tillegg avkreves egenandel iht. takst 899a. Testing for human papiloma virus (HPV)	311, —	F7	0

Merknad F7

Takst 871 kan kreves når kriteriene for HPV-testing i Masseundersøkelsen mot livmorhalskreft følges. Taksten kan også kreves når HPV-test anvendes i samsvar med veiledere eller retningslinjer for oppfølging av pasienter med screeningfunn eller etter behandling for livmorhalskreft eller forstadier til slik kreft.

*B. Refusjoner for private røntgenvirksomheter**1 Radiologi*

For det samlede antall undersøkelser rekvisisjonen omfatter, kan det kreves én egenandel av pasienten, jf. takst 899a.

Hovedregelen er at det til enhver poliklinisk radiologisk prosedyre er knyttet én og bare én unik refusjonssats (kronebeløp). I «Regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved private røntgen institutt for 2017» fremgår det også hvilken refusjonskategori den enkelte prosedyre er plassert i.

Det kan kreves refusjon for de radiologiske prosedyrene som inngår i kodeverket «Norsk klassifikasjon av radiologiske prosedyrer» (NCRP), og fra utvalgte prosedyrer fra kodeverkene NCSP og NCMP. Se kodeveiledning og regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved private røntgeninstitutt av for detaljer, jf. merknad B1.

Et gyldig refusjonskrav må minst inneholde en kode for enten en diagnostisk undersøkelse eller en bildeveiledet intervensjon, samt det refusjonsbeløp som kreves, jf. merknad B1.

Tabell B1 Refusjonskategorier og satser radiologi

Modalitet	Refusjonskategori	Kroner	Merknad
Røntgen	RG1	20,2	B1
Røntgen	RG2	53,5	B1
Røntgen	RG3	148	B1
Røntgen	RG4	302	B1
Røntgen	RG5	571	B1
Computer Tomografi	CT1	215	B1
Computer Tomografi	CT2	328	B1
Computer Tomografi	CT3	729	B1
MR	MR1	363	B1
MR	MR2	395	B1
MR	MR3	1 115	B1
Ultralyd	UL1	27,5	B1
Ultralyd	UL2	54,5	B1
Ultralyd	UL3	110,5	B1
Ultralyd	UL4	335	B1
Intervensjon	INT1	109	B1
Intervensjon	INT2	148	B1
Intervensjon	INT3	799	B1
Intervensjon	INT4	2 097	B1

Takst	Tekst	Egen	Ref.	Mer	Rep.
899a	Tillegg for undersøkelse/behandling for pasient fra helseregion hvor det regionale helseforetaket har avtale med instituttet.	245, —	0,—	k.	0

2 Nukleærmedisin

Hovedregelen er at det til enhver poliklinisk nukleærmedisinsk prosedyre er knyttet én og bare én unik refusjonssats (kronebeløp). De prosedyrene det kan kreves refusjon for inngår i «Regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved private røntgeninstitutt for 2017». Et gyldig refusjonskrav må i tillegg til en prosedyrekode alltid inneholde en tilleggskode for det radiofarmakum som benyttes. Se kodeveiledning og regelverket for finansiering av poliklinisk radiologi ved private røntgeninstitutt, for detaljer, jf. merknad B1. I regelverkene for finansiering av poliklinisk radiologi fremgår også hvilken refusjonskategori den enkelte prosedyre er plassert i.

Tabell B2: Refusjonskategorier og satser for nukleærmedisin inkludert PET

Refusjonskategori	Refusjon	Merknad
NM 1	897	B1
NM 2	1136	B1
NM 3	1916	B1
NM 4	3611	B1
NM 5	6539	B1
NM 6	10175	B1
NM 7	18903	B1
PET1	4288	B1
PET2	5205	B1
PET3	5843	B1
PET4	9073	B1

Merknad B1:

Se følgende dokumenter på hjemmesidene til Direktoratet for e-helse:

- Kodeverket «Norsk klassifikasjon av radiologiske prosedyrer (NCRP)» er samordnet med andre prosedyrekodeverk og inngår nå i kodeverket for medisinske, kirurgiske og radiologiske prosedyrer (NCMP, NCSP og NCRP), <https://ehelse.no/standarder-kodeverk-og-referansekatalog/helsefaglig-og-medisinske-kirurgiske-og-radiologiske-prosedyrer-ncmp-ncsp-og-ncrp>
 - «Norsk klassifikasjon av radiologiske prosedyrer (NCRP), kodeveiledning for 2017» inngår nå i Kodeveiledningen for ICD 10, NCMP, NCSP og NCRP, jf. <https://ehelse.no/standarder-kodeverk-og-referansekatalog/helsefaglige-kodeverk/kodeveiledning-icd-10-ncsp-ncmp-og-ncrp>
- Regelverket for den polikliniske finansieringsordningen finnes på HELFOs nettsider (www.helfo.no):
- «Regelverk for finansiering av poliklinisk radiologi ved private røntgeninstitutt i 2017».

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1774 2016**Forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Grønlands økonomiske sone i 2017**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 36 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske i Grønlands økonomiske sone i ICES-områdene 5a, 12 og 14 (Øst-Grønland) og NAFO underområde 1 (Vest-Grønland) i 2017.

§ 2. Totalkvoter

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande følgende kvanta:

- 1 475 tonn blåveite ved Vest-Grønland
- 975 tonn blåveite ved Øst-Grønland
- 10 tonn kveite ved Øst-Grønland
- 800 tonn bunnlevende uer ved Øst-Grønland
- 1 029 tonn pelagisk uer ved Øst-Grønland
- 1 200 tonn torsk ved Øst-Grønland
- 90 tonn skolest ved Øst- og Vest-Grønland
- 340 tonn brosme
- 150 tonn bifangst av andre arter.

§ 3. Tid og områdebegrensning

Det er forbudt å fiske pelagisk uer før 10. mai og etter 1. juli.

Det er forbudt å fiske torsk fra 1. april til og med 31. mai.

Pelagisk uer kan fiskes i Grønlands økonomiske sone eller i et område avgrenset av følgende koordinater:

- 64° 45' N og 28° 30' W
- 62° 50' N og 25° 45' W
- 61° 55' N og 26° 45' W
- 61° 00' N og 26° 30' W
- 59° 00' N og 30° 00' W
- 59° 00' N og 34° 00' W
- 61° 30' N og 34° 00' W

8. 62° 50' N og 36° 00' W og herfra til posisjon nr. 1.

Fisket etter pelagisk uer i Grønlands økonomiske sone kan bare foregå i det området som ligger innenfor koordinatene angitt i tredje ledd.

Fisket etter torsk kan bare foregå på de vilkårene og innenfor de områdene som er bestemt av grønlandske myndigheter og som fremgår av vedlegget til denne forskriften.

§ 4. Gruppekvoter

1. Fartøy med torsketråltillatelse kan fiske inntil 1 475 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 437,5 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.
2. Fartøy med adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan fiske inntil 537,5 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.
3. Fartøy med adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan fiske inntil 10 tonn kveite ved Øst-Grønland.
4. Fartøy med adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan totalt fiske inntil 1 100 tonn torsk. Det avsettes 100 tonn torsk til bifangst for fartøy med torsketråltillatelse som fisker blåkveite og uer ved Øst-Grønland.
5. Fartøy med adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan fiske inntil 340 tonn brosme ved Øst-Grønland.
6. Fartøy med torsketråltillatelse kan fiske inntil 800 tonn bunnlevende uer ved Øst-Grønland.
7. Fartøy med seitrål- eller tråltillatelse kan fiske inntil 1 029 tonn pelagisk uer ved Øst-Grønland.

Bare fartøy som har adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy, kan fiske på kvotene som nevnt i første ledd nr. 2, 3, 4 og 5.

§ 5. Fartøykvoter

Fartøy med torsketråltillatelse som deltar i fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland tildeles fartøykvote på 491,67 tonn blåkveite.

Fartøy med torsketråltillatelse som deltar i fisket etter blåkveite ved Øst-Grønland tildeles fartøykvote på 218,75 tonn blåkveite.

Fartøy med torsketråltillatelse som deltar i fisket etter bunnlevende uer ved Øst-Grønland tildeles fartøykvote på 400 tonn uer.

Fartøy med torsketråltillatelse som deltar i fisket etter blåkveite og bunnlevende uer ved Øst-Grønland tildeles fartøykvote på 50 tonn torsk.

Fartøy med adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy tildeles fartøykvoter på 366,67 tonn torsk. Kvoten kan fiskes i ICES område 14 innenfor områdene Q1, Q2, Q3 og Q4.

§ 6. Maksimalkvote

Fartøy med adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy tildeles maksimalkvote på 200 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.

Fartøy med adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy tildeles maksimalkvoter på 60 tonn brosme.

§ 7. Påmelding og tillatelse

Fartøy med torsketråltillatelse, seitråltillatelse eller som har adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy må være skriftlig påmeldt til Fiskeridirektoratet før fisket kan ta til. Dersom det er påmeldt flere fartøy enn kvotegrunnlaget gir rom for, vil deltakelsen bli avgjort ved loddtrekning.

Ingen fartøy må delta i fisket uten tillatelse fra Fiskeridirektoratet. Det kan stilles vilkår om at fartøy som deltar i fisket skal samle biologiske data etter nærmere angitte retningslinjer.

§ 8. Utseilingsfrist

Fartøy som får tillatelse til å delta i fisket etter blåkveite med trål ved Vest-Grønland, må ha tatt utseiling innen 15. september.

§ 9. Refordeling

Fartøykvotene kan endres eller oppheves dersom en rasjonell utøvelse av fisket tilsier det.

§ 10. Stopp i fisket

Fiskeriene vil bli stoppet når totalkvotene er beregnet oppfisket.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 62, § 64 og deltakerloven § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

Vedlegg

20. des. Nr. 1775 2016

Forskrift om regulering av fisket etter uer i Irmingerhavet og i Grønlands økonomiske sone i 2017

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 16, § 36 annet ledd og § 47 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder fiske etter uer i ICES' statistikkområder 5.a, 12 og 14, i NAFO området utenfor noen stats jurisdiksjon og i Grønlands økonomiske sone.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske uer i ICES' statistikkområder 5.a, 12 og 14, i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon og i Grønlands økonomiske sone.

§ 3. Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 2 kan fartøy med torskestråltillatelse fiske inntil 800 tonn bunnlevende uer i ICES' statistikkområder 12 og 5.a i Grønlands økonomiske sone.

Fra 10. mai til 1. juli 2016 kan fartøy med seitrål- eller torskestråltillatelse fiske inntil 1 029 tonn pelagisk uer (*Sebastes Mentella*) innenfor et område avgrenset av følgende koordinater:

1. 64° 45' N og 28° 30' W
2. 62° 50' N og 25° 45' W
3. 61° 55' N og 26° 45' W
4. 61° 00' N og 26° 30' W
5. 59° 00' N og 30° 00' W
6. 59° 00' N og 34° 00' W
7. 61° 30' N og 34° 00' W
8. 62° 50' N og 36° 00' W og herfra til posisjon nr 1.

Fra samme tidspunkt kan det av kvoten på 1 029 tonn pelagisk uer fiskes inntil 740 tonn pelagisk uer i Grønlands økonomiske sone eller i området som angitt i annet ledd. Ved fiske i Grønlands økonomiske sone kan fisket bare foregå i det området som ligger innenfor området som beskrevet i annet ledd.

§ 4. Redskap

Det er forbudt å bruke redskap med maskevidde mindre enn 100 mm.

§ 5. Omregningsfaktor

Ved beregning av kvantum rund vekt fra sløyd og hodekappet uer, inkludert såkalt «japankutt» skal det ved kvoteavregning og kontroll anvendes omregningsfaktor 1,70.

§ 6. Stopp i fisket

Fisket vil bli stoppet når totalkvotene er beregnet oppfisket.

§ 7. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 61, § 62, § 64 og § 65 og deltakerloven § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

20. des. Nr. 1776 2016

Forskrift om endring i forskrift om konstruksjon og utrustning av boligkvarteret på flyttbare innretninger

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 9, § 21, § 25, § 26, § 27, § 28a og § 45, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171, delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590 og delegeringsvedtak 19. august 2013 nr. 1002.

EØS-henvisning: EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF som endret ved direktiv 98/48/EF). Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 17. desember 1986 nr. 2318 om konstruksjon og utrustning av boligkvarteret på flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 6 skal lyde:

§ 6. Plassering av boligkvarteret

Plassering av boligkvarteret skal baseres på en risikovurdering i samsvar med forskrift 22. desember 1993 nr. 1239 om risikoanalyse for flyttbare innretninger.

Ny § 6a skal lyde:

§ 6a. Merking i boligkvarteret

1. Boligkvarteret skal merkes slik at det er lett å orientere seg.
2. Rom i boligkvarteret skal tydelig merkes med bruksområde.

§ 7 nr. 1 skal lyde:

1. Boligkvarteret skal innredes og utstyres for begge kjønn. Utvendige dekk og skott i boligkvarteret som er utsatt for været og/eller som grenser til maskiner, utstyr, arbeidssted mv., skal være forsvarlig isolert. Isolasjonen skal ikke ha en høyere k-verdi enn 0,50. Isolasjonsmaterialet skal legges på en slik måte at kondensdannelse unngås og skal være festet på en forsvarlig måte.

§ 7 nr. 2 skal lyde:

2. Til skott og dekk i eller mot boligkvarteret skal det brukes konstruksjoner med lydreduksjon som oppfyller kravene som gjelder for flyttbare innretninger i kapittel 15 i forskrift 1. januar 2005 nr. 8 om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for de som har sitt arbeid om bord på skip.

§ 7 nr. 3 skal lyde:

3. Boligkvarteret skal være lagt til rette for å opprettholde en forsvarlig hygienisk standard. Materialer som brukes skal ha en overflate som er lett å holde ren.

§ 8 nr. 6 oppheves.

§ 8 nåværende nr. 7 og 8 blir nr. 6 og 7.

§ 10 nr. 1 skal lyde:

1. Boligkvarteret skal ha oppvarmingsanlegg som er dimensjonert for en minimumstemperatur på pluss 20° C under de klimaforhold som innretningen er spesifisert å kunne operere under. Det skal ikke være temperaturforskjeller større enn 5° C i det enkelte rom. Lager, arbeidsrom, vaske- og tørkerom for klær, proviant-, fryse- og kjølerom er unntatt fra dette kravet.

§ 11 nr. 1 skal lyde:

1. Helsekontor, spiserom, dagrom og bysse skal så vidt mulig være slik plassert at de får naturlig lys.

§ 12 nr. 1 skal lyde:

1. Boligkvarteret skal ha bysse, fryse- og kjølerom. Skott og takkledning i bysse, fryse- og kjølerom skal være av rustfritt stål. Røropplegg, kanaler, kabler o.l. skal så vidt mulig være innebygget og slik at flatene blir plane og lette å holde rene.

§ 12 nr. 6 skal lyde:

6. Fryserommet skal være tilstrekkelig stort til å romme de forråd av matvarer som bør oppbevares frosset. Fryserommet skal være utstyrt med termometer som kan avleses utenfra. Fryseromstemperaturen skal være minus 18° C eller lavere.

§ 12 nr. 7 skal lyde:

7. Kjølerommet skal være tilstrekkelig stort til å romme de forråd av matvarer som bør oppbevares avkjølt. Kjøleromstemperaturen skal holdes mellom minus 1° C og pluss 4° C.

§ 13 skal lyde:

§ 13. Lugarer

1. Alle som bor på innretningen skal ha egen køye.
2. Lugarer skal innredes for maksimalt 2 personer.
3. Enmannslugarer inkludert bad skal ha gulvareal på minst 7 m².
4. Tomannslugarer inkludert bad skal ha gulvareal på minst 12 m².
5. Tomannslugarer uten atskilte soverom kan bare brukes av personer med motsatt arbeidstid om bord.
6. Ved måling av gulvflaten skal den delen av flaten som opptas av køyer, skap, kommoder og sitteplasser, regnes med, unntatt små eller uregelmessig formede deler av flaten som ikke kan brukes til å bevege seg på.

7. Det skal ikke være direkte åpninger inn til lugar fra dagrom, spiserom, bysse, vaske- og tørkerom for klær eller skifterom.

§ 14 skal lyde:

§ 14. Inventar i soverom

I hvert soverom skal det finnes

- a) én køye som er minst 2 m lang og 0,8 m bred, begge mål tatt innvendig;
- b) ett eller flere klesskap og skuffer på til sammen minst 500 liter. Minst ett klesskap og én skuff skal være låsbare;
- c) bord og sitteplass. For lugarer med atskilt soverom og gulvareal større enn minimumskravene i § 13 nr. 3 og 4, kan bord og sitteplass i stedet plasseres utenfor soverommet.

§ 15 nr. 4 oppheves.

§ 15 nåværende nr. 5 blir nr. 4 og skal lyde:

4. Gulvarealet i alle dagrom skal til sammen tilsvare minst 1 m² pr. person av maksimalt antall personer som kan være om bord.

§ 15 nåværende nr. 6, 7 og 8 blir nr. 5, 6 og 7.

§ 16 skal lyde:

§ 16. Helsekontor

1. Boligkvarteret skal ha et helsekontor som er plassert slik at båretransport mellom arbeidsområdene, helikopterdekket og helsekontoret kan foretas på en medisinsk forsvarlig måte.
2. Helsekontoret skal innredes og utstyres slik at undersøkelse og behandling kan foretas på en medisinsk forsvarlig måte.
3. Tilstøtende til helsekontoret skal det finnes et sanitærrom med toalett, dusj og vask.
4. Temperaturen i helsekontoret skal kunne reguleres uavhengig av øvrige rom i boligkvarteret.
5. Helsekontoret skal ha kommunikasjonsutstyr til intern og ekstern kommunikasjon.

§ 17 nr. 8 skal lyde:

8. Ved inngangen til boligkvarteret skal det finnes egne skifterom som skal ha
 - a) individuelle klesskap
 - b) arrangement til tørking av arbeids- og fottøy.

§ 19 skal lyde:

§ 19. Disposisjon

1. Sjøfartsdirektoratet kan unnta en flyttbar innretning fra ett eller flere av kravene i forskriften når rederiet søker skriftlig om unntak og ett av følgende krav er oppfylt:
 - a) Det godtgjøres at kravet ikke er vesentlig og at unntaket vurderes som sikkerhetsmessig forsvarlig.
 - b) Det godtgjøres at kompenserende tiltak vil opprettholde samme sikkerhetsnivå som kravet i forskriften.
 - c) Det godtgjøres at kravet hindrer utvikling og bruk av innovative løsninger når løsningen vil opprettholde samme sikkerhetsnivå som kravet i forskriften.
2. Uttalelse fra verneombud skal legges ved dispensasjonssøknaden.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1777 2016

Forskrift om regulering av fisket etter tobis i 2017

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 16, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande tobis i 2017.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 61, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

20. des. Nr. 1778 2016**Forskrift om endring i endringsforskrift til forsikringsvirksomhetsloven (livsforsikring mv.)**

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsvirksomhet (forsikringsvirksomhetsloven) § 10–1 og § 10–2. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 9. desember 2016 nr. 1504 om endring i forskrift til forsikringsvirksomhetsloven (livsforsikring mv.) del I gjøres følgende endring:

Kapittel 13 oppheves skal lyde:

Kapittel 13 blir nytt kapittel 12.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1779 2016**Forskrift om endring i forskrift om engangsavgift på motorvogner**

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets årlige avgiftsvedtak. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 19. mars 2001 nr. 268 om engangsavgift på motorvogner gjøres følgende endringer:

§ 3–1 fjerde ledd skal lyde:

For motorvogner som benytter forbrenningsmotor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler) skal det gjøres et fradrag på 5 pst. i vektavgiftsgrunnlaget. Dersom motorvognen er utstyrt med batteripakke som kan lades fra ekstern strømkilde (ladbare hybridbiler), skal fradraget i vektavgiftsgrunnlaget utgjøre 26 pst.

Ny § 4–12 skal lyde:

§ 4–12. Amatørbygde kjøretøy

Det gis fritak for motorvogner som fremstilles, godkjennes og registreres i medhold av forskrift 10. oktober 2013 nr. 1217 om godkjenning og registrering av amatørbygde kjøretøy.

Overskriften i kapittel VII skal lyde:

VII. Refusjon av engangsavgift ved utførsel av motorvogn og forholdsmessig engangsavgift for leie- og leasingkjøretøy

§ 7–3 fjerde ledd skal lyde:

Utførsel av motorvognen må dokumenteres ved attestert utførselsdeklarasjon. Ved beregning av refusjonsbeløpet skal dato for utførselsdeklarasjon legges til grunn. Skattekontoret kan i særlige tilfeller fravike kravet om attestert utførselsdeklarasjon dersom utførselen dokumenteres på annen betryggende måte.

§ 7–3 femte ledd skal lyde:

Refusjonsbeløpet kan ikke utbetales før motorvognen er avregistrert i det norske motorvognregisteret og utførsel er dokumentert.

Ny § 7–5 skal lyde:

§ 7–5. Forholdsmessig engangsavgift for leie- og leasingkjøretøy

Dersom en motorvogn skal benyttes i Norge i et avgrenset tidsrom på bakgrunn av en tidsbegrenset leie- eller leasingkontrakt, kan det etter søknad tillates innbetaling av forholdsmessig engangsavgift for den planlagte bruksperioden.

Søknad sendes skattekontoret i forkant av registrering av motorvognen i Norge.

Ny § 7–6 skal lyde:

§ 7–6. Beregning av forholdsmessig avgift

Forholdsmessig avgift skal betales ved første gangs registrering av motorvognen med en forholdsvis andel av ordinær avgift tilsvarende leie- eller leasingkontraktens varighet. Forholdsmessig avgift beregnes med en prosentsats av ordinær avgift tilsvarende den bruksfradragssats for en periode av samme varighet som fremkommer av § 3–3.

Ny § 7–7 skal lyde:

§ 7–7. Permanent bruk av motorvognen i Norge

Dersom motorvognen ønskes benyttet i Norge på permanent basis etter utløpet av leie- eller leasingperioden, må ordinær engangsavgift betales. Avgiften skal beregnes etter de regler og satser som gjelder på tidspunktet for utløp av leie- eller leasingkontrakten. Bruksfradrag beregnes etter reglene i § 3–3 og § 3–4.

Søknad om betaling av ordinær engangsavgift sendes skattekontoret senest tre uker før utløpet av leie- eller leasingkontrakten.

Ny § 7–8 skal lyde:

§ 7–8. Forlengelse av leie- eller leasingperioden

Dersom leie- eller leasingforholdet forlenges, må det betales ny forholdsmessig avgift for den forlengede perioden. Avgiften skal utgjøre den forholdsmessige andelen av ordinær avgift som tilsvarer den forlengede perioden. Forlengelse av perioden kan kun innvilges én gang.

Søknad om forlengelse sendes skattekontoret senest tre uker før utløpet av opprinnelig leie- eller leasingkontrakt.

Ny § 7–9 skal lyde.

§ 7–9. Avbrudd i leie- eller leasingforholdet

Dersom leie- eller leasingforholdet avbrytes og motorvognen tas ut av bruk og avregistreres før utløpet av den planlagte leie- eller leasingperioden, tilbakebetales for mye betalt forholdsmessig avgift.

Den avgift som tilbakebetales skal tilsvare differansen mellom forholdsmessig avgift for den opprinnelig planlagte perioden og forholdsmessig avgift for den forkortede perioden. Beløpet som skal tilbakebetales kan ikke overstige det beløp som er betalt i forholdsmessig avgift ved første gangs registrering i Norge.

Søknad om tilbakebetaling sendes skattekontoret.

Ny § 7–10 skal lyde:

§ 7–10. Vilkår for forholdsmessig avgift

Leie- eller leasingkontrakten kan, inkludert eventuell forlengelse, maksimalt være av 5 års varighet.

Motorvognen må tas ut av bruk og avregistreres i Norge innen 14 dager etter kontraktstidens utløp. Skifte av eier i motorvognregisteret uten at leie- eller leasingforholdet må avbrytes tillates bare i de tilfeller der leie- eller leasingkontrakten fullføres som opprinnelig planlagt. Skifte av leie- eller leasingtaker tillates bare i de tilfeller der en ny leie- eller leasingtaker trer inn i avtalen på uendrede vilkår. Søknad om eierskifte eller skifte av leie- eller leasingtaker sendes skattekontoret senest tre uker før ønsket endringstidspunkt.

Motorvognen kan ikke gjennomgå endring i avgiftsmessig status eller avgiftsmessig grunnlag etter reglene i § 5–1 til § 5–5 i løpet av planlagt leie- eller leasingperiode.

Dersom motorvognen vrakes før planlagt leie- eller leasingperiode er utløpt, tilbakebetales ikke avgift for den resterende delen av perioden.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1780 2016

Forskrift om endring i forskrift om tiltakspenger mv. (tiltakspengeforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 13. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 4. november 2013 nr. 1286 om tiltakspenger mv. (tiltakspengeforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Deltakerne på følgende arbeidsmarkedstiltak har krav på tiltakspenger:

- avklaring, jf. forskrift 11. desember 2015 nr. 1598 om arbeidsmarkedstiltak kapittel 2,
- arbeidstrening, jf. forskrift om arbeidsmarkedstiltak kapittel 3,
- oppfølging, jf. forskrift om arbeidsmarkedstiltak kapittel 4,
- opplæring, jf. forskrift om arbeidsmarkedstiltak kapittel 7,
- arbeidsrettet rehabilitering, jf. forskrift om arbeidsmarkedstiltak kapittel 12, og
- arbeidsforberedende trening, jf. forskrift om arbeidsmarkedstiltak kapittel 13.

Det kan også gis tiltakspenger til deltakere fra Norge på arbeidsmarkedstiltak som arrangeres utenfor Norge, når tiltaket er tildelt av Arbeids- og velferdsetaten.

§ 7 skal lyde:

Det gis ikke tiltakspenger for samme periode som tiltaksdeltakeren har rett til andre ytelser til livsopphold. En tiltaksdeltaker som har barnepensjon etter folketrygdloven kapittel 18 kan likevel få tiltakspenger.

En tiltaksdeltaker som mottar dagpenger eller på forhånd har søkt om dagpenger, kan velge å få dagpenger i stedet for tiltakspenger under deltakelse i tiltaket.

En tiltaksdeltaker som mottar barnetrygd, jf. barnetrygdloven, eller kontantstøtte etter kontantstøtteloven, kan få barnetillegg jf. § 3 andre ledd.

Den som deltar i et tiltak som nevnt i § 2 som er en del av et kvalifiseringsprogram, jf. lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 29 eller et introduksjonsprogram, jf. lov om introduksjonsordning og norskopplæring for nyankomne innvandrere kapittel 2, har ikke krav på tiltakspenger.

II

Ikrafttredelse og overgangsregler

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

En deltaker på behandlingstilbud for personer med lettere psykiske og sammensatte lidelser, jf. forskrift 21. desember 2015 nr. 1822 om behandlingstilbud for personer med lettere psykiske og sammensatte lidelser som har fått innvilget tiltakspenger og tilleggsstønader før 1. januar 2017, kan beholde tiltakspengene og tilleggsstønadene ut vedtaksperioden.

20. des Nr. 1781 2016

Endring i mandat for forvaltningen av Statens pensjonsfond utland

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond § 2 annet ledd og § 7. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I mandat 8. november 2010 nr. 1414 om forvaltningen av Statens pensjonsfond utland gjøres følgende endringer:

§ 1–2 første og tredje ledd skal lyde:

(1) Departementets kroneinnskudd skal være plassert på særskilt konto i banken. Banken skal i eget navn videreplassere kroneinnskuddet i en portefølje av finansielle instrumenter, fast eiendom, kontantinnskudd og andre eiendeler og finansielle forpliktelser som banken forvalter i henhold til dette mandatet (investeringsporteføljen), jf. kapittel 3.

(3) Banken skal foreta investeringsbeslutninger og utøve eierrettigheter uavhengig av departementet.

§ 1–4 annet ledd skal lyde:

(2) Banken skal gi departementet råd om behov for endringer i mandatet. Råd kan gis av eget tiltak eller etter anmodning fra departementet.

§ 1–5 første og annet ledd skal lyde:

(1) Den strategiske referanseindeksen for investeringsporteføljen består av:

- Referanseindeks for aksjeporteføljen, jf. § 3–3.
- Referanseindeks for obligasjonsporteføljen, jf. § 3–2.

(2) Referanseindeksen for aksjeporteføljen utgjør 62,5 prosent av den strategiske referanseindeksen. Referanseindeksen for obligasjonsporteføljen utgjør 37,5 prosent av den strategiske referanseindeksen.

§ 1–6 første til tredje ledd skal lyde:

(1) Andelene aksjer og obligasjoner i den faktiske referanseindeksen beregnes daglig, og følger av avkastningen av referanseindeksene for aksje- og obligasjonsporteføljene.

(2) Verdien av den faktiske referanseindeksen skal svare til den totale markedsverdien av investeringsporteføljen ved hver månedsslutt.

(3) Overføringer til og fra kronekontoen, jf. § 1–2 første ledd, skjer normalt siste handledag i hver måned. Departementet fastsetter overføringsbeløpet i norske kroner innen fjerde siste handledag i måneden. Overføringer påvirker ikke forholdet mellom aksjer og obligasjoner i den faktiske referanseindeksen. Banken orienterer departementet andre handledag i påfølgende måned om sammensetningen av ny faktisk referanseindeks.

§ 2–2 fjerde og femte ledd skal lyde:

(4) Prinsippene, og bruken av virkemidler for å understøtte disse, skal offentliggjøres, jf. § 2–1 og § 6–2 tredje ledd bokstav h.

(5) I forvaltningen av den unoterte eiendomsporteføljen skal banken innenfor miljøområdet vektlegge hensyn til blant annet energieffektivitet, vannforbruk og avfallshåndtering.

§ 2–4 skal lyde:

§ 2–4. Miljørelaterte investeringer

Banken skal, innenfor rammene i § 3–4, etablere mandater som er miljørelaterte. Markedsverdien av de miljørelaterte investeringene skal normalt være i intervallet 30–60 mrd. kroner.

§ 3–1 første ledd bokstavene c, d og ny e skal lyde:

- c) Den unoterte eiendomsporteføljen kan investeres i fast eiendom, egenkapital og rentebærende instrumenter utstedt av unoterte selskaper, fondskonstruksjoner og andre juridiske personer som har kjøp, utvikling og forvaltning eller finansiering av fast eiendom som hovedvirksomhet. Investeringene kan foretas gjennom norske eller andre juridiske personer. Med fast eiendom menes rettigheter til grunn og eventuell bebyggelse som finnes på denne.
- d) Finansielle derivater og fondsandeler kun når disse henger naturlig sammen med investeringene i aksje-, obligasjons- og den unoterte eiendomsporteføljen.
- e) Øvrige finansielle instrumenter kun når disse tilfaller investeringsporteføljen som følge av selskapshendelser.

§ 3–1 annet ledd skal lyde:

- (2) Banken kan ikke plassere investeringsporteføljen i:
 - a) Verdipapirer utstedt av norske foretak, verdipapirer utstedt i norske kroner, fast eiendom lokalisert i Norge eller i eiendomsselskaper, eiendomsfond eller liknende konstruksjoner som har som primært formål å investere i Norge. Tilsvarende gjelder obligasjoner med fortrinnsrett med pantesikkerhet i Norge. Med norsk foretak menes foretak med hovedkontor i Norge.
 - b) Verdipapirer banken har utelukket fra investeringsporteføljen, jf. § 2–5 og retningslinjer for observasjon og utelukkelse fra SPU.
 - c) Rentebærende instrumenter utstedt av stater eller statsrelaterte utstedere i de unntakstilfeller der departementet har avskåret slike investeringer på bakgrunn av at det er vedtatt særlig omfattende FN-sanksjoner, eller andre internasjonale tiltak av særlig stort omfang rettet mot et bestemt land og Norge har sluttet opp om tiltakene.
 - d) Unoterte selskaper og fondskonstruksjoner i land Norge ikke har skatteavtale med eller andre land enn de som Norge i medhold av annen folkerettslig overenskomst kan kreve skatteopplysninger fra.
 - e) Unotert infrastruktur slik som veier, jernbane, havner, flyplasser og annen grunnleggende infrastruktur.

Nåværende § 3–1 fjerde og femte ledd og nåværende § 3–4 oppheves.

Nåværende § 3–5 blir § 3–4 og skal lyde:

§ 3–4. Rammer for forvaltningen

- (1) Aksjeporteføljen, jf. § 3–1 første ledd bokstav a, skal utgjøre mellom 50 og 70 prosent av investeringsporteføljen.
- (2) Obligasjonsporteføljen, jf. § 3–1 første ledd bokstav b, skal utgjøre mellom 30 og 50 prosent av investeringsporteføljen.
- (3) Den unoterte eiendomsporteføljen, jf. § 3–1 første ledd bokstav c, kan utgjøre inntil 7 prosent av investeringsporteføljen.
- (4) Netto markedsverdi skal benyttes til å beregne andeler i første til tredje ledd. I beregningen skal derivater avbildes med den underliggende økonomiske eksponeringen.
- (5) Banken skal legge opp forvaltningen med sikte på at det forventede annualiserte standardavviket til differanseavkastningen mellom investeringsporteføljen og den faktiske referanseindeksen (forventet relativ volatilitet) ikke skal overstige 1,25 prosentenheter, jf. § 4–3 annet ledd.
- (6) Aksje- og obligasjonsporteføljen skal søkes sammensatt på en slik måte at den forventede differanseavkastningen er eksponert mot flere systematiske risikofaktorer.
- (7) Banken skal søke å ta hensyn til forskjeller i statsfinansiell styrke mellom land i sammensetningen av statsobligasjonsinvesteringene.
- (8) Banken skal legge opp forvaltningen med sikte på at høyrisiko obligasjoner (kredittvurdering lavere enn «investment grade») ikke utgjør mer enn 5 prosent av markedsverdien av obligasjonsporteføljen.
- (9) For investeringer i gjeldsinstrumenter skal det foreligge en kredittvurdering. Alle interne kredittvurderinger skal dokumenteres.
- (10) Banken skal ikke eie mer enn 10 pst. av de stemmeberettigede aksjene i ett enkelt selskap. Eierskap i noterte og unoterte eiendomsselskaper er unntatt fra dette.
- (11) Den unoterte eiendomsporteføljen skal være veldiversifisert geografisk, over sektorer og over eiendommer.
- (12) Gjeldsfinansiering kan benyttes med sikte på effektiv gjennomføring av forvaltningsoppdraget, men ikke med sikte på å øke investeringsporteføljen eksponering mot risikable aktiva i aksje- og obligasjonsporteføljen. Gjeldsfinansiering kan også benyttes i fondskonstruksjoner, og av andre juridiske personer med sikte på effektiv gjennomføring av forvaltningsoppdraget, men gjeldsfinansiering kan ut over dette ikke gjøres med sikte på å øke investeringsporteføljen eksponering mot risikable aktiva.
- (13) Reinvestering av kontantsikkerhet skal ikke gjøres med sikte på å øke investeringsporteføljen økonomiske eksponering mot risikable aktiva.
- (14) Salg av verdipapirer banken ikke eier (short salg) kan bare foretas dersom banken har tilgang til verdipapirene gjennom en etablert låneordning.

Nåværende § 3–6 blir § 3–5 og skal lyde:

§ 3–5. Rammer for forvaltningen som skal fastsettes av hovedstyret

- (1) Hovedstyret skal fastsette supplerende risikorammer for å fange opp risiko som erfaringsmessig ikke fanges godt opp av forventet relativ volatilitet, herunder:
- a) Rammer for minste sammenfall mellom aksje- og obligasjonsporteføljene og tilsvarende faktiske referanseindekser.
 - b) Rammer for kredittrisiko, både på enkeltutstedernivå og samlet for investeringsporteføljen.
 - c) Rammer for likviditetsrisiko.
 - d) Rammer for motpartseksposering.
 - e) Rammer for gjeldsfinansiering.
 - f) Rammer for reinvestering av mottatt kontantsikkerhet.
 - g) Rammer for innlån av verdipapirer.
 - h) En ramme for store forventede negative avvik mellom avkastningen av investeringsporteføljen og den faktiske referanseindeksen (forventet ekstremavviksrisiko).
- (2) Hovedstyret skal i tillegg begrense risikoen i den unoterte eiendomsporteføljen gjennom rammer for bl.a.:
- a) investeringer i land
 - b) investeringer i sektorer
 - c) investeringer i framvoksende markeder
 - d) investeringer i eiendom under utvikling
 - e) samlet gjeldsgrad og maksimal gjeldsgrad på enkeltinvesteringer.
- (3) Hovedstyret skal fastsette en ramme for hvor stor andel fondet kan eie av de stemmeberettigede aksjene i ett enkelt, notert eiendomsselskap.
- (4) Hovedstyret skal fastsette en ramme for hvor stor del av investeringsporteføljen én enkelt ekstern forvalter kan forvalte.
- (5) Rammene nevnt i første til fjerde ledd og senere endringer i disse skal legges fram for departementet minst fire uker før planlagt ikrafttredelse, med mindre særlige forhold tilsier kortere frist.

§ 4-2 skal lyde:

§ 4-2. Verdivurdering og avkastningsmåling

- (1) Avkastningen av investeringsporteføljen skal måles i valutasammensetningen til den faktiske referanseindeksen (valutakurven for investeringsporteføljen), jf. § 1-6. For den unoterte eiendomsporteføljen skal avkastningen i tillegg måles i valutasammensetningen til den faktiske unoterte eiendomsporteføljen.
- (2) Nettoavkastningen av den unoterte eiendomsporteføljen skal beregnes etter fradrag for alle kostnader, som drifts-, transaksjons-, forvaltnings-, og skattekostnader.
- (3) Avkastningsberegningene skal utarbeides i samsvar med metodikken i Global Investment Performance Standards (GIPS).
- (4) Banken skal fastsette prinsipper for prising og avkastningsmåling av de finansielle instrumentene som inngår i porteføljen.
- (5) Metoden for å fastsette verdien av finansielle instrumenter skal være etterprøvbart og med rimelig sikkerhet uttrykke den virkelige verdien av investeringsporteføljen på måletidspunktet.
- (6) Banken skal minst én gang i året innhente en ekstern, uavhengig verdivurdering av de unoterte eiendomsinvesteringene, fortrinnsvis per 31. desember.

§ 4-3 første ledd skal lyde:

- (1) Banken skal fastsette prinsipper for måling og styring av markedsrisiko i forvaltningen, herunder relevante kilder til systematisk risiko, jf. § 3-4 og § 3-5. Målingene skal søke å fange opp all relevant markedsrisiko knyttet til de finansielle instrumentene som brukes i forvaltningen. Risikoen skal anslås ved hjelp av flere forskjellige metoder. Det skal gjennomføres stresstester basert på blant annet historiske hendelser og scenarier for framtidig utvikling i systematiske risikofaktorer.

§ 4-4 skal lyde:

§ 4-4. Måling og styring av kredittrisiko

Banken skal fastsette prinsipper for måling og styring av kredittrisikoen, jf. § 3-5. Målingene av kredittrisiko skal søke å fange opp all relevant kredittrisiko knyttet til de finansielle instrumentene som brukes i forvaltningen.

§ 4-5 første ledd skal lyde:

- (1) Banken skal fastsette prinsipper for måling og styring av motpartseksposering, jf. § 3-5.

§ 4-6 skal lyde:

§ 4-6. Måling og styring av gjeldsfinansiering

Banken skal fastsette prinsipper for måling og styring av gjeldsfinansiering av investeringsporteføljen, jf. § 3-5. Prinsippene skal omfatte implisitt gjeldsfinansiering som oppnås gjennom derivater og reinvestering av kontanter som blir stilt som sikkerhet ved verdipapirutlån eller gjenkjøpsavtaler.

4-8 skal lyde:

§ 4–8. Reinvestering av mottatt kontantsikkerhet

Banken skal fastsette retningslinjer for reinvestering av mottatt kontantsikkerhet, jf. § 3–5.

§ 4–10 fjerde ledd skal lyde:

(4) Banken skal ha retningslinjer som sikrer en grundig gjennomgang («due diligence») i forkant av den enkelte investering i den unoterte eiendomsporteføljen. Gjennomgangen skal inkludere vurderinger av ulike sider ved investeringens risiko, herunder markedsrisiko, likviditetsrisiko, kredittrisiko, motpartsrisiko, operasjonell risiko, juridisk, skattemessig og eventuell teknisk og miljømessig risiko. Gjennomgangen skal dokumenteres.

§ 6–2 annet og tredje ledd skal lyde:

(2) Banken skal kvartalsvis rapportere om og redegjøre særskilt for (kvartalsrapportering):

- a) Verdiutvikling, resultater og risiko i investeringsporteføljen samlet, i aksje-, obligasjons- og den unoterte eiendomsporteføljen separat og i tilhørende referanseindekser.
- b) Sammensetningen av differanseavkastningen for investeringsporteføljen og innenfor henholdsvis aksje- og obligasjonsporteføljen.
- c) Utnyttelsen av rammene gitt i dette mandatet.

Kvartalsrapporteringen skal videre inneholde utdrag av de deler av bankens regnskap som vedrører forvaltningen av investeringsporteføljen, fastsatt i henhold til de til enhver tid gjeldende regnskapsregler for banken.

(3) I tillegg til krav i § 6–2 annet ledd skal banken årlig rapportere om og redegjøre særskilt for følgende (årsrapportering):

- a) Resultater i eiendomsforvaltningen og av ulike investeringsstrategier innenfor henholdsvis aksje- og obligasjonsforvaltningen, herunder andel av differanseavkastningen og utnyttelsen av rammen for forventet relativ volatilitet, ekstremavviksrisiko og forvaltningskostnader. Med ulike investeringsstrategier menes investeringsstrategier som vektlegges i utnyttelsen av enkeltrammer, bl.a. rammen for forventet relativ volatilitet, ekstremavviksrisiko og forvaltningskostnader.
- b) Hovedstyrets vurderinger av resultatene.
- c) Forholdet mellom avkastning og risiko i investeringsporteføljen samlet, i aksje- og obligasjonsporteføljen separat og i tilhørende referanseindekser. Banken skal benytte flere metoder og måltall for å rapportere risikojustert avkastning.
- d) Inntekter fra verdipapirlån, interne og eksterne forvaltningskostnader, skattekostnader og anslag på transaksjonskostnader for investeringsporteføljen og for henholdsvis aksje-, obligasjons- og den unoterte eiendomsporteføljen uttrykt som andel av forvaltet kapital.
- e) Forvaltningen av den unoterte eiendomsporteføljen, herunder vurderinger av resultatene sammenliknet med et bredt sett av avkastningsmål.
- f) Miljørelaterte investeringer, jf. § 2–4. Redegjørelsen for de miljørelaterte investeringene skal omfatte blant annet omfang, strategi, aktivatype og en beskrivelse og vurdering av hvordan en ivaretar intensjonen med disse investeringene.
- g) Investeringer i framvoksende markeder og fornybar energi.
- h) Arbeidet med ansvarlig forvaltning, jf. kapittel 2, herunder bruken av virkemidler og virkningen av eierskapsarbeidet, samt hvordan prinsippene for ansvarlig forvaltning er integrert i forvaltningen.

§ 7–2 skal lyde:

§ 7–2. Bankens plikter ved overskridelse av rammer for forvaltningen

(1) Dersom det oppstår situasjoner der rammene i § 3–4 eller § 3–5 blir overskredet, skal banken uten ugrunnet opphold foreta en vurdering av hvordan forvaltningen kan bringes innenfor rammene på en hensiktsmessig og kostnadseffektiv måte.

(2) Departementet skal orienteres ved vesentlige brudd på rammene i § 3–4 eller § 3–5.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1782 2016

Forskrift om endring i forskrift om klagenemnd for passasjertransport (transportklagenemndforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 10–44, § 10–45, § 10–46, § 10–47 og § 15–4, lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 7c, lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 418a tredje ledd og lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy (yrkestransportlova) § 32a. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 20. januar 2012 nr. 84 om klagenemnd for passasjertransport (transportklagenemndforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–3 skal lyde:

§ 1–3. Transportklagenemndas kompetanse

(1) Transportklagenemnda har rett og plikt til å behandle tvister mellom passasjerer som klager i medhold av § 1–4 og foretak som nevnt i § 1–7. Transportklagenemnda kan likevel avvise saker etter reglene i kapittel 6.

(2) Når en tvist har tilknytning til mer enn ett land, avgjør de aktuelle rettighetsreglenes innhold, avtalebestemmelser, internasjonale avtaler og forståelser om vernetting eller klagemyndighet, og norsk internasjonal privatrett om nemnda er kompetent.

§ 1–4 skal lyde:

§ 1–4. Hvilke passasjerer som har klagerett

Enhver passasjer som har rettigheter i medhold av

- a) luftfartsloven med forskrifter, avtale om yting av tjenester som faller innenfor luftfartslovgivningens virkeområde,
- b) jernbaneloven med forskrifter, avtale om yting av tjenester som faller innenfor jernbanelovens virkeområde,
- c) yrkestransportlova med forskrifter, avtale om yting av tjenester som faller inn under yrkestransportlovgivningens virkeområde, eller
- d) regler i sjøloven kapittel 15 romertall IV med forskrifter, avtale om yting av tjenester som faller innenfor sjøfartslovgivningens virkeområde,

samt andre regler og rettsprinsipper som har betydning for forholdet mellom passasjerer og tjenesteyteren, har rett til å klage til Transportklagenemnda over antatt brudd på sine rettigheter.

§ 1–5 skal lyde:

§ 1–5. Klagerett når andre enn passasjerer har betalt reisen

(1) Passasjerens klagerett etter § 1–4 er ikke avhengig av om passasjerer selv betaler for reisen.

(2) Betaler en annen enn passasjerer for reisen, avtaler passasjerer og den som betaler seg imellom hvem som skal opptre som klager.

§ 1–6 oppheves.

§ 1–7 skal lyde:

§ 1–7. Tjenesteytere som er underlagt klageordningen

(1) Ethvert flyselskap som flyr i, til eller fra Norge og som har forpliktelser i medhold av lov, forskrift eller avtalebestemmelser som nevnt i § 1–4 bokstav a er underlagt klagenemndas kompetanse. Det samme gjelder foretak som driver landingsplass i medhold av luftfartsloven, reisebyråer og øvrige foretak som har forpliktelser i medhold av lov, forskrift eller avtalebestemmelser som nevnt i § 1–4 bokstav a.

(2) Ethvert jernbaneforetak som trafikkerer det nasjonale jernbanenettet i forbindelse med nasjonal eller internasjonal passasjertransport eller som driver transporttjenester med sporvei, tunnelbane eller forstadsbane og som har forpliktelser i medhold av lov, forskrift eller avtalebestemmelser som nevnt i § 1–4 bokstav b er underlagt klagenemndas kompetanse. Det samme gjelder Jernbaneverket, reisebyråer og øvrige som har forpliktelser i medhold av lov, forskrift eller avtalebestemmelser som nevnt i § 1–4 bokstav b.

(3) Enhver som driver persontransport med motorvogn i rute i, til eller fra Norge, og som har forpliktelser i medhold av lov, forskrift eller avtalebestemmelser som nevnt i § 1–4 bokstav c er underlagt klagenemndas kompetanse. Det samme gjelder terminaleiere, reisebyråer og øvrige som har forpliktelser i medhold av lov, forskrift eller avtalebestemmelser som nevnt i § 1–4 bokstav c.

(4) Enhver bortfrakter som driver persontransport med fartøy i rute i, til eller fra Norge, og som har forpliktelser i medhold av lov eller forskrift som nevnt i § 1–4 bokstav d er underlagt klagenemndas kompetanse. Det samme gjelder terminaler, reisebyråer og øvrige som har forpliktelser i medhold av lov eller forskrift som nevnt i § 1–4 bokstav d.

§ 1–8 skal lyde:

§ 1–8. Svalbard

(1) Bestemmelsene i § 1–7 første ledd omfatter flygninger til, på og fra Svalbard, og landingsplasser på Svalbard dersom det følger av virkeområdebestemmelsene i de rettighetsbestemmelsene som brukes som grunnlag for klagen.

(2) Bestemmelsene i § 1–7 fjerde ledd omfatter persontransport til, på og fra Svalbard, og terminaler på Svalbard dersom det følger av virkeområdebestemmelsene i de rettighetsbestemmelsene som brukes som grunnlag for klagen.

§ 1–12 skal lyde:

§ 1–12. Litispendens

Så lenge en tvist er til behandling i transportklagenemnda, kan ikke en part bringe den inn til behandling for de alminnelige domstolene, jf. luftfartsloven § 10–47, jernbaneloven § 7c femte ledd og sjøloven § 418a tredje ledd.

§ 4–1 skal lyde:

§ 4-1. Styrets sammensetning og arbeidsform

(1) Transportklagenemnda skal ha et styre som består av sju medlemmer. En nøytral leder utpekes av Samferdselsdepartementet. To representanter for passasjerinteressene og fire representanter for tjenesteyterne utpekes av foreninger eller andre organer som representerer henholdsvis passasjerene og de tjenesteyterne som til enhver tid er underlagt klageordningen etter § 1-7. Forut for utpekingen av tjenesteyternes representanter skal departementet påse at de berørte bransjene og foretakene involveres. Det kan utnevnes varamedlemmer etter reglene foran dersom det er behov for det.

(2) Styremedlemmene velges for maksimalt fire år av gangen.

(3) Leder skal sørge for at styret holder møte så ofte som oppgaven krever.

(4) Styret er vedtaksført når representanter med til sammen minst seks stemmer er til stede.

(5) Hvert medlem som representerer passasjerinteressene har to stemmer, de øvrige medlemmene har én stemme. Vedtak fattes med vanlig flertall. Ved stemmelikhet har styreleder dobbeltstemme.

§ 5-7 annet ledd skal lyde:

(2) Tjenesteyter som kommer til at vedkommende ikke kan etterleve en avgjørelse, skal sende skriftlig redegjørelse som nevnt i luftfartsloven § 10-44 (2) nr. 5, jernbaneloven § 7c fjerde ledd og sjøloven § 418a tredje ledd til nemndas sekretariat. Begrunnelsen skal redegjøre for om standpunktet skyldes uenighet om faktiske eller rettslige forhold, og om hva uenigheten i så fall består i. Nemnda kan be om en utfyllende begrunnelse.

§ 8-1 skal lyde:

§ 8-1. Fordeling av finansieringskostnader mellom transportsektorene

Kostnadene ved etablering og drift av klagenemnda dekkes gjennom kostnadsbaserte gebyrer som beregnes særskilt for de transportsektorene som er omfattet av klageordningen. Som grunnlag for gebyrene for den enkelte sektor, fordeles først nemndas samlede kostnader, medregnet offentlige avgifter, etter hvor stor andel av kostnadene som kan henføres til den enkelte sektor. Derneft beregnes de respektive gebyrene etter reglene i § 8-2 til § 8-5.

§ 8-3 annet ledd skal lyde:

Gebyr beregnes og innkreves bare for jernbanereiser som gir passasjerene rettigheter overfor jernbaneforetaket (tjenesteyteren) i henhold til rettsgrunnlaget som nevnt i § 1-4 bokstav b. Gebyret skal betales av jernbaneforetak som nevnt i § 1-7 annet ledd første alternativ (jernbaneforetak som trafikkerer det nasjonale jernbanenettet) og fastsettes på grunnlag av nemndas budsjett for jernbanesektoren, forholdsmessig fordelt mellom jernbaneforetakene etter antall klageberettigede passasjerer.

§ 8-4 skal lyde:

§ 8-4. Finansiering – sporvei, tunnelbane, forstadsbane og buss

(1) Den sektorkostnad for etablering og drift som er beregnet for sporvei, tunnelbane, forstadsbane og buss etter reglene i § 8-1, dekkes gjennom et gebyr som kreves inn fra tjenesteyterne etter reglene i annet ledd. Gebyret beregnes og fastsettes normalt forskuddsvis for hvert kalenderår.

(2) Gebyret beregnes og innkreves for reiser som gir passasjerene rettigheter overfor den som yter transporttjeneste i henhold til rettsgrunnlaget som nevnt i § 1-4 bokstav b og c. Gebyret skal betales av den som yter transporttjenesten som nevnt i § 1-7 annet ledd annet alternativ (jernbaneforetak som driver transporttjenester med sporvei, tunnelbane eller forstadsbane) og tredje ledd, og fastsettes på grunnlag av nemndas budsjett for sektoren, forholdsmessig fordelt mellom tjenesteyterne etter antall klageberettigede passasjerer. Tjenesteyterne plikter å gi slike opplysninger til nemnda.

(3) Nemnda krever inn gebyrer fra tjenesteyterne i henhold til annet ledd.

Ny § 8-5 skal lyde:

§ 8-5. Finansiering – sjøfart

(1) Den sektorkostnad for etablering og drift som er beregnet for sjøfarten etter reglene i § 8-1, dekkes gjennom et gebyr som kreves inn fra tjenesteyterne etter reglene i annet ledd. Gebyret beregnes og fastsettes normalt forskuddsvis for hvert kalenderår.

(2) Gebyr beregnes og innkreves bare for transportytelser som gir passasjerene rettigheter overfor bortfrakter (tjenesteyteren) i henhold til rettsgrunnlag som nevnt i § 1-4 bokstav d. Gebyret som skal betales av bortfrakter for den enkelte transportytelse skal beregnes særskilt for den del av sektoren hvor transporten har avgang- eller ankomsthavn utenfor norsk territorium (sjøfart utenriks) og den delen av sektoren hvor både avgang- og ankomsthavn er innenfor norsk territorium (sjøfart innenriks), slik:

- Sektorkostnaden for sjøfart utenriks eller innenriks etter § 8-1 multipliseres med en faktor som gjenspeiler hvor stor andel av samlet antall klager som er rettet mot bortfrakterne.
- Summen etter bokstav a divideres med forventet antall gebyrpliktige transportytelser fra norske havner i vedkommende kalenderår.
- Summen etter bokstav b multipliseres med antall passasjerer på den aktuelle fergetransporten.

(3) Transport på eller fra Svalbard utløser ikke betalingsplikt for bortfrakterne, og inngår heller ikke i gebyrberegningen etter annet ledd. Tilsvarende gjelder for transportytelser som etter pakkereiseloven § 10–1 gir passasjeren adgang til nemndbehandling.

(4) Nemndas styre kan bestemme at foretak som driver terminaler skal betale et gebyr, av størrelse som fastsettes skjønnsmessig av styret. Dersom et slikt gebyr er fastsatt, skal sektorkostnaden for bortfrakterselskapet etter annet ledd reduseres tilsvarende. Foretak som driver terminaler på Svalbard betaler ikke gebyr etter første punktum.

(5) Nemnda krever inn gebyrer fra tjenesteyterne i henhold til annet og tredje ledd. Bortfraktere som nevnt i annet ledd plikter å gi nemnda de opplysninger som er nødvendig for å kunne beregne gebyr etter annet ledd.

Nåværende § 8–5 og § 8–6 blir nye § 8–6 og § 8–7.

II

1. Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.
2. Transportklagenemnda skal behandle klager fra passasjerer i henhold til rettsgrunnlag som nevnt i § 1–4 bokstav d som innkommer til nemnda 1. januar 2017 eller senere.

20. des. Nr. 1783 2016

Forskrift om endring i forskrift om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 5 og § 5a og delegeringsvedtak 7. mai 1999 nr. 435. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 29. juni 1999 nr. 763 om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Produsentar som omsetter jordbruksvarer, skal svara avgift etter desse satsane:

a) Mjølk:	6 øre pr. liter
b) Kjøtt av storfe og kalv:	maks. 1,50 kroner pr. kg
c) Kjøtt av sau og lam:	maks. 3,50 kroner pr. kg
d) Svinekjøtt:	maks. 2,50 kroner pr. kg
e) Egg:	0,50 kroner pr. kg
f) Kjøtt av kylling:	28 øre pr. kg
g) Kjøtt av kalkun:	28 øre pr. kg
h) Korn og oljefrø:	maks. 5 øre pr. kg

§ 3 annet ledd skal lyde:

Satsen for overproduksjonsavgift for mjølk er 480 øre pr. liter kumjølk, og 480 øre pr. liter geitemjølk.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1784 2016

Forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2017

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i stortingsvedtak 17. desember 2016 nr. 1669 om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2017, jf. lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2, § 23–3 og § 23–4. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Personkrets

Denne forskriften omfatter personer som er medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–1 til § 2–6 med inntekt som ikke er skattepliktig til Norge etter de ordinære skattelover og skattevedtak, eller etter lov om skatt til Svalbard, samt medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–7, § 2–7a eller § 2–8 og utsendt arbeidstaker som er medlem i trygden etter konvensjon inngått etter lov om folketrygd § 1–3.

§ 2. Avgiftsgrunnlag

- a) For rettigheter etter kapitlene 5, 8, 9 og 14 i lov om folketrygd skal avgift fastsettes i prosent av inntekt som nevnt i skatteloven § 12–2.

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn kr 54 650. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger kr 54 650.

- b) For rettigheter etter kapitlene 4, 6, 7, 10, 11 til 13 og 15 til 20 i lov om folketrygd skal avgiften fastsettes i prosent av pensjonsgivende inntekt, jf. lov om folketrygd § 3–15 første ledd.

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn kr 54 650 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger kr 54 650.

- c) Når en person etter søknad er opptatt i folketrygdens pensjonsdel med hjemmel i § 2–7, § 2–7a eller § 2–8 og samtidig betaler trygdeavgift i Norge av personinntekt som nevnt i skatteloven § 12–2 bokstav f og g, skal differansen mellom den fulle avgiften og avgiften for slik personinntekt og tilskudd fra staten innkreves av Arbeids- og velferdsetaten.

§ 3. Avgiftssatser

- a) Pliktig medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–1 til § 2–5, herunder utsendte arbeidstakere som er medlem i trygden etter avtale i medhold av lovens § 1–3, med inntekt som ikke er skattepliktig til Norge etter de ordinære skattelover eller skattevedtak, eller lov om skatt til Svalbard, svarer ordinær trygdeavgift.
- b) For sjømenn som er ansatt på norsk skip i utenriksfart som er registrert i det ordinære norske skipsregisteret, med unntak av personer som er ansatt i tjeneste hos utenlandsk arbeidsgiver som driver næringsvirksomhet ombord, og er medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–6, betaler arbeidsgiveren en fast sats på kr 423 per måned uten hensyn til antall tjenestedager i måneden.
- c) Medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–7, § 2–7a eller § 2–8 betaler trygdeavgift for de rettigheter medlemskapet omfatter.

Avgiften som innbetales til trygdemyndighetene fastsettes til følgende prosentsatser:

Ulike typetilfeller		Avgiftsgrunnlag				
		Uten syke- penger	Etter § 2 a) Sykestønad mv.		Etter § 2 b) Pensjon mv.	
			Tillegg for syke- penger 2a	Tillegg for begrenset rett til sykepenger* 2b	Uten yrkes- skade- trygd 3	Tillegg for yrkes- skadetrygd 4
		1				
Medlemmet er ikke skattepliktig i Norge**	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	9,1	4,7	2,3	27,7	0,2
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiver- avgift	6,8	0,0	0,0	20,8	0,0
Medlemmet er skattepliktig i Norge	ORDINÆR TRYGDEAVGIFT BETALES IKKE SAMMEN MED SKATTEN TIL SKATTE- MYNDIGHETENE					
	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiver- avgift	7,4	4,7	2,3	10,0	0,2
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiver- avgift	5,1	0,0	0,0	3,1	0,0
	ORDINÆR TRYGDEAVGIFT BETALES SAMMEN MED SKATTEN TIL SKATTE- MYNDIGHETENE					
Medlemmet er skattepliktig i Norge	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiver- avgift	2,3	4,7	2,3	6,9	0,2
	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiver- avgift	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	Arbeidsgiver plikter å					

Ulike typetilfeller	Avgiftsgrunnlag				
	Uten syke- penger	Etter § 2 a) Sykestønad mv.		Etter § 2 b) Pensjon mv.	
		Tillegg for syke- penger	Tillegg for begrenset rett til sykepenger*	Uten yrkes- skade- trygd	Tillegg for yrkes- skadetrygd
	1	2a	2b	3	4
betale arbeidsgiver- avgift					

* Gjelder for begrenset rett til sykepenger mv. i utlandet etter lov om folketrygd § 8–9 annet ledd.

** Omfatter også personer som ikke skatteliges i Norge etter bestemmelse i en skatteavtale.

§ 4. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1785 2016

Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2017 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i stortingsvedtak 17. desember 2016 nr. 1669 om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2017, jf. lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2, § 23–3 og § 23–4. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Forskriften her omfatter personer som er sendt av norsk misjonsorganisasjon eller menighet for å drive humanitært eller filantropisk arbeid i utlandet, og som er medlem i trygden i medhold av folketrygdloven § 2–8. I særlige tilfelle kan departementet etter søknad bestemme at medlem i trygden som er sendt ut av annen organisasjon, også skal omfattes av forskriften.

Forskriften får anvendelse uten hensyn til hvor i utlandet arbeidet foregår og uten hensyn til hvilken inntekt som oppbevares under utenlandsoppholdet, men oppholdet må ha en varighet på minst to år. Det er et vilkår at vedkommende misjonsorganisasjon mv. har som formål å drive virksomhet av humanitær eller filantropisk art.

Forskriften gjelder uten hensyn til om vedkommende er skattepliktig til Norge og uten hensyn til om arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiveravgift. At en person går inn under forskriften, innebærer ikke at arbeidsgiver er fritatt for å betale arbeidsgiveravgift på grunnlag av lønn eller godtgjørelse som en slik person får under utenlandsoppholdet.

§ 2. For medlem i trygden som nevnt i § 1 fastsettes følgende avgifter til folketrygden for 2017:

- 5,1 prosent av pensjonsgivende inntekt for den som er medlem i trygden med rett til stønad etter lovens kapittel 5 (helsetjenester), kapittel 7 (gravferd) og § 14–17 (engangsstønad ved fødsel og adopsjon).
- 4,9 prosent av pensjonsgivende inntekt for den som er medlem i trygden med rett til stønad og pensjon etter lovens kapitler 4 (arbeidsløshet), 6 (grunn- og hjelpestønad), 7 (gravferd), 10 (bedring av arbeids-/funksjonsevnen), 11 (arbeidsavklaringspenger mv.), 12 (uføretrygd), 15 (enslig mor eller far), 16 (tidligere familiepleier), 17 (gjenlevende ektefelle), 18 (barnepensjon) og 19 og/eller 20 (alderspensjon).
- 10,0 prosent av pensjonsgivende inntekt for den som er medlem i trygden med rett til alle ytelsene under bokstav a) og b).

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn kr 54 650. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger kr 54 650.

Dersom Arbeids- og velferdsdirektoratet i medhold av folketrygdloven § 2–9 annet ledd samtykker i at medlemskapet også skal omfatte sykepenger etter kapittel 8 og foreldre- og svangerskapspenger etter kapittel 14 og/eller ytelser ved yrkesskade etter kapittel 13, skal det betales følgende tillegg til de foran fastsatte satser:

- 1,2 prosent av pensjonsgivende inntekt for sykepenger og foreldre- og svangerskapspenger etter lovens kapittel 8 og 14.
- 0,2 prosent av pensjonsgivende inntekt for ytelser ved yrkesskade etter lovens kapittel 13.

De her fastsatte avgiftssatser får ikke anvendelse for ervervsinntekt som medlemmet eventuelt har av annen virksomhet enn nevnt i § 1.

§ 3. Dersom medlemmet vil kunne få en lavere avgift i medhold av forskrift 20. desember 2016 nr. 1784 om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2017, skal denne lavere avgiften legges til grunn.

§ 4. Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2017. Fra samme dag oppheves forskrift 18. desember 2015 nr. 1751 om avgifter til folketrygden for året 2016 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8.

20. des. Nr. 1786 2016**Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2017 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 20. desember 2016 med hjemmel i stortingsvedtak 17. desember 2016 nr. 1669 om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2017, jf. lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2, § 23–3 og § 23–4. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Denne forskriften omfatter arbeidstakere i Norge som

- a) i medhold av artikkel 5 nr. 2 og 8 i avtalen om sosial trygd mellom Norge og Amerikas forente stater av 30. november 2001 nr. 2, eller
- b) i medhold av artikkel 7 i avtalen om sosial trygd mellom Norge og Canada av 20. juni 2012 nr. 12, er pliktig medlem i folketrygdens sykestønadsdel under arbeid i Norge.

§ 2. Trygdeavgiften fastsettes til lav sats (5,1 prosent) av personinntekt som nevnt i skatteloven § 12–2 bokstav a. Dersom disse inntektene ikke er skattepliktige, fastsettes trygdeavgiften til 6,8 prosent.

§ 3. Dersom det for arbeidstakere nevnt i § 1 foreligger plikt til å betale arbeidsgiveravgift etter folketrygdloven § 23–2, fastsettes denne avgiften til 7,0 prosent. Arbeidsgiveravgiften innkreves av skattemyndighetene.

§ 4. Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2017. Fra samme dag oppheves forskrift 18. desember 2015 nr. 1752 om avgifter til folketrygden for året 2016 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada.

20. des. Nr. 1787 2016**Forskrift om brukerfinansiering av Parkeringsklagenemnda**

Hjemmel: Fastsatt av styret for Parkeringsklagenemnda 20. desember 2016 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 8 tredje ledd og forskrift 18. mars 2016 nr. 260 om vilkårsparkering for allmennheten og håndheving av private parkeringsreguleringer (parkeringsforskriften) § 3, § 45 tredje ledd og § 58. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å sikre brukerfinansiering av Parkeringsklagenemnda.

§ 2. Plikt til å bidra til å finansiere Parkeringsklagenemnda

Følgende skal bidra til å finansiere Parkeringsklagenemnda:

- Parkeringsvirksomhet (foretak, enkeltpersonforetak eller forvaltningsorgan) som ilegger kontrollsanksjon, jf. parkeringsforskriften § 36.
- Andre (virksomhet eller person) som ilegger sanksjon i henhold til parkeringsforskriften § 3 andre ledd andre og tredje punktum eller som håndhever parkeringsrestriksjoner etter § 3 tredje ledd.

§ 3. Bidragets størrelse

Bidraget til Parkeringsklagenemnda skal være 10,– kroner for hver ilagte sanksjon, jf. parkeringsforskriften § 58 første ledd.

Det skal i tillegg innbetales 1000,– kroner for hver sak som trekkes av andre grunner enn forhold hos klageren og 2000,– kroner for hver sak som tapes til Parkeringsklagenemnda, jf. parkeringsforskriften § 58 andre ledd.

§ 4. Innrapportering av antallet ilagte kontrollsanksjoner

De som omfattes av § 2 skal innen 1. desember hvert år rapportere til Parkeringsklagenemnda om det forventede antallet sanksjoner for det kommende året.

Parkeringsvirksomhet eller andre, som nevnt i § 2 første og annet strekpunkt, og som starter med å ilegge sanksjon i løpet av året skal innrapportere antall forventede sanksjoner for dette året så snart virksomheten begynner.

§ 5. Fakturering

Fakturering av bidrag etter § 3 første avsnitt skjer i forkant, mens fakturering av bidrag etter § 3 andre avsnitt skjer i etterkant.

§ 6. Evaluering

Bidragets størrelse i § 3 skal evalueres årlig. Evalueringen skal basere seg på innrapporterte tall om antallet sanksjoner og statistikk fra Parkeringsklagenemnda.

Bidragets størrelse kan ikke settes høyere enn det som kreves for å drive Parkeringsklagenemnda.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1788 2016**Forskrift om endring i forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot**

Heimel: Fastsett av Barne- og likestillingsdepartementet 20. desember 2016 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 71 og § 74. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 15. januar 2003 nr. 123 om fastsetjing og endring av fostringstilskot blir desse endringane gjorde:

§ 5 Inntekta til barnet skal lyde:

Der barnet sjølv har ei årleg inntekt på meir enn 30 gonger auka forskott per månad etter forskotteringslova, skal meirinntekta til barnet reknast inn i den proporsjonale fordelinga av underhaldskostnadene. Når barnet er sjølvforsørgt, skal tilskot ikkje fastsetjast. Eit barn skal reknast for sjølvforsørgt når det har ei årleg inntekt på minst 100 gonger auka forskott per månad.

§ 6 Tilskotsevne andre stykket skal lyde:

Fastsette midla til skatt tek omsyn til skatt på allmenn inntekt før frådrag for gjeldsrenter o.a. og trygdeavgift. Som allmenn inntekt reknast i denne samanhengen den inntekta som er fastsett etter denne forskrifta § 4. Frådraga er minstefrådrag og personfrådrag. Minstefrådraget skal reknast ut frå satsane for pensjonsinntekt. Skattebelastninga i tilskotsevnevurderinga skal setjast til 24 prosent, gjennomsnittet av trinnskatten trinn 1 og 2 skal setjast til 1,67 prosent og trygdeavgifta til 8,2 prosent.

Vedlegget skal lyde:

Vedlegg. Grunnlagstal for utrekning av fostringstilskot

Grunnlagstala her blir endra kvart år.

Underhaldskostnaden etter § 3 (kroner per månad)

Underhaldskostnaden som skal fordelast mellom foreldra, utgjer kostnader minus barnetrygd. Barnetrygda kjem ikkje til frådrag for barn over 18 år.

Forbruksutgifter og buutgifter

<i>Alderen til barnet</i>	<i>0–5 år</i>	<i>6–10 år</i>	<i>11–14 år</i>	<i>15 år og meir</i>
Forbruksutgifter	3 352	4 675	5 432	6 332
Buutgifter	2 504	2 504	2 504	2 504

Utgifter til barnetilsyn når tilskotsmottakaren mottek stønad til barnetilsyn frå folketrygda

	<i>64 prosent stønad</i>
Heiltidsbarnehage	524
Deltid, park	210

Utgifter til skolefritidsordning når tilskotsmottakaren mottek stønad til barnetilsyn frå folketrygda

	<i>64 prosent stønad</i>
SFO inntil 20 timar per veke	501
SFO inntil 10 timar per veke	308

Frådrag

Barnetrygd

*Tilskotsevne etter § 6 (kroner per månad)**Midlar til eige underhald og buutgifter*

	<i>Einslege</i>	<i>Gifte/sambuande</i>
Midlar til eige underhald	8 048	6 814
Buutgifter	7 711	5 073

Midlar til underhald av eigne barn i eigen husstand

<i>Barnet har ein bustad</i>	<i>Barnet har delt bustad</i>
3 150	1 575

Skattebelastninga i tilskotsevnevrderinga skal setjast til 24 prosent, gjennomsnittet av trinnskatten trinn 1 og 2 skal setjast til 1,67 prosent og trygdeavgifta til 8,2 prosent. Minstefrådraget og personfrådraget skal reknast inn.

Samværsfrådrag etter § 9 (kroner per månad)

<i>Alderen til barnet</i>	<i>0–5 år</i>	<i>6–10 år</i>	<i>11–14 år</i>	<i>15 år og meir</i>
Ikkje samvær/samvær mindre enn samværsklasse 1	0	0	0	0
Samværsklasse 1 (2–3 netter eller 2 eller fleire dagar per månad)	204	296	358	422
Samværsklasse 2 (4–8 netter per månad)	674	979	1 184	1 397
Samværsklasse 3 (9–13 netter per månad)	1 904	2 330	2 616	2 912
Samværsklasse 4 (14–15 netter per månad)	2 391	2 925	3 284	3 656

II

Endringane gjeld frå 1. januar 2017.

20. des. Nr. 1789 2016

Forskrift om regulering av fisket etter rødspette i 2017

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande rødspette i følgende områder i 2017:

- I Nordsjøen, det vil si Norges territorialfarvann og økonomiske sone sør for 62° N avgrenset mot øst av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr, og i EU-sonen i ICES' statistikkområde 4.
- I Skagerrak, det vil si avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil:

- 8 794 tonn rødspette i Nordsjøen
- 653 tonn rødspette i Skagerrak.

Alle kvanta i forskriften angis i rund vekt.

§ 3. Fiske i Nordsjøen

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske innenfor totalkvoten angitt i § 2 første ledd bokstav a).

§ 4. Gruppekvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i Skagerrak

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper kan fiske og lande inntil 200 tonn i Skagerrak.

§ 5. Gruppekvoter for trålfartøy i Skagerrak

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 453 tonn i Skagerrak.

§ 6. Maksimalkvoter for trålfartøy

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 50 tonn i Skagerrak.

§ 7. Stopp av fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket.

§ 8. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 9. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i forskriften straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 64 og § 65 og deltakerloven § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

20. des. Nr. 1790 2016**Forskrift om regulering av fisket etter øyepål i 2017**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 14, § 16, § 36, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 20, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande øyepål i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann i 2017.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande inntil 179 235 tonn øyepål i perioden fra og med 1. april til og med 31. oktober.

Norske fartøy med adgang til å delta, kan fiske og lande inntil 25 000 øyepål i EU-sonen i ICES' statistikkområde 4.

§ 3. Områdebegrensning

Dersom norske fartøy fisker etter øyepål i EU-sonen i ICES' statistikkområde 4 er det ikke tillatt å fiske etter øyepål i farvann under norsk fiskerijurisdiksjon før fangsten som er tatt i EU-sonen er landet.

Norske fartøy som fisker etter øyepål i farvann under norsk fiskerijurisdiksjon kan ikke fiske etter øyepål i EU-sonen i ICES' statistikkområde 4 før fangsten som er tatt i farvann under norsk fiskerijurisdiksjon er landet.

§ 4. Maksimalkvoter

Fiskeridirektoratet kan fastsette maksimalkvoter for fartøy med adgang til å delta.

Kvoten til det enkelte fartøy beregnes ved å multiplisere kvoteenheten med fartøyets fastsatte kvotefaktor i fisket etter øyepål.

Maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse i fisket etter øyepål i EU-sonen i ICES' statistikkområde 4 beregnes på grunnlag av en kvoteenhet fastsatt til 2,0.

§ 5. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor kvoteåret. Dersom fartøyet har startet fiske på en kvote, kan det ikke starte fiske på en annen kvote av samme fiskeslag i løpet av kvoteåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Dersom fartøyeier skifter ut sitt fartøy, skal det gjøres fradrag i kvoten som tildeles det ervervede fartøyet for det kvantum fartøyeier har fisket og landet innenfor kvoteåret med fartøyet som skiftes ut. Uten hinder av første ledd kan fartøyeier fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal da gjøres fradrag i kvoten for det kvantum selger av utskiftingsfartøyet har fisket og landet i kvoteåret med fartøyet. Første og annet ledd gjelder tilsvarende ved utskifting av fartøy i åpen gruppe. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Ved kjøp av fartøyet for fortsatt drift kan ny fartøyeier uten hinder av første ledd fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det selger av fartøyet har fisket og landet med dette fartøyet i løpet av kvoteåret. Tilsvarende gjelder ved kjøp av fartøy som skal delta i åpen gruppe.

Ved tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum som innenfor kvoteåret er fisket i henhold til tillatelsen som oppgis fra det andre fartøyet. Fartøyet som tildeles fisketillatelse kan uten hinder av første ledd fiske på den tildelte fisketillatelsen, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det kvantum fartøyet har fisket i løpet av kvoteåret. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Dersom det er foretatt utskifting eller salg for fortsatt drift flere ganger i løpet av kvoteåret, eller både utskifting og salg for fortsatt drift, skal det så langt det passer tas høyde for dette ved fradrag i kvoten etter annet til fjerde ledd. Tilsvarende gjelder dersom en fisketillatelse tildeles til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra annet fartøy, og den oppgitte tillatelsen tidligere i kvoteåret er tildelt til erstatning for fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy. Tilsvarende gjelder også så langt det passer dersom det i løpet av kvoteåret er gjennomført både utskifting eller salg for fortsatt drift, og tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende tillatelse.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i fjerde ledd dersom fisketillatelsen som oppgis har vært tildelt samme fartøy sammenhengende i de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 6. Overføring av fangst

Kvantumet som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål dersom fartøyene er egnet, bemannet og utstyrt for fiske.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

§ 7. Bifangst av øyepål

Det er ikke tillatt å ha bifangst av øyepål ved fiske etter andre arter. Slik bifangst er likevel tillatt når bifangsten kan avregnes fartøyets øyepålkvote. Det er også tillatt med bifangst av øyepål når fartøyet er uten adgang til å delta i fisket etter øyepål.

§ 8. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 9. Stopp av fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket etter øyepål når totalkvoten eller områdekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket etter øyepål eller innføre områdebegrensninger dersom bifangst av andre arter eller innblanding av fisk under minstemål overstiger grensene som er fastsatt i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 37 og § 46, eller bifangst av makrell overstiger 10 % i vekt i de enkelte fangster.

§ 10. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 64 og § 65 og deltakerloven § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 12. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

20. des. Nr. 1791 2016

Forskrift om regulering av fisket etter hestmakrell i 2017

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 16, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 20, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande hestmakrell (taggmakrell) i 2017.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande totalt 29 745 tonn hestmakrell i Norges territorialfarvann, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Norske fartøy med adgang til å delta, kan fiske inntil 3550 tonn hestmakrell i EU-sonen i ICES' statistikkområde 4.

§ 3. Bifangst

Uten hinder av § 1 kan hestmakrell fiskes som bifangst i et direkte fiske etter andre arter.

§ 4. Overføring av fangst

Kvantumet som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål dersom fartøyene er egnet, bemannet og utstyrt for fiske.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

§ 5. Stopp av fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket etter hestmakrell når totalkvoten eller områdekvoten er beregnet oppfisket.

§ 6. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 7. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 64 og § 65 og deltakerloven § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

20. des. Nr. 1792 2016

Forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2017

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 14, § 16, § 36, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sei i følgende områder i 2017:

- a) I Nordsjøen, det vil si Norges territorialfarvann og økonomiske sone sør for 62° N avgrenset mot øst av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr, og i EU-sonen i ICES' statistikkområde 4.
- b) I Skagerrak, avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande inntil 51 519 tonn sei i Nordsjøen og i Skagerrak utenfor grunnlinjen i 2017. Av dette kvantum avsettes 10 tonn til forsknings- og undervisningskvoter.

Norske fartøy kan fiske inntil 510 tonn sei i EU-sonen i ICES' statistikkområde 6.a nord for 56° 30' N.

Alle kvanta i forskriften angis i rund vekt.

§ 3. Gruppekvoter

Fartøy med adgang til å fiske sei med not kan fiske og lande inntil 5 500 tonn. Fartøy med adgang til å fiske sei med not kan også fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

Fartøy med adgang til å fiske sei med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 8 000 tonn.

Fartøy som fisker med trål kan fiske og lande inntil 38 009 tonn, herunder kan:

- a) fartøy med torsketråltillatelse fiske og lande inntil 24 096 tonn
- b) fartøy med seitråltillatelse fiske og lande inntil 6 272 tonn
- c) fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøtråltillatelse fiske og lande inntil 5 883 tonn, hvorav estimert bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket i 2017 vil avregnes gruppekvoten i 2018
- d) fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fiske og lande inntil 1 758 tonn.

§ 4. Maksimalkvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy med adgang til å fiske sei med konvensjonelle redskap kan maksimalt fiske og lande inntil 800 tonn.

§ 5. Maksimalkvote for fartøy med torsketråltillatelse

Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som fabrikktrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1 260 tonn.

Fartøy med torsketråltillatelse som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere eller småtrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 900 tonn.

§ 6. Maksimalkvote for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,00 kan maksimalt fiske og lande inntil 550 tonn.

§ 7. Maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 og 2008 får kvotefaktor 1,0 og kan maksimalt fiske og lande inntil 300 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får kvotefaktor 0,5 og kan maksimalt fiske og lande inntil 150 tonn.

Maksimalkvotene i første og andre ledd skal også dekke bifangst av sei i fartøyenes pelagiske trålfiske.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse som også har adgang til å fiske sei med konvensjonelle redskaper, kan uten hinder av forbudet i § 10 første ledd fiske begge seikvotene. Fartøyet kan til sammen likevel ikke fiske mer enn den høyeste maksimalkvoten som gjelder for én av gruppene fartøyet deltar i.

§ 8. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Ved utskifting eller forlengelse av fartøy med seitråltillatelse til større fartøy etter 31. desember 2001 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

§ 9. Kvotefleksibilitet

Et overfiske i 2017 skal belastes totalkvoten i 2018. Underfiske på inntil 10 % av totalkvoten i 2017 kan godskrives totalkvoten i 2018.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes kvote, kan den overskytende kvoten refordeles til de andre fartøygruppene innen samme kvoteår.

§ 10. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 11 kan fartøy som partråler på de vilkår som fremgår av forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften) § 14a, fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten.

§ 11. Kvotenyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor kvoteåret. Dersom fartøyet har startet fiske på en kvote, kan det ikke starte fiske på en annen kvote av samme fiskeslag i løpet av kvoteåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Dersom fartøyeier skifter ut sitt fartøy, skal det gjøres fradrag i kvoten som tildeles det ervervede fartøyet for det kvantum fartøyeier har fisket og landet innenfor kvoteåret med fartøyet som skiftes ut. Uten hinder av første ledd kan fartøyeier fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal da gjøres fradrag i kvoten for det kvantum selger av utskiftningsfartøyet har fisket og landet i kvoteåret med fartøyet. Første og annet ledd gjelder tilsvarende ved utskifting av fartøy i åpen gruppe. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantumet som er størst trekkes fra.

Ved kjøp av fartøyet for fortsatt drift kan ny fartøyeier uten hinder av første ledd fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det selger av fartøyet har fisket og landet med dette fartøyet i løpet av kvoteåret. Tilsvarende gjelder ved kjøp av fartøy som skal delta i åpen gruppe.

Ved tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum som innenfor kvoteåret er fisket i henhold til tillatelsen som oppgis fra det andre fartøyet. Fartøyet som tildeles fisketillatelse kan uten hinder av første ledd fiske på den tildelte fisketillatelsen, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det kvantum fartøyet har fisket i løpet av kvoteåret. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Dersom det er foretatt utskifting eller salg for fortsatt drift flere ganger i løpet av kvoteåret, eller både utskifting og salg for fortsatt drift, skal det så langt det passer tas høyde for dette ved fradrag i kvoten etter annet til fjerde ledd. Tilsvarende gjelder dersom en fisketillatelse tildeles til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra annet fartøy, og den oppgitte tillatelsen tidligere i kvoteåret er tildelt til erstatning for fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy. Tilsvarende gjelder også så langt det passer dersom det i løpet av kvoteåret er gjennomført både utskifting eller salg for fortsatt drift, og tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende tillatelse.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i fjerde ledd dersom fisketillatelsen som oppgis har vært tildelt samme fartøy sammenhengende i de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 12. Bifangst

Når det direkte fisket etter sei er stoppet, er det ved konsumfiske etter andre fiskeslag tillatt å ha inntil 10 % bifangst av sei i de enkelte fangster og ved landing.

§ 13. Stopp av fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket for konvensjonelle havfiskefartøy når det gjenstår 1400 tonn sei av gruppekvoten.

§ 14. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 15. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og deltakerloven § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 16. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

21. des. Nr. 1793 2016**Endring i vedtak om delegering av myndighet til Skattedirektoratet om å fastsette forskrift til skatteforvaltningsloven**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2016 med hjemmel i lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven). Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

Delegering 16. september 2016 nr. 1067 av myndighet til Skattedirektoratet til å fastsette forskrift til skatteforvaltningsloven endres slik:

Delegeringsvedtakets tittel skal lyde:

Delegering av myndighet til Skattedirektoratet til å fastsette forskrift til skatteforvaltningsloven og utforme meldinger

Delegeringen skal lyde:

Departementets myndighet etter skatteforvaltningsloven § 2–8, § 2–13, § 5–5, § 6–4, § 7–3, § 7–6, § 7–13, § 8–15, § 9–4, § 9–5, § 9–6, § 9–8, § 10–14, § 11–2, § 12–4, § 14–1, § 14–7 og § 16–2 delegeres til Skattedirektoratet.

II

Endringene under I trer i kraft straks.

21. des. Nr. 1794 2016**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 11–5 fjerde ledd. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 9. desember 2016 nr. 1537 om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 11–5–2 skal lyde:

§ 11–5–2. Rentegodtgjørelse til personlige skattytere ved forhåndsfastsetting og ved tilbakebetaling av deponerte forskudd på skatt etter skattebetalingsloven § 8–4

Skattytere som etter forhåndsfastsettingen får utbetalt overskytende forskudd på skatt, eller negativ skatt som følge av at fastsatt fradrag overstiger fastsatt skatt, og skattytere som får tilbakebetalt forskudd deponert etter skattebetalingsloven § 8–4, gis rentegodtgjørelse etter følgende regler:

- Når utbetalingen skjer senere enn 1. juli i inntektsåret, godtgjøres renter med rentesats etter skattebetalingsloven § 11–6 annet ledd annet punktum, redusert med 24 pst., beregnet fra 1. juli i inntektsåret og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter. Er det innbetalt tilleggsforskudd beregnes renter fra fristen for betaling av tilleggsforskudd etter § 4–7.
- Tilleggsforskudd tilbakebetales før annet forskudd. Det senest innbetalte beløpet regnes som tilbakebetalt først. Dersom utskrevet forskuddsskatt dekkes ved utleggstrekk nedlagt av skatteoppkreveren, regnes beløpet som innbetalt første dag i den oppgjørsperiode trekket skjer.

II

Endringen under I trer i kraft straks.

21. des. Nr. 1795 2016**Forskrift om endring i forskrift om rentegodtgjørelse når eidegdomsskatt vert innbetalt for seint eller betalt attende**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eidegdomsskatt til kommunane (eidegdomsskattelova) § 26. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 18. desember 1987 nr. 977 om rentegodtgjersle når eidegdomsskatt vert innbetalt for seint eller betalt attende gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Av eidegdomsskatt til kommunane som vert betalt attende, skal det svarast rente rekna frå betalingsdagen og til skatten vert betalt attende. Rentesatsen skal svare til den pengepolitiske styringsrenta slik denne er fastsetje av Norges Bank per 1. januar det aktuelle året.

II

Endringen under I trer i kraft 1. januar 2017.

21. des. Nr. 1796 2016

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 9–1, § 11–5 og § 13–6. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–1 skal lyde:

§ 2–1. Skatteoppkreverne for kommunene – formues- og inntektsskatt, trygdeavgift, arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn

§ 2–1–1 skal lyde:

§ 2–1–1. *Betalingssted og innkrevingsmyndighet for utenlandsk arbeidsgiver*

(1) Arbeidsgiver som ikke er bosatt eller hjemmehørende i Norge, jf. skatteloven § 2–3, skal betale forskuddstrekk, arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn til skatteoppkreveren for den kommunen hvor arbeidsgiver har hovedkontor for virksomheten i Norge.

(2) Arbeidsgiver som driver varig næringsvirksomhet her i landet uten å ha hovedkontor for denne virksomheten i Norge, skal betale forskuddstrekk, arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn til skatteoppkreveren for den kommunen hvor han driver varig næringsvirksomhet. Arbeidsgiver som nevnt i første punktum som driver næringsvirksomhet i flere kommuner, skal betale til det skattekontoret som er skatteoppkrever for krav fastsatt for skattytere som ikke har varig tilknytning til riket og sjømenn bosatt i utlandet, jf. skattebetalingsloven § 2–1 femte ledd.

(3) Arbeidsgiver som ikke driver varig næringsvirksomhet i noen kommune her i landet, og arbeidsgiver som ikke driver noen virksomhet i landet, skal betale forskuddstrekk, arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn til det skattekontoret som er skatteoppkrever for krav fastsatt for skattytere som ikke har varig tilknytning til riket og sjømenn bosatt i utlandet, jf. skattebetalingsloven § 2–1 femte ledd.

(4) Arbeidsgiver som bare driver virksomhet på den norske kontinentalsokkelen, skal betale forskuddstrekk, arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn til det skattekontoret som er skatteoppkrever for krav fastsatt for skattytere som ikke har varig tilknytning til riket og sjømenn bosatt i utlandet, jf. skattebetalingsloven § 2–1 femte ledd.

(5) Innkrevingsmyndighet for forskuddstrekk, arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn fra utenlandske arbeidsgivere er den skatteoppkrever som betalingen skal foretas til etter reglene i første til fjerde ledd.

§ 2–1–2 første punktum skal lyde:

Ved anvendelse av reglene i skattebetalingsloven § 2–1 annet ledd og forskriften § 2–1–1 første til fjerde ledd er det forholdet da plikten til å levere opplysninger om forskuddstrekk, arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn etter a-opplysningsloven og oppgjørsliste oppstår første gang i løpet av inntektsåret, som avgjør hvor arbeidsgiver skal betale.

§ 5–13–2 første ledd skal lyde:

(1) Arbeidsgiver plikter å gi de opplysninger og dokumenter som skatteoppkreveren anmoder om, og som er nødvendig for å kontrollere at arbeidsgiver gjennomfører skattetrekk, innretter sin bokføring og sender inn opplysninger om forskuddstrekk, arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn, oppgjørslister, trukket skattetrekk i samsvar med gjeldende bestemmelser.

§ 9–1–2 skal lyde:

§ 9–1–2. *Kontant betaling*

Krav som nevnt i § 2–2–1 første ledd første og annet punktum og § 14–11–3, kan betales kontant til angitt betalingsmottaker.

Deloverskrift før § 10–10 skal lyde:

Forskuddstrekk, arbeidsgiveravgift, finansskatt på lønn, lønnstrekk til Svalbard og artistskatt

§ 10–10 skal lyde:

§ 10–10. Forskuddstrekk, arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn

§ 10–10–5 skal lyde:

§ 10–10–5. *Forfallsfrist ved forsinket skattemelding og førstegangsfastsetting av arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn*

Bestemmelsene i skattebetalingsloven § 10–10 gjelder også arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn innrapportert på skattemelding som ikke er levert innen leveringsfristen. Tilsvarende gjelder ved førstegangsfastsetting av arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn når skattemelding ikke er levert.

§ 11–4–8 oppheves.

§ 11–5–2 skal lyde:

§ 11–5–2. *Rentegodtgjørelse til personlige skattytere ved forhåndsfastsetting og ved tilbakebetaling av deponerte forskudd på skatt etter skattebetalingsloven § 8–4*

Skattytere som etter forhåndsfastsetting får utbetalt overskytende forskudd på skatt, eller negativ skatt som følge av at fastsatt fradrag overstiger fastsatt skatt, og skattytere som får tilbakebetalt forskudd deponert etter skattebetalingsloven § 8–4, gis rentegodtgjørelse etter følgende regler:

- a) Når utbetalingen skjer senere enn 1. juli i inntektsåret, godtgjøres renter med rentesats etter skattebetalingsloven § 11–6 annet ledd annet punktum, redusert med 24 pst., beregnet fra 1. juli i inntektsåret og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter. Er det innbetalt tilleggsforskudd beregnes renter fra fristen for betaling av tilleggsforskudd etter § 4–7.
- b) Tilleggsforskudd tilbakebetales før annet forskudd. Det senest innbetalte beløpet regnes som tilbakebetalt først. Dersom utskrevet forskuddsskatt dekkes ved utleggstrekk nedlagt av skatteoppkreveren, regnes beløpet som innbetalt første dag i den oppgjørsperiode trekket skjer.

§ 13–6–1 første ledd skal lyde:

- (1) Ved motregning i tilgodeskatt dekkes restanser i følgende rekkefølge:
 - a) utskrevet forskuddsskatt for det år avregningen gjelder og annen forfalt forskuddsskatt,
 - b) restskatt,
 - c) ordinært forfalte terminer av utskrevet forskuddsskatt for det løpende inntektsåret,
 - d) terminer av utskrevet forskuddsskatt for det løpende inntektsår med fremskyndet forfall,
 - e) forskuddstrekk, artistskatt og lønnstrekk etter svalbardskatteloven,
 - f) utleggstrekk,
 - g) arbeidsgiveravgift,
 - h) finansskatt på lønn,
 - i) forsinkelsesrente og omkostninger vedrørende skatte- og avgiftskrav som nevnt i bokstav a til h foran,
 - j) underholdsbidrag etter ekteskapsloven og barneloven,
 - k) erstatning eller oppreisning for skade voldt ved en straffbar handling,
 - l) bøter,
 - m) merverdiavgift og arveavgift,
 - n) øvrige skatte- og avgiftskrav etter skattebetalingsloven § 1–1,
 - o) feilutbetalt trygdeytelse og feilutbetalt stønad,
 - p) eiendomsskatt, avfallsgebyr, feieavgift, vann- og kloakkavgift, parkeringsgebyr og piggdekkgebyr,
 - q) andre statlige krav etter skattebetalingsloven § 1–2 og offentlige krav som Statens innkrevingsentral krever inn i medhold av SI-loven § 1,
 - r) forsinkelsesrente og omkostninger vedrørende krav som nevnt i bokstav j til q foran dekkes sammen med det krav de er knyttet til før dekning av neste krav i rekkefølgen.

§ 13–6–2 skal lyde:

§ 13–6–2. *Dekningsrekkefølgen ved motregning i andre krav mot offentlige kreditorer*

Så langt hovedkrav og motkrav er av samme art, foretas motregning mellom disse før andre krav kan kreves dekket. Reglene om rekkefølge i § 13–6–1 gjelder tilsvarende så langt de passer.

II

Endringene under I trer i kraft 1. januar 2017.

21. des. Nr. 1797 2016**Forskrift om endring i forskrift til skatteforvaltningsloven (skatteforvaltningsforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Skattedirektoratet 21. desember 2016 med hjemmel i lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven) § 7–13 og § 8–15, jf. delegeringsvedtak 16. september 2016 nr. 1067. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 23. november 2016 nr. 1360 til skatteforvaltningsloven (skatteforvaltningsforskriften) gjøres følgende endringer:

Hjemmelshenvisningen skal lyde:

Hjemmel: Fastsett av Skattedirektoratet 23. november 2016 med hjemmel i lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven) § 2–8, § 2–13, § 5–5, § 6–4, § 7–3, § 7–6, § 7–13, § 8–15, § 9–4, § 9–5, § 9–6, § 10–14, § 11–2, § 12–4, § 14–1 og § 16–2, jf. delegeringsvedtak 16. september 2016 nr. 1067.

Overskriften til § 7–2–6 og paragrafen skal lyde:

§ 7–2–6. Annen utgiftsdekning

(1) Det er ikke opplysningsplikt for utgiftsgodtgjørelse for kostnader til elektronisk kommunikasjonstjeneste som ikke er skattepliktig etter Finansdepartementets skattelovforskrift § 5–11–10.

(2) Det er ikke opplysningsplikt for arbeidsgivers dekning av kostnader til tillitsvalgtes utøvelse av sitt verv i en arbeidstakerorganisasjon, jf. skatteloven § 5–15 første ledd bokstav a. Reglene i § 7–2–3 og § 7–2–4 om dokumentasjon av kostnadene gjelder så langt de passer.

Overskriften til § 7–10 nytt kapittel G skal lyde:

G. Tilskudd til ENØK-tiltak på bolig

Ny § 7–10–26 skal lyde:

§ 7–10–26. Hvem som har opplysningsplikt

Enova skal gi opplysninger etter bestemmelsene i § 7–10–27 til § 7–10–29.

Ny § 7–10–27 skal lyde:

§ 7–10–27. Opplysningspliktens omfang

Det skal gis en melding per mottaker av tilskudd som skal gis som avregningsfradrag for ENØK-tiltak på egen bolig for skattleggingsperioden.

Ny § 7–10–28 skal lyde:

§ 7–10–28. Opplysningspliktens innhold

Det skal gis opplysninger om

- mottakerens fødselsnummer og navn
- opplysningspliktiges organisasjonsnummer og navn
- samlet beløp som mottakeren har valgt å få som avregningsfradrag for skattleggingsperioden.

Ny § 7–10–29 skal lyde:

§ 7–10–29. Levering av opplysninger

- Opplysningene skal gis elektronisk.
- Opplysningene skal gis samlet innen 31. januar året etter skattleggingsperioden.

§ 8–12 skal lyde:

§ 8–12. Melding om flernasjonale konserns fordeling av inntekt, skatt mv. (land-for-land-rapport)

§ 8–12–1 skal lyde:

§ 8–12–1. Definisjoner

- I skatteforvaltningsloven § 8–12 og denne forskrift § 8–12 menes med
 - morselskap*: regnskapspliktig som er morselskap etter regnskapsloven § 1–3 annet ledd. Regnskapspliktig som har fast driftssted i et annet land skal også regnes som morselskap. Det samme gjelder regnskapspliktig som ville hatt plikt til å utarbeide konsernregnskap dersom eierandelene i foretaket hadde vært omsatt på offentlig børs.
 - konsern*: gruppe av foretak som er et konsern etter regnskapsloven § 1–3. Regnskapspliktig som har fast driftssted i utlandet skal også regnes som konsern.
 - foretak*: regnskapspliktig som er morselskap eller datterselskap etter regnskapsloven § 1–3. Fast driftssted i utlandet som er en del av selskap med regnskapsplikt etter regnskapsloven og utenlandske foretak som har skatteplikt etter skatteloven § 2–3 første ledd bokstav b eller petroleumsskatteloven § 1, jf. § 2, skal også regnes som foretak.

- d) *hjemmehørende*: foretak som er skattepliktig i Norge etter skatteloven § 2–2 anses hjemmehørende i Norge. I tilfeller hvor et foretak samtidig anses hjemmehørende i Norge etter første punktum og i et annet land etter dette landets interne lovgivning, skal bestemmelse i foreliggende skatteavtale om bosted være avgjørende.
 - e) *modellovgivningen*: lovgivningen som anbefales i rapporten: OECD (2015), Transfer Pricing Documentation and Country-by-Country Reporting, Action 13–2015 Final Report, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, OECD Publishing.
- (2) Uttrykket «andre foretak i Norge» i skatteforvaltningsloven § 8–12 annet ledd omfatter også utenlandsk foretak som er skattepliktig til Norge etter skatteloven § 2–3 første ledd eller petroleumsskatteloven § 1, jf. § 2. Dersom det foreligger skatteavtale, skal skatteavtalens bestemmelse om etablering av fast driftssted være avgjørende.

§ 8–12–2 skal lyde:

§ 8–12–2. Meldingens innhold

- (1) Meldingen skal inneholde opplysninger om
- a) inntekt, resultat før skattekostnad, betalt inntektsskatt, påløpt inntektsskatt, bokført egenkapital, akkumulert fortjeneste, antall ansatte og fysiske eiendeler utenom kontanter og eiendeler tilsvarende kontanter. Opplysningene nevnt i første punktum skal gis samlet i hver kategori for alle foretak i hvert enkelt land der konsernet har økonomisk aktivitet.
 - b) hvert enkelt foretak i konsernet og hvor dette er hjemmehørende. Dersom foretaket er underlagt selskapslovgivningen i et annet land enn det landet det er hjemmehørende i, skal det opplyses om hvilket land dette er. Meldingen skal også inneholde opplysninger om hvert enkelt foretaks økonomiske virksomhet.
- (2) Foretak som skal inngå i meldingen er
- a) enhver virksomhet i et konsern som inkluderes i konsernregnskapet eller ville vært inkludert dersom eierandeler i slike enheter ble omsatt på offentlig børs
 - b) enhver virksomhet som utelates fra konsernregnskapet utelukkende av hensyn til størrelse eller materiell karakter og
 - c) ethvert fast driftssted i en virksomhet i konsernet som nevnt i bokstav a og b dersom virksomheten utarbeider eget regnskap for det faste driftsstedet for finansiell rapportering, lovpålagt rapportering, skatteregnskap eller intern kontroll.

Ny § 8–12–3 skal lyde:

§ 8–12–3. Funksjonell valuta

Alle tall i meldingen skal oppgis i funksjonell valuta. Dersom konsernet har en annen funksjonell valuta enn foretaket som leverer meldingen, skal konsernets valuta brukes.

Ny § 8–12–4 skal lyde:

§ 8–12–4. Flere opplysningspliktige

Dersom det i et konsern er flere foretak som har plikt til å levere melding etter skatteforvaltningsloven § 8–12 første og annet ledd, kan konsernet bestemme at ett av foretakene skal oppfylle rapporteringsplikten. Meldingen fra dette foretaket må utformes på en slik måte at rapporteringsplikten oppfylles for alle foretak som hver for seg har plikt til å levere melding etter skatteforvaltningsloven § 8–12 første til fjerde ledd.

Ny § 8–12–5 skal lyde:

§ 8–12–5. Unntak fra plikt til å levere melding for morselskap

Plikten for morselskap til å levere melding etter skatteforvaltningsloven § 8–12 første ledd gjelder ikke for morselskap som er del av et konsern der et annet foretak, i kraft av å være morselskap, skal levere tilsvarende melding etter lovgivningen i sitt hjemland.

Ny § 8–12–6 skal lyde:

§ 8–12–6. Unntak fra plikt til å levere melding for andre enn morselskapet

- (1) Plikten for andre foretak i konsernet enn morselskapet til å levere melding etter skatteforvaltningsloven § 8–12 annet ledd, gjelder ikke dersom et annet foretak i konsernet har levert tilsvarende melding til skattemyndighetene i landet der foretaket er hjemmehørende innen tolv måneder etter utløpet av regnskapsåret, og
- a) dette landet har regler som krever at foretaket skal levere tilsvarende melding
 - b) dette landet har en avtale med Norge om automatisk utveksling av land-for-land-rapporter for skatteformål, med virkning ved utløpet av rapporteringsåret etter skatteforvaltningsloven § 8–12 første ledd
 - c) dette landet ikke har varslet norske skattemyndigheter om at dette landet har suspendert avtale som nevnt i bokstav b eller dette landet av andre grunner ikke sender land-for-land-rapporter for skatteformål til Norge
 - d) dette foretaket har varslet skattemyndighetene i landet det er hjemmehørende eller etablert om at det er et foretak som skal levere slik melding og
 - e) norske skattemyndigheter har fått varsel som nevnt i skatteforvaltningsloven § 8–12 tredje ledd.
- (2) Plikten for andre foretak i konsernet enn morselskapet til å levere melding etter skatteforvaltningsloven § 8–12 annet ledd gjelder ikke dersom årsaken til at morselskapet i utlandet ikke leverer tilsvarende melding,

er at inntekten i konsernet ikke overstiger den beløpsgrensen som hjemlandets interne lovgivning har satt på bakgrunn av modellovgivningen artikkel 1 nr. 3.

Ny § 8–12–7 skal lyde:

§ 8–12–7. Leveringsfrist

Melding etter skatteforvaltningsloven § 8–12 skal leveres innen 31. desember i året etter regnskapsåret.

Nåværende § 8–12 blir ny § 8–13.

Nåværende § 8–12–1 og § 8–12–2 blir nye § 8–13–1 og § 8–13–2.

§ 16–1 nytt annet punktum skal lyde:

§ 8–12–6 skal likevel bare ha virkning for regnskapsår som begynner 1. januar 2017 eller senere.

II

Endringene under I trer i kraft 1. januar 2017.

21. des. Nr. 1798 2016

Forskrift om endring i forskrift om Arbeids- og velferdsetatens kompetanse til å fastsette pensjonsgivende inntekt og trygdeavgift

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 21. desember 2016 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 24–1. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 29. april 2013 nr. 422 om Arbeids- og velferdsetatens kompetanse til å fastsette pensjonsgivende inntekt og trygdeavgift gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om Arbeids- og velferdsetatens kompetanse til å fastsette pensjonsgivende inntekt

§ 1 første ledd skal lyde:

(1) Arbeids- og velferdsetaten fastsetter pensjonsgivende inntekt for følgende medlemmer i folketrygden som ikke er skattepliktige til Norge for lønn, pensjon eller næringsinntekt:

- a. gjesteforelesere, forskere, lærere og studenter i Norge,
- b. personer ansatt ved internasjonale organisasjoner/skoler i Norge,
- c. personer ansatt ved utenlandske ambassader i Norge,
- d. personer som utøver næringsvirksomhet i Norge og
- e. arbeidstakere som ikke oppholder seg mer enn 183 dager i Norge og som er ansatt av en utenlandsk arbeidsgiver som ikke har fast driftssted i Norge.

§ 2 skal lyde:

§ 2. Fastsettelse for personer ved arbeid eller opphold i utlandet

(1) Arbeids- og velferdsetaten fastsetter pensjonsgivende inntekt for personer som ikke er skattepliktige som bosatt i Norge etter skatteloven § 2–1, som er medlem av folketrygden. Ved opphør av skatteplikt som bosatt etter skatteloven skal Arbeids- og velferdsetaten fastsette pensjonsgivende inntekt fra og med det tidspunkt skatteplikten som bosatt opphører.

(2) Arbeids- og velferdsetaten fastsetter pensjonsgivende inntekt for personer som er frivillige medlemmer av norsk folketrygd og som arbeider i Malaysia eller i internasjonale organisasjoner, uavhengig av om de er skattepliktig som bosatt i Norge.

§ 3 oppheves.

II

Endringene under I trer i kraft 1. januar 2017.

21. des. Nr. 1799 2016

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 21. desember 2016 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 15–3. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) gjøres følgende endring:

Ny § 15–3 skal lyde:

§ 15–3. Betalingsutsettelse for formuesskatt

§ 15–3–1. Krav til regnskapspliktig virksomhet

(1) Med virksomhet menes i denne bestemmelsen eie av andeler i selskap og enkeltpersonforetak med virksomhetsformue som definert i skattebetalingsloven § 15–3 annet ledd.

(2) Det er et vilkår for betalingsutsettelse av formuesskatt at virksomheten er regnskapspliktig etter regnskapsloven.

(3) Skattyter som er formuesskattepliktig til Norge for formue i virksomhet som er hjemmehørende i et EØS-land, er omfattet av utsettelsesordningen. Regnskapsplikten etter utenlandske rettsregler må være tilsvarende som etter norsk regnskapslovgivning og årsregnskapet må ha tilsvarende regnskapsspråk.

§ 15–3–2. Beregning av utsatt formuesskatt

(1) Samlet utsatt formuesskatt fastsettes til formuesverdien av virksomhetsformuen multiplisert med skattesatsene for formuesskatt til stat og kommune.

(2) Maksimalt utsatt skatt kan ikke overstige den fastsatte formuesskatten for inntektsåret.

§ 15–3–3. Søknadsfrist

Krav om betalingsutsettelse for formuesskatten må fremsettes for skattekontoret innen fristen for levering av skattemeldingen for det aktuelle inntektsår, jf. skatteforvaltningsforskriften § 8–2–3.

§ 15–3–4. Betalingsfrist for utsatt formuesskatt

Innvilges betalingsutsettelse forskyves betalingsfristen for den utsatte formuesskatten med to år regnet fra forfall for første termin av restskatt, jf. skattebetalingsloven § 10–21 første ledd.

§ 15–3–5. Gjennomføring av betalingsutsettelsen og renteberegning

(1) Betalingsutsettelsen gjennomføres ved at formuesskatten som er utsatt, tas ut fra samlet fastsatt skatt før skatteavregningen. Ordinær skatteavregning gjennomføres etter skattebetalingsloven kapittel 7 på den gjenstående delen av fastsatt skatt.

(2) Før utsettelsesperioden tillegges formuesskatten et rentetillegg etter skattebetalingsloven § 11–5 første ledd. Rentetillegget inngår i hovedstolen.

(3) I perioden formuesskatten er utsatt, tillegges den en særskilt rente på seks prosent per år. Renten beregnes fra forfall for første termin av restskatt, jf. skattebetalingsloven § 10–21 første ledd, og frem til ny betalingsfrist eller betaling dersom dette skjer før utløpet av ny betalingsfrist.

(4) Eventuelle forsinkelsesrenter på forskuddsstadiet som er knyttet til den utsatte formuesskatten, bortfaller.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for formuesskatt i inntektsårene 2016 og 2017.

21. des. Nr. 1800 2016

Forskrift om endring i forskrift om avgifter for bruk av lufthavner drevet av Avinor AS

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 21. desember 2016 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26 og § 16–1. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

I

I forskrift 17. desember 2014 nr. 1802 om avgifter for bruk av lufthavner drevet av Avinor AS gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 1 skal lyde:

1. for avgifter som omfattes av forskrift 19. desember 2014 nr. 1847 om avgifter på flysikringstjenester

§ 28 annet ledd skal lyde:

Tillegget økes med 50 prosent for trafikk mellom kl. 20.00 og 08.00.

II

Forskriften trer i kraft straks.

21. des. Nr. 1801 2016**Forskrift om regulering av fisket etter vassild i 2017**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 21. desember 2016 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 36, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 28. desember 2016 kl. 16.35.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande vassild i 2017.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande inntil 13 047 tonn vassild i Norges territorialfarvann og økonomiske sone. Av dette kvantum avsettes 20 tonn til forsknings- og undervisningskvote.

§ 3. Kvotefleksibilitet over årsskiftet på totalkvoten

Dersom totalkvoten overfiskes, kan Fiskeridirektoratet belaste totalkvoten det påfølgende kvoteåret med et tilsvarende kvantum.

Dersom totalkvoten ikke er oppfisket ved kvoteårets slutt, kan Fiskeridirektoratet godskrive inntil 10 % av denne totalkvoten til det påfølgende kvoteåret.

Totalkvoten angitt i § 2 er ikke justert for eventuelle overføringer av kvantum mellom kvoteår.

§ 4. Åpningsdato

Fisket etter vassild åpner 1. januar 2017.

§ 5. Maksimalkvoter

Fartøy med vassildtråltillatelse kan fiske og lande en maksimalkvote på 550 tonn vassild.

§ 6. Bifangst

Det er ikke tillatt å ha bifangst av vassild ved fiske etter andre arter. Slik bifangst er likevel tillatt når den kan avregnes fartøyets vassildkvote.

Fartøy som ikke har adgang til å delta i vassildfisket kan ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Dette gjelder også fartøy med vassildtråltillatelse dersom maksimalkvoten er oppfisket eller direktefisket er stoppet.

§ 7. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor kvoteåret. Dersom fartøyet har startet fisket på en kvote, kan det ikke starte fisket på en annen kvote av samme fiskeslag i løpet av kvoteåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Dersom fartøyeier skifter ut sitt fartøy, skal det gjøres fradrag i kvoten som tildeles det ervervede fartøyet for det kvantum fartøyeier har fisket og landet innenfor kvoteåret med fartøyet som skiftes ut. Uten hinder av første ledd kan fartøyeier fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal da gjøres fradrag i kvoten for det kvantum selger av utskiftingsfartøyet har fisket og landet i kvoteåret med fartøyet. Første og annet ledd gjelder tilsvarende ved utskifting av fartøy i åpen gruppe. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantumet som er størst trekkes fra.

Ved kjøp av fartøyet for fortsatt drift kan ny fartøyeier uten hinder av første ledd fiske med det ervervede fartøyet selv om tidligere eier har fisket og landet fangst med samme fartøy innenfor kvoteåret, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det selger av fartøyet har fisket og landet med dette fartøyet i løpet av kvoteåret. Tilsvarende gjelder ved kjøp av fartøy som skal delta i åpen gruppe.

Ved tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum som innenfor kvoteåret er fisket i henhold til tillatelsen som oppgis fra det andre fartøyet. Fartøyet som tildeles fisketillatelse kan uten hinder av første ledd fiske på den tildelte fisketillatelsen, men det skal gjøres fradrag i kvoten for det kvantum fartøyet har fisket i løpet av kvoteåret. Når det kan gjøres fradrag både etter første og annet punktum, skal bare det kvantum som er størst trekkes fra.

Dersom det er foretatt utskifting eller salg for fortsatt drift flere ganger i løpet av kvoteåret, eller både utskifting og salg for fortsatt drift, skal det så langt det passer tas høyde for dette ved fradrag i kvoten etter annet til fjerde ledd. Tilsvarende gjelder dersom en fisketillatelse tildeles til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra annet fartøy, og den oppgitte tillatelsen tidligere i kvoteåret er tildelt til erstatning for fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy. Tilsvarende gjelder også så langt det passer dersom det i løpet av kvoteåret er gjennomført både utskifting eller salg for fortsatt drift, og tildeling av fisketillatelse til erstatning for tilsvarende tillatelse.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i fjerde ledd dersom fisketillatelsen som oppgis har vært tildelt samme fartøy sammenhengende i de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra første ledd, annet ledd annet punktum og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 8. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta eller lande fangst som er fisket av annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål dersom fartøyene er egnet, bemannet og utstyrt for fisket.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

§ 9. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket.

§ 10. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressurslova.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften straffes i henhold til havressurslova § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og deltakerloven § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

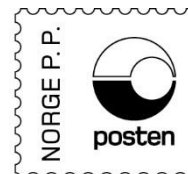
§ 12. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017 og gjelder til og med 31. desember 2017.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2016-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1999	9	1015	Forskrift nr. 406	1
2011	10	1427	Forskrift nr. 1104	9
2011	13	1777, 1781	Forskrift nr. 1258	9
2012	10	1694	Regler nr. 722	15
2013	18	3105	Forskrift nr. 1576	10
2015	7	1152	Forskrift nr. 716	12
2015	11	1807	Forskrift nr. 1081	14
2015	12	2038	Forskrift nr. 1290	2
2016	1	10, 12	Forskrift nr. 1864	4
2016	2	337	Forskrift nr. 107	9
2016	11	1803	Forskrift nr. 974	13
2016	12	2000, 2002	Forskrift nr. 1066	13
2016	14	2215	Forskrift nr. 1172	15

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata via nettsiden www.lovdata.no/lovtidend/kunngjoring.

Abonnementsordningen opphører fra 1. januar 2017. Lover og forskrifter vil bli kunngjort som i dag, og kunngjøringene vil bli lagt ut på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no – og som PDF-filer. På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Faks 23 11 83 01
E-post: ltavd1@lovdata.no